

Ročník 2002

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 167

Rozeslána dne 22. listopadu 2002

Cena Kč 81,40

O B S A H:

481. Úplné znění zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, jak vyplývá z pozdějších změn

481

PŘEDSEDA VLÁDY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon,

jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 35/1993 Sb., zákonem č. 113/1997 Sb.,
zákonem č. 63/2000 Sb., zákonem č. 256/2000 Sb., zákonem č. 265/2001 Sb.
a zákonem č. 1/2002 Sb.

ZÁKON

Celní zákon

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

HLAVA PRVNÍ

VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ

§ 1

Celní území a celní pohraniční pásmo

(1) Území České republiky, včetně vnitrozemských vod a vzdušný prostor nad ním je celním územím.

(2) Celní pohraniční pásmo je část celního území, jehož hranice je vymezena vzdušnou čarou ve vzdálenosti 25 km od státních hranic do vnitrozemí a kruhem o poloměru 25 km okolo celních letišť.

(3) Celní území, které není celním pohraničním pásmem, je celním vnitrozemím.

(4) Ministerstvo financí (dále jen „ministerstvo“) stanoví vyhláškou průběh hranice celního pohraničního pásma ve vnitrozemí.

§ 2

Další základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) osobou jak fyzická, tak právnická osoba, pokud ze souvislosti nevyplývá, že se jedná pouze o fyzickou osobu nebo pouze o právnickou osobu,
- b) českou osobou fyzická osoba mající bydliště a právnická osoba mající sídlo na území České republiky (dále jen „tuzemsko“),
- c) zahraniční osobou fyzická osoba mající bydliště a právnická osoba mající sídlo v zahraničí; zahraniční osoba, podnikající v tuzemsku prostřednictvím organizační složky, ve věcech týkajících se tohoto podnikání se považuje za českou osobu,
- d) zbožím veškeré hmotné věci movité a elektrická

energie uvedené v kombinované nomenklatuře celního sazebníku,

e) českým zbožím

1. zboží, které bylo za podmínek uvedených v § 61 zcela získáno nebo vyrobeno v tuzemsku, aniž k němu bylo přidáno zboží dovezené ze zahraničí,
2. zboží dovezené do tuzemska ze zahraničí, které bylo propuštěno do volného oběhu,
3. zboží získané nebo vyrobené v tuzemsku buď zcela ze zboží uvedeného v bodu 2 nebo ze zboží uvedeného v bodech 1 a 2,

f) zahraničním zbožím jiné zboží než české. České zboží, které bylo vyvezeno do zahraničí v souladu s tímto zákonem, ztrácí status českého zboží v okamžiku jeho skutečného výstupu do zahraničí s výjimkou případů, kdy bylo toto zboží propuštěno do režimu tranzitu a celní úřady odeslání i určení se nacházejí v tuzemsku,

g) zbožím, které nemá obchodní charakter, zboží, které je příležitostně propouštěno do navrženého celního režimu a které je vzhledem k druhu a množství určeno výlučně k osobní potřebě nebo spotřebě příjemce nebo cestujícího, který je dovozí nebo vyvážá a členů jeho domácnosti nebo má být předáno jako dar,

h) celním statusem postavení zboží vyjadřující, že se jedná o české nebo zahraniční zboží,

i) celním dluhem povinnost osoby zaplatit příslušné dovozní clo (celní dluh při dovozu) nebo příslušné vývozní clo (celní dluh při vývozu),

j) celním dohledem souhrn úkonů a opatření, kterými se zajišťuje dodržování zákonů a dalších obecně závazných právních předpisů, jejichž provádění přísluší celním orgánům,

k) celní kontrolou provádění zvláštních úkonů celními orgány v rámci celního dohledu, např. zjišťování a ověřování vlastností zboží, prověřování exi-

stence a pravosti dokladů a listin, kontrola účetních dokladů a jiných záznamů, kontrola dopravních prostředků, kontrola zavazadel a jiného zboží převáženého osobami jiným osobám, provádění úředních šetření, s cílem zajistit, aby byly dodržovány celní předpisy,

- l) celně schváleným určením
1. propuštění zboží do celního režimu,
 2. umístění zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu (§ 219),
 3. zpětný vývoz zboží (§ 233 a n.),
 4. zničení zboží (§ 233 a n.),
 5. přenechání zboží ve prospěch státu (§ 233 a n.),
- m) celním režimem (dále jen „režim“)
1. volný oběh,
 2. tranzit (§ 139 a n.),
 3. uskladňování v celním skladu (§ 145 a n.),
 4. aktivní zušlechťovací styk (§ 163 a n.),
 5. přepracování pod celním dohledem (§ 179 a n.),
 6. dočasné použití (§ 187 a n.),
 7. pasivní zušlechťovací styk (§ 197 a n.),
 8. vývoz (§ 214 a n.),
- n) deklarantem osoba, která činí celní prohlášení vlastním jménem anebo osoba, jejímž jménem bylo celní prohlášení učiněno,
- o) celním prohlášením úkon učiněný ve formě stanovené celními předpisy, kterým deklarant navrhuje režim, do něhož má být zboží propuštěno, nebo navrhuje tento režim ukončit, a sděluje údaje požadované celními orgány k použití tohoto režimu v souladu s celními předpisy,
- p) propuštěním zboží úkon, kterým celní orgány dovolují individuálně určené osobě nakládat se zbožím podle podmínek režimu, do kterého je zboží navrženo,
- q) předložením zboží celnímu úřadu oznámení celnímu úřadu o dodání zboží na celní úřad nebo na místo určené nebo schválené celními orgány, způsobem stanoveným celním úřadem,
- r) celními předpisy zákony a další obecně závazné právní předpisy, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny,
- s) obchodně-politickým opatřením nesazební opatření stanovené obecně závaznými právními předpisy pro dovoz a vývoz zboží, např. kontrolní a ochranná opatření, množstevní omezení, kontin-

genty, zákazy dovozu a vývozu ekonomické povahy,

- t) dlužníkem osoba, která je povinna vyměřené clo uhradit.

HLAVA DRUHÁ CELNÍ ORGÁNY A JEJICH ORGANIZACE, ŘÍZENÍ A ÚKOLY

§ 3

(1) Celní orgány jsou orgány státní správy s působností v oblasti celnictví, celní politiky, celních sazeb, celní statistiky a dalších oblastech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem.

(2) Celní orgány vykonávají rovněž správu

- a) spotřebních daní a daně z přidané hodnoty v rozsahu stanoveném zvláštním zákonem,
- b) poplatků spojených s dovozem a vývozem,
- c) silniční daně u zahraničních osob.

§ 4

(1) Celní správa České republiky je soustavou celních orgánů, kterou tvoří Ministerstvo financí – Generální ředitelství cel, celní ředitelství a celní úřady (dále jen „celní správa“).

(2) Úkoly ministerstva v oblasti celnictví, celní politiky, celních sazeb a celní statistiky, zejména působnosti uvedené v § 5, 6 a 12, plní Generální ředitelství cel, které je jeho součástí. V čele Generálního ředitelství cel je generální ředitel Generálního ředitelství cel (dále jen „generální ředitel“), kterého jmenuje a odvolává ministr financí (dále jen „ministr“). Generálního ředitele zastupuje jeho náměstek, kterého jmenuje a odvolává ministr.

(3) Celní správa při plnění svých úkolů spolupracuje s mezinárodními organizacemi a celními správami jiných států.

§ 4a

Zpracovávání osobních údajů celními orgány

(1) Celní orgány zpracovávají¹⁾ osobní údaje^{1a)} bez souhlasu subjektu^{1b)} včetně údajů vypovídajících o trestné činnosti, vyplývá-li to z jejich působnosti stanovené zákonem nebo z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, (dále jen „mezinárodní smlouva“).

¹⁾ § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{1a)} § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{1b)} § 4 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(2) Celní orgány jsou oprávněny postupovat při zpracování osobních údajů podle odstavce 1 u fyzických osob,

- a) u kterých je nebo byl prováděn celní dohled, služební úkon nebo služební zákrok,
- b) které porušily celní a daňové předpisy nebo jsou důvodně podezřelé z jejich porušování, nebo
- c) které jsou účastníky řízení před celními orgány nebo se tohoto řízení jinak zúčastnily.

(3) Předávají-li celní orgány osobní údaje do jiných států, mohou tak učinit bez povolení Úřadu pro ochranu osobních údajů.^{1c)}

§ 4b

Nepřesné nebo nepravdivé osobní údaje

(1) Celní orgány jsou oprávněny zpracovávat i nepravdivé, nepřesné nebo neověřené osobní údaje a sdružovat osobní údaje, jde-li o osobní údaje subjektů

- a) důvodně podezřelých z trestné činnosti nebo jiných forem porušování celních a daňových předpisů,
- b) o kterých lze důvodně předpokládat, že jsou zapojeny do nedovoleného obchodu s omamnými, psychotropními látkami nebo do jiných forem nezákonného dovozu nebo vývozu zboží, k jejichž odhalování a stíhání zavazuje mezinárodní smlouva.

(2) Celní orgány na písemnou žádost sdělí žadateli bezplatně osobní údaje vztahující se k osobě žadatele, a to do 30 dnů od jejího doručení.

(3) Celní orgány na písemnou žádost provedou bezplatnou likvidaci nebo opravu nepravdivých nebo nepřesných osobních údajů vztahujících se k osobě žadatele, a to neprodleně po jejím doručení.

(4) O žádostech podle odstavců 2 a 3 rozhoduje ministerstvo. Novou žádost lze podat nejdříve po uplynutí jednoho roku od podání žádosti předchozí.

(5) Celní orgány žádostem podle odstavců 2 a 3 nevyhoví, pokud by tím došlo k ohrožení

- a) plnění úkolů celní správy v souvislosti s plněním úkolů vyplývajících z odstavce 1,
- b) oprávněných zájmů třetí osoby.

Nevyhovuje-li se žadateli, musí být rozhodnutí o žádosti písemně odůvodněno.

(6) Nezpracovávají-li celní orgány žádné osobní údaje vztahující se k osobě žadatele nebo pokud by sdělením odůvodněného rozhodnutí došlo k ohrožení plnění úkolů celní správy v souvislosti s plněním úkolů vyplývajících z odstavce 1, vyrozumí se žadatel písemně o tom, že celní orgány nezpracovávají žádné osobní údaje vztahující se k žadateli.

(7) Na postup při vyřizování žádosti se nevztahuje správní řád.

Ministerstvo

§ 5

(1) Ministerstvo

- a) řídí celní ředitelství, a jedná-li se o případy celostátního významu nebo s mezinárodním dopadem, řídí celní úřady přímo,
- b) přezkoumává rozhodnutí celních ředitelství vydaná v řízení podle zvláštních předpisů,^{1d)}
- c) vede evidence a statistiky potřebné pro plnění svých úkolů,
- d) zabezpečuje sběr a zpracování statistických informací o zboží, kterému bylo přiděleno celně schválené určení,
- e) vede centrální evidenci o kontrolovaném zboží,²⁾ nestanoví-li zvláštní zákon jinak,^{2a)}
- f) z důvodů hodných zřetele, zejména jde-li o případy nezákonného dovozu nebo vývozu celostátního významu nebo s mezinárodním dopadem, může provádět úkony, které podle tohoto nebo zvláštního zákona jinak patří do pravomoci celních ředitelství a celních úřadů,
- g) nestanoví-li zvláštní zákon jinak, může pro účely výuky, výcviku, zkoušek a expertizní činnosti bez povolení držet, skladovat a používat nebezpečné látky a věci; takovými látkami a věcmi se rozumějí zejména výbušniny, výbušné předměty, omamné

^{1c)} § 2 zákona č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{1d)} Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 23 zákona č. 21/1997 Sb., o kontrole vývozu a dovozu zboží a technologií podléhajících kontrolním režimům.

^{2a)} Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- a psychotropní látky, jedy, zacházení s nimiž upravují zvláštní předpisy,³⁾ padělky peněz, známek a cenných papírů,
- h) rozhoduje o povolení zajištění celního dluhu globální zárukou pro režim společného tranzitu a individuální zárukou s použitím záručního dokladu a o povolení nezajišťovat celní dluh ve společném tranzitu a v celních režimech mimo národního tranzitu,
- i) rozhoduje o udělení povolení být ručitelem a vydávat celní doklady a doklady o ručení podle mezinárodní smlouvy,^{3a)}
- j) vydává stanoviska k českým osobám, které hodlají provozovat mezinárodní přepravu zboží na podkladě karnetu TIR a rozhoduje o vyloučení osob z tohoto systému, stanoví-li tak mezinárodní smlouva,^{3b)}
- k) rozhoduje o povolení propouštět zboží do režimu společného tranzitu nebo ukončovat tento režim u více celních úřadů bez předložení zboží,
- l) může na základě výsledku výběrového řízení podle zvláštního právního předpisu^{3c)} pověřit právnickou osobu zjišťováním hmotnosti na nápravu a hmotnosti nákladního vozidla nebo jízdní soupravy vstupující do tuzemska nebo vystupující z tuzemska.

(2) Ministerstvo zajišťuje věcné a osobní potřeby celních ředitelství a celních úřadů.

(3) Informace z evidencí a statistik, které vede ministerstvo, poskytuje ministerstvo ostatním celním orgánům; dalším státním orgánům a Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu mohou být tyto informace poskytnuty pouze tehdy, je-li to nezbytné pro plnění jejich úkolů.^{3d)}

§ 6

Ministerstvo plní úkoly vyplývající z mezinárodních smluv, a to

- a) doručuje písemnosti a oznamuje rozhodnutí celních orgánů jiných států,
- b) činí kroky nutné k vybrání cla dlužného celní správě jiného státu; to se týká i daní, poplatků a jejich příslušenství vyměřených celními orgány tohoto státu,
- c) po dohodě s celními orgány jiných států přijímá nezbytná opatření umožňující, aby se s vědomím a pod kontrolou celních orgánů dostaly nezákonné nebo podezřelé dodávky s omamnými a psychotropními látkami nebo látkami je nahrazujícími (dále jen „sledovaná dodávka“) v neporušené formě nebo částečně nebo úplně zaměněné nebo přemístěné^{3e)}
1. ze zahraničí přes území České republiky do zahraničí,
 2. ze zahraničí do tuzemska, nebo
 3. z tuzemska do zahraničí.
- Cílem těchto opatření je zjistit totožnost osob, které jsou zapojeny do nezákonného obchodu s těmito látkami.

Celní ředitelství

§ 7

- (1) Zřizují se celní ředitelství.
- (2) Sídla a územní působnost celních ředitelství jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

§ 8

- (1) Celní ředitelství
 - a) řídí celní úřady, s výjimkou případů, kdy je přímo řídí ministerstvo,
 - b) rozhoduje na základě žádosti o povolení zajištění celního dluhu globální zárukou pro jiné operace než režim společného tranzitu a o povolení nezajišťovat celní dluh v národním tranzitu,

³⁾ Např. nařízení vlády ČSR č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška ministra zahraničních věcí č. 47/1965 Sb., o Jednotné Úmluvě o omamných látkách, ve znění sdělení Federálního ministerstva zahraničních věcí č. 458/1991 Sb., o Protokolu o změnách Jednotné úmluvy o omamných látkách, Úmluva Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami (vyhlášeno pod č. 462/1991 Sb.).

^{3a)} Čl. 6 vyhlášky č. 144/1982 Sb., o Celní úmluvě o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetu TIR (Úmluva TIR). Čl. 1 vyhlášky č. 89/1963 Sb., o Celní úmluvě o karnetu A. T. A. pro dovozní celní záznam zboží (Úmluva ATA). Čl. 1 Přílohy A sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s., o přijetí Úmluvy o dočasném použití.

^{3b)} Čl. 38 vyhlášky č. 144/1982 Sb.

^{3c)} Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

^{3d)} Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

§ 24 a 36 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu).

^{3e)} Článek 11 Úmluvy Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami.

- c) rozhoduje na základě žádosti o původu zboží,
- d) přezkoumává rozhodnutí celních úřadů vydaná podle zvláštních předpisů,^{1d)}
- e) provádí řízení o jiných správních deliktech, pokud tak stanoví zvláštní předpis,
- f) rozhoduje na základě žádosti o povolení osvědčovat na faktuře nebo jiném obchodním dokladu původ zboží,
- g) vede evidence a statistiky potřebné pro plnění svých úkolů,
- h) z důvodů hodných zřetele může pověřit provedením některých úkonů jiný než místně příslušný podřízený celní úřad nebo může tyto úkony provést samo anebo se na provádění těchto úkonů může podílet,
- i) plní další úkoly stanovené zvláštními předpisy.

(2) Kromě působnosti uvedené v odstavci 1 celní ředitelství

- a) odhaluje trestné činy stanovené zvláštním zákonem^{3b)} a zjišťuje osoby podezřelé z jejich spáchání,
- b) pátrá po zboží uniklém celnímu dohledu.

(3) Celní ředitelství plní i úkoly vyplývající z mezinárodních smluv, a to

- a) způsobem uvedeným v § 33b až 33f a § 37a až 37c provádí dohled nad osobami, o kterých existují závažné důvody domnívat se, že porušují nebo porušily celní předpisy druhé smluvní strany,
- b) provádí dohled nad pohybem zboží, o kterém je známo, že by mohlo způsobit podstatné porušení celních předpisů druhé smluvní strany,
- c) provádí dohled nad dopravními prostředky a kontejnery, o kterých existuje závažná domněnka, že byly, jsou nebo mohou být použity v rozporu s celními předpisy druhé smluvní strany,
- d) činí nezbytná opatření u sledovaných dodávek omamných a psychotropních látek směřující k zajištění dodávky, k povolení v pokračování dodávky v neporušené formě nebo k její částečné nebo úplné záměně nebo přemístění.^{3c)}

(4) Celní ředitelství může se souhlasem ministerstva vykonávat působnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 i mimo svůj územní obvod.

(5) Informace z evidencí a statistik, které vedou celní ředitelství, poskytují celní ředitelství ostatním celním orgánům; dalším státním orgánům mohou být

tyto informace poskytnuty pouze tehdy, je-li to nezbytné pro plnění jejich úkolů.^{3d)}

§ 9

Celní ředitelství řídí a za jeho činnost odpovídá ředitel celního ředitelství, kterého jmenuje a odvolává generální ředitel.

Celní úřady

§ 10

(1) Zřizují se celní úřady. Územní působnost celních úřadů je uvedena v příloze k tomuto zákonu. Územní působnost celního úřadu se nemění, dojde-li k rozdělení nebo sloučení obcí^{3h)} nebo vojenských újezdů.³ⁱ⁾

(2) Rozhodne-li ministerstvo o zřízení pobočky celního úřadu k výkonu jeho působností uvedených v § 11 odst. 1, vyhlásí toto rozhodnutí sdělením v Sbírce zákonů.

(3) K výkonu působností celních úřadů uvedených v § 11 odst. 2 může ministr vytvářet v rámci celních úřadů inspektoráty celní a finanční stráže.

(4) Celní úřady umístěné na celních cestách jsou pohraničními celními úřady. Ostatní celní úřady jsou vnitrozemskými celními úřady.

(5) Celní úřad řídí a za jeho činnost odpovídá řediteli příslušného celního ředitelství ředitel celního úřadu. Ředitele celního úřadu jmenuje a odvolává na návrh příslušného ředitele celního ředitelství generální ředitel.

§ 11

(1) Celní úřad

- a) rozhoduje o přidělení celně schváleného určení,
- b) vyměřuje a vybírá clo, daně a poplatky spravované celními orgány,
- c) rozhoduje o povolení použít režim s ekonomickými účinky; jsou-li zpracovatelské operace prováděny v územních obvodech více celních úřadů, rozhoduje celní úřad, v jehož územním obvodu má být provedena první zpracovatelská operace,
- d) rozhoduje o určení celní hodnoty,
- e) rozhoduje o prominutí a vrácení cla, daní a poplatků spravovaných celními orgány, není-li stanoveno jinak,
- f) povoluje odklad platby, posečkání a splátky cla, daní a poplatků spravovaných celními orgány,

^{3b)} § 12 odst. 2 trestního řádu.

^{3h)} Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

³ⁱ⁾ Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

- g) rozhoduje o zřízení celního zástavního práva,
- h) vypočítává a předepisuje penále z prodlení a vymáhá nedoplatky cla, daní a poplatků spravovaných celními orgány,
- i) vydává osvědčení o původu zboží a ověřuje původ zboží i po vydání osvědčení,
- j) provádí sběr statistických informací o zboží, kterému bylo přiděleno celně schválené určení,
- k) rozhoduje o udělení povolení na individuální zajištění celního dluhu,
- l) kontroluje doklady potřebné k vývozu, dovozu nebo tranzitu zboží vydávané podle zvláštních předpisů,^{3f)} zejména úřední povolení k dovozu a vývozu výrobků (licence), k dovozu a vývozu vojenského materiálu, včetně plnění podmínek v nich stanovených a kontroluje, zda jsou dodržovány povinnosti stanovené zvláštními předpisy,^{3f)} k zajištění těchto úkolů provádí veškeré nezbytné úkony a v případě zjištění nedostatků činí příslušná opatření,
- m) provádí řízení o celních přestupcích a celních deliktech, a stanoví-li tak zvláštní zákon, o jiných správních deliktech,³ⁱ⁾
- n) rozhoduje o zajištění zboží důležitého pro řízení o celních přestupcích a celních deliktech,
- o) vydává osvědčení o způsobilosti dopravních prostředků, s výjimkou drážních vozidel, pro přepravu zboží pod celní závěrou a ověřuje jejich způsobilost i po vydání osvědčení,
- p) vede evidenci o kontrolovaném zboží,²⁾
- q) vede evidence a statistiky potřebné pro plnění svých úkolů,
- r) při vstupu silničních dopravních prostředků do tuzemska kontroluje, zda jsou tyto silniční dopravní prostředky označeny mezinárodní rozeznávací značkou,
- s) kontroluje dodržování nejvyšší přípustné hmotnosti na nápravu a nejvyšší přípustné hmotnosti nákladního vozidla nebo jízdní soupravy vstupující do tuzemska nebo vystupující z tuzemska,
- t) rozhoduje o povolení používat zjednodušený postup podle § 124 odst. 1 písm. a) až d), nejedná-li se o působnost ministerstva,
- u) plní další úkoly stanovené zvláštními právními předpisy.
- (2) Kromě působností uvedených v odstavci 1 celní úřad
- a) ve spolupráci s Policií České republiky zabezpečuje dodržování veřejného pořádku v místnostech nebo prostorech užívaných celními orgány nebo územními finančními orgány,
- b) provádí doprovod zboží přepravovaného v silniční dopravě od celního úřadu odeslání k celnímu úřadu určení,^{3k)}
- c) v případě podezření pátrá po zboží uniklém celnímu dohledu,
- d) ve spolupráci s Policií České republiky předvádí celním orgánům nebo územním finančním orgánům na jejich požádání osoby k řízení podle zvláštních předpisů^{1d)} s výjimkou vojáků v činné službě a příslušníků ozbrojených sborů,
- e) na požádání celních orgánů nebo územních finančních orgánů zajišťuje ve spolupráci s Policií České republiky ochranu majetku a osob nezbytnou při výkonu působnosti těchto orgánů,
- f) usměrňuje pohyb osob a silničních dopravních prostředků v celním prostoru celního úřadu,
- g) vytváří organizační podmínky pro vpuštění vozidel do celního prostoru při uplatňování logistických systémů, jež nahrazují čekání dopravních prostředků na příjezdových komunikacích k hraničnímu přechodu na celní řízení.
- (3) Informace z evidencí a statistik, které vedou celní úřady, poskytují celní úřady ostatním celním orgánům; dalším státním orgánům mohou být tyto informace poskytnuty pouze tehdy, je-li to nezbytné pro plnění jejich úkolů.^{3d)}

§ 12

(1) Úkoly celních orgánů plní příslušníci celní správy (dále jen „celníci“) a občanskí zaměstnanci. Celníci jsou ve služebním poměru a občanskí zaměstnanci v pracovním poměru k České republice, jejímž jménem jedná ministerstvo.

(2) Celníci vykonávající působnosti uvedené v § 8

^{3f)} Např. § 8 zákona č. 303/1993 Sb., o zrušení státního tabákového monopolu a opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů, § 2 a 7 zákona č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, § 38 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, § 7 zákona č. 136/1994 Sb., o barvení a značkování některých uhlovodíkových paliv a maziv a o opatřeních s tím souvisejících, o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a o změně zákona České národní rady č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

^{3j)} Např. § 40e zákona č. 587/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 8 zákona č. 303/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 9, 10 a 11 zákona č. 136/1994 Sb., § 19 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole.

^{3k)} Článek 23 Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetu TIR (Úmluva TIR), (vyhlášená pod č. 144/1982 Sb.).

odst. 2 a 3 a v § 11 odst. 2 jsou zařazeni do ozbrojené složky celní správy.

(3) Na služební poměr celníků se užije zákon o služebním poměru příslušníků Policie České republiky³¹⁾ s odchylkami uvedenými v odstavci 1, § 13, § 15 až 19c s tím, že

- a) kde se v zákoně o služebním poměru příslušníků Policie České republiky mluví o Policii České republiky, rozumí se tím celní orgány,
- b) působnost, která podle zákona o služebním poměru příslušníků Policie České republiky přísluší ministru vnitra České republiky, přísluší ministru,
- c) působnost podle § 2 odst. 2 zákona o služebním poměru příslušníků Policie České republiky vykonává ministr a v rozsahu jím stanoveném další služební funkcionáři,
- d) působnost, která podle zákona o služebním poměru příslušníků Policie České republiky přísluší Ministerstvu vnitra České republiky, přísluší ministru.

§ 13

(1) Celníkem může být občan České republiky, který dosáhl věku 18 let, který o přijetí do služebního poměru písemně požádá, a

- a) je bezúhonný,
- b) splnil podmínky přijímacího řízení,
- c) je fyzicky a duševně způsobilý pro výkon celní služby,
- d) dosáhl vzdělání stanovené pro funkci, do které má být ustanoven,
- e) vykonal základní (náhradní) vojenskou službu, pokud podléhá branné povinnosti.

(2) Občan, který požádal o přijetí do služebního poměru celníka, musí být o výsledku přijímacího řízení písemně vyrozuměn.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou pravidla přijímacího řízení.

(4) Ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou zdravotní předpoklady celníků.

§ 14

Předpoklady pro výkon některých funkcí

(1) Pro výkon funkcí uvedených v odstavci 2, musí celník kromě předpokladů uvedených v § 13

odst. 1 splňovat další předpoklady stanovené zvláštním předpisem.⁴⁾

(2) Funkcemi podle odstavce 1 se rozumějí funkce

- a) generálního ředitele, náměstka generálního ředitele, ředitele odboru, náměstka ředitele odboru a vedoucího oddělení na ministerstvu – Generálním ředitelství cel,
- b) ředitele, náměstka ředitele a vedoucího oddělení na celním ředitelství,
- c) ředitele a náměstka ředitele na celním úřadu,
- d) vedoucího a zástupce vedoucího na pobočce celního úřadu,
- e) vedoucího a zástupce vedoucího inspektorátu celní a finanční stráže celního úřadu.

§ 15

(1) Celník skládá služební přísahu, která zní

„Slavnostně prohlašuji, že budu čestným, statečným a ukázněným celníkem. Při plnění všech služebních povinností se budu řídit ústavou, zákony a dalšími obecně závaznými právními předpisy a v souladu s nimi i příkazy svých nadřízených. Své povinnosti budu vykonávat řádně, svědomitě a nestranně, při výkonu svých pravomocí budu chránit zájmy společnosti a zákonná práva občanů, a to i s nasazením vlastního života.

K tomu jsem připraven vynaložit všechny své síly a schopnosti.

Tak přísahám!“.

(2) Složení služební přísahy celník potvrdí svým podpisem.

(3) Odmítne-li celník složit služební přísahu, skončí jeho služební poměr dnem, kdy k odmítnutí došlo.

§ 16

Hodnosti

Stanoví se tyto hodnosti celníků

- a) 1. skupina hodností: celní čekatel, celní strážmistr, celní nadstrážmistr, vrchní celní nadstrážmistr,
- b) 2. skupina hodností: celní asistent, celní kontrolor, vrchní celní kontrolor, celní inspektor,

³¹⁾ Zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky.

- c) 3. skupina hodností:
vrchní celní inspektor, celní rada, vrchní celní rada, ministerský celní rada, celní prezident.

Jmenování a povyšování do hodností

§ 17

(1) Při přijetí do služebního poměru je celník jmenován do hodnosti

- celního čekatele,
- celního strážmistra, má-li úplné střední nebo úplné střední odborné nebo vyšší odborné vzdělání (dále jen „úplné střední vzdělání“), nebo
- celního asistenta, má-li vysokoškolské vzdělání.⁵⁾

(2) Po uplynutí zkušební doby je celník povýšen do hodnosti

- celního strážmistra,
- celního nadstrážmistra, má-li úplné střední vzdělání, nebo
- celního kontrolora, má-li vysokoškolské vzdělání.

§ 18

(1) Celník má nárok na povýšení do vyšší hodnosti, splňuje-li tyto podmínky

- je ustanoven ve funkci, pro kterou je stanovena vyšší hodnost, než kterou skutečně má, a dosahuje dobrých výsledků ve výkonu služby,
- od jeho posledního povýšení uplynula stanovená doba výsluhy let v hodnosti,
- splňuje kvalifikační předpoklady stanovené pro vykonávanou funkci.

(2) Celník v 1. skupině hodností má nárok na povýšení do

- vyšší hodnosti 1. skupiny hodností, dosáhl-li po přijetí do služebního poměru úplného středního vzdělání,
- hodnosti celního asistenta, jestliže má úplné střední vzdělání a po stanovenou dobu úspěšně vykonával funkci, pro kterou je stanovena hodnost 2. skupiny hodností,
- hodnosti celního kontrolora, dosáhl-li po skončení zkušební doby vysokoškolského vzdělání.

§ 19

Do hodností jmenují a povyšují celníky služební funkcionáři.

§ 19a

Ministr může povýšit in memoriam celníka, který zahynul v souvislosti s plněním služebních povinností, do hodnosti

2. hodnostní skupiny, jestliže měl hodnost 1. hodnostní skupiny,
3. hodnostní skupiny, jestliže měl hodnost 2. hodnostní skupiny, nebo
- vyšší hodnosti, jestliže měl hodnost 3. hodnostní skupiny.

§ 19b

Ministerstvo stanoví vyhláškou

- dobu výsluhy let v hodnosti,
- podmínky pro jmenování do hodnosti při přijetí občana do služebního poměru, který již byl celníkem, a zápočet doby výsluhy let v hodnosti.

§ 19c

Propůjčení hodnosti

Celníkovi lze propůjčit jinou hodnost, než kterou skutečně má, na dobu, po kterou to vyžaduje funkce nebo služební úkoly, jimiž byl pověřen; propůjčení hodnosti nezakládá nárok na úpravu služebního příjmu.

§ 20

Zdravotní způsobilost celníka a zajištění závodní preventivní péče v celní správě

(1) K posuzování zdravotní nebo duševní způsobilosti osoby, která žádá o přijetí do služebního poměru celníka a v souvislosti s ukončením jeho služebního poměru a v průběhu trvání služebního poměru, je příslušný lékař závodní preventivní péče, pokud toto oprávnění nepřísluší lékařské komisi.

(2) Ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou požadavky na fyzickou, zdravotní a duševní způsobilost celníků, vady a stavy, které vylučují přijetí uchazeče do služebního poměru nebo vylučují nebo omezují výkon služby a druhy služeb zvláště obtížných nebo zdraví škodlivých.

(3) Kromě úkolů uvedených v odstavci 1 poskytují lékaři závodní preventivní péče celníkům a občanským zaměstnancům závodní preventivní péči. Závodní preventivní péči celníkům a občanským zaměstnancům poskytují také pověřeni lékaři, a to na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.^{5a)}

(4) Ošetřující lékař je povinen hlásit lékaři uvede-

⁵⁾ § 45 až 47 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění některých dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb.

^{5a)} § 232 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

nému v odstavci 3 nemoc nebo i podezření na nemoc, která omezuje výkon služby.

(5) Ministerstvo vytváří podmínky pro zajištění závodní preventivní péče,^{5b)} pro celníky a občanské zaměstnance celní správy a za tím účelem uzavírá smlouvy k zajištění závodní preventivní péče se zdravotnickými zařízeními odborně způsobilými poskytovat závodní preventivní péči.

(6) Náklady na zabezpečení výkonu závodní preventivní péče v celní správě jsou součástí hospodaření ministerstva.

§ 21

(1) Služební stejnokroj a odznaky celní správy je oprávněn nosit pouze celník.

(2) Celní správa je oprávněna užívat zvláštní barevné provedení a označení svých služebních vozidel.

(3) Způsob vnějšího označení a odznaky celní správy, vzory služebních stejnokrojů a zvláštního barevného provedení a označení služebních vozidel celní správy upraví ministerstvo vyhláškou.

§ 22

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně na místě veřejnosti přístupném neoprávněně

- a) nosí služební stejnokroj celní správy, nebo takové součásti stejnokroje, které jsou s úplným stejno-krojem zaměnitelné,
- b) užívá na vozidle zvláštního barevného provedení a označení používaného na služebních vozidlech celní správy anebo zvláštního barevného provedení a označení s ním zřejmě zaměnitelného.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 5 000 Kč.

(3) Na přestupky podle odstavce 1 a jejich projednávání se vztahují obecné předpisy o přestupcích.^{5c)}

HLAVA TŘETÍ POVINNOSTI, OPRAVNĚNÍ A PROSTŘEDKY CELNÍKA

DÍL PRVNÍ POVINNOSTI CELNÍKA

Povinnosti při služebních zákrocích a služebních úkonech

§ 23

(1) Služebním úkonem se rozumí jednání celníka směřující k plnění působnosti celní správy.

(2) Služebním zákrokem se rozumí služební úkon, při kterém dochází k přímému vynucování splnění povinnosti nebo k ochraně práv a jiných oprávněných zájmů, za použití donucovacích prostředků nebo zbraně.

§ 24

(1) Při provádění služebních zákroků a služebních úkonů je celník povinen dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní a nepřipustit, aby osobám v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma a případný zásah do jejich práv a svobod překročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo jiným služebním úkonem.

(2) Pokud je služební úkon nebo služební zákrok spojen se zásahem do práv nebo svobod osob, je celník provádějící služební úkon nebo služební zákrok, pokud to dovolují povaha nebo okolnosti služebního úkonu nebo služebního zákroku, povinen tyto osoby poučit o právních důvodech služebního úkonu nebo služebního zákroku a o jejich právech; v opačném případě je poučit dodatečně.

(3) Osoba, u které má být provedena osobní prohlídka, má právo, aby tuto prohlídku vykonal celník stejného pohlaví, pokud nejde o nutný okamžitý zákrok při hledání zbraně.

§ 25

Celník ve službě je povinen v mezích tohoto zákona provést služební zákrok nebo služební úkon, popřípadě učinit jiná opatření nezbytná k provedení služebního zákroku nebo služebního úkonu, zejména vyznat nejblíže celní úřad nebo policejní útvar, je-li páchán trestný čin nebo přestupek anebo je-li důvodné podezření z jejich páchání.

§ 26

Celník neprovede služební zákrok, jestliže

- a) k jeho provedení nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen a jestliže povaha služebního zákroku takové odborné vyškolení nebo vycvičení vyžaduje,
- b) tomu brání povinnost splnit jiný úkol, jehož nesplnění by způsobilo zřejmě závažnější následky, než neprovedení služebního zákroku, nebo
- c) je pod vlivem léků nebo jiných látek, které závažným způsobem snižují jeho schopnost jednání.

§ 27

(1) Celník je při provádění služebního zákroku

^{5b)} § 18a, 35a, 40 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

^{5c)} Zákon č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

povinen, pokud to povaha a okolnosti služebního zákroku dovolují, použít odpovídající výzvy.

(2) Pokud to povaha služebního zákroku vyžaduje, použije celník před výzvou slov „jménem zákona!“.

(3) Každý je povinen uposlechnout výzvy zakročujícího celníka.

§ 28

(1) Celník je povinen při výkonu služby prokázat příslušnost k celní správě.

(2) Celník, který nosí při výkonu služby služební stejnokroj, prokazuje příslušnost k celní správě služebním stejnokrojem, který je opatřen identifikačním znakem celní správy.

(3) V případě, že celník nenesí při výkonu služby služební stejnokroj, prokazuje příslušnost k celní správě služebním průkazem, jehož vzor a náležitosti stanoví ministerstvo vyhláškou, a ústním prohlášením „celní správa“.

(4) Pouze ústním prohlášením „celní správa“ prokazuje celník příslušnost k celní správě ve výjimečných případech, kdy okolnosti služebního zákroku neumožňují tuto příslušnost prokázat služebním stejnokrojem nebo služebním průkazem. V takových případech se celník prokáže služebním průkazem ihned, jakmile to okolnosti služebního zákroku dovolí.

§ 29

Okolností, která nedovoluje poučení osoby o jejích právech podle § 24 odst. 2, nebo která nedovoluje použít výzvy podle § 27 odst. 1, nebo která nedovoluje prokázání příslušnosti k celní správě podle § 28 odst. 1, je zejména bezprostřední napadení celníka nebo bezprostřední ohrožení života nebo zdraví jiné osoby.

§ 29a

Povinnost mlčenlivosti

(1) Celník je kromě mlčenlivosti stanovené zvláštním zákonem^{5d)} povinen zachovávat také mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů celní správy nebo v souvislosti s nimi a které v zájmu zabezpečení úkolů celní správy nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami. Tato povinnost trvá i po skončení služebního poměru celníka.

(2) Každý, koho celní orgány nebo celník požádají o poskytnutí pomoci, je povinen, byl-li řádně po-

učen, zachovat mlčenlivost o všem, co se v souvislosti s požadovanou nebo poskytnutou pomocí dověděl.

(3) Povinnosti mlčenlivosti je oprávněn zprostit celníka nebo osobu uvedenou v odstavci 2 ministr nebo jím pověřená osoba.

DÍL DRUHÝ OPRÁVNĚNÍ CELNÍKA

§ 30

Oprávnění požadovat vysvětlení

(1) Celník je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu, přestupku, celního deliktu nebo jiného správního deliktu souvisejícího s porušením celních předpisů nebo předpisů o daních a poplatcích a jejich pachatele, a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu dostavila na určené místo.

(2) Osoba je povinna požadavku nebo výzvě podle odstavce 1 vyhovět.

(3) Vysvětlení může odepřít pouze osoba, která by jím sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželu nebo druhu, jakož i jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pocítovala jako újmu vlastní, způsobila nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přestupek.

(4) Vysvětlení nesmí být požadováno od osoby, která by jím porušila státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byla této povinnosti zproštěna příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(5) Celník je povinen osobu předem poučit o možnosti odepřít vysvětlení podle odstavců 3 a 4.

(6) Kdo se dostaví na výzvu, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělků (dále jen „náhrada“). Náhradu poskytuje ministerstvo. Nárok na náhradu nemá ten, kdo se dostavil jen ve vlastním zájmu nebo pro své protiprávní jednání.

(7) Nárok na náhradu podle odstavce 6 zaniká, jestliže jej osoba neuplatní do sedmi dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavce 1 dostavila. O tom musí být osoba poučena.

(8) Nevyhoví-li osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle odstavce 1, může být předvedena celníkem na nejbližší celní úřad k sepsání protokolu o podání vysvětlení.

(9) Protokol o podání vysvětlení musí být s oso-

^{5d)} § 24 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

bou sepsán bez zbytečného odkladu po jejím předvedení; po jeho sepsání celník osobu propustí.

(10) O předvedení sepíše celník úřední záznam.

§ 31

Oprávnění požadovat prokázání totožnosti

(1) Prokázání totožnosti znamená prokázání jména a příjmení, data narození a bydliště osoby. Důvod ke zjišťování totožnosti určuje míru spolehlivosti, s níž se zjištění provádí.

(2) Celník je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu

- přistiženou při jednání, které má znaky trestného činu nebo přestupku v souvislosti s porušením celních předpisů nebo předpisů o daních a poplatcích,
- od které je požadováno vysvětlení podle § 30 odst. 1,
- zdržující se v celním pohraničním pásmu,
- kteřá má být předvedena na žádost příslušného orgánu podle § 11 odst. 2 písm. d),
- kteřá je oznamovatelem.^{5e)}

Osoba je povinna výzvě vyhovět.

(3) Odmítne-li osoba uvedená v odstavci 2 prokázat svou totožnost nebo nemůže-li ji prokázat ani po předchozím poskytnutí potřebné součinnosti k prokázání své totožnosti, je celník oprávněn tuto osobu předvést na celní úřad k provedení služebních úkonů za účelem zjištění její totožnosti a objasnění věci. Po zjištění totožnosti osoby celník předvedenou osobu propustí, nebrání-li tomu zákonné důvody.

(4) Celník je rovněž oprávněn předvést osobu přistiženou při jednání, které má znaky trestného činu nebo přestupku v souvislosti s porušením celních předpisů nebo předpisů o daních a poplatcích, na dobu nezbytně nutnou k provedení služebních úkonů, nejdéle však na 24 hodin, je-li důvodná obava, že osoba bude v protiprávním jednání pokračovat anebo bude mařit řádné objasnění věci; při vyrozumění této skutečnosti postupuje celník obdobně podle § 32 odst. 4.

(5) Nejistí-li celník totožnost osoby předvedené podle odstavce 3 do 6 hodin od předvedení, ani na základě sdělených údajů ani v evidencích obyvatel a je-li podezření, že předvedená osoba uvádí nepravdivé údaje ke své osobě, předá ji nejbližšímu orgánu Policie České republiky.

(6) O předvedení a provedených služebních úkonech sepíše celník úřední záznam.

§ 32

Zajištění osoby

(1) Celník je oprávněn zajistit osobu, která

- svým jednáním bezprostředně ohrožuje svůj život anebo život nebo zdraví jiných osob,
- se pokusila o útěk při předvedení podle § 30 odst. 8 a § 31 odst. 4,
- v místnostech nebo prostorech užívaných celními orgány nebo územními finančními orgány se chová násilně nebo slovně uráží jinou osobu nebo celníka anebo úmyslně znečišťuje či poškozují zařízení nebo majetek celní správy nebo územních finančních orgánů,
- byla přistižena při jednání, které má znaky přestupku, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat nebo bude mařit řádné objasnění věci,
- je mladší patnácti let a byla přistižena při jednání, které má znaky trestného činu, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat nebo bude mařit řádné objasnění věci.

(2) Pominou-li důvody zajištění, je celník povinen osobu ihned propustit.

(3) Zajištění může trvat nejdéle 24 hodin od okamžiku omezení osobní svobody.

(4) Po zajištění je celník povinen na žádost osoby zajištěné vyrozumět o této skutečnosti některou z osob uvedených v § 30 odst. 3, popřípadě jinou jí určenou osobu. Jedná-li se o osobu mladší 18 let, je celník povinen vyrozumět zákonného zástupce této osoby a příslušný orgán péče o mládež; jedná-li se o osobu mladší patnácti let, vždy též bez odkladu vyrozumí orgán sociálně právní ochrany mládeže. Jde-li o vojáka, je celník povinen vyrozumět nejbližší posádkovou správu nebo vojenský útvar.

(5) O zajištění osoby sepíše celník úřední záznam.

§ 33

Oprávnění k omezení pohybu agresivních osob

(1) Osobě, která fyzicky napadá jinou osobu nebo celníka nebo poškozují cizí majetek nebo se pokusí o útěk, může být omezena možnost volného pohybu připoutáním k vhodnému předmětu.

(2) Omezení volného pohybu může trvat pouze po dobu, než osoba od násilného chování upustí nebo než bude předána orgánům Policie České republiky, nejdéle však dvě hodiny.

^{5e)} Např. § 67 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 158 trestního řádu.

(3) O důvodech použití tohoto oprávnění sepíše celník úřední záznam.

§ 33a

Oprávnění k použití technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla

(1) Celník je oprávněn použit jako donucovacího prostředku podle § 38 odst. 1 písm. f) technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla zajištěného podle § 309 anebo odňatého podle zvláštního zákona.^{5f)}

(2) Technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla z důvodu uvedeného v odstavci 1 nelze použít, jde-li o vozidlo, které tvoří překážku silničního provozu.^{5g)}

(3) Technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla lze použít ještě před doručením rozhodnutí o zajištění nebo usnesení o odnětí předmětného vozidla osobě, které se zajišťuje nebo odnímá, jestliže hrozí nebezpečí, že účel zajištění nebo odnětí bude zmařen, nebudou-li technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla použity neprodleně.

(4) Je-li rozhodnuto o vrácení zajištěného vozidla (§ 312), technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla se neprodleně odstraní.

(5) Na použití technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla podle odstavce 1 se nevztahují ustanovení § 38 odst. 2 až 4.

§ 33b

Oprávnění k používání podpurných operativně pátracích prostředků

(1) Celník je při předcházení trestným činům, v souvislosti s řízením o trestných činech a při plnění úkolů vyplývajících z mezinárodních smluv^{5h)} oprávněn používat podpurné operativně pátrací prostředky.

(2) Pro účely tohoto zákona se podpurnými operativně pátracími prostředky rozumí

- a) krycí doklady a krycí prostředky,
- b) zabezpečovací a nástrahová technika,
- c) zvláštní finanční prostředky,
- d) využití informátora.

§ 33c

Krycí doklady a krycí prostředky

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) krycím dokladem listina, popřípadě jiný dokument sloužící k zastírání skutečné totožnosti osoby anebo k jiným podobným účelům,
- b) krycím prostředkem prostředek k zastírání skutečné činnosti celních orgánů podle § 33b odst. 1.

(2) Krycím dokladem nesmí být průkaz poslance nebo senátora, člena vlády, guvernéra České národní banky, člena Nejvyššího kontrolního úřadu a soudce Ústavního soudu, služební průkaz soudce a státního zástupce a doklad žijící nebo zemřelé osoby.

(3) Krycí doklad vydává Ministerstvo vnitra na základě rozhodnutí ministra.

§ 33d

Zabezpečovací a nástrahová technika

Zabezpečovací a nástrahovou technikou se rozumí technické prostředky, zařízení a jejich soubory používané za účelem zabezpečení ochrany majetku a zamezení nedovolené manipulaci se zbožím. Použitím zabezpečovací a nástrahové techniky nesmí být porušena nedotknutelnost obydlí, listovního tajemství nebo jiným způsobem zasahováno do ústavně zaručených práv a svobod.

§ 33e

Zvláštní finanční prostředky

(1) Zvláštními finančními prostředky se rozumí vyčleněné finanční prostředky, které jsou používány k úhradě některých výdajů v souvislosti s používáním operativně pátracích prostředků⁵ⁱ⁾ a ostatních podpurných operativně pátracích prostředků. Na nakládání se zvláštními finančními prostředky se nevztahují právní předpisy upravující hospodaření s peněžními prostředky státu.

(2) Celník nakládající se zvláštními finančními prostředky je povinen s nimi nakládat hospodárně a řádně v souladu s účelem, na který byly poskytnuty.

(3) Pravidla pro nakládání se zvláštními finančními prostředky stanoví na návrh generálního ředitele ministr.

^{5f)} § 79 trestního řádu.

^{5g)} § 37 vyhlášky Federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu).

^{5h)} Například: Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o vzájemné pomoci v celních otázkách, uveřejněná pod č. 228/1998 Sb., Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé, uveřejněná pod č. 7/1995 Sb.

⁵ⁱ⁾ § 158b trestního řádu.

§ 33f

Informátor

(1) Informátorem se rozumí fyzická osoba poskytující celní správě informace a služby takovým způsobem, aby nebyla vyražena její spolupráce s celní správou.

(2) Informátorovi lze poskytnout za jeho činnost finanční nebo věcnou odměnu.

§ 34

Oprávnění odebrat zbraň

(1) Celník je oprávněn přesvědčit se, zda předváděná nebo zajištěná osoba nemá u sebe zbraň, jíž by mohla ohrozit život nebo zdraví své nebo jiné osoby, a odebrat ji.

(2) Zbraní podle odstavce 1 se rozumí cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznější.⁶⁾

(3) Odebranou zbraň podle odstavce 1 je celník povinen vrátit proti podpisu při propuštění předvedené nebo zajištěné osoby. To neplatí, brání-li vrácení zbraně zákonné důvody. O odebrání zbraně vystaví celník osobě, které byla odebrána, potvrzení.

§ 35

Oprávnění zakázat vstup na určená místa

Jestliže to vyžaduje účinné zabezpečení provádění celního dohledu, je celník oprávněn příkázat každému, aby na nezbytně nutnou dobu nevstupoval na určená místa nebo se na nich nezdržoval.

§ 36

Oprávnění celníků při kontrole po propuštění zboží

Celník může způsobem a ve lhůtě stanovené v tomto zákoně provádět následnou kontrolu po propuštění zboží. V této souvislosti je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení, jakož i pořizovat dokumentaci.

§ 37

Oprávnění ke kontrole osob a dopravních prostředků

Při odhalování trestných činů a zjišťování jejich pachatelů, při pátrání po zboží uniklém celnímu dohledu a zjišťování osoby, která zboží celnímu dohledu odňala nebo se tohoto odnětí zúčastnila, a při zabezpečování a plnění úkolů vyplývajících z mezinárodních

smluv je celník oprávněn zastavovat osoby a dopravní prostředky, provádět celní kontrolu zavazadel, dopravních prostředků, jejich nákladů, přepravních a průvodních listin. Při zastavování dopravních prostředků postupuje celník obdobně jako příslušník Policie České republiky.^{6a)}

DÍL TŘETÍ

**OPRÁVNĚNÍ K POUŽITÍ
OPERATIVNĚ PÁTRACÍCH PROSTŘEDKŮ**

§ 37a

(1) Celní orgány jsou pro plnění úkolů vyplývajících z mezinárodních smluv^{5h)} oprávněny používat operativně pátrací prostředky stanovené trestním řádem⁵ⁱ⁾ při provádění dohledu nad osobami, o kterých existují závažné důvody domnívat se, že porušují nebo porušily celní předpisy druhé smluvní strany.

(2) Operativně pátrací prostředky mohou být použity jen tehdy, jestliže by porušení celních předpisů v případě, že by k němu došlo v tuzemsku, bylo posuzováno podle trestního zákona^{6c)} jako úmyslný trestný čin.

§ 37b

zrušen

§ 37c

(1) Prováděním dohledu podle § 37a nejsou dotčena práva a povinnosti celních orgánů vyplývající z předpisů o trestním řízení.^{6d)}

(2) Používáním operativně pátracích prostředků nesmí být sledován jiný účel, než který je uveden v příslušné mezinárodní smlouvě;^{5h)} práva a svobody osob lze omezit jen v míře nezbytně nutné.

(3) Celní orgány jsou povinny zabezpečit ochranu operativně pátracích prostředků, jakož i informací získaných při provádění dohledu podle § 37a před vyrazením a zneužitím.

§ 37d

(1) Kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí podle zvláštního zákona^{6e)} vykonává Poslanecká sněmovna, která k tomuto účelu zřizuje kontrolní orgán.

⁶⁾ § 89 trestního zákona.

^{6a)} § 53 vyhlášky č. 99/1989 Sb.

^{6c)} Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

^{6d)} § 158 až 158f zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

^{6e)} § 88 a § 158d odst. 3 trestního řádu.

Kontrolní orgán se skládá z pěti poslanců výboru určitého Poslaneckou sněmovnou.

(2) Ministr předkládá kontrolnímu orgánu nejméně dvakrát ročně a dále na jeho žádost veškeré požadované informace o použití prostředků podle odstavce 1.

(3) Členové kontrolního orgánu jsou povinni zachovávat tajnost utajovaných skutečností, o kterých se dozvěděli v souvislosti s výkonem této funkce. Tímto ustanovením nejsou dotčeny předpisy o ochraně utajovaných skutečností.

§ 37e a 37f

zrušeny

DÍL ČTVRÝ

POUŽITÍ DONUCOVACÍCH PROSTŘEDKŮ A ZBRANĚ CELNÍKEM

§ 38

Donucovací prostředky

(1) Donucovacími prostředky jsou

- a) hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobrany,
- b) slzotvorné prostředky,
- c) obušek,
- d) pouta,
- e) služební pes,
- f) technické prostředky k zabránění odjetí vozidla,
- g) zastavovací pás a jiné prostředky k násilnému zastavení vozidla,
- h) úder střelnou zbraní,
- i) hrozba namířenou střelnou zbraní,
- j) varovný výstřel do vzduchu.

(2) Donucovacími prostředky je celník oprávněn použít v zájmu ochrany veřejného pořádku v místnostech nebo prostorech užívaných celními orgány nebo územními finančními orgány a dále v zájmu ochrany bezpečnosti osob, své vlastní a majetku, proti osobě, která je ohrožuje.

(3) Před použitím donucovacích prostředků je celník povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito některého z donucovacích prostředků. To neplatí v případě ustanovení odstavce 1 písm. g). Od výzvy s výstrahou může upustit jen v případě, že je ohrožen jeho život nebo zdraví nebo život nebo zdraví jiné osoby a věc nesnese odkladu.

(4) O tom, který z donucovacích prostředků použije, rozhoduje celník podle konkrétní situace tak, aby dosáhl účelu sledovaného služebním zákrokem; přitom použije takového donucovacího prostředku,

který je nezbytně nutný k překonání odporu osoby, která se dopouští protiprávního jednání.

(5) Celník je povinen dbát, aby použitím donucovacího prostředku nezpůsobil osobě újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti protiprávního jednání.

§ 39

Nošení zbraně

Celníci zařazení do ozbrojené složky celní správy jsou oprávněni nosit služební zbraň.

§ 40

Použití zbraně

(1) Celník oprávněn nosit zbraň podle § 39 je oprávněn použít zbraň jen v těchto případech

- a) aby v případě nutné obrany nebo při pomoci v nutné obraně odvrátil přímo hrozící nebo trvající útok vedený proti jeho osobě nebo útok na život nebo zdraví jiné osoby,
- b) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt,
- c) nelze-li jinak překonat odpor směřující ke zmaření jeho závažného služebního zákroku,
- d) aby zamezil útěku pachatele zvláště závažného úmyslného trestného činu, jehož nemůže jiným způsobem zadržet,
- e) aby přinutil k zastavení dopravního prostředku, jehož řidič na opětovnou výzvu nebo znamení dané podle zvláštních předpisů nezastaví a nelze-li jej zastavit jiným způsobem,
- f) aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje chráněný objekt celní správy nebo objekt územních finančních orgánů, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od tohoto útoku,
- g) aby zneškodnil zvíře bezprostředně ohrožující život nebo zdraví osob,
- h) když osoba, proti níž byl použit donucovací prostředek hrozby střelnou zbraní nebo donucovací prostředek varovný výstřel, neuposlechne pokynů celníka směřujících k zajištění bezpečnosti jeho vlastní nebo jiné osoby.

(2) Zbraní se podle odstavce 1 rozumí zbraň střelná, bodná a sečná.

(3) Použití zbraně celníkem v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až f) je přípustné pouze tehdy, jestliže použití donucovacích prostředků bylo zřejmě neúčinné.

(4) Před použitím zbraně v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až f) je celník povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito zbraně. Od výzvy s výstrahou může upustit jen v případě, že je

ohrožen jeho život nebo zdraví anebo je-li ohrožen život nebo zdraví jiné osoby a věc nesnese odkladu.

(5) Při použití zbraně je celník povinen dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život nebo zdraví jiných osob, a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž zákrok směřuje.

Povinnosti celníka po použití donucovacích prostředků a zbraně

§ 41

(1) Jestliže celník zjistí, že při použití donucovacích prostředků došlo ke zranění osoby, je povinen, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření.

(2) Po každém použití zbraně, při kterém došlo ke zranění osoby, je celník povinen ihned, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření. Dále je povinen učinit všechny neodkladné úkony, aby mohla být řádně objasněna oprávněnost použití zbraně.

§ 42

(1) Každý služební zákrok, při kterém bylo použito donucovacích prostředků nebo zbraně, je celník povinen bezodkladně hlásit svému nadřízenému.

(2) O použití donucovacích prostředků nebo zbraně je celník povinen podat svému nadřízenému písemné hlášení s uvedením důvodu, průběhu a výsledku jejich použití.

(3) Vzniknou-li pochybnosti o oprávněnosti nebo přiměřenosti použití donucovacích prostředků nebo zbraně anebo byla-li při jejich použití způsobena smrt, újma na zdraví nebo škoda na majetku, je nadřízený povinen zjistit, zda jich bylo použito v souladu se zákonem. O výsledku tohoto zjištění sepíše úřední záznam.

§ 43

Zvláštní omezení

Při služebním zákroku proti těhotné ženě, osobě vysokého věku, osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo chorobou a osobě zjevně mladší 15 let nesmí celník použít úderu a kopu sebeobrany, slzotvorného prostředku, obušku, pout, služebního psa, úderu zbraní, hrozby zbraní, varovného výstřelu a zbraně, vyjma případů, kdy útok těchto osob bezprostředně ohrožuje život a zdraví celníka nebo jiných osob, nebo hrozí větší škoda na majetku a nebezpečí nelze odvrátit jinak.

DÍL PÁTÝ

POVINNOST POSKYTNOUT POMOC

§ 44

(1) Celník je oprávněn v případě nebezpečí bez-

prostředního ohrožení života a zdraví nebo majetku požádat každého o pomoc.

(2) Kdo byl o tuto pomoc požádán, je povinen

- a) požadovanou pomoc poskytnout. Nemusí tak učinit, jestliže by tím vystavil vážnému ohrožení sebe nebo osoby uvedené v § 30 odst. 3, nebo bránil-li tomu jiné důležité okolnosti,
- b) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se v souvislosti s požadovanou pomocí dozvěděl; o této povinnosti musí být celníkem poučen.

(3) Kdo na požádání poskytne pomoc, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého zisku. Náhradu poskytuje ministerstvo.

HLAVA ČTVRTÁ NÁHRADA ŠKODY

§ 45

(1) Stát odpovídá za škodu osobě, která poskytla pomoc celním orgánům nebo celníkovi na jejich žádost nebo s jejich vědomím (dále jen „poškozený“). Stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobí-li si tuto škodu poškozený úmyslně sám.

(2) Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů pracovníků. Vláda stanoví nařízením, ve kterých případech a v jakém rozsahu

- a) náleží poškozenému, vedle nároků podle pracovních předpisů, jednorázové mimořádné odškodnění,
- b) se zvyšuje jednorázové odškodnění náležející podle pracovních předpisů pozůstalým po poškozeném, a kdy lze takové odškodnění přiznat osobám, které byly na poškozeného odkázány výživou.

(3) Stát odpovídá i za škodu na věcech, která poškozenému vznikla v souvislosti s poskytnutím pomoci. Přitom se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se v penězích. Poškozenému může být přiznána i úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(4) Stát odpovídá i za škodu, kterou poškozený způsobil v souvislosti s pomocí poskytnutou celním orgánům nebo celníkovi.

(5) Stát odpovídá i za škodu způsobenou celníkem při provádění celního dohledu způsobem uvedeným v § 30 až 40; to neplatí, pokud se jedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený služební zákrok nebo služební úkon vyvolala.

(6) Náhradu škody poskytuje v zastoupení státu ministerstvo.

HLAVA PÁTÁ INFORMACE O CELNÍCH PŘEDPÍSECH A CELNÍ DOHLED

DÍL PRVNÍ INFORMACE O CELNÍCH PŘEDPÍSECH

Závazné informace

§ 46

(1) Na písemnou žádost, podanou na tiskopise, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou, vydávají celní orgány rozhodnutí o sazebním zařazení zboží nebo o původu zboží (dále jen „závazná informace“). Žádost o závaznou informaci o původu zboží se podává celnímu ředitelství, v jehož územním obvodu má žadatel bydliště nebo sídlo; zahraniční osoba může tuto žádost podat kterémukoliv celnímu ředitelství. Žádost o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží se podává Celnímu ředitelství Praha.

(2) Žádost o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží se může vztahovat pouze na jeden druh zboží a žádost o závaznou informaci o původu zboží pouze na jeden druh zboží a jednu skupinu skutečností určujících původ. Pro účely vydávání závazných informací se jedním druhem zboží rozumí zboží, které má stejné složení, shodné technické parametry, stejný účel použití a stejný obchodní název, případně typové označení.

(3) Žádost o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží musí obsahovat následující náležitosti

- a) obchodní firmu, případně název nebo jméno, příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání nebo bydliště žadatele, daňové identifikační číslo^{6f)} žadatele nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo;^{6g)} je-li žadatelem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo,^{6h)}
- b) návrh sazebního zařazení,
- c) podrobný popis zboží umožňující jeho ztotožnění a zařazení do podpoložky celního sazebníku,
- d) složení zboží a případně metody použité ke stanovení tohoto složení, pokud na tomto údaji závisí sazební zařazení zboží, a další údaje nezbytné pro sazební zařazení zboží, zejména způsob zpracování, funkce, princip činnosti, účel použití a druh balení,

- e) označení náležitostí žádosti, s nimiž má být zacházeno jako s důvěrnými informacemi,
- f) oznámení žadatele o tom, zda podle jemu dostupných informací již byla žádost o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží na stejné nebo podobné zboží podána nebo zda již takováto závazná informace na stejné nebo podobné zboží byla vydána,
- g) druh a počet příloh připojených k žádosti,
- h) datum podání žádosti a podpis žadatele.

(4) Žádost o závaznou informaci o původu zboží musí obsahovat následující náležitosti

- a) obchodní firmu, případně název nebo jméno, příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání nebo bydliště žadatele, daňové identifikační číslo žadatele nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo; je-li žadatelem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo,
- b) označení právního předpisu rozhodného pro uplatnění ustanovení § 60 až 64 tohoto zákona,
- c) podrobný popis zboží a jeho sazební zařazení,
- d) složení zboží a metody zkoumání, použité k jeho určení, popřípadě jeho výrobní cenu, nejsou-li tyto skutečnosti obecně známy,
- e) podmínky umožňující určení původu, použitý materiál a jeho původ, jeho sazební zařazení, odpovídající hodnoty a popis okolností umožňujících splnění příslušných podmínek, zejména použité pravidlo původu a původ pro zboží navrhovaný,
- f) označení náležitostí žádosti, s nimiž má být zacházeno jako s důvěrnými informacemi,
- g) oznámení žadatele o tom, zda podle jemu dostupných informací již byla žádost o původu zboží nebo žádost o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží na stejné nebo podobné zboží podána, nebo zda již takovéto závazné informace na stejné nebo podobné zboží byly vydány,
- h) druh a počet příloh připojených k žádosti,
- i) datum podání žádosti a podpis žadatele.

(5) Žádost o závaznou informaci podle odstavců 3 a 4 musí být doložena vzorky, nebo není-li to vzhledem k povaze zboží možné, vyobrazením a technickým popisem zboží, fotografiemi, plány, katalogy nebo jinými dostupnými dokumenty vztahujícími se k předmětnému zboží a materiálům, z nichž je vyrobeno, které popisují výrobní proces nebo zpracování, kte-

^{6f)} § 33 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

^{6g)} § 21 a 22 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

^{6h)} § 23 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, ve znění zákona č. 89/1995 Sb.

rými prošly, a které umožní celním orgánům správně zařazení předmětného zboží. Vyžadují-li zvláštní předpisy⁶ⁱ⁾ vzhledem k nebezpečnosti zboží vyhotovení bezpečnostního listu,⁶ⁱ⁾ předkládá se i bezpečnostní list.

(6) Vyžadají-li si celní orgány k správnému posouzení žádosti odborný posudek, odhad, provedení analýzy zboží nebo úředně ověřený překlad, hradí náklady na vyhotovení odborného posudku, odhadu, analýzy nebo překladu žadatel o závaznou informaci. Závazná informace může být vydána pouze na tiskopise stanoveném vyhláškou ministerstva. V závazné informaci celní orgány uvedou, které údaje se považují za důvěrné informace.

(7) Závazná informace o sazebním zařazení zboží musí být vydána nejpozději do tří měsíců ode dne přijetí žádosti příslušným celním orgánem a závazná informace o původu zboží do 150 dnů. Nemůže-li ze závažných důvodů příslušný celní orgán závaznou informaci ve stanovené lhůtě vydat, sdělí žadateli důvody a současně mu oznámí, kdy bude závazná informace vydána.

§ 46a

Byly-li na stejný druh zboží vydány odlišné závazné informace, stanoví ministerstvo, která závazná informace platí, a platnost ostatních závazných informací rozhodnutím zruší.

§ 46b

(1) Závaznou informaci může používat pouze osoba, které byla vydána.

(2) Celní úřad může požadovat, aby deklarant při podání celního prohlášení nebo žádosti o vydání osvědčení o původu zboží sdělil, zda mu byla vydána závazná informace na zboží uvedené v podaném celním prohlášení nebo v žádosti o vydání osvědčení.

§ 46c

(1) Závazná informace o sazebním zařazení zboží je závazná pouze pro

- a) účely sazebního zařazení zboží,
- b) zboží, které je uvedeno v celním prohlášení přijatém po vydání této závazné informace.

(2) Závazná informace o původu zboží je závazná pouze pro

- a) účely stanovení původu zboží,
- b) zboží, u kterého má být stanoven preferenční nebo nepreferenční původ po vydání této závazné informace.

(3) Osoba, které byla závazná informace vydána, je povinna při jejím použití prokázat, že

- a) zboží uvedené v celním prohlášení zcela odpovídá zboží, které je popsáno v závazné informaci o sazebním zařazení, nebo
- b) zboží a okolnosti určující získání původu zboží zcela odpovídají zboží, které je popsáno v závazné informaci o původu zboží.

(4) Závazná informace je závazná po dobu

- a) šesti let, v případě sazebního zařazení zboží,
 - b) tří let, v případě původu zboží,
- ode dne jejího doručení žadateli.

(5) Byla-li závazná informace vydána na základě nepřesných, neúplných nebo nepravdivých údajů žadatele, celní orgán, který ji vydal, ji zruší.

(6) Závazná informace přestává platit

- a) v případě sazebního zařazení
 1. je-li v rozporu s právním předpisem, který nabyl účinnosti po jejím vydání,
 2. není-li v souladu s výkladem o zařazování do podpoložky kombinované nebo jiné nomenklatury uvedené v celním sazebníku z důvodů změny kombinované nomenklatury⁷⁾ nebo výkladu sazebního zařazení podle poznámek a vy-

⁶ⁱ⁾ Vyhláška č. 84/1997 Sb., kterou se upravuje registrace přípravků na ochranu rostlin a zacházení s nimi a technické a technologické požadavky na mechanizační prostředky na ochranu rostlin a jejich kontrolní testování, ve znění vyhlášky č. 120/1999 Sb.

Vyhláška č. 250/1998 Sb., o registraci chemických látek, ve znění vyhlášky č. 50/2000 Sb.

Vyhláška č. 302/1998 Sb., kterou se stanoví bližší podmínky odborné způsobilosti a postup při jejím ověřování, postup prokazování zdravotní způsobilosti, postup při udělování a odnímání autorizace, seznam vybraných nebezpečných látek a přípravků, jejichž dovoz a vývoz je možný pouze se souhlasem Ministerstva životního prostředí, obsah žádosti o dovoz a vývoz a způsob a podrobnosti vedení evidence a oznamování nebezpečných chemických látek a přípravků, ve znění vyhlášky č. 391/2000 Sb.

^{6j)} Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 27/1999 Sb., o formě a obsahu bezpečnostního listu k nebezpečné chemické látce a přípravku.

⁷⁾ Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 160/1988 Sb., o Mezinárodní úmluvě o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží a Protokolu o její změně.

světlivek k nomenklatuře Harmonizovaného systému označování a číselného popisu zboží;⁷⁾ Celní ředitelství Praha o této skutečnosti osobu, které byla závazná informace vydána, informuje,

3. oznámením o jejím zrušení osobě, které byla vydána,

b) v případě původu zboží

1. je-li v rozporu s právním předpisem, který nabyt účinnosti po jejím vydání, nebo s mezinárodní smlouvou uzavřenou po jejím vydání,

2. není-li v souladu s vysvětlivkami a stanovisky přijatými k výkladu mezinárodních smluv upravujících stanovení původu zboží; celní ředitelství o této skutečnosti osobu, které byla závazná informace vydána, informuje,

3. oznámením o jejím zrušení osobě, které byla vydána.

(7) Je-li závazná informace neplatná z důvodů uvedených v odstavci 6 písm. a) bodech 2 a 3 nebo písm. b) bodech 2 a 3, může osoba, které byla závazná informace vydána, závaznou informaci použít ještě po dobu šesti měsíců ode dne oznámení o její neplatnosti, jestliže na základě této informace uzavřela závazné smlouvy o prodeji nebo nákupu zboží. To neplatí, byla-li závazná informace zrušena proto, že byla vydána na základě nepřesných, neúplných nebo nepravdivých údajů žadatele. Je-li závazná informace neplatná z důvodů uvedených v odstavci 6 písm. a) bodu 1 nebo písm. b) bodu 1, může být doba, po kterou může být závazná informace používána i po jejím zrušení, stanovena právním předpisem, s nímž se dostala do rozporu.

DÍL DRUHÝ

CELNÍ DOHLED A JEHO PROVÁDĚNÍ

§ 47

(1) Zboží dopravené do tuzemska podléhá celnímu dohledu od okamžiku jeho vstupu a může být podrobeno celní kontrole.

(2) Zboží uvedené v odstavci 1 zůstává pod celním dohledem po dobu potřebnou pro zjištění jeho statusu a v případě zahraničního zboží, bez dotčení ustanovení § 131, do okamžiku změny jeho statusu nebo umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu anebo jeho zpětného vývozu nebo zničení pod přímým dohledem celních orgánů.

§ 48

Provádění celního dohledu

(1) Kdo má, nebo je pravděpodobné, že má zboží,

které podléhá celnímu dohledu, může být podroben celní kontrole.

(2) Při celním dohledu se zjišťuje druh, množství a jiné skutečnosti o zboží potřebné k posouzení, zda se dovoz, vývoz nebo tranzit zboží uskutečňuje nebo uskutečnil v souladu s celními předpisy. Výsledky získané touto činností musí být zabezpečeny před vyzrazením a zneužitím.

(3) Při celním dohledu musí být šetřeny ústavní a jiné zákonné předpisy o ochraně osobní svobody a listovního tajemství.

(4) V rámci celního dohledu může být způsobem uvedeným v § 24 prováděna osobní prohlídka v případech důvodného podezření, že osoba při přestupu státních hranic ukrývá u sebe zboží, které podléhá clu, daním a poplatkům vybíraným při dovozu nebo jehož vývoz nebo dovoz je zakázán nebo omezen. Osobní prohlídka může být provedena teprve tehdy, jestliže výzva celníků, aby podezřelá osoba vydala ukrývané zboží, je bezvýsledná. Osobní prohlídka může být na žádost kontrolované osoby provedena pouze za přítomnosti nezúčastněné osoby. Způsob provádění osobní prohlídky a přítomnost nezúčastněné osoby upraví ministerstvo vyhláškou.

(5) Vnitřní celní kontrolu poštovních zásilek, na jejichž obsah se vztahuje listovní tajemství, lze provést pouze tehdy, je-li důvodné podezření, že tyto zásilky obsahují nejen písemná sdělení, ale i zboží podléhající clu, daním a poplatkům vybíraným při dovozu nebo jehož vývoz nebo dovoz je zakázán nebo omezen. Skutečnost, že byla provedena vnitřní celní kontrola, je povinen celní úřad na obalu zásilky potvrdit úředně stanoveným způsobem.

(6) O provedení osobní prohlídky a vnitřní celní kontroly poštovních zásilek, na jejichž obsah se vztahuje listovní tajemství, musí být sepsán úřední záznam.

(7) Celní orgány mohou při provádění celního dohledu rovněž pořizovat kopie příslušných dokladů, požadovat potřebná vysvětlení, jakož i pořizovat dokumentaci. V případě porušení celních předpisů nebo důvodného podezření, že byly celní předpisy porušeny, mohou tyto doklady na dobu nezbytně nutnou zadržet.

§ 49

Osvobození od celní kontroly

(1) Celní kontrole nepodléhá

- a) zboží dovážené, vyvážené a přepravované v tranzitu, jako zavazadla představitelů jiných států a ostatních osob, které požívají výsady a imunity podle mezinárodního práva,
- b) diplomatická pošta a konzulární zavazadlo a jiná pošta požívající ochrany podle mezinárodního práva,

- c) diplomatická pošta Ministerstva zahraničních věcí a zastupitelských úřadů České republiky.

(2) Celní kontrole nepodléhají rovněž úřední dokumenty určené pro potřebu ozbrojených sil nebo civilní složky smluvních stran Severoatlantické smlouvy, jsou-li opatřeny úředním razítkem a je-li předloženo potvrzení osvědčující, že zásilka obsahuje pouze úřední dokumenty.

§ 50

Povinnost součinnosti osob, u nichž se provádí celní dohled

(1) Každý, kdo má u sebe zboží podléhající celnímu dohledu, je povinen umožnit celním orgánům provádění celního dohledu v dopravních prostředcích, provozních skladech a na jiných místech, v nichž se toto zboží nachází, a předložit jim veškeré doklady vztahující se k tomuto zboží.

(2) Osoby, u nichž se provádí celní dohled, jsou povinny strpět úkony nezbytné k provedení tohoto dohledu a jsou povinny poskytovat celním orgánům při jeho provádění nezbytnou součinnost; na žádost celních orgánů a ve lhůtě jimi stanovené jsou povinny poskytnout celním orgánům jimi stanovené veškeré doklady a údaje, bez ohledu na prostředek, na kterém jsou vedeny, informace a jakoukoliv pomoc, které jsou potřebné k provádění celního dohledu. Celní orgány bez souhlasu této osoby nesmějí doklady předávat a údaje a informace sdělovat jiným osobám, s výjimkou případů, kdy tak mohou učinit podle zvláštních předpisů nebo podle mezinárodní smlouvy.

(3) Osoba, u níž se provádí celní dohled, je rovněž povinna na výzvu celních orgánů předložit buď doklad osvědčující, že zboží bylo řádně dovezeno, nebo doklad o koupi, dodací list od výrobce nebo jakýkoliv důkazní prostředek, z něhož je zřejmé, že zboží pochází od osob oprávněných v tuzemsku podnikat. Nepředloží-li tato osoba příslušné doklady, celní orgány na její náklady a nebezpečí kontrolované zboží přemístí na místo, které je pod jejich přímým dohledem, a stanoví lhůtu k dodatečnému předložení těchto dokladů.

(4) Ministerstva stanoví vyhláškou podrobnosti upravující postup při celním dohledu zboží dopravovaného dopravci a poštou, dále podrobnosti o vybavení zařízení určených k dopravě nebo k dočasnému uskladnění zboží podléhajícího celnímu dohledu, jakož i o místnostech a prostorech potřebných k provádění celního dohledu.

(5) Poskytnutí dokladů, údajů a informací může odeprít ten, kdo by tím porušil zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

§ 51

Součinnost třetích osob

(1) Soudy, jiné státní orgány a notáři v případech, kdy předmět řízení před nimi podléhá podle tohoto nebo zvláštního zákona cla, daním a poplatkům vybíraným při dovozu, vývozu nebo tranzitu, jsou povinny poskytnout celním orgánům údaje potřebné pro vyměření a vymáhání tohoto cla, daní a poplatků.

(2) Státní kontrolní orgány mají povinnost sdělovat celním orgánům výsledky kontrol, pokud mají vztah k celnímu dluhu nebo daňovým povinnostem.

(3) Banky jsou povinny jen na písemné vyžádání celních orgánů, i bez souhlasu klienta, sdělovat čísla bankovních účtů, jejich vlastníky, stav účtů a jejich pohyb a údaje o úvěrech a vkladech ve věci celního a daňového řízení, jehož je klient účastníkem. Písemné vyžádání musí obsahovat údaje, podle nichž může banka příslušnou záležitost identifikovat.

(4) Veřejní přepravci jsou na výzvu celních orgánů povinni sdělit jim zejména odesilatele a adresáty a skutečné příjemce jimi přepravovaných nákladů, jakož i údaje o době přepravy, množství přepravovaného zboží, charakter zásilky a případné další údaje, pokud jim budou známy.

(5) Ten, kdo se přímo nebo nepřímo účastní dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží, je povinen poskytnout celním orgánům na jejich žádost a ve lhůtě jimi stanovené veškeré doklady a údaje, bez ohledu na prostředek, na kterém jsou vedeny, informace a pomoc, které jsou potřebné k provádění celního dohledu. Poskytnutí dokladů, údajů a informací může odeprít ten, kdo by tím porušil zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(6) Celní orgány nesmějí předávat doklady a sdělovat údaje a informace jiným osobám bez souhlasu příslušné osoby, s výjimkou případů, kdy tak mohou učinit podle zvláštních předpisů nebo podle mezinárodní smlouvy.

§ 51a

Poskytování informací z evidencí

(1) Celní orgány jsou v rozsahu potřebném pro plnění jejich konkrétního úkolu oprávněny žádat z evidence provozované na základě zvláštního právního předpisu poskytnutí informací od příslušného správce evidence nebo jejího zpracovatele, a to na náklady správce evidence nebo zpracovatele. Správce evidence nebo zpracovatel je povinen žádosti bez zbytečného odkladu vyhovět, pokud zvláštní zákony nestanoví jinak.

(2) Jedná-li se o informace z databáze účastníků veřejné telefonní služby,^{7a)} evidence obyvatel^{7b)} a centrálního registru silničních vozidel,^{7c)} jsou celní orgány při plnění svých úkolů oprávněny žádat poskytnutí těchto informací od příslušného správce evidence nebo zpracovatele způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup, a jedná-li se o informace z evidence občanských průkazů^{7d)} a evidence cestovních dokladů,^{7e)} způsobem umožňujícím nepřetržitý přístup.

(3) Celní orgány jsou oprávněny žádat poskytnutí informací podle odstavců 1 a 2 pouze v míře nezbytně nutné a za účelem provedení příslušného úkolu, a to způsobem, který musí umožňovat uchovávání identifikačních údajů o celním orgánu nebo o celníkovi, který o výdej informací žádal, a o účelu, k němuž byl výdej informací žádán, nejméně po dobu 5 let. O skutečnostech podle věty první je správce evidence nebo zpracovatel povinen zachovávat mlčenlivost.

(4) Celní orgány jsou povinny zajistit ochranu informací před jejich neoprávněným zveřejněním nebo předáním. Tím nejsou dotčeny povinnosti celních orgánů podle zvláštních zákonů.^{7f)} Celník je oprávněn informace získané podle odstavců 1 a 2 využívat pouze pro plnění úkolů celních orgánů.

§ 52

(1) Nestanoví-li zvláštní předpis nebo mezinárodní smlouva jinak, je ten, kdo má doklady a údaje týkající se dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží, povinen uschovat tyto doklady a údaje nejméně po dobu 10 let, a to bez ohledu na formu, v níž jsou vedeny.

(2) Lhůta uvedená v odstavci 1 počíná běžet

- a) od konce kalendářního roku, v němž celní úřad přijal prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu jiného, než je uvedeno v písmenu b), nebo k vývozu, nebo
- b) od konce kalendářního roku, v němž přestalo být pod celním dohledem zboží propuštěné do volného oběhu s úplným nebo částečným osvoboze-

ním od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, nebo

- c) od konce kalendářního roku, v němž byl ukončen jiný režim, než je uveden v písmenech a) a b).

(3) Zjistí-li se při následné kontrole provedené se zaměřením na správné vyměření cla, že je nutno původní rozhodnutí změnit nebo clo dodatečně vyměřit, lhůta podle odstavce 1 ode dne, kdy bylo toto zjištění učiněno, do dne nabytí právní moci nového rozhodnutí nebo dodatečného vyměření cla, neběží.

§ 53

(1) Je-li lhůta pro provádění celních předpisů stanovena těmito předpisy, nelze tuto lhůtu prodloužit; lhůta však neskončí dříve, než budou příslušná ustanovení celních předpisů provedena.

(2) Mělo-li by uplynoutí stanovené lhůty za následek zánik práva nebo uložení sankce a žadatel prokáže, že nemohl tuto lhůtu dodržet v důsledku nehody nebo vyšší moci, může celní úřad lhůtu uvedenou v odstavci 1 prodloužit.

HLAVA ŠESTÁ CLO A CELNÍ SAZEBNÍK

DÍL PRVNÍ

CLO

§ 54

Druhy cla

(1) Dovozním clem se rozumí clo vybírané při dovozu zboží.

(2) Vývozním clem se rozumí clo vybírané při vývozu zboží.

(3) Vyrovnávacím clem se rozumí zvláštní clo vybírané podle zvláštního právního předpisu^{7g)} za účelem vyrovnání prémie anebo subvence, která byla přímo

^{7a)} § 35 odst. 1 písm. a) zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{7b)} Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel).

^{7c)} Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

^{7d)} Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech.

^{7e)} Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech).

^{7f)} Například zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

^{7g)} Zákon č. 63/2000 Sb., o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

nebo nepřímou poskytnuta na zhotovení, výrobu nebo vývoz zboží.

(4) Antidumpingovým clem se rozumí zvláštní clo vybírané podle zvláštního právního předpisu⁷¹⁾ za účelem ochrany před dovozem dumpingových výrobků.

(5) Odvetným clem se rozumějí přírážky k celním sazbám, popřípadě zavedení zvláštního cla ze zboží, které podle celního sazebníku clu nepodléhá, stanovené nařízením vlády po přechodnou dobu z důvodů hospodářské odvetvy na zboží dovážené ze státu, který diskriminuje Českou republiku v hospodářských vztazích.

(6) Další druhy cla stanoví zvláštní právní předpis.⁷¹⁾

§ 55

Zboží podléhající clu

(1) Dovoznímu clu podléhá všechno dovážené zboží s výjimkou zboží, které je v celním sazebníku výslovně označeno za zboží bez cla.

(2) Vývoznímu clu podléhá vyvážené zboží, jen pokud celní sazebník výslovně takové clo stanoví.

(3) Clu nepodléhá zboží, které je v mezinárodních smlouvách výslovně označeno za zboží bez cla.

DÍL DRUHÝ CELNÍ SAZEBNÍK

§ 56

(1) Vznikl-li celní dluh, vyměřuje se clo podle sazeb stanovených celním sazebníkem (dále jen „celní sazba“) ze základu stanoveného tímto zákonem.

(2) Celní sazby a měrné jednotky celního sazebníku stanoví a celní sazebník vydává vláda nařízením.

(3) Ze zboží, které nemá obchodní charakter, může být clo vyměřeno podle jednotné celní sazby. Ministerstvo stanoví vyhláškou, ve kterých případech se použije jednotná celní sazba pro vyměření cla a její výši.

(4) Ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zahraničních věcí a Ministerstvem průmyslu a obchodu může vyhláškou stanovit, že se smluvní sazby použijí i u zboží pocházejícího ze státu, s nímž nebyla uzavřena smlouva o vzájemném poskytování celních výhod.

§ 57

(1) Celní sazebník obsahuje

- a) kombinovanou nomenklaturu zboží,⁷²⁾
- b) jinou nomenklaturu, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře, anebo která k ní přidává další třídění stanovené zvláštními předpisy, které upravují provádění celně sazebních opatření při obchodu se zbožím,
- c) všeobecné celní sazby,
- d) smluvní celní sazby,
- e) preferenční sazební opatření obsažená v mezinárodních smlouvách, které upravují poskytování celních sazebních preferencí (preferenční smluvní celní sazby),
- f) preferenční sazební opatření přijatá jednostranně vůči některým státům, skupinám států nebo územím,
- g) jednostranná sazební opatření poskytující snížení dovozního cla u některého zboží,
- h) další sazební opatření vyplývající z jiných obecně závazných právních předpisů.

(2) Jsou-li splněny podmínky pro použití sazebních opatření uvedených v odstavci 1 písm. e) až g), uplatní celní úřad na návrh deklaranta přednostně tato sazební opatření namísto uplatnění celních sazeb uvedených v odstavci 1 písm. c) a d); ustanovení celních předpisů o používání jednotné celní sazby tím nejsou dotčena. Žádost o uplatnění příslušných sazebních opatření může být podána následně, nejpozději však do dvou let od propuštění zboží do volného oběhu, nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak.

(3) Je-li použití sazebních opatření uvedených v odstavci 1 písm. d) až g) omezeno pouze na určitý objem dováženého zboží, použijí se tato opatření pouze na tento objem.

§ 58

Sazební zařazení

Sazební zařazení zboží je určeno

- a) podpoložkou kombinované nomenklatury, nebo
- b) podpoložkou jiné nomenklatury uvedené v § 57 odst. 1 písm. b), anebo
- c) podpoložkou jiné nomenklatury, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře, anebo která k ní přidává další třídění stanovené zvláštními předpisy, které upravují provádění nesazebních opatření při obchodu se zbožím.

⁷¹⁾ Zákon č. 152/1997 Sb., na ochranu před dovozem dumpingových výrobků a o změně a doplnění některých zákonů.

⁷²⁾ Například zákon č. 62/2000 Sb., o některých opatřeních při vývozu nebo dovozu výrobků a o licenčním řízení.

HLAVA SEDMÁ PŮVOD ZBOŽÍ A CELNÍ HODNOTA

DÍL PRVNÍ PŮVOD ZBOŽÍ

Oddíl první Nepreferenční původ zboží

§ 59

Ustanovení § 60 až 63 vymezují stanovení nepreferenčního původu zboží pro účely použití

- a) celního sazebníku, s výjimkou opatření uvedených v § 57 odst. 1 písm. e) a f),
- b) nesazebních opatření stanovených zvláštními předpisy při obchodu se zbožím.

§ 60

(1) Za zboží pocházející z určitého státu se považuje zboží, které bylo zcela získáno nebo vyrobeno v tomto státu.

(2) Zboží, na jehož výrobě se podílejí dva nebo více států, pochází z toho státu, kde došlo k poslednímu podstatnějšímu, ekonomicky zdůvodněnému přepracování, které bylo provedeno v podnicích pro to zřízených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou pravidla pro stanovení nepreferenčního původu některých druhů zboží, na jehož výrobě se podílejí dva nebo více států, a co se považuje za podstatnější, ekonomicky zdůvodněné přepracování zboží.

§ 61

(1) Pro účely § 60 odst. 1 se zbožím získaným nebo vyrobeným v určitém státu rozumí

- a) nerostné produkty vytěžené z jeho území,
- b) rostlinné produkty sklizené v tomto státu,
- c) živá zvířata narozená, vylíhnutá a odchovaná v tomto státu,
- d) výrobky získané ze zvířat chovaných v tomto státu,
- e) produkty honby a rybolovu v tomto státu,
- f) produkty mořského rybolovu a jiné produkty vytěžené z moře mimo teritoriální vody jakéhokoliv pobřežního státu loděmi tohoto státu, jež jsou registrovány nebo přihlášeny v tomto státu a nesou vlajku tohoto státu,
- g) zboží zhotovené na palubě rybářských zpracovatelských lodí tohoto státu výhradně z produktů uvedených pod písmenem f), za předpokladu, že zpracovatelské lodě jsou registrovány nebo přihlášeny v tomto státu a nesou jeho vlajku,

- h) produkty získané z mořského dna nebo z mořského podzemí ležícího mimo teritoriální vody, za předpokladu, že tento stát má výhradní práva k využívání tohoto mořského dna nebo mořského podzemí,
- i) odpady a zbytky pocházející z výrobních operací prováděných v tomto státu,
- j) vyřazené předměty, sebrané v tomto státu a použitelné pouze k opětovnému získání surovin,
- k) zboží, v jakémkoliv výrobním stupni, získané v tomto státu výlučně z výrobků a produktů uvedených v písmenech a) až j) nebo z jejich následných výrobků nebo produktů.

(2) Pro účely odstavce 1 se státem nebo územím rozumí také teritoriální vody tohoto státu nebo území.

§ 62

Zjistí-li se, nebo na základě zjištěných skutečností je pravděpodobné, že jediným cílem přepracování zboží je snaha obejít ustanovení obecně závazných právních předpisů upravujících obchod se zbožím s některými státy, nebude takto vyrobenému zboží přiznáno, že pochází z tohoto státu.

§ 63

(1) Ministerstvo může vyhláškou stanovit náležitosti osvědčení o původu zboží a případy, kdy musí být předloženo osvědčení o původu zboží nebo písemné prohlášení vývozce na obchodním dokladu, kterým vývozce potvrzuje, že předmětné zboží pochází ze státu, ve kterém bylo prohlášení učiněno, a že vyhovuje ustanovením § 61.

(2) V jiných případech, než na které se vztahuje ustanovení odstavce 1, se původ zboží stanoví na základě údajů dovozce v celním prohlášení.

(3) V případě vážných pochybností mohou celní orgány, a to i tehdy, kdy je předloženo osvědčení o původu zboží nebo písemné prohlášení vývozce, požadovat dodatečný důkaz prokazující, že původ zboží je stanoven v souladu s celními předpisy.

Oddíl druhý Preferenční původ zboží

§ 64

(1) Stanovení původu zboží, na které se vztahují mezinárodní smlouvy uvedené v § 57 odst. 1 písm. e), se řídí těmito smlouvami a stanovení původu zboží, na které se vztahují výhody z preferenčního sazebního opatření podle § 57 odst. 1 písm. f), se řídí podmínkami stanovenými vyhláškou ministerstva.

(2) Ministerstvo po dohodě s Ministerstvem průmyslu a obchodu stanoví vyhláškou pravidla, jimiž se řídí stanovení původu zboží, aby mohla být použita

opatření uvedená v § 57 odst. 1 písm. e) nebo f), způsob prokazování původu zboží a náležitosti osvědčení o původu zboží.

DÍL DRUHÝ CELNÍ HODNOTA

§ 65

(1) Pro účely celního hodnocení se rozumí

- a) vyrobeným zbožím také vypěstované, vypracované nebo vytěžené zboží,
- b) stejným zbožím zboží, které je stejné ve všech ohledech včetně typických znaků, jakosti a jména. Menší rozdíly ve vzhledu nevyklučují, aby zboží, které jinak odpovídá definici, bylo považováno za stejné,
- c) podobným zbožím zboží, které má podobné znaky a složení, které umožňují, aby plnilo stejnou funkci a bylo komerčně zaměnitelné. Jakost zboží, jeho název a existence ochranné nebo výrobní známky nebo obchodního jména, patří mezi činitele, které je nutno vzít v úvahu při posuzování, zda jde o podobné zboží,
- d) zbožím stejné kategorie nebo druhu zboží, které patří do jedné skupiny nebo řady zboží, vyráběné zvláštním odvětvím nebo zvláštním úsekem výrobního odvětví, a zahrnuje stejné nebo podobné zboží,
- e) místem vstupu zboží do tuzemska pohraniční celní úřad, u kterého zboží vstupuje do tuzemska, a při letecké dopravě místo, kde letadlo přestoupilo státní hranici,
- f) nákupní provizi úhrady placené dovozcem jeho zástupci za zastupitelské služby v zahraničí při nákupu zboží, které má být hodnoceno.

(2) Pro účely celního hodnocení

- a) pojmy stejné zboží a podobné zboží uvedené v odstavci 1 písm. b) a c) se nevztahují na zboží obsahující v sobě techniku, vývoj, uměleckou práci, design nebo plány a náčrtky potřebné pro výrobu dovezeného zboží, u něhož nebyla provedena úprava podle § 75 odst. 1 písm. b) bodu 4, protože tyto práce byly provedeny v tuzemsku,
- b) se zboží neposuzuje za stejné nebo podobné, není-li vyrobeno ve stejném státě jako zboží, které má být ohodnoceno,
- c) zboží vyrobené jinou osobou může být vzato v úvahu pouze tehdy, není-li k dispozici stejné nebo podobné zboží vyrobené stejnou osobou jako zboží, které má být ohodnoceno.

(3) Pro účely celního hodnocení se má za to, že osoby jsou ve spojení, jestliže

- a) jedna z nich nebo člen jejího statutárního nebo dozorcího orgánu je členem statutárního nebo do-

zorcího orgánu druhé nebo má podobné postavení, nebo

- b) jsou právně uznanými společníky, nebo
- c) jsou zaměstnavatelem a zaměstnancem, nebo
- d) jakákoliv osoba vlastní, kontroluje nebo má přímo nebo nepřímo v držení 5 % nebo více hodnoty akcií nebo podílů s hlasovacím právem jedné a druhé osoby, nebo
- e) jedna z nich přímo nebo nepřímo ovlivňuje druhou, nebo
- f) obě jsou přímo nebo nepřímo ovlivňovány třetí osobou, nebo
- g) obě společně přímo nebo nepřímo ovlivňují třetí osobu, nebo
- h) jsou členy stejné rodiny.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou, které osoby jsou považovány za členy stejné rodiny.

(5) Osoby, které jsou vzájemně sdruženy v obchodě tím, že jedna z nich je výhradním obchodním zástupcem, výhradním distributorem nebo výhradním koncesionářem druhé osoby, ať jakkoli nazvaným, jsou považovány za osoby, které jsou ve spojení, vztahuje-li se na ně některé z kritérií uvedených v odstavci 3.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti upravující postup celních orgánů při určování celní hodnoty podle § 65 až 76.

§ 66

(1) Základem pro vyměření cla je celní hodnota. Celní hodnota se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(2) Celní hodnotou dováženého zboží je převodní hodnota, to je cena skutečně placená nebo která má být zaplacená za zboží, prodané pro vývoz do tuzemska, upravená podle § 75 a 76, jestliže

- a) nejsou stanovena žádná omezení, pokud jde o určení nebo použití zboží kupujícím s výjimkou omezení, která
 1. jsou uložena nebo požadována zákonem,
 2. omezují zeměpisnou oblast, v níž zboží může být dále prodáváno, nebo
 3. neovlivňují podstatně hodnotu zboží,
- b) prodej nebo cena nejsou podrobeny podmínkám nebo plněním, jejichž hodnota se nedá zjistit ve vztahu ke zboží, které má být hodnoceno,
- c) žádná část výtěžku jakéhokoli dalšího prodeje, postoupení nebo použití zboží kupujícím nepřipadne přímo nebo nepřímo prodávajícímu, pokud nelze provést přiměřenou úpravu podle § 75 odst. 1 písm. d),
- d) kupující a prodávající nejsou ve spojení, nebo jsou-li kupující a prodávající ve spojení, je pře-

vodní hodnota přijatelná pro celní účely podle ustanovení odstavců 3 až 6.

(3) Skutečnost, že kupující a prodávající jsou ve spojení, není sama o sobě důvodem pro to, aby převodní hodnota byla považována za nepřijatelnou. V takovém případě celní orgány přezkoumávají okolnosti, které se týkají prodeje, a převodní hodnota bude přijata, jestliže spojení neovlivnilo cenu. Mají-li celní orgány důvody pro to, aby považovaly cenu za ovlivněnou spojením, sdělí své důvody dovozci a poskytnou mu přiměřenou lhůtu k vyjádření. Požádá-li o to dovozce, budou mu důvody sděleny písemně.

(4) Při prodeji mezi osobami, které jsou ve spojení, bude převodní hodnota přijata a zboží ohodnoceno v souladu s ustanoveními odstavce 2, prokáže-li dovozce, že tato hodnota je velmi blízká některé z hodnot uvedených v písmenech a) až c) ze stejné doby nebo ze skoro stejné doby

- a) převodní hodnotě z prodejů stejného nebo podobného zboží pro vývoz do tuzemska mezi kupujícím a prodávajícím, kteří nejsou ve spojení,
- b) celní hodnotě stejného nebo podobného zboží určené podle § 70,
- c) celní hodnotě stejného nebo podobného zboží určené podle § 71.

(5) Při použití kritérií uvedených v odstavci 4 je třeba přihlídnout k prokázaným rozdílům v komerčních úrovních, úrovních množství, v prvcích uvedených v § 75 a v nákladech připadajících na prodávajícího při prodejkách, v nichž prodávající a kupující nejsou ve spojení, a které na prodávajícího nepřipadají v prodejkách, při nichž prodávající a kupující jsou ve spojení.

(6) Ustanovení odstavců 4 a 5 se použijí pouze tehdy, jestliže o to dovozce požádá, a pouze pro účely srovnání. Náhradní hodnoty nelze podle ustanovení odstavců 4 a 5 stanovit.

§ 67

(1) Cenou skutečně placenou nebo která má být zaplácena za zboží se rozumí celková platba uskutečněná, nebo která má být uskutečněna mezi prodávajícím a kupujícím ve prospěch prodávajícího za dovážené zboží a zahrnuje veškeré platby uskutečněné nebo jež se mají uskutečnit jako podmínka prodeje dováženého zboží kupujícím prodávajícímu anebo kupujícím třetí osobě k uspokojení závazku prodávajícího. Platba nemusí mít formu převodu měny. Může být uskutečněna akreditivem nebo cennými papíry a může být provedena přímo nebo nepřímo.

(2) Činnosti, včetně činností spojených s odbytem zboží, s výjimkou takových, na něž se vztahuje § 75, které podnikne kupující na svůj vlastní účet, nejsou pokládány za nepřímou platbu prodávajícímu; k tomu patří všechny činnosti spojené s reklamou, dalším pro-

dejem a zárukami zboží. Tyto výlohy se nepřipočítávají k ceně skutečně placené nebo která má být zaplácena za zboží.

§ 68

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle § 66, je celní hodnotou převodní hodnota stejného zboží prodáváného pro vývoz do tuzemska a vyváženého ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží prodaného za stejných podmínek obchodu a v podstatě ve stejném množství jako zboží, které je hodnoceno.

(2) Nejistí-li se prodej uvedený v odstavci 1, použije se převodní hodnota zboží prodaného za odlišných podmínek obchodu a nebo v odlišném množství, upravená s ohledem na rozdíly vyplývající z podmínek obchodu nebo z množství, pokud se takovéto úpravy mohou provést na základě předložených průkazů, které jasně potvrzují, že jsou rozumné a správné, ať již vedou ke zvýšení nebo snížení převodní hodnoty.

(3) Jsou-li v převodní hodnotě podle odstavce 1 zahrnuty náklady a výlohy uvedené v § 75 odst. 1 písm. e) a f), upraví se tato hodnota tak, aby bylo přihlédnuto k význačným rozdílům těchto nákladů a výloh, vyplývajících ze vzdáleností a způsobů dopravy mezi dováženým zbožím a stejným zbožím.

(4) Zjistí-li se při postupu podle odstavce 1 více než jedna převodní hodnota zboží, použije se k určení celní hodnoty dováženého zboží nejnížší zjištěná hodnota.

§ 69

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle § 66 a 68, je celní hodnotou převodní hodnota podobného zboží prodáváného pro vývoz do tuzemska a vyváženého ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží prodaného za stejných podmínek obchodu a v podstatě ve stejném množství jako zboží, které má být ohodnoceno.

(2) Nejistí-li se prodej uvedený v odstavci 1, použije se převodní hodnota zboží prodaného za odlišných podmínek obchodu a nebo v odlišném množství, upravená s ohledem na rozdíly vyplývající z podmínek obchodu a nebo z množství, pokud se takovéto úpravy mohou provést na základě předložených průkazů, které jasně potvrzují, že jsou rozumné a správné, ať již vedou ke zvýšení nebo snížení hodnoty.

(3) Jsou-li v převodní hodnotě podle odstavce 1 zahrnuty náklady a výlohy uvedené v § 75 odst. 1 písm. e) a f), upraví se tato hodnota tak, aby bylo přihlédnuto k význačným rozdílům těchto nákladů a výloh, vyplývajících ze vzdáleností a způsobů dopravy mezi dováženým zbožím a podobným zbožím.

(4) Zjistí-li se při postupu podle odstavce 1 více

než jedna převodní hodnota zboží, použije se k určení celní hodnoty dováženého zboží nejnižší zjištěná hodnota.

§ 70

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle § 66, 68 a 69, je celní hodnotou hodnota založená na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné zboží takto prodává v největším úhrnném množství v době dovozu ohodnocovaného zboží nebo ve skoro stejnou dobu osobám, které nejsou ve spojení s osobami, od nichž takové zboží kupují, s výhradou srážek, týkajících se

- a) provizí všeobecně placených nebo dohodnutých, nebo přírážek všeobecně používaných pro zisk a všeobecné výlohy ve spojitosti s prodeji dovezeného zboží stejné kategorie nebo druhu ve státě, v němž má prodávající sídlo nebo bydliště,
- b) obvyklých dopravních a pojišťovacích výloh a s tím souvisejících výloh vzniklých ve státě, v němž má prodávající sídlo nebo bydliště,
- c) případně nákladů a výloh uvedených v § 75 odst. 1 písm. e) a f), a
- d) cel a státních daní, které mají být zaplacený v tuzemsku z titulu dovozu nebo prodeje zboží.

(2) Neprodává-li se dovážené zboží ani stejné nebo podobné dovezené zboží v době dovozu zboží, které má být ohodnoceno, ani ve skoro stejné době, je celní hodnota založena na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné zboží prodává v tuzemsku ve stavu, v jakém bylo dovezeno, nejpozději však před uplynutím 90 dnů po tomto dovozu, při zachování ustanovení odstavce 1.

(3) Není-li dovážené zboží ani stejné nebo podobné zboží prodáváno v tuzemsku ve stavu, v jakém bylo dovezeno, je celní hodnota založena, na žádost dovozce, na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží prodává po dalším zpracování v největším úhrnném množství v tuzemsku osobám, které nejsou ve spojení s osobami, od nichž takové zboží kupují, s přihlédnutím k hodnotě přidané v důsledku tohoto zpracování a po srážkách uvedených v odstavci 1.

§ 71

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle § 66, 68, 69 a 70, je celní hodnotou hodnota vypočtená ze součtu

- a) ceny nebo hodnoty materiálu a výroby nebo ji-

ného pracovního postupu používaného k výrobě dováženého zboží,

- b) částky pro zisk a všeobecné výlohy ve výši obvykle zahrnované do prodejů zboží stejné kategorie nebo druhu, jako je ohodnocované zboží, které uplatňují výrobci v zemi vývozu pro vývoz do tuzemska,
- c) ceny nebo hodnoty všech výloh podle § 75 odst. 1 písm. e) a f).

(2) Při určování celní hodnoty podle odstavce 1 nikdo nemůže žádat zahraniční osobu, aby za účelem určení vypočtené hodnoty předložila k přezkoumání jakýkoliv účet nebo jiný záznam nebo k nim umožnila přístup. Informace, kterou poskytl výrobce zboží za účelem určení celní hodnoty podle odstavce 1, však může být s jeho souhlasem ověřována v jiném státě celními orgány, jestliže vláda tohoto státu je o této skutečnosti dostatečně předem vyrozuměna a nemá proti tomu námitek.

(3) Na žádost dovozce může být pořadí použití § 70 a 71 obráceno.

§ 72

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle ustanovení § 66, § 68 až 71, určí se použitím vhodných prostředků slučitelných s mezinárodními smlouvami,⁸⁾ a na základě údajů, které jsou v tuzemsku k dispozici.

(2) Celní hodnota podle odstavce 1 se nezakládá na

- a) tuzemské prodejní ceně zboží vyráběného v tuzemsku,
- b) systému, který stanoví přijímání vyšší ze dvou alternativních hodnot pro celní účely,
- c) ceně zboží na domácím trhu v zemi vývozu,
- d) výrobních nákladech jiných než na vypočtených hodnotách, které byly určeny pro stejné nebo podobné zboží v souladu s § 71,
- e) ceně zboží pro vývoz do jiné země než do tuzemska,
- f) minimálních celních hodnotách,
- g) libovolných nebo fiktivních hodnotách.

(3) Požádá-li o to, bude dovozce písemně vyrozuměn o celní hodnotě určené podle odstavce 1 a o metodě, která byla použita k určení této hodnoty.

⁸⁾ Všeobecná dohoda o clech a obchodu (vládní vyhláška č. 59/1948 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost Všeobecná dohoda o clech a obchodu, v platném znění).
Dohoda o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu a Protokol k ní (vyhláška ministra zahraničních věcí č. 120/1984 Sb.).

§ 73

(1) Je-li podáno celní prohlášení a celní orgán má pochybnosti o pravdivosti nebo přesnosti údajů o celní hodnotě uvedených v tomto celním prohlášení nebo v deklaraci údajů o celní hodnotě nebo má-li pochybnosti o pravosti dokladů, jimiž jsou tyto údaje doloženy, musí od deklaranta požadovat, aby ve lhůtě jím stanovené předložil dodatečný důkaz osvědčující, že prohlašovaná celní hodnota odpovídá částce skutečně placené nebo která má být zaplacená za dovezené zboží, upravená podle ustanovení § 75.

(2) Má-li celní orgán důvodné pochybnosti o prohlašované celní hodnotě i poté, co obdržel dodatečný důkaz podle odstavce 1, nebo tento dodatečný důkaz ve lhůtě jím stanovené neobdržel, může rozhodnout, že celní hodnota nemůže být určena podle § 66 a 67.

(3) Dříve než celní orgán rozhodne o tom, že celní hodnota nemůže být určena podle § 66 a 67, sdělí deklarantovi důvody, pro které má pochybnosti o pravdivosti nebo přesnosti údajů o celní hodnotě nebo pochybnosti o pravosti dokladů, jimiž jsou tyto údaje doloženy. Na žádost sdělí celní orgán tyto důvody deklarantovi písemně a poskytne mu přiměřenou lhůtu na odpověď.

(4) V rozhodnutí, jímž bylo stanoveno, že celní hodnota nemůže být určena podle § 66 a 67, uvede celní orgán důvody, které ho k tomu vedly.

(5) Deklarant má právo, aby mu příslušný celní orgán na písemnou žádost sdělil, jakým způsobem byla celní hodnota dovezeného zboží určena.

§ 74

(1) Jestliže je zboží navrženo k propuštění do volného oběhu částí větší zásilky jedné obchodní operace, ve které bylo zakoupeno, cenou skutečně placenou nebo která má být zaplacená za zboží ve smyslu § 66 této části celkové ceny je cena, která odpovídá poměru navrženo množství zboží k celému zakoupenému množství zboží.

(2) Poměrné rozdělení ceny skutečně placené nebo která má být zaplacená za zboží se uplatní rovněž v případě částečné ztráty nebo poškození ohodnocovaného zboží během přepravy před jeho propuštěním do volného oběhu.

§ 75

(1) Při určení celní hodnoty podle § 66 se připočtou k ceně skutečně placené nebo ceně, která má být za dovezené zboží zaplacená

a) prvky dále uvedené, pokud jsou hrazeny kupujícím a nejsou zahrnuty v ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená

1. provize a odměny za zprostředkování, s výjimkou nákupních provizí,

2. cena nádob, které se pro celní účely považují za jednotu se zbožím,

3. cena obalů zahrnující jak práci, tak materiál,

b) hodnota vhodným způsobem rozvržená, dále uvedeného zboží a služeb, pokud jsou poskytovány přímo nebo nepřímo kupujícím zdarma nebo za sníženou cenu a použity při výrobě nebo prodeji k vývozu dováženého zboží, pokud tato hodnota nebyla zahrnuta do ceny skutečně placené nebo která má být zaplacená

1. materiály, součástky, díly a podobné položky začleněné do dováženého zboží,

2. nářadí, matrice, slévačské formy a jiné předměty použité k výrobě dovezeného zboží,

3. materiály spotřebované k výrobě dovezeného zboží,

4. technika, vývoj, umělecká práce, design a plány a nákresy provedené jinde než v tuzemsku a potřebné pro výrobu dovezeného zboží,

c) úhrada ceny licence týkající se ohodnocovaného zboží, kterou musí platit kupující, ať již přímo nebo nepřímo, jako podmínku prodeje ohodnocovaného zboží, pokud tato cena není zahrnuta v ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená,

d) hodnota jakékoliv části výnosu pozdějšího prodeje, postoupení nebo pozdějšího použití dovezeného zboží, která připadne přímo nebo nepřímo prodávajícímu,

e) náklady dopravy a náklady na pojištění dováženého zboží na místo, kde zboží vstupuje do tuzemska, nejsou-li zahrnuty v ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená,

f) výlohy za nakládání, vykládání a manipulaci spojené s dopravou dováženého zboží na místo, kde zboží vstupuje do tuzemska, nejsou-li zahrnuty v ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená.

(2) Hodnotou určenou podle odstavce 1 písm. b) je kupní cena zboží daného k dispozici nebo jeho výrobní náklady, jestliže zboží vyrobil ten, kdo ho dává k dispozici, nebo jestliže zboží bylo získáno od osoby, která je s ním ve spojení.

(3) Každý dodatek, který je na základě ustanovení odstavce 1 připočten k ceně skutečně placené nebo která by měla být zaplacená, vychází z údajů, které jsou objektivní a schopné kvantifikace.

(4) Platby uskutečněné kupujícím za právo distribuovat nebo dále prodat dovezené zboží se nepřičítají k ceně skutečně placené za dovezené zboží nebo která má být zaplacená, nejsou-li podmínkou prodeje dovezeného zboží pro vývoz do tuzemska.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob určování nákladů dopravy uvedených v odstavci 1 písm. e).

§ 76

(1) Za předpokladu, že jsou odlišeny od ceny skutečně placené nebo ceny, která by měla být za dovezené zboží zaplacená, nezapočítávají se do celní hodnoty

- a) náklady na dopravu zboží v tuzemsku po jeho příchodu na místo, kde vstoupilo do tuzemska,
- b) náklady na konstrukční práce, stavbu, instalaci, údržbu nebo technickou pomoc vynaložené po dovozu na dovezené zboží,
- c) úroky z ujednání uzavřeného kupujícím a vztahující se na nákup dováženého zboží, bez ohledu na to, zda úvěr poskytuje prodávající nebo jiná osoba, jestliže poskytnutí úvěru bylo uzavřeno písemně a jestliže kupující může prokázat, bude-li o to požádán, že zboží je prodáváno za cenu prohlašovanou jakožto cenu, která je skutečně placena anebo má být placena, anebo že požadovaná úroková sazba nepřevyšuje obvyklou úrokovou sazbu při podobných operacích v okamžiku, kdy k finanční úhradě dochází,
- d) poplatky za právo reprodukovat dovezené zboží v tuzemsku,
- e) dovozní cla, daně a poplatky splatné v tuzemsku při dovozu nebo prodeji zboží.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob určování nákladů uvedených v odstavci 1 písm. a).

§ 77

(1) Celní hodnota nosičů informací, obsahujících data nebo instrukce pro zařízení na zpracování dat (dále jen „programové vybavení“), nezahrnuje cenu nebo hodnotu programového vybavení za předpokladu, že tato cena nebo hodnota programového vybavení je odlišena od ceny nebo hodnoty média informatiky.

(2) Pro účely odstavce 1 se za nosiče informací nepovažují integrované obvody, polovodiče a podobná zařízení, ani výrobky obsahující takové obvody nebo zařízení. Za programové vybavení se nepovažují záznamy zvuku, záznamy kinematografické, ani videozáznamy.

§ 78

(1) Je-li cena nebo hodnota, která slouží jako základ pro určení celní hodnoty, vyjádřena v zahraniční měně, přepočte se tato měna na koruny české podle kurzu devizového trhu České národní banky, s přesností na dvě desetinná místa, platného v okamžiku přijetí celního prohlášení celním úřadem.

(2) Při zjednodušeném postupu (§ 124 a 125) se

k přepočtu zahraniční měny na koruny české používá devizový kurz vyhlášený Českou národní bankou platný v okamžiku přijetí prvního zjednodušeného celního prohlášení.

(3) Při přepočtu zahraniční měny na koruny české podle odstavců 1 a 2 se používá devizový kurz vyhlášený Českou národní bankou platný druhou středou v měsíci, který předchází měsíci, v němž bylo celní prohlášení přijato. Dojde-li po takto stanoveném přepočtu zahraniční měny na koruny české do konce měsíce, který předchází měsíci, v němž bylo celní prohlášení přijato, ke změně kurzu vyhlášeného Českou národní bankou o 5 % a více, použije se při přepočtu zahraniční měny na koruny české od prvního dne následujícího měsíce kurz vyhlášený Českou národní bankou platný poslední středou v měsíci, kdy k této změně došlo.

(4) Způsob přepočtu zahraničních měn, které nejsou uváděny v kurzech devizového trhu České národní banky, na koruny české stanoví ministerstvo opatřením.

§ 79

(1) V případě určení celní hodnoty zboží propuštěného do volného oběhu z celně schváleného určení zboží, které mu bylo předtím přiděleno, se použijí ustanovení § 65 až 77, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit, odchýlně od ustanovení § 66 až 72, zjednodušený postup určení celní hodnoty zboží podléhajícího rychlé zkáze obvykle dováženého na sklad.

(3) Jednotlivé údaje, podle nichž je celní hodnota určována, musí být celním orgánům prokázány a uvedeny v deklaraci údajů o celní hodnotě. Deklaraci údajů o celní hodnotě lze podat jen na tiskopise, vydaném nebo schváleném ministerstvem, případně může být tento tiskopis nahrazen počítačovou sestavou, která musí obsahovat všechny předepsané náležitosti. Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob prokazování ceny zboží a případy, kdy není třeba předkládat deklaraci údajů o celní hodnotě.

HLAVA OSMÁ DOVOZ A VÝVOZ ZBOŽÍ

DÍL PRVNÍ DOPRAVA ZBOŽÍ PŘES STÁTNÍ HRANICE

§ 80

(1) Nestanoví-li tento zákon nebo mezinárodní smlouva jinak, jsou osoby dopravující zboží přes státní hranice povinny přihlásit toto zboží a předložit ho

spolu s doklady, které se k němu vztahují, nejbližšímu pohraničnímu celnímu úřadu.

(2) Nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak, splní dopravce povinnost podle odstavce 1 odevzdáním seznamu dopravovaných zásilek a při přepravě poštovních zásilek předložením seznamu dopravovaného nákladu. Seznam dopravovaných zásilek a seznam dopravovaného nákladu se podávají na tiskopise vydaném nebo schváleném ministerstvem; tento tiskopis může být případně nahrazen počítačovou sestavou, která obsahuje všechny předepsané náležitosti. Se souhlasem celního úřadu mohou být seznam dopravovaných zásilek a seznam dopravovaného nákladu podány prostřednictvím zařízení pro zpracování a přenos údajů na nosičích informací.

(3) Doprava zboží přes státní hranice může být prováděna jen po celních cestách a celními přechody, pokud tento zákon nebo mezinárodní smlouva nestanoví jinak.

(4) Celními cestami, které jsou pod dohledem celních orgánů, jsou pozemní komunikace, dráhy celostátní a regionální, vodní cesty a ostatní dopravní cesty mezi celním přechodem a pohraničním celním úřadem a při letecké dopravě letové cesty mezi státními hranicemi a celním letištěm. Ministerstvo vyhláškou oznámí celní letiště a přístavy, kde je umístěn celní úřad.

(5) Letadla, která přilétají do tuzemska, mohou přistát pouze na celních letištích a odléhat z tuzemska mohou pouze z těchto letišť.

(6) Plavidla vplouvající do tuzemska mohou přistát pouze v přístavech, kde je umístěn celní úřad, a odplout z tuzemska mohou pouze z těchto přístavů. Na trase mezi celním přechodem a příslušným přístavem nesmějí plavidla bez souhlasu celního úřadu přistát ani navazovat s jinými dopravními prostředky nebo s břehem kontakt, který by umožnil, aby zboží mohlo být do plavidla naloženo nebo z něho vyloženo. Nemůže-li být tato povinnost splněna z důvodu nehody nebo vyšší moci, musí osoba, která je touto povinností vázána, nebo kterákoliv jiná osoba jednající jejím jménem bez zbytečného odkladu informovat celní úřad. Došlo-li v důsledku nehody nebo vyšší moci k úplnému zničení nebo ztrátě zboží, musí být celní úřad bez zbytečného odkladu informován o místě, na kterém se zboží nachází.

(7) Doprava zboží po celní cestě musí být provedena bez průtahů, beze změn nákladu a bez odbočení z celní cesty. Vstup zboží na celní cestu nebo výstup z celní cesty mimo celní prostor pohraničního celního úřadu nebo celní přechod se může uskutečnit pouze se souhlasem pohraničního celního úřadu. Pohraniční celní úřad souhlas udělí, nebude-li tím ztíženo provádění celního dohledu nad zbožím dopravovaným po celní cestě.

(8) Celní přechod je místo určené pro přestup osob a dopravu zboží přes státní hranice.

(9) Ministerstvo může po projednání s Ministerstvem vnitra povolit v jednotlivých případech dopravu zboží přes státní hranice mimo celní přechod a stanovit, ve kterých případech vydává takové povolení pohraniční celní úřad.

(10) Dopravu zboží k celnímu přechodu nebo od celního přechodu po jiných než celních cestách může povolit nejbližší pohraniční celní úřad.

(11) Ministerstvo může po projednání s Ministerstvem vnitra povolit na omezenou dobu jinou přepravu zboží přes celní přechod, než pro kterou je celní přechod určen, a stanovit, ve kterých případech vydává toto povolení celní ředitelství.

(12) Čekací dobu dopravních prostředků pravidelné osobní a nákladní dopravy u pohraničního celního úřadu, potřebnou k provedení celního řízení, mohou dopravci stanovit pouze se souhlasem příslušného celního ředitelství.

DÍL DRUHÝ DOPRAVENÍ ZBOŽÍ K CELNÍMU ÚŘADU

§ 81

(1) Osoba, která zboží dopravila do tuzemska, je povinna je dopravit bez zbytečného odkladu, s neporušenou celní závěrou v souladu s pokyny celních orgánů

a) k příslušnému celnímu úřadu nebo na jiné místo určené nebo schválené celními orgány,

b) do svobodného celního pásma, jestliže má být dovezeno do tohoto svobodného celního pásma přímo vzdušnou cestou nebo vodní cestou nebo po zemi, aniž by prošlo jinou částí území České republiky, jestliže část hranice svobodného celního pásma je totožná se státní hranicí České republiky.

(2) Celní závěrou se rozumí zajištění zboží v dopravních prostředcích, kontejnerech, obalech a v místnostech plombou, pečeti, známkou nebo jinými prostředky tak, aby z nich nebylo možno zboží vyjmout nebo do nich vložit, aniž zůstanou viditelné stopy lomu zajištěného prostoru nebo poškození celní závěry.

§ 82

(1) Každý, kdo přebírá odpovědnost za přepravu zboží po té, kdy bylo dopraveno do tuzemska, je odpovědný za dodržení povinností uvedených v § 81.

(2) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, může být zboží, které se ještě nachází v zahraničí, kontrolováno celními orgány a uplatní se na ně ustanovení celních předpisů uplatňovaná na zboží dopravené do tuzemska.

(3) Ustanovení § 81 se nevztahují na zboží na palubě letadla přelétajícího vzdušný prostor České republiky, jestliže místem určení není letiště umístěné v tuzemsku.

(4) Nemůže-li být povinnost uvedená v § 81 splněna z důvodu nehody nebo vyšší moci, musí osoba, která je touto povinností vázána, nebo kterákoliv jiná osoba jednající jejím jménem bez zbytečného odkladu informovat o této skutečnosti celní úřad. Nedošlo-li v důsledku nehody nebo vyšší moci k úplnému zničení nebo ztrátě zboží, musí být celní úřad bez zbytečného odkladu informován o místě, na kterém se zboží nachází.

(5) Jestliže bylo letadlo přelétající území České republiky nuceno v důsledku nehody nebo vyšší moci dočasně přistát v tuzemsku a povinnost uvedená v § 81 nemůže být splněna, je osoba, která letadlo do tuzemska dopravila nebo kterákoliv jiná osoba jednající jejím jménem, povinna bez zbytečného odkladu o této skutečnosti informovat celní úřad.

(6) Ustanovení § 81 odst. 1 písm. a) nevylučuje uplatňování ustanovení celních předpisů upravujících turistický styk, pohraniční styk, poštovní přepravu nebo přepravu zanedbatelného hospodářského významu s tím, že provádění celního dohledu včetně možnosti provádění celní kontroly tím není dotčeno.

(7) Ustanovení odstavců 1, 4 a 5 a § 83 až 95 se neuplatňují u zboží, které dočasně opustilo tuzemsko v průběhu jeho letecké přepravy z jednoho místa v tuzemsku na jiné místo v tuzemsku s tím, že se tato přeprava uskutečňuje přímo pravidelnou leteckou linkou bez přistání v zahraničí. Toto ustanovení neplatí pro zboží nakládáné na letištích v zahraničí.

DÍL TŘETÍ

PŘEDLOŽENÍ ZBOŽÍ CELNÍMU ÚŘADU

§ 83

Ten, kdo zboží do tuzemska dopravil, anebo ten, kdo převzal odpovědnost za přepravu zboží až v tuzemsku a dopravil je na místa uvedená v § 81, je povinen předložit zboží celnímu úřadu.

§ 84

Celní úřad neodpovídá za škodu, ke které došlo zdržením dopravního prostředku v důsledku předložení zboží celnímu úřadu a provádění řízení s tím souvisejícími; ustanovení zvláštního zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem^{8a)} tím nejsou dotčena.

§ 85

Ministerstvo může vyhláškou, odchýlně od ustanovení § 83, stanovit zvláštní úpravu vztahující se na zboží

- a) dopravené cestujícími,
- b) propuštěné do příslušného režimu, které nemusí být předloženo celnímu úřadu,
- c) provázené tuzemskem v režimu tranzitu.

§ 86

Kontrola zboží a odebrání vzorku

(1) Nestanoví-li zvláštní zákon^{2a)} jinak, může celní úřad na žádost osoby, která žádá o přidělení celně schváleného určení zboží (dále jen „žadatel“), umožnit žadateli zkontrolovat zboží předložené celnímu úřadu nebo z něho odebrat vzorky, je-li to nutné k jeho ztotožnění, určení sazebního zařazení a ke zjištění jeho vlastností. Ke stejným účelům může odebírat vzorky také celní úřad, nestanoví-li zvláštní zákon jinak,^{2a)} a to i bez souhlasu žadatele.

(2) Žádost o udělení souhlasu ke kontrole zboží podává žadatel ústně; z důvodů hodných zřetele může celní úřad požadovat písemnou žádost. Žádost o odběr vzorků se podává písemně.

(3) Písemná žádost uvedená v odstavci 2 musí být podepsána žadatelem a musí obsahovat tyto údaje

- a) obchodní firmu, případně název nebo jméno, příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště žadatele, daňové identifikační číslo žadatele nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo; je-li žadatelem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo,
- b) úkony, k jejichž provedení se udělení souhlasu požaduje,
- c) místo, kde se zboží nachází,
- d) číslo souhrnného celního prohlášení, bylo-li již předloženo, pokud si celní úřad nevyhradí doplnit do žádosti tento a další údaje ze své evidence,
- e) další údaje, které žadatel považuje za potřebné ke ztotožnění předmětného zboží.

(4) Celní úřad svůj souhlas vyznačí na předložené žádosti. Jedná-li se o žádost o odběr vzorků, celní úřad na žádosti vyznačí rovněž množství zboží, které má být odebráno.

(5) Kontrola zboží a odběr vzorků musí být provedeny pod dohledem celního úřadu, který rovněž stanoví způsob nakládání a postupy, které mají být v kon-

^{8a)} Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

krétním případě použity, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.^{2a),3)}

(6) Žadatel nese náklady související s vybalením, vážením, opětovným zabalením a s dalšími operacemi, při nichž je se zbožím manipulováno, a odpovídá za škodu, která při tom vznikne. Žadatel rovněž hradí náklady související s rozbořem vzorku zboží.

(7) Při manipulaci nebo použití vzorků jsou osoby provádějící tyto úkony povinny dbát pokynů celního orgánu. Dojde-li při analýze vzorků k jejich zničení nebo nenávratné ztrátě, má se za to, že celní dluh nevznikl.

DÍL ČTVRTÝ SOUHRNNÉ CELNÍ PROHLÁŠENÍ A VYKLÁDKA ZBOŽÍ

§ 87

(1) Současně s předložením zboží celnímu úřadu je příslušná osoba povinna podat souhrnné celní prohlášení obsahující údaje nutné k jeho identifikaci, zejména značky, čísla, počet, povaha a hrubá hmotnost jednotlivých nákladových kusů, označení zboží, identifikační znaky dopravního prostředku, kterým bylo zboží dopraveno, místo naložení zboží do dopravního prostředku a místo a datum vstupu zboží do tuzemska. Souhrnné celní prohlášení musí být podepsáno osobou, která je podává; je-li se souhlasem celního úřadu podáváno souhrnné celní prohlášení prostřednictvím zařízení pro zpracování a přenos údajů na nosičích informací (dále jen „elektronicky“), může být podpis osoby nahrazen kódem stanoveným celním úřadem. Celní úřad může lhůtu k podání souhrnného celního prohlášení prodloužit; tato lhůta však skončí nejpozději první pracovní den následující po dni, kdy bylo zboží předloženo k celnímu řízení.

(2) Bylo-li zboží před předložením příslušnému celnímu úřadu propuštěno do režimu tranzitu, může být namísto souhrnného celního prohlášení předložen příslušný díl písemného celního prohlášení určený pro celní úřad určení.

§ 88

Souhrnné celní prohlášení podává

- a) ten, kdo zboží dopravil do tuzemska, nebo ten, kdo převzal odpovědnost za přepravu zboží po jeho vstupu do tuzemska před jeho předložením k celnímu řízení,
- b) osoba, jejímž jménem jednaly osoby uvedené v písmenu a).

§ 89

Nebude-li tím ztíženo provádění celního dohledu, může celní úřad upustit od podání souhrnného celního prohlášení za podmínky, že ještě před uplynutím lhůty

uvedené v § 87 odst. 1 bylo podáno celní prohlášení na propuštění zboží do příslušného režimu nebo byla podána žádost o jeho zpětný vývoz nebo jeho zničení nebo jeho přenechání ve prospěch státu nebo umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu. Ustanovení upravující dovoz zboží v cestovním styku, listovních nebo balíkových poštovních zásilkách tím nejsou dotčena.

§ 90

(1) Zboží lze vykládat a překládat z dopravních prostředků, kterými se dopravuje, pouze se souhlasem celního úřadu a na místech k tomu určených celními předpisy nebo schválených celními orgány. Souhlas se nevyžaduje v případech bezprostředně hrozícího nebezpečí, které vyžaduje okamžité vyložení veškerého zboží nebo jeho části; celní úřad musí být o této skutečnosti bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informován.

(2) Za účelem kontroly zboží a dopravních prostředků, kterými se zboží dopravuje, jsou celní orgány oprávněny kdykoliv požadovat, aby bylo zboží vyloženo.

(3) Zboží uvedené v souhrnném celním prohlášení, které ještě nebylo vyloženo z dopravního prostředku nebo kontejneru, musí být kdykoliv, na žádost celního úřadu, v neporušeném stavu předloženo osobou uvedenou v § 88 celním orgánům, a to až do okamžiku, kdy je tomuto zboží přiděleno příslušné celně schválené určení zboží.

(4) Každý, kdo má zboží po jeho vyložení z dopravního prostředku nebo kontejneru v držení a hodlá je dále přepravovat, dopravovat nebo skladovat, odpovídá za to, že na žádost celního úřadu bude toto zboží znovu předloženo v neporušeném stavu celním orgánům.

(5) Zbožím nesmí být bez souhlasu celního úřadu manipulováno.

DÍL PÁTÝ PŘIDĚLENÍ CELNĚ SCHVÁLENÉHO URČENÍ ZBOŽÍ PŘEDLOŽENÉHO CELNÍMU ÚŘADU

§ 91

Zahraničnímu zboží předloženému celnímu úřadu může být přiděleno pouze takové celně schválené určení, které je pro takové zahraniční zboží povoleno právními předpisy.

§ 92

(1) Bylo-li na dovezené zboží podáno souhrnné celní prohlášení, je vlastník zboží nebo osoba, která má právo s tímto zbožím nakládat, povinen ve lhůtě 20 dnů ode dne, kdy bylo souhrnné celní prohlášení

podáno, učinit úkony potřebné pro to, aby mohlo být tomuto zboží přiděleno celně schválené určení.

(2) Celní úřad může z důvodů hodných zřetele lhůtu uvedenou v odstavci 1 prodloužit na dobu nezbytně nutnou. Vyžaduje-li to povaha zboží, zejména jedná-li se o zboží podléhající rychlé zkáze, může celní úřad stanovit lhůtu kratší než uvedenou v odstavci 1, nejméně však třídnenní.

DÍL ŠESTÝ DOČASNÉ USKLADNĚNÍ

§ 93

(1) Od okamžiku předložení zboží celnímu úřadu, do doby, než mu bude přiděleno příslušné celně schválené určení, má zboží postavení dočasně uskladněného zboží (dále jen „dočasně uskladněné zboží“). Dočasně uskladněné zboží může být skladováno pouze v místnostech a v uzavřených nebo neuzavřených prostorech schválených celními orgány a za podmínek stanovených těmito orgány; tyto místnosti a prostory se nazývají dočasný sklad. Celní úřad je oprávněn požadovat od držitele zboží zajištění jakéhokoliv celního dluhu, který by mohl vzniknout.

(2) Je-li dočasný sklad schválen k opakovanému dočasnému uskladňování zboží a není provozován celními orgány, mohou celní orgány požadovat, aby

- a) dočasný sklad byl opatřen zámkem se dvěma různými klíči, přičemž jeden klíč bude mít v držení celní úřad,
- b) osoba provozující dočasný sklad vedla evidenci zboží umožňující sledovat pohyb tohoto zboží.

(3) Dočasný sklad schválený příslušným celním úřadem k opakovanému dočasnému uskladňování zboží musí být jako dočasný sklad viditelně označen.

(4) Zboží se do dočasného skladu umísťuje na základě souhrnného celního prohlášení. Celní orgány však mohou požadovat předložení zvláštní deklarace na tiskopise, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 94

Dočasně uskladněné zboží může být podrobeno pouze úkonům potřebným k tomu, aby zboží bylo uchováno v nezměněném stavu, aniž by se měnil jeho vzhled nebo technická charakteristika, např. čištění, klepání, oprašování, třídění, oprava nebo výměna vadných obalů, nebo úkony usnadňující jeho vyskladnění a další dopravu, např. dělení, vážení, označování a opatřování nálepkami, slučování různých zásilek za účelem jejich další dopravy. Ustanovení § 86 tím nejsou dotčena.

§ 95

(1) Nebylo-li ve lhůtě uvedené v § 92 podáno celní prohlášení na propuštění zboží do příslušného režimu nebo podána žádost na jeho umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nebo žádost o jeho zpětný vývoz nebo jeho zničení anebo o jeho přenechání ve prospěch státu, učíní celní úřad na náklady a nebezpečí držitele zboží, nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak, bez prodlení všechna opatření, která považuje za potřebná, včetně prodeje zboží, aby zabránil nedovolené manipulaci se zbožím.

(2) Do okamžiku, než bude zboží přiděleno příslušné celně schválené určení, může celní úřad na náklady a nebezpečí držitele zboží přemístit toto zboží na místo, které je pod jeho přímým dohledem.

(3) Za dočasně uskladnění zboží ve skladech celního úřadu platí osoba, která zboží celnímu úřadu předložila, skladné ve výši

- a) 5 % z hodnoty uskladněného zboží, nejméně však 100 Kč, nepřesahuje-li doba uskladnění 5 dnů včetně dne uskladnění,
- b) 10 % z hodnoty uskladněného zboží, nejméně však 200 Kč, nepřesahuje-li doba uskladnění 30 dnů včetně dne uskladnění; přesáhne-li doba uskladnění 30 dnů, činí skladné 20 % z hodnoty uskladněného zboží,
- c) 100 Kč za každou skladovou položku, jde-li o listiny, doklady, dokumentaci a jiné písemnosti, nepřesahuje-li doba uskladnění 30 dnů včetně dne uskladnění; přesahuje-li doba uskladnění 30 dnů, činí skladné 200 Kč za každou skladovou položku.

DÍL SEDMÝ DOPRAVA ZAHRANIČNÍHO ZBOŽÍ V REŽIMU TRANZITU

§ 96

(1) Ustanovení § 81 odst. 1 písm. b) a § 82 až 95 se nevztahují na zboží propuštěné do režimu tranzitu, které již bylo dodáno do tuzemska.

(2) Od okamžiku, kdy bylo zahraniční zboží, propuštěné do režimu tranzitu, dodáno v souladu s celními předpisy upravujícími tranzit na místo svého určení v tuzemsku a předloženo celnímu úřadu, vztahují se na něj ustanovení § 87 až 95.

DÍL OSMÝ ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

§ 97

(1) Celní úřad může na náklady a nebezpečí vlastníka nebo držitele znehodnotit nebo zničit zboží, které je pod celním dohledem a které by mohlo vzhledem

k okolnostem ohrozit život nebo zdraví osob nebo znehodnotit nebo zničit jiné zboží. Celní úřad o znehodnocení nebo zničení zboží vyrozumí písemně jeho vlastníka.

(2) Zjistí-li celní orgány, že zboží bylo do tuzemska nezákonně dovezeno, učiní bez prodlení všechna opatření, která považují za potřebná, včetně prodeje zboží, aby zabránily nedovolené manipulaci se zbožím.

(3) Za provedení opatření uložených celními orgány podle § 95 odst. 1 odpovídají

- a) osoba, která předložila souhrnné celní prohlášení, nebo
- b) osoby uvedené v § 88, nebylo-li souhrnné celní prohlášení ještě předloženo.

(4) Proti rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady se lze odvolat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení; podané odvolání nemá odkladný účinek. Částka odpovídající náhradě nákladů je splatná ve lhůtě 30 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, kterým byla uložena.

HLAVA DEVÁTÁ CELNĚ SCHVÁLENÉ URČENÍ

DÍL PRVNÍ OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 98

(1) Není-li stanoveno jinak, může být zboží kdykoliv, bez ohledu na jeho povahu, množství, zemi původu nebo místo určení, za stanovených podmínek přiděleno jakékoliv celně schválené určení.

(2) Ustanovení odstavce 1 nevylučuje možnost uplatnění zákazů a omezení z důvodů veterinárních, rostlinolékařských, z důvodů ochrany veřejné mravnosti nebo veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví, ochrany životního prostředí, ochrany kulturních památek, ochrany předmětů muzejní a galerijní hodnoty, předmětů kulturní hodnoty a zákazů a omezení týkajících se ochrany duševního vlastnictví.

DÍL DRUHÝ CELNÍ ŘÍZENÍ

§ 99

Účelem celního řízení, které se provádí v rámci celního dohledu, je rozhodnout o propuštění zboží do navrženého režimu nebo o ukončení režimu, do kterého bylo zboží propuštěno.

§ 100

Zahájení celního řízení

(1) Veškeré zboží, které má být propuštěno do navrženého režimu nebo pro které má být režim ukončen, musí být uvedeno v celním prohlášení podávaném za tímto účelem.

(2) Celní řízení je zahájeno podáním celního prohlášení na propuštění zboží do navrženého režimu nebo na ukončení režimu.

§ 101

České zboží, které bylo navrženo k propuštění do režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku, tranzitu nebo uskladnění v celním skladu, je pod celním dohledem od okamžiku přijetí celního prohlášení až do okamžiku, dokud nevystoupí z tuzemska nebo není zničeno anebo dokud není platnost celního prohlášení zrušena; ustanovení § 49 a 228 tím nejsou dotčena.

§ 102

(1) Celní řízení se provádí na celním úřadu anebo v celním prostoru.

(2) Celními prostory jsou označená místa železničních stanic, přístavů, letišť a jiné prostory určené celními orgány po dohodě s vlastníky nebo oprávněnými uživateli těchto prostor.

(3) Na žádost a náklady deklaranta může být celní řízení prováděno i mimo celní prostor.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou podmínky, za kterých se celní řízení provádí mimo celní prostor a výši nákladů za provedení tohoto řízení.

(5) V úsecích stanovených ministerstvem po dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy může být celní řízení prováděno též za jízdy vlaku nebo plavby lodi.

(6) Celní úřad provede celní řízení přednostně, a to i mimo pracovní dobu, u snadno zkazitelného zboží, živých zvířat, zboží určeného k odstranění následků havárií, přírodních katastrof a podobných událostí, nebo je-li nebezpečí z prodlení. Pohraniční celní úřad provede celní řízení přednostně též u pravidelných jednotek nebo formací ozbrojených sil smluvních stran Severoatlantické smlouvy, bude-li o přechodu hranic předem uvědomen.

(7) Protokol o ústním jednání vyhotovuje celní úřad v průběhu celního řízení pouze v těch případech, jestliže ústní jednání nařídil.

§ 103

zrušen

§ 104

Rozhodnutí v celním řízení

(1) Základními náležitostmi rozhodnutí v celním řízení jsou

- a) označení celního úřadu, který rozhodnutí vydal,
- b) evidenční číslo rozhodnutí, datum přijetí celního prohlášení, datum vydání rozhodnutí,
- c) přesné označení deklaranta,
- d) název zboží,
- e) podpoložka celního sazebníku a celní sazba zboží,
- f) částka cla, daně a poplatku a číslo účtu příslušné banky, na nějž má být tato částka zaplacená,
- g) vlastnoruční podpis pověřeného zaměstnance celního úřadu s uvedením jména, příjmení a funkce a otisk služebního razítka; v případech, kdy je rozhodnutí vydáno elektronicky, jsou vlastnoruční podpis a otisk služebního razítka nahrazeny kódem.

(2) Služebním razítkem se pro účely celního řízení rozumí razítko přidělené celníkovi nebo občanskému zaměstnanci k plnění jeho úkolů, které není opatřeno státním znakem. Služební razítko obsahuje zejména datum, označení celního úřadu, pořadové číslo a další rozlišovací znaky potřebné k identifikaci osoby, která v celním řízení rozhodla.

(3) Rozhodnutí v celním řízení, kterým se zboží propouští do navrženého režimu, neobsahuje odůvodnění a poučení o opravném prostředku.

(4) Bylo-li celní prohlášení podáno ústně nebo jiným úkonem, jímž držitel zboží vyjadřuje svou vůli, aby bylo zboží propuštěno do příslušného režimu, nemusí být rozhodnutí v celním řízení vyhotoveno písemně. Toto rozhodnutí se deklarantovi pouze sdělí ústně nebo jiným úkonem.

(5) Je-li výrokem rozhodnutí v celním řízení potvrzeno celní prohlášení podané písemně, stávají se obsah tohoto prohlášení a skutečnosti, podle nichž se zboží propustí, součástí rozhodnutí. Způsob nakládání s jednotlivými vyhotoveními rozhodnutí stanoví ministerstvo vyhláškou.

(6) Na rozhodnutí v celním řízení sděleném ústně nebo jiným způsobem se nevztahují ustanovení odstavce 1 a ustanovení zvláštních předpisů^{1d)} upravující opravné prostředky.

(7) Proti rozhodnutí v celním řízení může deklarant podat odvolání ve lhůtě 30 dnů ode dne, který následuje po jeho doručení; ustanovení odstavce 6 tím nejsou dotčena.

(8) Rozhodnutí v celním řízení, kterým se nepropouští zboží do navrženého režimu, a rozhodnutí o řádných a mimořádných opravných prostředcích musí být vyhotovena a oznámena písemně, výrok musí

být vždy řádně odůvodněn. Odůvodnění není třeba, bylo-li v rozhodnutí plně vyhověno navrhovateli.

(9) Je-li celní prohlášení podáno elektronicky, celní úřad

- a) vydá na žádost deklaranta písemné rozhodnutí v celním řízení, nebo
- b) oznámí písemně nebo elektronicky propuštění zboží uvedením identifikačních znaků celního prohlášení a data propuštění zboží, není-li požadováno vydání písemného rozhodnutí; elektronické propuštění zboží do režimu tranzitu osvědčuje celní úřad dokladem, jehož obsah, náležitosti a nakládání s ním stanoví ministerstvo vyhláškou.

(10) Žádost o vydání písemného rozhodnutí podle odstavce 9 písm. a) může být nahrazena souhrnnou žádostí vztahující se na veškeré zboží propuštěné do celního režimu ve stanovené době, která nesmí být delší než 12 měsíců.

DÍL TŘETÍ CELNÍ PROHLÁŠENÍ

Oddíl první

Forma a náležitosti celního prohlášení

§ 105

(1) Celní prohlášení se podává

- a) písemně,
- b) elektronicky, za podmínek stanovených celními orgány, nebo
- c) ústním prohlášením anebo jiným úkonem, jímž držitel zboží vyjádří svou vůli, aby bylo propuštěno do příslušného režimu.

(2) Písemné celní prohlášení musí být vždy podepsáno oprávněnou osobou; je-li celní prohlášení se souhlasem celního úřadu podáváno elektronicky, může být podpis osoby nahrazen kódem stanoveným celním úřadem.

(3) Celní prohlášení musí být doloženo doklady, které jsou podle celních předpisů potřebné pro uplatnění ustanovení upravujících celní režim, do něhož bylo zboží navrženo. Je-li celní prohlášení podáno elektronicky, může celní úřad povolit, aby nemuselo být doloženo příslušnými doklady. V tomto případě je deklarant povinen uschovat příslušné doklady po dobu 6 let ode dne podání celního prohlášení.

(4) Elektronickým podáním celního prohlášení se rozumí

- a) přenesení požadovaných dat celnímu úřadu formou standardní zprávy s předem definovanou strukturou uznávanou pro elektronický přenos dat mezi dvěma počítačovými systémy prostřednictvím elektronických prostředků, nebo

b) zavedení požadovaných dat do systému počítačového zpracování dat celního úřadu.

(5) Na žádost může celní úřad rozhodnutím povolit podávání celního prohlášení předložením diskety, magnetického pásku nebo přenesením dat obdobnými prostředky, v případě potřeby v zakódované formě.

(6) Celní prohlášení podávané elektronicky podle odstavce 4 písm. a) se považuje za podané, je-li elektronická zpráva příslušným celním orgánem přijata. Přijetí celního prohlášení je deklarantovi sdělováno elektronicky, přičemž toto sdělení obsahuje identifikační znaky přijaté zprávy nebo evidenčního čísla celního prohlášení a datum přijetí.

(7) Pro celní prohlášení podávaná elektronicky podle odstavce 4 písm. b) platí ustanovení odstavce 6 přiměřeně.

(8) Vztahuje-li se písemné celní prohlášení na dva nebo více druhů zboží, považují se údaje týkající se každého z nich za samostatné celní prohlášení.

(9) Má-li celní orgán důvodné pochybnosti o tom, že údaje sdělené v souvislosti s celním prohlášením podaným ústně nebo jiným úkonem nejsou správné, je oprávněn požadovat podání písemného celního prohlášení.

(10) Podání celního prohlášení je považováno za projev vůle deklaranta navrhnout předmětné zboží k propuštění do příslušného režimu. Podáním celního prohlášení potvrzuje deklarant správnost údajů v něm obsažených, pravost dokladů, kterými je doloženo, a zavazuje se k plnění povinností vyplývajících z propuštění zboží do navrženého režimu.

(11) Ministerstvo stanoví vyhláškou formu, obsah a náležitosti celního prohlášení a co je považováno za úkon, jímž držitel zboží vyjadřuje svou vůli, aby zboží bylo propuštěno do příslušného režimu; z důvodů hodných zřetele může ministerstvo přechodně stanovit obsah a náležitosti celního prohlášení opatřením, které oznámí uveřejněním plného znění ve Sbírce zákonů. Písemné celní prohlášení při dovozu, vývozu nebo tranzitu lze účinně podat jen na tiskopise, vydaném nebo schváleném ministerstvem.

(12) Se souhlasem celního úřadu může být písemné celní prohlášení nahrazeno počítačovou sestavou vyhotovenou deklarantem, která obsahuje náležitosti stanovené celními předpisy pro písemné celní prohlášení.

§ 106

(1) Je-li celní prohlášení podáno ve stanovené formě, případně na předepsaném tiskopise, obsahuje-

-li všechny předepsané náležitosti, je doloženo všemi potřebnými doklady, je zajištěn celní dluh v případech, kdy povinné zajištění celního dluhu stanoví celní předpisy nebo kdy zajištění celního dluhu požaduje celní úřad a je-li celnímu úřadu možno předložit i zboží, na které se celní prohlášení vztahuje, celní úřad celní prohlášení okamžitě přijme. Celní úřad na písemném celním prohlášení uvede datum přijetí celního prohlášení.

(2) Celní prohlášení musí být podáno celnímu úřadu, kterému bylo předloženo předmětné zboží.

(3) Celní úřad může povolit, aby celní prohlášení bylo podáno dříve, než mu bylo předloženo předmětné zboží. V tomto případě celní úřad stanoví lhůtu, v níž má být zboží předloženo. Nebude-li ve stanovené lhůtě zboží celnímu úřadu předloženo, má se zato, že celní prohlášení nebylo podáno.

(4) Bylo-li celní prohlášení podáno dříve, než bylo předmětné zboží předloženo celnímu úřadu, může je celní úřad přijmout teprve po předložení tohoto zboží.

(5) Nemůže-li celní úřad přijmout celní prohlášení, protože neobsahuje všechny předepsané náležitosti nebo není doloženo všemi potřebnými doklady nebo není zajištěn celní dluh, stanoví celní úřad lhůtu, ve které deklarant musí tyto nedostatky odstranit. Neodstraní-li deklarant tyto nedostatky ve stanovené lhůtě, má se zato, že celní prohlášení nebylo podáno.

§ 107

Deklarant a zastupování v celním řízení

(1) Celní prohlášení může podat dovozce nebo vývozce. Vývozcem nebo dovozcem se rozumí osoba, která je v době přijetí celního prohlášení vlastníkem předmětného zboží nebo má právo s tímto zbožím nakládat. Osoba, která podává celní prohlášení, musí příslušnému celnímu úřadu předložit zboží, na něž se celní prohlášení vztahuje, nebo musí zajistit jeho předložení se všemi doklady, které stanoví celní předpisy upravující celní režim, do kterého má být zboží propuštěno.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1 mohou písemnou plnou mocí zmocnit jinou osobu, aby je v celním řízení zastupovala, nestanoví-li zvláštní zákon jinak.^{8b)} Zastoupení může být

- a) přímé, jedná-li zástupce jménem a ve prospěch zastoupené osoby,
- b) nepřímé, jedná-li zástupce vlastním jménem ve prospěch zastoupené osoby.

(3) Přímým zástupcem může být pouze osoba, jejímž předmětem podnikání (činnosti) je zastupování v celním řízení.

^{8b)} § 15 odst. 4 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách).

(4) Zástupcem nemůže být osoba, která byla pravomocně postížena za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů, a to v době 3 let před udělením plné moci.

(5) Pro účely tohoto zákona se za závažné porušení celních a daňových předpisů považuje porušení, za které byla osoba pravomocně odsouzena za trestný čin nebo jí byla uložena pokuta ve výši 250 000 Kč a vyšší, a za opakované porušení těchto předpisů se považuje jejich porušení s uložením sankce, jestliže počet těchto porušení činí více než jedno procento z celkového počtu celních prohlášení podaných příslušnou osobou ve sledovaném tříletém období, na základě kterých bylo zboží propuštěno do příslušného celního režimu.

(6) Zástupce musí prohlásit, že jedná ve prospěch zastoupené osoby, a specifikovat, zda se jedná o zastoupení přímé nebo nepřímé. Osoba, která neprohlásí, že jedná jménem nebo ve prospěch jiné osoby, anebo prohlásí, že jedná jménem nebo ve prospěch jiné osoby bez zmocnění, se považuje za osobu jednající vlastním jménem a ve svůj vlastní prospěch.

(7) Vyplývají-li z přijetí celního prohlášení pro určitou osobu zvláštní povinnosti, může být celní prohlášení učiněno pouze touto osobou.

(8) Vzor písemné plné moci podle odstavce 2 a její náležitosti stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 108

(1) Deklarantem může být pouze česká osoba.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na případy, kdy je podáno celní prohlášení

- a) na propuštění zboží do režimu tranzitu nebo režimu dočasněho použití, nebo
- b) příležitostně, za předpokladu, že to celní úřad považuje za oprávněné.

Oddíl druhý

Oprava a zrušení platnosti celního prohlášení

§ 109

(1) Celní úřad na žádost povolí, aby deklarant opravil údaje uvedené v přijatém celním prohlášení; v důsledku opravy se však opravené celní prohlášení nesmí vztahovat na jiné zboží než zboží původně uvedené v celním prohlášení. Žádost o provedení opravy celního prohlášení musí být podána před propuštěním zboží do navrženého režimu. Oprava musí být provedena podáním nového celního prohlášení; v tomto případě se za datum přijetí celního prohlášení považuje přijetí původního chybného nebo neúplného celního prohlášení.

(2) Oprava celního prohlášení však není dovolena, jestliže o její provedení deklarant požádá poté, co celní úřad

- a) informoval deklaranta o tom, že provede celní kontrolu zboží, nebo
- b) zjistil nepřesnost uvedených údajů, nebo
- c) propustil zboží do navrženého režimu.

§ 110

(1) Na žádost deklaranta zruší celní úřad platnost již přijatého celního prohlášení, prokáže-li deklarant, že zboží bylo do příslušného režimu navrženo omylem, nebo že vzhledem k okolnostem již nemůže být zboží do navrženého režimu propuštěno.

(2) Informoval-li celní úřad deklaranta o svém úmyslu provést kontrolu zboží, nebude žádost o zrušení platnosti celního prohlášení přijata, dokud tato kontrola nebude provedena.

§ 111

(1) Po propuštění zboží do navrženého režimu již nemůže být platnost celního prohlášení zrušena.

(2) Celní úřad však platnost celního prohlášení zruší, jestliže bylo zboží omylem navrženo do režimu zahrnujícího platbu dovozního cla namísto do jiného režimu, bude-li žádost o zrušení platnosti celního prohlášení podána do tří měsíců ode dne přijetí celního prohlášení, a za předpokladu, že

- a) jakékoliv použití zboží není v rozporu s podmínkami režimu, do něhož by mělo být propuštěno,
- b) byly splněny všechny podmínky režimu, do kterého by mělo být zboží propuštěno,
- c) současně s podáním žádosti je předloženo celní prohlášení na propuštění zboží do původně zamýšleného režimu.

(3) Okamžikem přijetí celního prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do režimu, do kterého bylo původně zamýšleno, je okamžikem přijetí původního zrušeného celního prohlášení.

(4) Celní úřad dále zruší platnost celního prohlášení, jestliže bylo v celním prohlášení omylem uvedeno jiné zboží, jehož propuštěním do navrženého celního režimu vzniká celní dluh, bude-li žádost o zrušení platnosti celního prohlášení podána do 3 měsíců ode dne přijetí celního prohlášení, a za předpokladu, že

- a) zboží uvedené v celním prohlášení nebylo použito k jinému účelu, než jak bylo umožněno jeho propuštěním, a bylo uvedeno do původního stavu,
- b) zboží, které mělo být uvedeno v celním prohlášení, mohlo být předloženo stejnému celnímu úřadu a propuštěno do stejného celního režimu a bylo navrženo do stejného celního režimu, jaký byl původně zamýšlen.

(5) Bylo-li zboží dodané na základě smlouvy o zásilkovém obchodu příjemcem odmítnuto, zruší celní úřad celní prohlášení o propuštění do volného oběhu, bude-li žádost o zrušení platnosti celního prohlášení

podána do 3 měsíců ode dne přijetí celního prohlášení, a za předpokladu, že předmětné zboží bylo vyvezeno na adresu původního odesílatele nebo na adresu tímto odesílatelem uvedenou.

(6) Celní úřad také zruší platnost celního prohlášení, na jehož základě bylo české zboží propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu, jestliže byl porušením stanovených podmínek spáchán celní přeštek nebo celní delikt.

(7) Celní úřad může výjimečně z důvodů hodných zřetele povolit prodloužení lhůty uvedené v odstavcích 2, 4 a 5.

§ 112

(1) Bylo-li zboží navrženo do režimu vývozu nebo do pasivního zušlechťovacího styku, zruší celní úřad platnost celního prohlášení, jestliže deklarant

- a) prokáže, že zboží nevystoupilo do zahraničí,
- b) vrátí celnímu úřadu všechny díly celního prohlášení společně s doklady, které mu byly při přijetí celního prohlášení vydány,
- c) případně prokáže, že náhrada a jiné částky poskytnuté na základě vývozního celního prohlášení vztahujícího se na předmětné zboží byly vráceny, anebo že byla příslušným orgánem učiněna opatření, aby nebyly vyplaceny, a
- d) ve stanovených případech, v souladu s celními předpisy, plní jiné povinnosti uložené celním úřadem k úpravě postavení zboží.

(2) Jestliže musí zboží propuštěné do režimu vývozu vystoupit do zahraničí ve lhůtě stanovené celním úřadem, zruší celní úřad platnost celního prohlášení, nevystoupilo-li zboží v této lhůtě.

§ 113

Bylo-li české zboží uskladněno v celním skladu v souladu s § 145 odst. 1 písm. b), může deklarant žádat o zrušení platnosti celního prohlášení, na jehož základě bylo zboží uskladněno a celní úřad je zruší, jestliže byla provedena opatření stanovená zvláštními předpisy, které upravují postup při nedodržení příslušného režimu.

§ 114

Není-li stanoveno jinak, použijí se při propouštění zboží do navrženého režimu předpisy platné v okamžiku, kdy celní úřad přijal celní prohlášení.

DÍL ČTVRTÝ OVĚŘOVÁNÍ CELNÍCH PROHLÁŠENÍ A ZTOTOŽNĚNÍ ZBOŽÍ

§ 115

Celní úřad je oprávněn ověřovat správnost přijatých celních prohlášení. Za tímto účelem může

- a) kontrolovat celní prohlášení a doklady vztahující se k celnímu prohlášení a doklady, jež je doprovázejí, případně může požadovat, aby deklarant předložil doklady potvrzující správnost údajů uvedených v celním prohlášení,
- b) kontrolovat zboží a za účelem podrobné kontroly nebo analýzy odebírat vzorky.

§ 116

(1) Deklarant je oprávněn být přítomen při kontrole zboží a odebírání vzorků. Na žádost celního úřadu musí být deklarant nebo jeho zástupce přítomen při kontrole zboží nebo odebírání vzorků a poskytnout mu potřebnou součinnost k usnadnění kontroly zboží nebo odebrání vzorků.

(2) Deklarant zajistí na své náklady a nebezpečí dopravu zboží na místo, kde má být zboží kontrolováno nebo kde mají být odebrány vzorky, jakož i veškerou manipulaci potřebnou ke kontrole či odebrání vzorků.

(3) Celní orgány nejsou povinny platit deklarantovi žádnou náhradu vyplývající z kontroly zboží nebo z odebrání vzorků, s výjimkou nákladů na analýzu vzorků nebo jejich kontrolu.

§ 117

(1) Kontroluje-li celní úřad pouze část zboží, na které se vztahuje celní prohlášení, vztahuje se výsledek této částečné kontroly na veškeré zboží, na které je celní prohlášení podáno. Domnívá-li se však deklarant, že se výsledek částečné kontroly nevztahuje na ostatní, nekontrolované zboží, může požadovat provedení dodatečné kontroly ve větším rozsahu.

(2) Obsahuje-li celní prohlášení více podpoložek zboží, pokládá se pro účely odstavce 1 každá podpoložka za samostatné celní prohlášení.

(3) Po zkontrolování celního prohlášení, připojených dokladů a ukončení celní kontroly zboží zaznamenaná pověřený zaměstnanec celního úřadu rozsah a výsledek celní kontroly a případné odebrání vzorků na zadní straně dílu písemného celního prohlášení určeného tomuto celnímu úřadu. Byla-li provedena pouze částečná kontrola, uvede se zde, které zboží bylo zkontrolováno a které údaje v celním prohlášení nebo které doklady k němu připojené byly ověřovány. Pověřený zaměstnanec celního úřadu zde poznamená i nepřítomnost deklaranta nebo zástupce při celní kontrole.

(4) Nesouhlasí-li výsledek kontroly celního prohlášení a připojených dokladů s výsledkem celní kontroly zboží, poznamená pověřený zaměstnanec celního úřadu na zadní straně dílu písemného celního prohlášení určeného tomuto celnímu úřadu základní údaje potřebné pro vyměření cla z tohoto zboží, případně i jeho výpočet pro uplatnění režimu, do kterého bylo zboží navrženo. Zjištění musí být opatřeno otiskem

služebního razítka a vlastnoručním podpisem pověřeného zaměstnance celního úřadu.

(5) Nebylo-li celní prohlášení ověřováno a celní předpisy jsou uplatňovány na základě údajů uvedených v celním prohlášení, nemusí být uveden záznam podle odstavců 3 a 4.

(6) Je-li celní prohlášení podáváno elektronicky, provede celní úřad při uplatňování odstavců 3 a 4 úřední záznam.

§ 118

Výsledek ověření celního prohlášení se použije při uplatňování celních předpisů upravujících režim, do kterého má být zboží propuštěno. Není-li celní prohlášení celním úřadem ověřováno, budou tyto předpisy uplatňovány na základě údajů uvedených v celním prohlášení.

§ 118a

(1) Pokud má celní úřad důvodně za to, že by podle výsledku provedené kontroly mohla být výše celního dluhu vyšší než výše celního dluhu stanovená podle údajů uvedených v přijatém celním prohlášení, zajistí deklarant celní dluh ve výši rozdílu mezi výší celního dluhu stanoveného podle údajů uvedených v přijatém celním prohlášení a výší celního dluhu, která by mohla skutečně vzniknout, a celní úřad zboží propustí do navrženého režimu. Deklarant však může požadovat, aby namísto zajištění celního dluhu bylo vyměřeno clo ve výši stanovené celním úřadem.

(2) Postupoval-li celní úřad podle ustanovení odstavce 1 věty první a podle výsledku provedené kontroly má být vyměřeno clo v částce vyšší, než byla vyměřena, vyměří celní úřad clo ve výši tohoto rozdílu dodatečným platebním výměrem.

(3) Má-li celní úřad pochybnost o tom, že se na předmětné zboží nevztahuje zákaz nebo omezení dovozu, a tato pochybnost může být odstraněna pouze tehdy, až budou známy výsledky prováděných kontrol, nesmí být předmětné zboží propuštěno do volného oběhu.

§ 119

(1) Je-li k zajištění dodržování podmínek stanovených pro režim, do něhož bylo zboží navrženo, nutné jeho ztotožnění, učiní celní úřad příslušná opatření k jeho ztotožnění. Znaky totožnosti připevněné na zboží nebo dopravní prostředek může odstranit nebo zničit pouze celní úřad nebo mohou být odstraněny nebo zničeny s jeho souhlasem.

(2) Je-li k zabránění škody, která by mohla vzniknout u zboží a dopravních prostředků v důsledku nehody nebo vyšší moci, třeba znaky totožnosti zničit

nebo odstranit, může tak být učiněno i bez předchozího souhlasu celního úřadu.

§ 120

(1) Jsou-li splněny podmínky stanovené pro navržený režim a zboží a na zboží se nevztahují žádné zákazy a omezení, propustí celní úřad zboží do navrženého režimu ihned po ověření údajů uvedených v celním prohlášení, nebo bylo-li celní prohlášení přijato bez ověřování údajů, ihned po přijetí celního prohlášení. Ustanovení § 121 tím nejsou dotčena.

(2) Obdobně celní úřad postupuje v případech, kdy v přiměřené lhůtě nemůže ověřit údaje v celním prohlášení a zboží již není k ověření údajů uvedených v celním prohlášení třeba.

(3) Veškeré zboží, na které se vztahuje celní prohlášení, se propouští současně. Je-li v celním prohlášení uvedeno více podpoložek zboží, pokládá se pro účely tohoto odstavce každá podpoložka za samostatné celní prohlášení.

§ 121

(1) Vznikne-li přijetím celního prohlášení celní dluh, nesmí být zboží propuštěno do navrženého režimu, s výjimkou režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, dokud nebude celní dluh zajištěn nebo dokud nebude celní dluh splněn; ustanovení odstavce 2 tím není dotčeno.

(2) Požaduje-li celní úřad podle celních předpisů upravujících režim, do kterého bylo zboží navrženo, zajištění celního dluhu, nesmí být zboží do tohoto režimu propuštěno, nebude-li celní dluh zajištěn.

§ 122

Celní úřad učiní potřebná opatření, včetně prodeje zboží, aby zabránil nedovolenému nakládání se zbožím, jestliže

a) nemohlo být zboží propuštěno proto, že

1. ve lhůtě stanovené celním úřadem nebylo možno provést kontrolu zboží nebo v ní pokračovat z důvodů, které lze přičítat pouze deklarantovi,
2. doklady, které musí být předloženy před propuštěním zboží do příslušného režimu, nebyly předloženy,
3. platby nebo zajištění celního dluhu, které měly být provedeny vzhledem k dovoznímu clu, případně vývoznímu clu, nebyly ve stanovené lhůtě provedeny, nebo
4. se na něj vztahují zákazy a omezení,

b) nebylo po propuštění ve stanovené lhůtě odvezeno z místa, kam bylo dopraveno.

DÍL PÁTÝ NAKLÁDÁNÍ SE ZBOŽÍM

§ 123

zrušen

DÍL ŠESTÝ ZJEDNODUŠENÝ POSTUP

§ 124

(1) Bude-li zajištěno správné provádění příslušných režimů, může celní orgán ke zjednodušení formalit a postupu povolit, aby

- a) v písemném celním prohlášení, podávaném na předepsaném tiskopise (§ 105 odst. 11), nebyly uváděny všechny stanovené údaje nebo nebyly připojeny nebo předloženy některé stanovené doklady (dále jen „neúplné celní prohlášení“),
- b) bylo zboží na žádost deklaranta propuštěno do navrženého režimu na základě obchodního nebo administrativního dokladu nahrazujícího celní prohlášení,
- c) bylo zboží elektronicky zapsáno deklarantem do jeho evidence a propuštěno do navrženého celního režimu, nebo byl režim ukončen, bez jeho předložení celnímu úřadu (dále jen „místní řízení“),
- d) deklarant si podle dokladů vztahujících se k dováženému zboží sám vyměřil clo a toto zaslal na účet příslušného celního úřadu.

(2) Celní prohlášení podle odstavce 1 písm. a), obchodní nebo administrativní doklad podle odstavce 1 písm. b) a zápis do evidence deklaranta podle odstavce 1 písm. c) musejí obsahovat údaje nutné ke ztotožnění zboží a příslušné obchodní operace. Zápis do evidence deklaranta musí obsahovat datum zápisu do této evidence.

(3) Nestanoví-li tento zákon jinak, je deklarant povinen následně, ve lhůtě stanovené celním úřadem, doplnit chybějící údaje nebo doklady v dodatečném celním prohlášení.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou, které údaje se považují za nutné ke ztotožnění zboží a příslušné obchodní operace, formu a obsah dodatečného celního prohlášení. Dodatečné celní prohlášení lze podat jen na tiskopise, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou, případně může být tento tiskopis nahrazen počítačovou sestavou, která musí obsahovat všechny předepsané náležitosti.

§ 125

Dodatečné celní prohlášení a zjednodušené celní prohlášení uvedená v § 124 se považují za jednotný nedělitelný doklad, který platí od okamžiku přijetí prvního zjednodušeného celního prohlášení. V případě

zápisu do evidence deklaranta se tento zápis považuje za přijetí celního prohlášení.

§ 126

Je-li celní prohlášení podáváno elektronicky, ústně nebo jiným dovoleným způsobem, vyjma písemné formy, použijí se ustanovení § 105 odst. 3, § 106 až 125 přiměřeně.

DÍL SEDMÝ KONTROLA PO PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ

§ 127

Následná kontrola

(1) Celní orgány jsou oprávněny po propuštění zboží do navrženého celního režimu provádět následnou kontrolu, jejímž účelem je přesvědčit se o správnosti a úplnosti údajů uvedených v celním prohlášení, pravosti dokladů k němu předložených nebo připojených a o správnosti vyměřeného cla, daní a poplatků. Při následné kontrole je také ověřována existence a pravost dokladů a pravdivost údajů vztahujících se k dovozním a vývozním operacím, případně i následným obchodním operacím se zbožím uvedeným v příslušném celním prohlášení.

(2) Následná kontrola může být provedena u

- a) tuzemského vývozce nebo tuzemského dovozce,
- b) tuzemského příjemce nebo tuzemského odesilatele zboží,
- c) deklaranta,
- d) přímého zástupce,
- e) dopravce zboží,
- f) osoby, která se přímo či nepřímo zúčastnila některé z operací se zbožím uvedených v odstavci 1,
- g) osoby, která má u sebe doklady a údaje k operacím se zbožím uvedeným v odstavci 1.

(3) Následná kontrola se provádí kontrolou obchodních a účetních dokladů a dalších písemností vztahujících se k údajům uvedeným v příslušném celním prohlášení nebo k údajům, které souvisejí s příslušnými obchodními operacemi s tímto zbožím. Je-li to potřebné pro objektivní posouzení úplnosti, správnosti a věrohodnosti předložených dokladů nebo pro zjištění existence dalších písemností vztahujících se k údajům uvedeným v příslušném celním prohlášení, mohou celní orgány provést kontrolu všech účetních a obchodních dokladů a jiných písemností evidovaných kontrolovanou osobou za určité časové období.

(4) Následnou kontrolu zahájí celní orgány sdělením evidenčních čísel celních prohlášení, která budou ověřována, včetně rozsahu ověřovaných údajů, kontrolované osobě. Současně kontrolovanou osobu vyzvou,

písemně nebo ústně, aby ke kontrole předložila doklady a písemnosti uvedené v odstavci 3.

(5) Neumožní-li kontrolovaná osoba celním orgánům následnou kontrolu zahájit a provést, může k tomu být celními orgány písemně vyzvána. Proti této výzvě se nelze samostatně odvolat. Výzva musí obsahovat místo zahájení následné kontroly, evidenční čísla celních prohlášení, která budou ověřována, lhůtu, ve které je kontrolovaná osoba povinna celním orgánům sdělit den a hodinu své připravenosti k zahájení následné kontroly. Termín navržený osobou, u níž má být kontrola provedena, nesmí přesáhnout lhůtu 30 dnů od oznámení výzvy.

(6) Zjistí-li celní orgány při následné kontrole dovoz nebo vývoz zboží, o kterém mají důvodně zato, že uniklo celnímu dohledu, je osoba, u které je následná kontrola prováděna, povinna na výzvu předložit buď doklad osvědčující, že zboží bylo řádně dovezeno, nebo doklad o koupi, dodací list od výrobce nebo jakýkoliv důkazní prostředek, z něhož je zřejmé, že zboží pochází od osob oprávněných v tuzemsku podnikat. Nepředloží-li tato osoba příslušné doklady, celní orgány na její náklady a nebezpečí kontrolované zboží přemístí na místo, které je pod jejich přímým dohledem, a stanoví lhůtu k dodatečnému předložení těchto dokladů.

(7) Kontrolovaná osoba je povinna

- a) vytvořit podmínky pro provedení následné kontroly a zdržet se jednání a činností, které by mohly ohrozit její řádný průběh,
- b) předložit celnímu orgánu veškeré vyžádané doklady a písemnosti, poskytnout mu informace k předmětu kontroly,
- c) předložit celnímu orgánu zboží, ke kterému se vztahuje ověřované celní prohlášení, nebo mu umožnit k němu přístup, pokud má takové zboží k dispozici,
- d) předložit v průběhu kontroly důkazní prostředky prokazující její tvrzení,
- e) umožnit celním orgánům vstup do každé provozní budovy, místnosti, místa a dopravního prostředku, které užívá k podnikání nebo které souvisí s předmětem kontroly, jakož i do obydlí, pokud je také užíváno k podnikání, a umožnit jednání s jakýmkoliv svým zaměstnancem,
- f) zapůjčit celním orgánům potřebné obchodní a účetní doklady a jiné písemnosti.

(8) Při následné kontrole jsou celní orgány oprávněny pořizovat kopie dokladů a písemností uvedených v odstavci 3, požadovat potřebná vysvětlení od kontrolovaných osob a pořizovat dokumentaci. V případě podezření z porušení celních předpisů jsou oprávněny zadržet originály kontrolovaných dokladů a písemností. Tento postup se použije vždy, hrozí-li nebezpečí, že takto označené důkazní prostředky budou zničeny,

pozměněny, zavlčeny nebo učiněny jinak nepotřebnými.

(9) Kontrolovaná osoba je oprávněna

- a) požadovat předložení služebního průkazu zaměstnance celního orgánu provádějícího následnou kontrolu,
- b) být přítomna jednání s jejími zaměstnanci,
- c) předkládat v průběhu následné kontroly důkazní prostředky, případně navrhnout předložení důkazních prostředků, které sama nemá k dispozici,
- d) podávat námitky proti postupu zaměstnance celního orgánu,
- e) vyjádřit se před ukončením následné kontroly k výsledku uvedenému v protokolu, ke způsobu jeho zjištění, případně navrhnout jeho doplnění,
- f) nahlížet u celního orgánu kdykoliv v jeho obvyklou úřední dobu do převzatých nebo zadržovaných dokladů.

(10) Námitky podle odstavce 9 písm. d) vyřizuje ředitel celního orgánu, který následnou kontrolu provádí. Ředitel námitce vyhoví a zajistí nápravu nebo kontrolované osobě sdělí písemně důvody, pro které nelze námitce vyhovět. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze samostatně odvolat.

(11) Převzetí dokladů a písemností podle odstavce 7 písm. f) nebo jejich zadržení podle odstavce 8 potvrdí celní orgán v protokolu o kontrole nebo samostatně při jejich převzetí nebo zadržení. Převzaté nebo zadržené doklady a písemnosti vrátí celní orgán kontrolované osobě nejdele do 30 dnů. Ve zvlášť složitých případech, zejména je-li nutno zapůjčené nebo zadržené doklady a písemnosti podrobit expertíze, může tuto lhůtu prodloužit celní orgán přímo nadřízený kontrolujícím celnímu orgánu. Proti těmto rozhodnutím není přípustné samostatné odvolání.

(12) O provedené následné kontrole sepíše celní orgán kontrolní protokol, který obsahuje

- a) označení celního orgánu, který následnou kontrolu provedl,
- b) jména a příjmení zaměstnanců celního orgánu, kteří následnou kontrolu provedli,
- c) datum a místo, kde byla kontrola provedena,
- d) evidenční čísla celních prohlášení, která byla ověřována,
- e) kontrolní zjištění a opatření provedená v průběhu kontroly,
- f) opatření, která budou na základě výsledků kontroly provedena,
- g) seznam originálních dokladů, které byly při kontrole zadrženy,
- h) datum sepsání protokolu,
- i) úřední razítko celního orgánu, který kontrolu provedl,

j) podpis vedoucího kontrolní skupiny nebo podpisy všech osob, které kontrolu provedly.

(13) Po projednání kontrolního protokolu jej spolupodepisuje kontrolovaná osoba a vedoucí kontrolní skupiny. Odmítne-li kontrolovaná osoba potvrdit svým podpisem seznámení s obsahem kontrolního protokolu, vyznačí se tato skutečnost v protokolu včetně data odmítnutí. Jedno vyhotovení kontrolního protokolu obdrží kontrolovaná osoba. Den podpisu kontrolního protokolu je též dnem jejího doručení. Je-li výsledkem kontrolního zjištění skutečnost odůvodňující dodatečné vyměření celního dluhu, může být součástí kontrolního protokolu i dodatečný platební výměr. Odmítne-li kontrolovaná osoba kontrolní protokol převzít, doručí se jí poštou na doručenkou.

(14) Na provádění následné kontroly se nevztahují předpisy o státní kontrole.^{8c)}

HLAVA DESÁTÁ CELNÍ REŽIMY

DÍL PRVNÍ PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ DO VOLNÉHO OBĚHU

§ 128

Propuštěním do volného oběhu získá zahraniční zboží status českého zboží. Propuštění do volného oběhu zahrnuje uplatnění příslušných obchodně-politických opatření, splnění všech dalších formalit stanovených právními předpisy pro dovoz zboží a vyměření cla ve výši stanovené právními předpisy.

§ 128a

(1) Jedná-li se o zboží, které má obchodní charakter a u něhož nelze snadno a účinně provést celní kontrolu pohraničním celním úřadem nebo jehož dovoz je omezen, anebo o české zboží, zboží původně české či zboží českého původu dovážené zpět do tuzemska, podává se celní prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu u vnitrozemského celního úřadu, nestanoví-li tento zákon nebo mezinárodní smlouva jinak.

(2) Za zboží, u něhož lze snadno a účinně provést celní kontrolu, se považují živá zvířata a dále zboží

- volně ložené,
- balené v pytlích, žocích, latění (včetně bubnů na přepravu kabelů), v sudech s bajonetovým uzávěrem,
- nebalené, zboží nebalené připevněné na paletách a zboží nebalené připevněné na paletách smršťo-

vací fólií nebo zboží balené v průhledných obalech,

d) tekuté, sypké a plynné, přepravované v nádržkových vozech nebo ve speciálních kontejnerech za předpokladu, že toto zboží bude v těchto vozech nebo kontejnerech zajištěno závěrami dopravce nebo odesilatele a čísla či charakteristiky těchto závěr budou zapsány v nákladním listu.

(3) Z důvodů zachování plynulosti dopravy přes státní hranice může pohraniční celní úřad rozhodnout, že celní prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu musí být podáno u vnitrozemského celního úřadu, i když by jinak mohlo být podáno u pohraničního celního úřadu.

(4) Celní prohlášení na propuštění zboží, které má obchodní charakter, do volného oběhu lze podat pohraničnímu celnímu úřadu též tehdy, povolil-li to pohraniční celní úřad a není-li tím narušena plynulost dopravy přes státní hranice.

(5) Celní prohlášení na propuštění zboží podle odstavců 1 a 3 lze podat u kteréhokoliv vnitrozemského celního úřadu.

(6) Umožňují-li celní předpisy podání celního prohlášení ústně nebo jiným úkonem, lze je podat u kteréhokoliv celního úřadu.

(7) V odůvodněných případech, zejména jedná-li se o zboží podléhající spotřební dani, sazebnímu nebo nesazebnímu opatření ochranného charakteru nebo při jehož kontrole může být ohrožen život nebo zdraví osob, může vláda nařízením stanovit, že celní prohlášení na propuštění určitého zboží do volného oběhu lze podat pouze u určitého celního úřadu.

§ 128b

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu volného oběhu musí být doloženo

- dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota,
- deklarací údajů o celní hodnotě, nestanoví-li celní předpisy jinak,
- dokladem potřebným pro uplatnění celních sazebních preferencí,
- doklady o účelu použití dovezeného zboží, je-li tento podmínkou pro příznání nižší sazby cla nebo daně,
- doklady stanovenými zvláštními právními předpisy, potřebnými pro propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Celní úřad může požadovat, aby bylo celní prohlášení doloženo přepravními doklady vztahujícími

^{8c)} Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

se k předchozímu celnímu režimu. Je-li zboží uvedené v celním prohlášení a patřící do jedné podpoložky celního sazebníku dovezeno ve dvou nebo více nákladových kusech, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého nákladového kusu.

(3) Jsou-li splněny podmínky pro přiznání nároku na úplné osvobození dováženého zboží od cla, musí být celní prohlášení doloženo doklady uvedenými v odstavci 1 písm. a) až c) pouze tehdy, je-li to nezbytné pro uplatnění ustanovení upravující propuštění předmětného zboží do volného oběhu.

§ 128c

(1) Nemohl-li celní úřad propustit zboží do volného oběhu na základě některého z důvodů uvedených v § 122 písm. a) v bodech 2 a 3, stanoví deklarantovi lhůtu k odstranění těchto nedostatků nebo k podání žádosti o přidělení jiného celně schváleného určení.

(2) Nepředloží-li deklarant doklady uvedené v § 122 písm. a) bodu 2 ve lhůtě stanovené celním úřadem, považuje se celní prohlášení za neplatné a celní úřad postupuje podle § 293 až 304 a § 313 až 316.

(3) Neprovedl-li deklarant platby nebo nezajistil-li celní dluh podle § 122 písm. a) bodu 3 ve lhůtě stanovené celním úřadem, může celní úřad, bez dotčení opatření přijatých podle § 110 nebo § 233, zahájit předběžné kroky k prodeji zboží. Nedojde-li ke splnění požadovaných podmínek, celní úřad předmětné zboží prodá. Celní úřad deklaranta o zamýšleném prodeji zboží uvědomí.

(4) Celní úřad může na náklady a nebezpečí deklaranta přemístit předmětné zboží na místo, které určí.

§ 129

(1) Dojde-li v době od přijetí celního prohlášení do propuštění zboží do volného oběhu ke snížení celních sazeb, může deklarant požádat o přiznání výhodnější sazby.

(2) Nebylo-li možno zboží propustit do volného oběhu z důvodů, které lze přičítat pouze deklarantovi, ustanovení odstavce 1 se nepoužije.

§ 130

Tvoří-li zásilku zboží, které je zařazeno do různých podpoložek celního sazebníku a vyhotovení celního prohlášení by bylo spojeno s prací a náklady neúměrnými dovoznímu clu, může celní úřad na žádost deklaranta vyměřit a vybrat dovozní clo za celou zásilku podle sazebního zařazení zboží obsaženého v zásilce s nejvyšší celní sazbou dovozního cla.

§ 131

Zboží propuštěné do volného oběhu s částečným nebo úplným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití nebo se sníženou celní sazbou je pod celním dohledem. Budou-li stanovené podmínky podmiňující toto osvobození splněny nebo bude-li zboží vyvezeno nebo zničeno anebo bude-li zaplacen částka cla, která má být zaplacená v důsledku nesplnění některé z podmínek stanovených pro osvobození od dovozního cla, celní dohled skončí. Ustanovení § 135 a 137 se použijí přiměřeně.

§ 132

Zboží propuštěné do volného oběhu se nepovažuje za české zboží, jestliže

- a) po propuštění zboží byla v souladu s § 110 až 113 zrušena platnost celního prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu, nebo
- b) dovozní clo bylo vráceno nebo prominuto
 1. při aktivním zušlechťovacím styku v systému navracení,
 2. podle § 288 proto, že zboží bylo vadné, nebo že nesplňovalo podmínky smlouvy, nebo
 3. v případech uvedených v § 289, kdy je vrácení nebo prominutí cla podmíněno zpětným vývozem zboží nebo přidělením srovnatelného celně schváleného určení tohoto zboží.

Neúplné celní prohlášení

§ 132a

Neúplné celní prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do volného oběhu, musí kromě údajů stanovených vyhláškou ministerstva obsahovat

- a) přesný popis zboží umožňující celnímu úřadu ihned a jednoznačně zařadit zboží do příslušné položky nebo podpoložky celního sazebníku,
- b) celní hodnotu, nebo nemůže-li deklarant tuto hodnotu uvést, předběžnou hodnotu vycházející z údajů a informací, které má deklarant k dispozici, považovanou celním úřadem za přijatelnou,
- c) další údaje a náležitosti, které považuje celní úřad za potřebné pro ztotožnění zboží, uplatnění předpisů pro jeho propuštění do volného oběhu a stanovení způsobu zajištění celního dluhu požadovaného před jeho propuštěním.

§ 132b

(1) Nejsou-li s neúplným celním prohlášením předloženy některé stanovené doklady, může celní úřad na žádost deklaranta toto celní prohlášení přijmout tehdy, jsou-li předloženy doklady, které musí být předloženy před propuštěním předmětného zboží do volného oběhu.

(2) Neúplné celní prohlášení může celní úřad přijmout rovněž tehdy, není-li předložen jeden nebo více dokladů, které musí být předloženy před propuštěním předmětného zboží do volného oběhu, a deklarant celnímu úřadu prokáže, že

- a) příslušný doklad existuje a je platný,
- b) příslušný doklad nemohl být předložen s celním prohlášením z důvodů, které nemohl deklarant ovlivnit, a
- c) pozdější přijetí celního prohlášení by neumožnilo propuštění předmětného zboží do volného oběhu nebo by pozdějším přijetím celního prohlášení vznikl vyšší celní dluh.

(3) Celní úřad v celním prohlášení uvede, které doklady nebyly předloženy.

§ 132c

(1) Lhůta stanovená celním úřadem deklarantovi k doplnění chybějících údajů nebo k předložení chybějících dokladů, které v době přijetí neúplného celního prohlášení nebyly k dispozici, nesmí přesáhnout 1 měsíc od přijetí neúplného celního prohlášení.

(2) Jedná-li se o doklad pro uplatnění snížené celní sazby nebo osvobození od dovozního cla a celní úřad má důvodně zato, že by u zboží uvedeného v neúplném celním prohlášení byl nárok na uplatnění snížené celní sazby nebo na osvobození od dovozního cla, může celní úřad na žádost deklaranta stanovit pro předložení potřebných dokladů lhůtu delší než 1 měsíc. Tato lhůta však nesmí přesáhnout 3 měsíce.

(3) Vztahují-li se chybějící údaje nebo doklady k určení celní hodnoty, může celní úřad z důvodů hodných zřetele stanovit lhůtu delší než 1 měsíc nebo tuto lhůtu prodloužit. Tato lhůta nesmí být delší než 3 měsíce.

(4) Mají-li být snížená celní sazba nebo osvobození od dovozního cla uplatněny při propuštění zboží do volného oběhu v rámci stanovených celních kvót nebo po stanovenou dobu, může být předmětné zboží propuštěno do volného oběhu pouze tehdy, bude-li doklad, na jehož základě je možné uplatnit sníženou celní sazbu nebo osvobození od dovozního cla, předložen před vyčerpáním příslušné celní kvóty nebo uplynutím stanovené doby. Jestliže však celní úřad celní prohlášení, které nebylo doloženo dokladem umožňujícím uplatnit sníženou celní sazbu nebo osvobození od dovozního cla, přijal a tento doklad bude předložen až po uplynutí stanovené lhůty, vyměří celní úřad clo, jako kdyby byl tento doklad předložen ve stanovené lhůtě.

§ 132d

(1) Aniž by bylo dotčeno ustanovení § 118a, propustí celní úřad zboží, na které bylo podáno neúplné celní prohlášení, a při vyměřování cla postupuje takto

- a) nemůže-li nepředloženi stanovených dokladů nebo neuvedení některých údajů v okamžiku přijetí celního prohlášení ovlivnit vyšší vyměřeného cla, vyměří celní úřad clo obvyklým způsobem,
- b) obsahuje-li celní prohlášení pouze určené předběžné hodnoty podle § 132a písm. b), vyměří celní úřad clo na základě této předběžné hodnoty a vyžádá si zajištění celního dluhu ve výši rovnající se rozdílu mezi celním dluhem, který by podle jeho názoru měl vzniknout, a celním dluhem, který tímto způsobem vznikl,
- c) nemůže-li nepředloženi stanoveného dokladu nebo neuvedení některých náležitostí v okamžiku přijetí neúplného celního prohlášení v jiných případech než uvedených v písmenu b) ovlivnit částku cla, která má být z předmětného zboží vyměřena, a

1. pozdější předloženi chybějících dokladů nebo doplnění chybějících údajů umožní uplatnění snížené celní sazby, celní úřad vyměří clo podle této snížené celní sazby a v odůvodněných případech si vyžádá zajištění celního dluhu ve výši rovnající se rozdílu mezi celním dluhem, který by podle jeho názoru měl vzniknout, a celním dluhem, který tímto způsobem vznikl,
2. pozdější předloženi chybějících dokladů nebo doplnění chybějících údajů umožní úplné osvobození dováženého zboží od cla, vyžádá si celní úřad zajištění celního dluhu ve výši rovnající se rozdílu mezi celním dluhem, který by podle jeho názoru měl vzniknout, a celním dluhem, který tímto způsobem vznikl.

(2) Bez ohledu na případné následné změny výše vyměřeného cla, zejména v důsledku konečného určení celní hodnoty, může deklarant žádat, aby namísto zajištění celního dluhu celní úřad vyměřil clo

- a) ve výši, která má být podle názoru celního úřadu vyměřena, jedná-li se o případy uvedené v odstavci 1 písm. b) a písm. c) bodu 1, nebo
- b) ve výši vyměřené, kdyby osvobození od dovozního cla nebylo přiznáno, jedná-li se o případ uvedený v odstavci 1 písm. c) bodu 2.

§ 132e

Nedoplní-li deklarant ve stanovené lhůtě údaje potřebné pro stanovení celní hodnoty nebo jiné údaje nebo nepředloží-li v této lhůtě stanovené doklady, vyměří celní úřad ihned clo ve výši zajištěného rozdílu celního dluhu podle § 132d odst. 1 písm. b) a c).

§ 132f

Neúplné celní prohlášení, které celní úřad přijal podle podmínek uvedených v § 132a až 132d, může deklarant buď doplnit nebo je se souhlasem celního úřadu nahradit celním prohlášením obsahujícím všech-

ny stanovené údaje. Okamžikem rozhodným pro vyměření cla a uplatnění celních předpisů týkajících se propuštění předmětného zboží do volného oběhu je okamžik přijetí neúplného celního prohlášení.

Zjednodušené celní prohlášení

§ 132g

(1) Celní úřad může povolit, aby zboží bylo do volného oběhu propuštěno na základě zjednodušeného celního prohlášení. Žádost se podává písemně. Zjednodušené celní prohlášení může mít formu

- a) neúplného celního prohlášení, nebo
- b) obchodního nebo administrativního dokladu.

(2) Zjednodušené celní prohlášení bude přijato pouze tehdy, bude-li celnímu úřadu předloženo předmětné zboží.

(3) Žádost o propuštění zboží na základě obchodního nebo administrativního dokladu může být nahrazena globální žádostí vztahující se na veškeré zboží propouštěné do volného oběhu ve stanovené době; odkaz na udělené povolení uvádí deklarant ve zjednodušeném celním prohlášení.

(4) Bylo-li podáno zjednodušené celní prohlášení podle odstavce 1 písm. b), použijí se ustanovení § 132b obdobně.

§ 132h

(1) Celní úřad povolení k propuštění zboží do volného oběhu na základě zjednodušeného celního prohlášení udělí, jestliže osoba, která žádost podala, bude celní prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu podávat jako deklarant a bude zajištěno dodržování zákazů a omezení a povinností podle jiných předpisů, které upravují propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Celní úřad povolení k propuštění zboží do volného oběhu na základě zjednodušeného celního prohlášení neudělí,

- a) byl-li žadatel pravomocně postižen za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů, a to v době 3 let před podáním žádosti,
- b) navrhuje-li žadatel propuštění zboží do volného oběhu pouze jednorázově.

(3) Celní úřad povolení odejme, nesplňuje-li již osoba, které bylo povolení uděleno, stanovené podmínky.

§ 132i

(1) Povolení udělené podle § 132g musí obsahovat

- a) označení celního úřadu, který může přijímat zjednodušená celní prohlášení,
- b) formu zjednodušeného celního prohlášení,

- c) zboží, na které se povolení vztahuje,
- d) údaje, které není třeba ve zjednodušeném celním prohlášení uvádět,
- e) doklady, které nemusejí být připojeny nebo předloženy,
- f) způsob zajištění celního dluhu,
- g) lhůtu, do jejíhož uplynutí je třeba u stanoveného celního úřadu podat dodatečné celní prohlášení.

(2) K dodatečnému celnímu prohlášení musí deklarant přiložit zjednodušená celní prohlášení za období povolené celním úřadem.

Místní řízení

§ 132j

Celní úřad může za podmínek uvedených v § 132k na písemnou žádost povolit, aby zboží bylo propuštěno do volného oběhu v prostorách žadatele nebo na jiném místě určeném nebo schváleném celním úřadem, jedná-li se o

- a) zboží propuštěné do režimu tranzitu a žadateli bylo uděleno povolení, aby u celního úřadu určení mohl ukončovat režim tranzitu jako schválený příjemce podle § 144l,
- b) zboží propuštěné do režimu s ekonomickým účinkem,
- c) zboží, které po předložení celnímu úřadu (§ 83) je do prostor žadatele nebo na jiné místo určené nebo schválené celním úřadem dopraveno, aniž by bylo propuštěno do režimu tranzitu,
- d) zboží, které je dopraveno do tuzemska a které nemusí být podle § 85 písm. b) předloženo celnímu úřadu.

§ 132k

(1) Celní úřad povolení podle § 132j udělí, jestliže

- a) evidence žadatele je vedena elektronicky a umožňuje celním orgánům provádět účinnou kontrolu, zejména pak následnou kontrolu,
- b) je možné účinně kontrolovat dodržování dovozních zákazů a omezení a dalších ustanovení upravujících propouštění zboží do volného oběhu.

(2) Celní úřad povolení neudělí,

- a) byl-li žadatel pravomocně postižen za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů, a to v době 3 let před podáním žádosti, nebo
- b) navrhuje-li žadatel propuštění zboží do volného oběhu pouze jednorázově.

(3) Celní úřad může povolení odejmout, jestliže osoba, které bylo povolení uděleno, navrhuje propuštění zboží do volného oběhu pouze jednorázově nebo porušila-li podmínky stanovené v povolení. Celní úřad však povolení neodejme, jestliže

- a) osoba, které bylo povolení uděleno, splní stanovené podmínky dodatečně ve lhůtě stanovené celním úřadem, nebo
- b) nesplnění stanovených podmínek nemá žádný vliv na řádné provádění režimu.

(4) Celní úřad povolení odejme, jestliže osoba, které bylo povolení uděleno, byla pravomocně postížena za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů.

§ 132l

(1) Osoba, které bylo povolení podle § 132j uděleno, je povinna

- a) v případech uvedených v § 132j písm. a) a c), jestliže je zboží propuštěno do volného oběhu
 1. po jeho dopravení na místo určené nebo schválené celním úřadem, celnímu úřadu toto dodání oznámit způsobem stanoveným celním úřadem a zboží zapsat do své evidence,
 2. na stejném místě, kde bylo předtím dočasně uskladněno (§ 93), před uplynutím lhůty uvedené v § 92 požádat celní úřad způsobem stanoveným celním úřadem o propuštění do volného oběhu a zboží zapsat do své evidence,
- b) v případech uvedených v § 132j písm. b) požádat celní úřad způsobem stanoveným celním úřadem o propuštění do volného oběhu a zboží zapsat do své evidence,
- c) v případech uvedených v § 132j písm. d), při dodání zboží na stanovené místo zboží zapsat do své evidence,
- d) poskytnout celnímu úřadu, po zapsání zboží do evidence podle písmen a) až c), veškeré doklady potřebné pro uplatnění ustanovení upravujících propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Nebude-li tím ovlivněno řádné provádění režimu volného oběhu, může celní úřad osobě, které bylo povolení podle § 132j uděleno,

- a) povolit, aby učinila úkony uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) bezprostředně před dodáním zboží,
- b) povolit, z důvodů hodných zřetele, zejména je-li to odůvodněno charakterem předmětného zboží a jeho rychlým obratem, aby celnímu úřadu neoznamovala každé dodání zboží, s podmínkou, že celnímu úřadu poskytne veškeré informace, které celní úřad považuje za potřebné k tomu, aby v případě potřeby mohl zboží překontrolovat.

V těchto případech se zapsání předmětného zboží do evidence příslušné osoby považuje za propuštění zboží do volného oběhu.

(3) Zápis dovezeného zboží do evidencí uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) může být se souhlasem celního úřadu nahrazen jiným úkonem, který skýtá

celnímu úřadu záruku řádného provádění režimu. Vždy však musí být zřejmé datum zapsání do příslušné evidence a zboží musí být jednoznačně ztotožnitelné.

§ 132m

Povolení podle § 132j musí obsahovat konkrétní pravidla pro provádění režimu volného oběhu, zejména

- a) označení celního úřadu, u kterého může být místní řízení prováděno,
- b) zboží, na které se povolení vztahuje,
- c) způsob a plnění povinností uvedených v § 132l,
- d) způsob zajištění celního dluhu,
- e) okamžik propuštění zboží do volného oběhu,
- f) lhůtu, v níž musí být celnímu úřadu předloženo dodatečné celní prohlášení.

DÍL DRUHÝ

REŽIMY S PODMÍNĚNÝM OSVOBOZENÍM OD CLA A REŽIMY S EKONOMICKÝM ÚČINKEM

Oddíl první

Společná ustanovení pro více režimů

§ 133

(1) Režimy s podmíněným osvobozením od cla se rozumějí

- a) tranzit,
- b) uskladňování v celních skladech,
- c) aktivní zušlechťovací styk v podmíněném systému,
- d) přepracování pod celním dohledem,
- e) dočasné použití.

(2) Režimy s ekonomickým účinkem se rozumějí

- a) uskladňování v celních skladech,
- b) aktivní zušlechťovací styk,
- c) přepracování pod celním dohledem,
- d) dočasné použití,
- e) pasivní zušlechťovací styk.

(3) Dováženým zbožím se rozumí zboží propuštěné do režimu s podmíněným osvobozením od cla a zboží, které v rámci aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení splnilo podmínky stanovené k propuštění do volného oběhu a podmínky uvedené v § 175.

(4) Zbožím v nezměněném stavu se rozumí dovážené zboží, které nebylo podrobena žádné zpracovatelské operaci v režimu aktivního zušlechťovacího styku nebo režimu přepracování pod celním dohledem.

§ 134

(1) Do režimu s ekonomickým účinkem, s výjimkou uskladňování v celním skladu, lze zboží propustit jen na základě povolení celních orgánů. Povolení však je třeba, neprovádějí-li operace v režimu uskladňování v celním skladu celní orgány. Žádost se podává písemně na tiskopise, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Povolení uvedené v odstavci 1 může být uděleno pouze

- a) osobám skýtajícím potřebné záruky k vlastnímu provádění operací v příslušném režimu, a
- b) tehdy, může-li celní úřad kontrolovat provádění příslušného režimu, aniž by musel zavádět administrativní opatření, která jsou z hlediska ekonomických požadavků nepřiměřená.

Zvláštní ustanovení upravující jednotlivé režimy tím nejsou dotčena.

(3) K žádosti musí být přiloženy všechny doklady osvědčující údaje uvedené v žádosti. Doklady se předkládají v originále nebo úředně ověřené kopii a v žádosti se uvádí jejich počet.

(4) Podání žádosti o povolení režimu s ekonomickým účinkem podepsané žadatelem se považuje za projev vůle žadatele využívat celní režim, o který požádal. Žadatel je odpovědný za správnost údajů uváděných v podávaném celním prohlášení, pravost dokladů, které jsou k celnímu prohlášení přikládány, za splnění všech povinností vyplývajících z celního režimu, o který požádal.

§ 135

(1) Podmínky, za nichž se použije příslušný režim s ekonomickým účinkem anebo za nichž je provozován celní sklad, stanoví celní orgány v povolení. Celní úřad vydá písemné povolení na tiskopise, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Mají-li být zpracovatelské operace prováděny v územních obvodech více celních úřadů, vydá příslušný celní úřad povolení použít režim s ekonomickými účinky po dohodě s ostatními zúčastněnými celními úřady.

(3) Osoba, které bylo povolení uděleno, je povinna uvědomit bez zbytečného odkladu příslušný celní orgán o všech skutečnostech, které vznikly po jeho udělení a které by mohly mít vliv na jeho obsah nebo platnost.

(4) Osoba, které bylo povolení uděleno, může požádat celní úřad, který povolení vydal, o prodloužení platnosti povolení nebo o provedení změn ve vydaném povolení. Žádost se podává písemně a musí obsahovat

- a) přesné označení povolení, kterého se žádost týká,
- b) návrh požadované změny povolení nebo nové lhůty platnosti povolení,
- c) skutečnosti odůvodňující navrhované změny.

(5) Celní úřad žádosti podle odstavce 4 vyhoví pouze tehdy, je-li to odůvodněno řádným prováděním povoleného režimu. Vyhoví-li celní úřad žádosti, vydá rozhodnutí,

- a) jímž se prodlužuje lhůta platnosti povolení, byla-li tato lhůta časově omezena, nebo
- b) ve kterém uvede, jakým způsobem se původní povolení mění. Právní moc rozhodnutí, kterým bylo původní povolení uděleno, není jeho změně na překážku.

§ 135a

Celní orgány odejmou povolení, jímž byly stanoveny podmínky, za nichž se použije příslušný režim s ekonomickým účinkem nebo za nichž je provozován celní sklad, jestliže osoba, které bylo povolení uděleno,

- a) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) neplní podmínky stanovené v povolení, nebo
- c) o odnětí povolení požádala.

§ 135b

Povolení, jímž byly stanoveny podmínky, za nichž se použije příslušný režim s ekonomickým účinkem nebo za nichž je provozován celní sklad, pozbývá platnosti rozhodnutím celních orgánů o odnětí povolení.

§ 136

Celní orgány mohou podmínit propuštění zboží do režimu s podmíněným osvobozením zajištěním celního dluhu, který by mohl u tohoto zboží vzniknout. Zvláštní ustanovení upravující jednotlivé režimy tím nejsou dotčena.

§ 137

(1) Režim s ekonomickým účinkem je ukončen v okamžiku, kdy je zboží propuštěnému do tohoto režimu nebo zušlechťeným výrobkům nebo zpracovaným výrobkům přiděleno jiné celně schválené určení.

(2) Celní úřad je oprávněn učinit všechna opatření potřebná k tomu, aby postavení zboží bylo uvedeno do souladu s podmínkami stanovenými pro příslušný režim.

§ 138

Práva a povinnosti osoby, které bylo uděleno povolení k propuštění zboží do režimu s ekonomickým účinkem, mohou být, za podmínek stanovených celními orgány, postupně převedeny na jiné osoby, které mohou stanovené podmínky využít.

§ 138a

Na zjednodušené postupy při propuštění zboží do režimu s ekonomickým účinkem se ustanovení § 132a až 132m použijí přiměřeně.

*Oddíl druhý**Tranzit*

§ 139

(1) Tranzitem se rozumí režim, kterému podléhá zboží dopravované pod celním dohledem od jednoho celního úřadu k celnímu úřadu druhému.

(2) Národním tranzitem se rozumí tranzit, při kterém se celní úřad odeslání i určení nachází v tuzemsku a zboží nepřekročí státní hranice.

(3) Společným tranzitem se rozumí tranzit usku-tečňovaný podle mezinárodní smlouvy,^{8d)} při kterém se celní úřad odeslání nachází na území jedné smluvní strany^{8e)} a celní úřad určení na území této nebo jiné smluvní strany^{8e)} a zboží překročí alespoň jednu státní hranici mezi smluvními stranami.

(4) Tranzitní operací se rozumí doprava zboží v tranzitu od celního úřadu odeslání k celnímu úřadu určení.

(5) Nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak, do režimu tranzitu se propouští zboží

- a) zahraniční, aniž by podléhalo dovoznímu clu a obchodně-politickým opatřením,
- b) české, které je
 1. po propuštění do režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku s umístěním do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu následně vyváženo do zahraničí,
 2. po uskladnění v celním skladu, kdy zvláštní právní předpis jako důsledek uskladnění v celním skladu stanoví výhody obvykle se vztahující k vývozu zboží, následně propuštěno do režimu vývozu a vyváženo do zahraničí,
 3. po propuštění do režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku vyváženo do zahraničí ve společném tranzitu,
 4. propuštěno do režimu vývozu a vztahuje se na ně právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství,
- c) české, u něhož je vrácení nebo prominutí cla podmíněno zpětným vývozem do zahraničí.

(6) České zboží přidané ke zpět vyváženým zušlechťovacím výrobkům z aktivního zušlechťovacího styku a propuštěné do režimu vývozu se propouští do režimu tranzitu spolu se zušlechťovacími výrobky.

(7) Celním úřadem nakládky se rozumí celní úřad, pod jehož dohledem jsou činěna předběžná opatření, jejichž účelem je usnadnění začátku tranzitní operace u celního úřadu odeslání.

(8) Celním úřadem odeslání se rozumí celní úřad, u něhož tranzitní operace začíná.

(9) Celním úřadem určení se rozumí celní úřad, u kterého tranzitní operace končí.

(10) Vstupním celním úřadem se rozumí pohraniční celní úřad, u kterého zboží v souvislosti s přestupem státních hranic vstupuje do tuzemska, a ve společném tranzitu také pohraniční celní úřad jiné smluvní strany, na jejíž celní území zboží vstupuje.

(11) Výstupním celním úřadem se rozumí pohraniční celní úřad, u kterého zboží v souvislosti s přestupem státních hranic vystupuje z tuzemska, a ve společném tranzitu také pohraniční celní úřad jiné smluvní strany, z jejíhož celního území zboží vystupuje.

(12) Tranzitním celním úřadem ve společném tranzitu se rozumí

- a) vstupní celní úřad na území jiné smluvní strany,^{8e)} než ze které je zboží ve společném tranzitu odesíláno, nebo
- b) výstupní celní úřad smluvní strany,^{8e)} jejíž celní území zboží v průběhu společného tranzitu dočasně opouští přes státní hranici s třetím státem.^{8f)}

(13) Přímým tranzitem se rozumí národní tranzit od vstupního celního úřadu k výstupnímu celnímu úřadu.

(14) Tranzitem do vnitrozemí se rozumí národní tranzit od vstupního celního úřadu k vnitrozemskému celnímu úřadu.

(15) Tranzitem z vnitrozemí se rozumí národní tranzit od vnitrozemského celního úřadu k výstupnímu celnímu úřadu.

(16) Vnitrozemským tranzitem se rozumí národní tranzit od jednoho vnitrozemského celního úřadu k jinému vnitrozemskému celnímu úřadu.

(17) Dopravním prostředkem se pro účely tohoto oddílu rozumí

- a) silniční vozidlo, návěs nebo přívěs,
- b) železniční osobní či nákladní vůz,

^{8d)} Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb., o přístupu České republiky k Úmluvě o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím.

^{8e)} Čl. 15a sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb.

^{8f)} Čl. 3 odst. 1 písm. c) sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb.

- c) loď či plavidlo,
- d) letadlo,
- e) kontejner.^{8g)}

(18) Tranzitním dokladem se rozumí rozhodnutí o propuštění zboží do režimu tranzitu vydané na tiskopisu písemného celního prohlášení nebo vydané a oznámené elektronicky podle § 104 odst. 9 písm. b).

§ 139a

Režim tranzitu se provádí

- a) jako národní tranzit podle § 139 odst. 2,
- b) jako společný tranzit podle § 139 odst. 3,
- c) na podkladě karnetu TIR,^{8h)}
- d) na podkladě karnetu ATA,⁸ⁱ⁾ používá-li se pro účely tranzitu,
- e) na podkladě tiskopisu celního prohlášení 302 (dále jen „tiskopis 302“) používaného na základě dohody mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy.^{8j)}

§ 139b

Pro účely společného tranzitu se statusem zboží Evropských společenství (dále jen „status Společenství“) rozumí postavení zboží vyjadřující, že se jedná o zboží, které

- a) bylo zcela získáno nebo vyrobeno na celním území Evropských společenství, aniž k němu bylo přidáno zboží dovezené ze států nebo územních celků, které nejsou součástí celního území Evropských společenství,
- b) bylo dovezeno na celní území Evropských společenství ze států nebo územních celků, které nejsou součástí celního území Evropských společenství, a bylo zde propuštěno do volného oběhu, nebo
- c) bylo získáno nebo vyrobeno na celním území Evropských společenství buď zcela ze zboží uvedeného v písmenu a), nebo ze zboží uvedeného v písmenech a) a b).

§ 139c

(1) Ve společném tranzitu se status zboží označuje kódem

- a) T1, jedná-li se o české zboží nebo o zboží zahraniční jiné než uvedené v písmenu b),

- b) T2, jedná-li se o zboží, které má status Společenství, bylo dopraveno do tuzemska ve společném tranzitu spolu s tranzitním dokladem, v němž je status zboží označen kódem T2, a jsou-li splněny podmínky uvedené v § 139d.

(2) Kódy pro označení statusu zboží ve společném tranzitu, které mohou být použity v souladu s mezinárodní smlouvou,^{8d)} a podmínky pro jejich použití stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 139d

(1) Aniž by bylo dotčeno ustanovení § 139c, může být status zpět vyváženého zahraničního zboží ve společném tranzitu označen kódem T2, podléhalo-li zboží po jeho dopravení do tuzemska nepřetržitě celnímu dohledu, jehož cílem bylo zejména zajistit totožnost a nezměněný stav zboží, a nebylo-li v tuzemsku propuštěno do jiného celního režimu než

- a) národního tranzitu,
- b) uskladňování v celním skladu, pokud
 1. doba uskladnění nepřesáhla 6 měsíců u zboží kapitol 1 až 24 celního sazebníku nebo 5 let u ostatního zboží,
 2. zboží bylo uskladněno odděleně od ostatního zboží a bylo podrobeno pouze takové manipulaci, která je nutná k zajištění jeho uchování nebo která spočívá v dělení zásilky, aniž by byl nahrazen nebo změněn její obsah,
 3. manipulace se zbožím byla prováděna pouze s povolením celního úřadu, ve stanoveném rozsahu a pod celním dohledem, nebo
- c) dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla za účelem vystavení nebo předvedení zboží na výstavě nebo podobné akci; zboží může být podrobeno pouze takové manipulaci, která je nutná k zajištění jeho uchování nebo která spočívá v dělení zásilky, aniž by byl nahrazen nebo změněn její obsah.

(2) V písemném celním prohlášení na propuštění zpět vyváženého zahraničního zboží, jehož status je označen kódem T2, do společného tranzitu je nutno uvést veškeré odkazy, zvláštní záznamy a poznámky z tranzitního dokladu, na jehož základě bylo zboží dopraveno do tuzemska, nebo připojit jeho ověřený opis nebo fotokopii.

^{8g)} Vyhláška č. 57/1976 Sb., o Celní úmluvě o kontejnerech, 1972.

^{8h)} Vyhláška č. 144/1982 Sb.

⁸ⁱ⁾ Vyhláška č. 89/1963 Sb.

Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s., o přijetí Úmluvy o dočasném použití.

^{8j)} Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 297/1996 Sb., o Dohodě mezi členskými státy Severoatlantické smlouvy a ostatními státy zúčastněnými v Partnerství pro mír o statusu jejich ozbrojených sil a Dodatkovém protokolu k této dohodě.

§ 139e

(1) Jeden dopravní prostředek může být použit pro nakládku zboží u několika celních úřadů odeslání a jeho vykládku u několika celních úřadů určení.

(2) Na jednom celním prohlášení na propuštění zboží do režimu tranzitu může být deklarováno pouze zboží, které je nebo má být naloženo na jeden dopravní prostředek a má být přepraveno od jednoho celního úřadu odeslání k jednomu celnímu úřadu určení. Pro tento účel se za jeden dopravní prostředek považuje také

- a) silniční vozidlo spolu se svým návěsem a přívěsem (přívěsy),
- b) řada spojených železničních vozů,
- c) vlečné čluny spojené v řadě,
- d) kontejnery naložené na dopravním prostředku.

§ 139f

Je-li zboží nakládáno u více celních úřadů odeslání na jeden dopravní prostředek nebo je-li vykládáno z jednoho dopravního prostředku u více celních úřadů určení, předkládají se těmto celním úřadům všechny celní doklady, které se vztahují na zboží přepravované tímto dopravním prostředkem.

§ 139g

(1) Celní úřad odeslání může v případech, kdy je do režimu tranzitu propouštěno zboží uvedené v seznamu podle § 260g odst. 1, nebo z ekonomických a jiných důvodů hodných zřetele stanovit trasu k celnímu úřadu určení. V tranzitu může stanovenou trasu změnit celní úřad, v jehož územním obvodu se zboží nachází. Celní úřad povolí změnu trasy, pokud je hlavní povinný schopen zajistit rozsah a způsob výjimky z povinnosti dodržovat stanovenou trasu. Uvedené celní orgány učiní o této skutečnosti záznam do tranzitního dokladu.

(2) Z důvodů vyšší moci se může dopravce od stanovené trasy odchýlit. Zboží a tranzitní doklad musí být neprodleně předloženy nejbližšímu celnímu orgánu uvedenému v odstavci 1. Tento celní orgán opatří tranzitní doklad příslušným záznamem.

§ 139h

V průběhu tranzitní operace musí být na výzvu kteréhokoliv celního orgánu předložen tranzitní doklad týkající se zboží přepravovaného v režimu tranzitu.

§ 140

(1) V režimu tranzitu je deklarant nazýván hlavním povinným.

(2) Hlavní povinný je odpovědný za

- a) splnění povinností vyplývajících z režimu tranzitu; zejména je povinen zajistit, aby bylo zboží za podmínek stanovených celním úřadem odeslání dopraveno ve stanovené lhůtě celnímu úřadu určení v nezměněném stavu, s neporušenou celní závěrou a s připojenými doklady,
- b) dodržování opatření přijímaných celními orgány v souvislosti s propuštěním zboží a jeho dopravou v režimu tranzitu.

(3) Dopravce nebo příjemce zboží, který si je vědom nebo si má být vědom, že hlavní povinný nesplnil povinnosti vyplývající z režimu tranzitu a že zboží podléhá celnímu dohledu v režimu tranzitu, je povinen zajistit, aby zboží bylo za podmínek stanovených celním úřadem odeslání dopraveno celnímu úřadu určení v nezměněném stavu, s neporušenou celní závěrou a s připojenými doklady.

§ 141

(1) Nestanoví-li mezinárodní smlouva nebo tento zákon jinak, podává se u celního úřadu odeslání celní prohlášení na propuštění zboží v tranzitu na tiskopise vydaném nebo schváleném ministerstvem.

(2) Požaduje-li to celní úřad odeslání, předkládá se s celním prohlášením na propuštění zboží do režimu tranzitu přepravní doklad, celní nebo jiný doklad s rovnocenným obsahem a účinností, týkající se režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku nebo zpětného vývozu zboží, a doklady, týkající se předchozího celně schváleného určení. Během přepravy musí být přepravní doklad předložen na výzvu kteréhokoliv celního orgánu.

(3) Celní úřad odeslání rozhodne, zda a za jakých podmínek propustí zboží a jak má být zajištěna jeho totožnost. Nepředloží-li deklarant návrh na způsob zajištění celního dluhu, stanoví jej celní úřad.

(4) Totožnost zboží se zajišťuje podle povahy zboží přiložením celní závěry, otiskem úředního razítka, pečeti, přesným popisem, vyobrazením, odebráním vzorků, sepsáním továrních značek a výrobních čísel nebo jiným vhodným způsobem.

(5) Celní závěra může být kusová nebo prostorová; kusová celní závěra se přikládá na zboží nebo obal, prostorová závěra např. na zařízení uzavírající prostor dopravního prostředku nebo kontejneru. Prostory dopravních prostředků nebo kontejnerů se zajišťují závěsnou závěrou. Obaly, v nichž se zboží nachází, se mohou zajistit pečeti nebo celními známkami. Přiložená celní závěra se může odstranit jen se souhlasem celních orgánů.

(6) Přiložení celních závěr na dopravní prostředky, kontejnery a na obaly nebo zboží se vyznačí v celních a jiných dokladech.

(7) Od přiložení prostorové celní závěry může

být upuštěno, je-li prostor dopravního prostředku nebo kontejneru dostatečně zajištěn závěrou dopravce nebo přepravce.

(8) Nelze-li celní závěru bezpečně přiložit, musí být zajištěna totožnost zboží a její znaky náležitě popsány v celních dokladech nebo v přepravních a průvodních listinách.

(9) Zahraniční celní závěry, značky, čísla nebo jiné znaky totožnosti uvedené na zboží a v přepravních nebo průvodních listinách, potvrzených celními orgány jiných států je možno uznat za podmínky, že pro zajištění totožnosti poskytují spolehlivou záruku.

(10) Dopravce může bez souhlasu celních orgánů, je-li to za dopravy z mimořádných důvodů třeba, přebalit některé nákladové kusy. Přebalení poznamená v přepravní listině.

§ 141a

Je-li do režimu tranzitu propouštěno zboží, které je podle § 260g odst. 2 vyloučeno z používání globální záruky, opatří hlavní povinný celní prohlášení na propuštění zboží do tohoto režimu náležitostmi, které stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 141b

Zboží propuštěné do společného tranzitu musí být předloženo v průběhu tranzitní operace každému tranzitnímu celnímu úřadu s tranzitním dokladem. Nejedná-li se o přepravu zboží po železnici podle § 144r až 144ff, předkládá se dále dodatečný výtisk listu č. 4 tranzitního dokladu a potvrzení o překročení hranice, jehož vzor a způsob použití stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 141c

(1) V průběhu tranzitní operace může být zboží uvedené v tranzitním dokladu pod dohledem celních orgánů přeloženo na jiný dopravní prostředek, aniž by bylo nutno podávat nové celní prohlášení. Údaje o překládce uvede příslušný celní orgán do tranzitního dokladu.

(2) Celní orgány mohou povolit, aby za podmínek jimi stanovených byla překládka provedena bez jejich dohledu. Údaje o překládce uvede do tranzitního dokladu dopravce, který následně bez zbytečného prodlení předloží tranzitní doklad k potvrzení celnímu orgánu, který překládku povolil.

§ 141d

(1) Dojde-li během přepravy zboží z důvodů, které dopravce nemohl ovlivnit, k porušení celní závěry přiložené na dopravní prostředek, oznámí dopravce tuto skutečnost neprodleně nejbližšímu celnímu úřadu a požádá o provedení příslušného záznamu do tranzitního dokladu.

(2) V případě nehody, která si vyžádá přeložení zboží, platí ustanovení § 141c obdobně.

(3) Vyžaduje-li bezprostřední nebezpečí okamžité vyložení nákladu nebo jeho části z dopravního prostředku, může tak dopravce učinit bez předchozího oznámení celnímu úřadu. Záznam o provedených úkonech uvede do tranzitního dokladu a tuto skutečnost dodatečně oznámí nejbližšímu celnímu úřadu. Bylo-li nutno odstranit přiloženou celní závěru, postupuje se podle odstavce 1.

(4) Nebude-li dopravce v důsledku nehody nebo jiných událostí během přepravy schopen dodržet lhůtu stanovenou pro dopravení zboží k celnímu úřadu určení, oznámí tuto skutečnost neprodleně nejbližšímu celnímu úřadu, který o tom pořídí příslušné záznamy do tranzitního dokladu.

§ 141e

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, může být tranzitní operace v odůvodněných případech ukončena bez souhlasu celního úřadu i u jiného celního úřadu, než který je v tranzitním dokladu uveden jako celní úřad určení. Tento celní úřad se tím stává celním úřadem určení.

(2) Při přepravě zboží uvedeného v seznamu stanoveném podle § 260g odst. 1 nebo z ekonomických a jiných důvodů hodných zřetele může na žádost hlavního povinného celní úřad odeslání stanovit, že celní úřad určení může být změněn

- a) v národním tranzitu tímto celním úřadem odeslání, nebo
- b) ve společném tranzitu celními orgány členského státu, na jehož území se zboží nachází, na základě souhlasu celního úřadu odeslání.

Tyto celní orgány opatří tranzitní doklad příslušným záznamem a informují o tom původně stanovený celní úřad určení.

(3) Lhůta stanovená celním úřadem odeslání k dopravení zboží celnímu úřadu určení nemůže být jinými celními orgány měněna.

(4) Je-li zboží dopraveno celnímu úřadu určení po lhůtě stanovené celním úřadem odeslání a zdržení je důsledkem okolností, které byly celnímu úřadu určení uspokojivým způsobem vysvětleny a za něž nese hlavní povinný, dopravce ani příjemce zboží odpovědnost, má se zato, že lhůta byla dodržena.

§ 141f

Celní úřad určení, kterému bylo zboží s tranzitním dokladem předloženo, vydá o této skutečnosti potvrzení, požádá-li o ně osoba, která zboží předložila.

§ 142

(1) Použitím režimu tranzitu nejsou dotčena

zvláštní ustanovení upravující přepravu zboží propuštěného do režimu s ekonomickými účinky.

(2) Režim tranzitu je

- a) ukončen, je-li zboží, za podmínek stanovených celním úřadem odesláno, dopraveno k celnímu úřadu určenému v nezměněném stavu a s připojenými doklady,
- b) vyřízen, může-li celní úřad odesláno, po porovnání vlastních údajů s údaji celního úřadu určeného, určit, že tranzit byl ukončen.

(3) Ručení v režimu tranzitu zaniká vyřízením tranzitu. Neinformuje-li celní úřad odesláno ručitele ve lhůtě jednoho roku ode dne přijetí celního prohlášení o nevyřízení režimu tranzitu, zaniká ručení uplynutím této lhůty. Režim tranzitu se považuje za vyřízený, aniž by byl ukončen podle odstavce 2 písm. a), lze-li z údajů celních nebo jiných příslušných úřadů určit, že nesrovnalosti byly odstraněny nebo objektivně vysvětleny a případný celní dluh zanikl.

(4) Byl-li ručitel informován, že režim tranzitu nebyl dosud u celního úřadu odesláno vyřízen, sdělí celní úřad odesláno ručiteli, že na něm požaduje nebo může požadovat splnění celního dluhu, za jehož splnění převzal ručení. Toto sdělení musí být ručiteli písemně oznámeno nejpozději do 3 let ode dne přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu tranzitu, jinak ručení zaniká.

§ 142a

(1) Nelze-li ve společném tranzitu určit v souvislosti s porušením celních předpisů místo vzniku celního dluhu, má se zato, aniž by byla dotčena ustanovení § 251 a 252, že celní dluh vzniká na území

- a) smluvní strany, kterou dopravní prostředek nebo zboží opustily naposledy, zjistí-li porušení předpisů tranzitní celní úřad uvedený v § 139 odst. 12 písm. a),
- b) smluvní strany, které náleží tranzitní celní úřad uvedený v § 139 odst. 12 písm. b), zjistí-li porušení předpisů tento úřad,
- c) členského státu, na jehož území bylo porušení předpisů zjištěno, nejedná-li se o případy uvedené pod písmeny a) a b),
- d) smluvní strany, na jejíž celní území podle evidence tranzitního celního úřadu dopravní prostředek nebo zboží naposledy vstoupily, nebyla-li zásilka předložena celnímu úřadu určenému,
- e) členského státu, v němž bylo porušení předpisů zjištěno, dojde-li k tomuto zjištění po ukončení režimu.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, je-li celnímu úřadu odesláno ve lhůtě uvedené v § 142b odst. 2 předloženo důkaz o řádném provedení tranzitní operace nebo o místě vzniku celního dluhu.

(3) Není-li předloženo důkaz podle odstavce 2, vyměří clo, daně a poplatky vybírané při dovozu dotčený členský stát smluvní strany, na jehož území celní dluh podle odstavce 1 vznikl, a to podle předpisů platných na jeho území.

§ 142b

(1) Není-li zboží propuštěné do režimu tranzitu dopraveno k celnímu úřadu určenému a místo porušení předpisů nelze určit, oznámí celní úřad odesláno tuto skutečnost hlavnímu povinnému bez zbytečného odkladu, nejpozději však do konce jedenáctého měsíce ode dne propuštění zboží do režimu tranzitu.

(2) Hlavní povinný je povinen nejpozději do 3 měsíců ode dne doručení oznámení podle odstavce 1, jedná-li se o společný tranzit, nebo 1 měsíce, jedná-li se o národní tranzit, předložit celnímu úřadu odesláno důkaz o řádném provedení tranzitní operace nebo o místě vzniku celního dluhu.

§ 142c

(1) Důkazem o provedení tranzitní operace společného tranzitu je

- a) celní nebo obchodní doklad potvrzený celními orgány kteréhokoliv členského státu a prokazující, že předmětné zboží bylo předloženo celnímu úřadu určenému nebo schválenému příjemci na území tohoto členského státu; z dokladu musí být zřejmá totožnost zboží, nebo
- b) celní doklad o propuštění zboží do celního režimu v jakémkoliv státě nebo jeho ověřený opis či kopie; ověření může provést celní orgán, který originál dokladu potvrdil, nebo jiný orgán tohoto státu; z dokladu musí být zřejmá totožnost zboží.

(2) Důkazem o provedení tranzitní operace v národním tranzitu je

- a) celní nebo obchodní doklad potvrzený celními orgány a prokazující, že předmětné zboží bylo předloženo v tuzemsku celnímu úřadu určenému; z dokladu musí být zřejmá totožnost zboží, nebo
- b) celní doklad prokazující, že předmětné zboží bylo v zahraničí propuštěno do celního režimu, anebo jeho ověřený opis či kopie; ověření může provést celní orgán, který originál dokladu potvrdil, nebo zahraniční nebo tuzemské státní orgány; z dokladu musí být zřejmá totožnost zboží.

§ 143

(1) Při dopravě zboží ze zahraničí nebo do zahraničí je možno používat jen dopravní prostředky, v nichž nejsou zřízeny tajné nebo nesnadno objevitelné prostory.

(2) Uzavíratelné prostory dopravních prostředků určených pro dopravu zboží pod celní závěrou musí

být opatřeny zařízením umožňujícím snadné a účinné přiložení celních závěr.

(3) Dopravní prostředky musí být zařízeny tak, aby po přiložení celních závěr nebylo možno z nich zboží vyjmout ani jiné zboží do nich vložit bez zacházení patrných stop.

§ 144

(1) Nestanoví-li tento zákon nebo mezinárodní smlouva^{sk} jinak, je hlavní povinný před propuštěním zboží do režimu tranzitu povinen zajistit celní dluh, který by mohl u tohoto zboží vzniknout.

(2) Zajištění celního dluhu se nepožaduje při

- a) dopravě po železnici prováděné
 1. v národním tranzitu,
 2. ve společném tranzitu podle § 144r až 144ff,
- b) letecké dopravě,
- c) dopravě prostřednictvím poštovních zásilek v národním tranzitu,
- d) vnitrozemské vodní dopravě v národním tranzitu,
- e) dopravě po Rýně a rýnských vodních cestách ve společném tranzitu,
- f) dopravě potrubím,
- g) dopravě vedením v národním tranzitu,
- h) námořní dopravě ve společném tranzitu.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou seznam vnitrozemských vodních cest, na kterých se při vnitrozemské vodní dopravě ve společném tranzitu zajištění celního dluhu nepožaduje.

Povolení nezajišťovat celní dluh

§ 144a

- (1) České osobě, která
- a) má dostatečné zkušenosti s režimem tranzitu,
 - b) aktivně spolupracuje s celními orgány,
 - c) používá účinný systém kontroly dopravních operací,
 - d) vykazuje dlouhodobou finanční stabilitu,
 - e) plní řádně a včas své platební povinnosti a je schopna dostát svým závazkům,
 - f) se nedopustila závažného nebo opakovaného porušení celních nebo daňových předpisů, a to v době 3 let před podáním žádosti,

může být povoleno, aby v souvislosti s propuštěním zboží do režimu tranzitu nezajišťovala celní dluh.

(2) Povolení nezajišťovat celní dluh nelze použít u tranzitních operací se zbožím uvedeným v seznamu stanoveném podle § 260g odst. 1 nebo se zbožím, které je dočasně vyloučeno z používání globální záruky podle § 260g odst. 2.

(3) Hlavní povinný může nezajišťovat celní dluh nebo celní dluhy, které by mohly vzniknout z neukončených tranzitních operací, až do výše referenční částky, kterou se rozumí částka stanovená nebo která by byla stanovena pro zajištění celního dluhu v režimu tranzitu globální zárukou, a která nebyla snížena podle § 259a.

(4) Hlavní povinný odpovídá za to, že celní dluh nebo součet celních dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout z neukončených tranzitních operací, pro které bylo použito povolení nezajišťovat celní dluh, nepřekročí referenční částku. Dojde-li k překročení referenční částky, musí hlavní povinný o této skutečnosti neprodleně informovat celní orgán, který povolení nezajišťovat celní dluh vydal.

§144b

(1) Žádost o povolení nezajišťovat celní dluh se podává písemně. V národním tranzitu se podává celnímu ředitelství, v jehož územním obvodu má žadatel sídlo nebo bydliště; ve společném tranzitu se žádost podává ministerstvu.

(2) Žádost o povolení nezajišťovat celní dluh musí obsahovat takové údaje, které umožní celním orgánům posoudit, zda podmínky, za kterých může být povolení uděleno, jsou splněny. Žádost musí být doložena doklady umožňujícími zhodnotit finanční a majetkovou situaci žadatele, kterými se rozumí

- a) osvědčení příslušných orgánů ne starší 60 dnů, že daňové povinnosti žadatele, jakož i dávky na pojistné a sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti jsou řádně a včas splněny,
- b) kopie daňových přiznání žadatele za dva roky nazpět,
- c) účetní uzávěrka nebo výkaz o majetku a závazcích a o příjmech a výdajích sestavené k poslednímu dni účetního období, které předcházelo účetnímu období, v němž byla žádost celnímu orgánu doručena.

(3) Nedoloží-li žadatel potřebné podklady, vyzve

^{sk}) Čl. 10 odst. 2 sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb.
 Čl. 33 Přílohy I sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb.
 Čl. 4 vyhlášky č. 144/1982 Sb.
 Čl. 3 vyhlášky č. 89/1963 Sb.
 Čl. 2 sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s.

celní orgán písemně žadatele k jejich doložení ve lhůtě nejméně 30 dnů ode dne oznámení výzvy žadateli. Ode dne odeslání výzvy do dne, kdy celní orgán požadované podklady obdrží, lhůty pro rozhodnutí podle § 144c neběží. Nebudou-li požadované podklady doloženy ve stanovené lhůtě, celní orgán žádost rozhodnutím odloží.

(4) Žadatel je odpovědný za správnost poskytnutých údajů a pravost dokladů, kterými je podání doloženo.

(5) Pokud vyjdou po udělení povolení nezajišťovat celní dluh najevo skutečnosti, které mohou mít vliv na jeho platnost, je osoba, které bylo povolení uděleno, povinna informovat o této skutečnosti celní orgán, který povolení vydal.

§ 144c

Celní orgán je povinen o žádosti o povolení nezajišťovat celní dluh rozhodnout do 60 dnů od zahájení řízení; ve zvláště složitých případech rozhodne nejdéle do 90 dnů; nelze-li vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, může ji přiměřeně prodloužit nadřízený orgán. Nemůže-li celní orgán rozhodnout do 60 dnů, popřípadě do 90 dnů, je povinen o tom žadatele s uvedením důvodů uvědomit.

§ 144d

(1) Rozhodnutí, jímž se žádosti o povolení nezajišťovat celní dluh vyhovělo, nemusí být odůvodněno.

(2) Odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti nezajišťovat celní dluh není přípustné.

§ 144e

(1) Byla-li žádost o povolení nezajišťovat celní dluh zamítnuta, lze novou žádost podat nejdříve po 12 měsících ode dne oznámení zamítavého rozhodnutí.

(2) Podá-li žadatel novou žádost před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 1, bude tato žádost odložena a žadatel o tom bude písemně vyrozuměn.

§ 144f

(1) Osobě, které bylo povoleno nezajišťovat celní dluh, vydá celní orgán, který povolení udělil, osvědčení o povolení nezajišťovat celní dluh. Osvědčení se nevydává, jsou-li údaje uvedené v rozhodnutí obsaženy v informačním systému celní správy.

(2) Po vystavení osvědčení o povolení nezajišťovat celní dluh hlavní povinný určí osoby, které jsou oprávněny podepisovat a jeho jménem podávat celní prohlášení na propuštění zboží do režimu tranzitu bez zajištění celního dluhu, a to i kdykoli v průběhu platnosti osvědčení. Předložením osvědčení prokazují určené osoby, že jsou oprávněny za hlavního povinného jednat v rozsahu uvedených právních úkonů.

(3) Vzor tiskopisu, na kterém bude vydáváno osvědčení o povolení nezajišťovat celní dluh, způsob jeho vyplňování a manipulaci s ním stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 144g

(1) Neplní-li osoba, které bylo povolení nezajišťovat celní dluh uděleno, podmínky uvedené v § 144a odst. 1 nebo závažným způsobem či opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem, příslušný celní orgán povolení odejme. Platnost povolení zaniká právní mocí rozhodnutí příslušného celního orgánu o jeho odnětí.

(2) Bude-li povolení odejmuto, je držitel povolení povinen vrátit celnímu orgánu, který je odejmul, všechna osvědčení, jejichž doba platnosti neuplynula.

§ 144h

Pro účely zjednodušeného postupu v režimu tranzitu se rozumí

- schváleným odesilatelem osoba, které bylo celním orgánem povoleno podle § 124 odst. 1 písm. c) používat zjednodušený postup při propouštění zboží do režimu tranzitu,
- schváleným příjemcem osoba, které bylo celním orgánem povoleno podle § 124 odst. 1 písm. c) používat zjednodušený postup při dodání zboží v souvislosti s ukončením režimu tranzitu,
- závěrou prostředek k zajištění totožnosti zboží, který je používán celními orgány nebo schváleným odesilatelem.

Schválený odesílatel

§ 144i

(1) Žádost o povolení zjednodušeného postupu prováděného schváleným odesilatelem se podává celnímu úřadu, v jehož územním obvodu mají být tranzitní operace zahajovány, nebo ministerstvu, mají-li být tranzitní operace zahajovány u více celních úřadů.

(2) Zjednodušený postup celní orgán povolí na žádost české osobě, která

- je hlavním povinným v režimu tranzitu,
- nenavrhuje propuštění zboží do režimu tranzitu pouze jednorázově,
- vede elektronicky evidenci umožňující celnímu úřadu kontrolovat pohyb zboží,
- podává celní prohlášení a komunikuje s celními orgány elektronicky,
- zajistí celní dluh globální zárukou,
- nebyla pravomocně postižena za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů, a to v době 3 let před podáním žádosti,

- g) ve stanovené lhůtě a požadovanou formou oznamuje odesílání zásilek,
- h) požadovaným způsobem zajišťuje totožnost zboží,
- i) stanoveným způsobem vyplňuje celní prohlášení a v souladu s uděleným povolením uvádí i údaje o propuštění zboží,
- j) ověřuje písemná celní prohlášení opatřená údaji o propuštění zboží zvláštním kovovým razítkem, nepoužívá-li částečně vyplněný tiskopis celního prohlášení, který byl předem zaevidován a ověřen otiskem služebního razítka celního úřadu odeslání.

(3) Schválenému odesilateli může celní orgán uvedený v odstavci 1 povolit používání prostorových nebo kusových závěr, jejichž vzhled, rozměry, identifikační znaky, technické vlastnosti a parametry stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti zjednodušeného postupu, uvádění údajů schváleným odesilatelem a náležitosti celního prohlášení, způsob manipulace s doklady a vzor zvláštního kovového razítka.

§ 144j

(1) Schválený odesílatel učiní veškerá opatření, aby nedošlo ke zneužití

- a) zvláštního kovového razítka,
- b) tiskopisů celních prohlášení, které byly předem opatřeny otiskem služebního razítka celního úřadu odeslání nebo zvláštního kovového razítka.

(2) Schválený odesílatel odpovídá za splnění celního dluhu, který vznikl v souvislosti se zneužitím tiskopisu celního prohlášení, který byl předem ověřen otiskem služebního razítka celního úřadu odeslání nebo zvláštního kovového razítka v tuzemsku a při společném tranzitu také ve členském státě,⁸¹⁾ neprokáže-li, že učinil veškerá opatření podle odstavce 1.

§ 144k

Neplní-li schválený odesílatel podmínky uvedené v § 144i odst. 2, závažným způsobem či opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo neplní podmínky stanovené v povolení k provádění zjednodušeného postupu, celní orgán povolení odejme. Povolení pozbývá platnosti oznámením rozhodnutí celního orgánu o odejmutí povolení schválenému odesilateli.

Schválený příjemce

§ 144l

- (1) Žádost o povolení zjednodušeného postupu

prováděného schváleným příjemcem se podává celnímu úřadu, v jehož územním obvodu mají být tranzitní operace ukončovány, nebo ministerstvu, mají-li být tranzitní operace ukončovány u více celních úřadů.

(2) Zjednodušený postup celní orgán povolí na žádost české osobě, která

- a) dopravuje nebo pro niž je dopravováno do tuzemska po dobu nejméně šesti měsíců před podáním žádosti zboží v režimu tranzitu, nikoliv jen jednorázově,
- b) vede elektronicky evidenci a záznamy umožňující celnímu úřadu kontrolovat pohyb zboží,
- c) nebyla pravomocně postižena za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů, a to v době 3 let před podáním žádosti,
- d) ve stanovené lhůtě a v požadované formě celnímu úřadu oznamuje

1. dodání zboží v souvislosti s ukončením tranzitní operace,
2. porušení přiložených závěr,
3. nadbytečné nebo chybějící množství zboží, záměnu zboží nebo jiné nesrovnalosti týkající se příslušné tranzitní operace.

(3) Při dodání zboží v souvislosti s ukončením režimu tranzitu se schválený příjemce prokazuje osvědčením o povolení schváleného příjemce vydaným celním orgánem. Po vystavení osvědčení schválený příjemce určí osoby, které jsou oprávněny podepisovat a jeho jménem vydávat potvrzení o dodání zboží podle § 144m odst. 2, a to i kdykoli v průběhu platnosti osvědčení.

(4) Bude-li povolení odejmuto, je schválený příjemce povinen vrátit celnímu orgánu všechna osvědčení o povolení schváleného příjemce, jejichž doba platnosti dosud neuplynula.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti zjednodušeného postupu, způsob manipulace s doklady a vzor, náležitosti a způsob použití osvědčení o povolení schváleného příjemce.

§ 144m

(1) Dopravením zboží schválenému příjemci ve stanovené lhůtě, v nezměněném stavu, s neporušenou závěrou a s připojenými doklady splní hlavní povinný povinnosti vyplývající pro něj z režimu tranzitu.

(2) Schválený příjemce na žádost dopravci písemně potvrdí dodání každé zásilky dopravené v souladu s ustanovením odstavce 1. Náležitosti písemného potvrzení o dodání stanoví ministerstvo vyhláškou.

⁸¹⁾ Čl. 3 odst. 1 písm. b) sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb.

§ 144n

Neplní-li schválený příjemce podmínky uvedené v § 144l odst. 2, závažným způsobem či opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo neplní podmínky stanovené v povolení k provádění zjednodušeného postupu, celní orgán povolení odejme. Povolení pozbývá platnosti oznámením rozhodnutí celního orgánu o odejmutí povolení schválenému příjemci.

§ 144o

Propuštění zboží do národního tranzitu ve vnitrozemské vodní dopravě

Při dopravě po vodní cestě jedním dopravním prostředkem od jednoho celního úřadu odesláním k jednomu celnímu úřadu určení může být písemné celní prohlášení na propuštění zboží do národního tranzitu podáno také na Seznamu nákladu (Manifest), jehož vzor, náležitosti a způsob nakládání s ním stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 144p

Propuštění zboží, které nemá obchodní charakter, do národního tranzitu při dopravě po železnici

(1) Při dopravě po železnici může být podáno písemné celní prohlášení na propuštění zboží, které nemá obchodní charakter, do národního tranzitu také na zavazadlovém lístku stanoveném mezinárodní smlouvou^{8m)} (dále jen „zavazadlový lístek“), je-li

- a) hlavním povinným česká osoba, která za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou^{8m)} provozuje mezinárodní železniční přepravu cestujících a zavazadel,
- b) zboží navrhováno do režimu tranzitu do vnitrozemí nebo do přímého tranzitu,
- c) zavazadlový lístek polepen na rubu nálepkou nebo opatřen otiskem razítka (dále jen „nálepka“); pod nálepkou hlavní povinný uvede údaje stanovené ve vyhlášce ministerstva, kterou se současně stanoví vzor nálepky.

(2) Režim tranzitu do vnitrozemí se ukončuje u celního úřadu, v jehož územním obvodu je železniční stanice uvedená v seznamu železničních stanic, který stanoví ministerstvo po dohodě s Ministerstvem dopravy a spojů vyhláškou.

(3) Způsob nakládání se zavazadlovým lístkem stanoví ministerstvo vyhláškou.

Propuštění zboží do společného tranzitu při dopravě po železnici

§ 144r

(1) Za podmínek uvedených v § 144s až 144w může být při dopravě zboží po železnici písemné celní prohlášení na propuštění zboží do společného tranzitu podáno také na nákladním listu stanoveném mezinárodní smlouvou⁸ⁿ⁾ (dále jen „mezinárodní nákladní list CIM“).

(2) Ustanovení § 141b se nevztahuje na dopravu zboží po železnici prováděnou ve společném tranzitu; potvrzení o přestupu hranice nahrazuje evidence osoby, která provozuje mezinárodní železniční přepravu zboží za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou^{8o)} (dále jen „železniční dopravce“).

§ 144s

(1) Železniční dopravce uchová záznamy a přepravní doklady týkající se přepravy zboží propuštěného do společného tranzitu v centrálním účtovacím místě tak, aby byly pro kontrolní účely k dispozici celním orgánům.

(2) Železniční dopravce předloží na žádost celním orgánům všechny podklady, záznamy nebo poskytne informace, které se vztahují na již uskutečněné nebo probíhající přepravy zboží a které jsou potřebné pro provádění celního dohledu.

§ 144t

(1) Železniční dopravce se sídlem na území smluvních stran, který přijal k přepravě zboží spolu s nákladním listem CIM, který je celním prohlášením na propuštění zboží do společného tranzitu nebo tranzitním dokladem, je pro tuto tranzitní operaci hlavním povinným.

(2) Železniční dopravce se sídlem na území členského státu, přes jehož území vstupuje na území smluvních stran zásilka zboží, která byla přijata k přepravě železniční společností jiného než členského státu spolu s nákladním listem CIM, který je celním pro-

^{8m)} Čl. 20 Přílohy A k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), vyhlášené pod č. 8/1985 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 61/1991 Sb.

Dohoda o přepravě cestujících a cestovních zavazadel po železnici v přímém mezinárodním styku (SMPS), vyhlášená pod č. 81/1951 Sb.

⁸ⁿ⁾ Čl. 12 Přílohy B k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) (vyhláška č. 8/1985 Sb., ve znění vyhlášky č. 61/1991 Sb.).

^{8o)} Úmluva o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), vyhlášená pod č. 8/1985 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 61/1991 Sb.

hlášením na propuštění zboží do společného tranzitu, je pro tuto tranzitní operaci hlavním povinným.

§ 144u

Železniční dopravce je povinen zajistit označení nákladního listu CIM a jednotlivých nákladových kusů zboží propouštěných v tuzemsku do společného tranzitu, nebo v případě celovozových zásilek, vozů přepravujících zboží ve společném tranzitu z tuzemska, nálepkou. Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob použití nálepky na nákladním listu CIM.

§ 144v

(1) Dojde-li ke změně přepravní smlouvy, podle níž přeprava, která má končit

- a) mimo území smluvních stran, končí na území smluvních stran, nebo
- b) na území smluvních stran, končí mimo území smluvních stran,

může železniční dopravce změněnou přepravní smlouvu plnit pouze se souhlasem celního úřadu odeslání.

(2) V jiných případech než uvedených v odstavci 1 může železniční dopravce plnit změněnou přepravní smlouvu tehdy, informuje-li o provedené změně bez zbytečného odkladu celní úřad odeslání.

§ 144w

(1) České zboží jiné než uvedené v § 139 odst. 5 písm. b) bodech 1 a 2, které bylo propuštěno do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku, se považuje za propuštěné do režimu společného tranzitu, je-li přepravováno železničním dopravcem na mezinárodní nákladní list CIM, který je celním prohlášením na propuštění zboží do společného tranzitu nebo tranzitním dokladem.

(2) S výjimkou případů uvedených v odstavci 1 se při zahájení nebo ukončení tranzitní operace společného tranzitu v tuzemsku předkládá mezinárodní nákladní list CIM spolu se zbožím celnímu úřadu odeslání nebo celnímu úřadu určení. Celním úřadem určení se rozumí celní úřad, v jehož územním obvodu se nachází železniční stanice určení podle nákladního listu CIM nebo jiná železniční stanice, v níž je společný tranzit ukončen a zboží přiděleno jiné celně schválené určení.

(3) Způsob nakládání s jednotlivými listy nákladního listu CIM a způsob označování a určování statusu deklarovaného zboží stanoví ministerstvo vyhláškou.

Propuštění zboží do společného tranzitu při přepravě ve velkých kontejnerech po železnici

§ 144x

(1) Při přepravě zboží železničními dopravci smluvních stran ve velkých kontejnerech prostřednictvím dopravního podniku může být za podmínek uvedených v § 144y až 144ee podáno písemné celní prohlášení na propuštění zboží do společného tranzitu také na předávacím listu TR.^{8p)}

(2) Pro účely odstavce 1 se rozumí

- a) dopravním podnikem právnická osoba zřízená železničními dopravci, kteří jsou jejími členy, za účelem provozování mezinárodní přepravy zboží ve velkých kontejnerech na podkladu předávacího listu TR, která při provádění společného tranzitu jedná prostřednictvím svých národních zástupců; seznam národních zástupců pro Českou republiku stanoví ministerstvo vyhláškou,
- b) velkým kontejnerem přepravní jednotka

1. trvalé povahy a dostatečně pevná, schopná opětovného použití,

2. speciálně konstruovaná tak, aby byla usnadněna přeprava více dopravními prostředky bez překládky obsahu,

3. zkonstruovaná tak, aby mohla být na dopravním prostředku zajištěna a snadno překládána,

4. uzpůsobená tak, aby mohly být účinně přiloženy závěry; to platí pouze tehdy, vyžaduje-li se přiložení závěr za účelem zajištění totožnosti,

5. jejíž ložná plocha, vymezená rohovými prvky, je nejméně 7 m²,

- c) předávacím listem TR doklad dopravního podniku určený pro mezinárodní přepravu, na jehož základě je přepravován jeden nebo více velkých kontejnerů od jednoho odesilatele k jednomu příjemci; náležitosti předávacího listu TR, použití a způsob manipulace s jeho jednotlivými listy stanoví ministerstvo vyhláškou,

- d) soupisem velkých kontejnerů (dále jen „Soupis“) doklad připojený k předávacímu listu TR jako jeho nedílná součást, na který je přepravováno více velkých kontejnerů z jedné stanice odeslání do jedné stanice určení; náležitosti Soupisu, použití a způsob manipulace s jeho jednotlivými listy stanoví ministerstvo vyhláškou.

(3) Přeprava velkého kontejneru může být v rámci příslušné tranzitní operace provedena jinou dopravou než železniční

^{8p)} Čl. 85 Přílohy II sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 179/1996 Sb.

- a) z místa nakládky zboží do nejbližší železniční stanice vybavené pro překládku velkých kontejnerů nebo železničního kontejnerového překladiště na území téže smluvní strany,
- b) do místa vykládky zboží z nejbližší železniční stanice vybavené pro překládku velkých kontejnerů nebo železničního kontejnerového překladiště na území téže smluvní strany.

(4) V případech uvedených v odstavci 1 se mezinárodní nákladní list CIM opatří náležitostmi, jejichž obsah a formu stanoví ministerstvo vyhláškou, a nálepkou se neoznačuje.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou seznam států, jejichž celní orgány jsou oprávněny schvalovat série kontejnerů pro přepravu zboží pod celní závěrou.

§ 144y

(1) Dopravní podnik uchovává v centrálním zúčtovacím místě nebo centrálních zúčtovacích místech záznamy a přepravní doklady týkající se přepravy zboží propuštěného do společného tranzitu tak, aby byly k dispozici celním orgánům pro kontrolní účely.

(2) Dopravní podnik předloží celním orgánům na požádání všechny podklady, záznamy nebo informace, které se vztahují na již uskutečněné nebo probíhající přepravy zboží a které jsou potřebné pro provádění celního dohledu.

(3) Je-li předávací list TR celním prohlášením na propuštění zboží do společného tranzitu nebo tranzitním dokladem, informuje dopravní podnik

- a) celní úřad určení, byl-li dopravnímu podniku doručen předávací list TR nepotvrzený celním úřadem,
- b) celní úřad odeslání, nebyl-li dopravnímu podniku vrácen předávací list TR a nelze-li zjistit, zda zásilka byla dopravena k celnímu úřadu určení nebo zda opustila území smluvních stran.

§ 144z

(1) Železniční dopravce se sídlem na území členského státu, v němž dopravní podnik přijal k přepravě zásilku zboží spolu s předávacím listem TR, který je celním prohlášením na propuštění zboží do společného tranzitu nebo tranzitním dokladem, je pro tuto tranzitní operaci hlavním povinným.

(2) Železniční dopravce se sídlem na území členského státu, přes jehož území vstupuje na území smluvních stran zásilka zboží, která byla přijata k přepravě dopravním podnikem v jiném než členském státě, je pro tuto tranzitní operaci hlavním povinným.

§ 144aa

Je-li v průběhu tranzitní operace část přepravy uskutečněna jiným způsobem než po železnici, je možno s jedním předávacím listem TR přepravovat pouze jeden velký kontejner.

§ 144bb

Dopravní podnik zajistí, aby předávací list TR a velké kontejnery se zbožím propouštěným v tuzemsku do společného tranzitu byly označeny nálepkou. Ministerstvo stanoví vyhláškou, které listy předávacího listu TR se označují nálepkou.

§ 144cc

(1) Dojde-li ke změně přepravní smlouvy, podle níž přeprava, která má končit

- a) mimo území smluvních stran, končí na území smluvních stran, nebo
- b) na území smluvních stran, končí mimo území smluvních stran,

může dopravní podnik změněnou přepravní smlouvu plnit pouze se souhlasem celního úřadu odeslání.

(2) V jiných případech než uvedených v odstavci 1 může dopravní podnik plnit změněnou přepravní smlouvu tehdy, informoval-li o provedené změně bez zbytečného odkladu celní úřad odeslání.

§ 144dd

(1) České zboží jiné než uvedené v § 139 odst. 5 písm. b) bodech 1 a 2, které bylo propuštěno do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku, se považuje za propuštěné do režimu společného tranzitu, je-li přepravováno železničním dopravcem se sídlem v tuzemsku prostřednictvím dopravního podniku na předávací list TR, který je celním prohlášením na propuštění zboží do společného tranzitu nebo tranzitním dokladem.

(2) S výjimkou případů uvedených v odstavci 1 se při zahájení nebo ukončení tranzitní operace společného tranzitu v tuzemsku předkládá předávací list TR celnímu úřadu určení nebo celnímu úřadu odeslání.

(3) Způsob nakládání s jednotlivými listy předávacího listu TR a způsob označování a určování statusu deklarovaného zboží stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 144ee

(1) Je-li k nákladnímu listu CIM nebo předávacímu listu TR přiložen ložný list, jehož vzor, obsah, náležitosti, způsob použití a nakládání s ním stanoví ministerstvo vyhláškou, nebo je-li celní prohlášení na propuštění zboží přepravovaného po železnici nebo ve velkých kontejnerech podáno na tiskopisu stanoveném mezinárodní smlouvou,^{8r)} je nutno před zahájením přepravy opatřit mezinárodní nákladní list CIM nebo předávací list TR náležitostmi, jejichž obsah a formu stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 platí ustanovení § 144s, 144u, 144y a 144bb obdobně.

§ 144ff

(1) Železniční dopravce umožní pokračování tranzitní operace společného tranzitu jiným druhem dopravy než po železnici, je-li na tranzitním dokladu, jiném než nákladním listu CIM nebo předávacím listu TR, uvedeno, že je celní dluh pro Českou republiku zajištěn. Přepravní doklad se opatří náležitostmi, jejichž obsah a formu stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Není-li pro Českou republiku zajištěn celní dluh podle odstavce 1, železniční dopravce neumožní pokračování tranzitní operace a o této skutečnosti uvědomí bez zbytečného odkladu celní úřad, v jehož územním obvodu se zboží nachází.

(3) Převezme-li železniční dopravce k dopravě po železnici zboží, které bylo s použitím tiskopisu stanoveného mezinárodní smlouvou propuštěno do společného tranzitu a je přepravováno v kombinované dopravě po silnici a železnici, odpovídá železniční dopravce za splnění celního dluhu, který vznikne porušením celních předpisů při dopravě po železnici, za předpokladu, že celní dluh nebyl zajištěn a u hlavního povinného je nedobytný.

Propuštění zboží do společného tranzitu v letecké dopravě

§ 144gg

(1) Při letecké dopravě může být celní prohlášení na propuštění zboží do společného tranzitu podáno na tiskopisu cargo manifestu, jehož obsah odpovídá dodatku 3 přílohy 9 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví^{8s)} (dále jen „cargo manifest“).

(2) Náležitosti uváděné do cargo manifestu, způsob manipulace s jeho jednotlivými listy a způsob

označování a určování statusu deklarovaného zboží stanoví ministerstvo vyhláškou.

(3) Letecká společnost, která v souladu s odstavcem 1 přepravuje zboží, se pro tranzitní operace stává hlavním povinným.

(4) Hlavní povinný zpracovává a předává celnímu úřadu určení seznam cargo manifestů, které v průběhu předchozího měsíce předal k ukončení společného tranzitu. Obsah, formu a náležitosti seznamu stanoví ministerstvo vyhláškou.

(5) Postup uvedený v odstavcích 1 až 4 může být na žádost letecké společnosti, která má sídlo nebo stálé zastoupení v tuzemsku, která si vyměňuje informace mezi letišti nakládky a vykládky elektronicky a splňuje podmínky uvedené v odstavci 6, zjednodušen.

(6) Celní úřad povolí zjednodušený postup podle odstavce 5 letecké společnosti, která

- provazuje značný počet leteckých linek mezi členskými státy,
- často odesílá a přijímá letecké zásilky,
- vede elektronicky evidenci, která umožní celním orgánům provádět na letištích nakládky i vykládky účinné kontroly,
- nebyla pravomocně postižena za závažné nebo opakované porušení celních nebo daňových předpisů v průběhu 2 let před podáním žádosti,
- umožňuje celním orgánům přístup ke svým evidencím týkajícím se společného tranzitu,
- spolupracuje s celními orgány při řešení případných nesrovnalostí a porušení předpisů,
- vede evidenci statusu zboží u všech zásilek ve svých obchodních záznamech,
- uvádí u každé položky cargo manifestu status zboží příslušným kódem,
- odpovídá za oznámení všech odchylek zjištěných na letišti vykládky celnímu úřadu určení.

§ 144hh

Je-li celní prohlášení na propuštění zásilek přepravovaných leteckou dopravou do společného tranzitu podáno na tiskopisu stanoveném mezinárodní smlouvou,^{8r)} ustanovení § 144gg se nepoužijí.

§ 144ii

Tranzit při dopravě zboží potrubím nebo vedením

(1) Zboží dopravované potrubím se v tuzemsku

^{8r)} Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 174/1996 Sb., o přístupu České republiky k Úmluvě o zjednodušení formalit ve zbožíovém styku mezi Evropským hospodářským společenstvím a zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO).

^{8s)} Vyhláška č. 147/1947 Sb., o Úmluvě o mezinárodním civilním letectví.

považuje za navržené na propuštění do společného tranzitu a za propuštěné

- a) přivedením do tuzemska z území nebo přes území smluvní strany, která společný tranzit používá,
- b) zavedením do potrubí v tuzemsku za účelem jeho následného dopravení na území nebo přes území smluvní strany, která společný tranzit používá, nebo
- c) přivedením do tuzemska z území smluvní strany, která společný tranzit nepoužívá, za účelem jeho následného dopravení na území smluvní strany, která společný tranzit používá.

(2) Hlavním povinným se při dopravě zboží potrubím stává provozovatel tohoto zařízení, který má sídlo na území členského státu,

- a) kde doprava ve společném tranzitu započala, nebo
- b) přes jehož území vstupuje zboží na území smluvních stran a doprava dále pokračuje ve společném tranzitu.

(3) Provozovatel potrubí se sídlem v tuzemsku se pro účely plnění podmínek uvedených v § 140 odst. 2 považuje také za dopravce zboží.

(4) Při dopravě zboží potrubím se společný tranzit považuje v tuzemsku za ukončený

- a) zapsáním zboží do účetních dokladů příjemce a jeho dodáním do zařízení nebo rozvodných sítí užívaných tímto příjemcem, nebo
- b) vstupem zboží na území příslušné smluvní strany, jedná-li se o dopravu zboží do smluvní strany, která společný tranzit nepoužívá.

(5) Dopravuje-li se zboží potrubím ve společném tranzitu mezi dvěma smluvními stranami přes území smluvní strany, která společný tranzit nepoužívá, je společný tranzit během přepravy přes její území přerušen.

(6) Dopravuje-li se zboží potrubím ze smluvní strany, která společný tranzit nepoužívá, začíná společný tranzit vstupem zboží na území následující smluvní strany, která společný tranzit používá.

(7) Kontrolu společného tranzitu provádějí celní orgány podle záznamů a obchodních dokladů provozovatele potrubí, které provozovatel vede a které na žádost předkládá celním orgánům.

(8) Není-li doprava zboží potrubím uskutečněna ve společném tranzitu nebo je-li zboží dopravováno vedením, použijí se ustanovení odstavců 1 až 7 pro národní tranzit přiměřeně.

Režim tranzitu na podkladu karnetu TIR nebo karnetu ATA

§ 144jj

(1) Bylo-li v průběhu mezinárodní přepravy zboží uskutečňované podle § 139a písm. c) nebo d) v režimu tranzitu na podkladu karnetu TIR nebo karnetu ATA nebo v souvislosti s těmito operacemi zjištěno porušení celních předpisů nebo jiné nedostatky, s nimiž je spojován vznik celního dluhu, uvědomí celní orgány ve lhůtě stanovené mezinárodní smlouvou^{8t)} o této skutečnosti držitele karnetu TIR nebo karnetu ATA a ručitele podle mezinárodní smlouvy.^{8u)}

(2) Není-li ve lhůtě stanovené mezinárodní smlouvou^{8v)} prokázáno řádné provedení tranzitu na podkladě karnetu TIR nebo karnetu ATA, vyměří celní orgány příslušné clo, daně a poplatky vybírané při dovozu.

(3) Důkazem o řádném provedení režimu tranzitu je

- a) doklad uvedený v § 142c odst. 2,
- b) pro účely Úmluvy ATA důkaz stanovený mezinárodní smlouvou.^{8w)}

§ 144kk

(1) Pohraniční celníci se pro účely mezinárodní smlouvy^{8x)} rozumí vstupní nebo výstupní celní úřad podle § 139 odst. 10 nebo 11.

^{8t)} Čl. 11 odst. 1 vyhlášky č. 144/1982 Sb.

Čl. 6 odst. 4 vyhlášky č. 89/1963 Sb.

Čl. 8 odst. 4 Přílohy A sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s.

^{8u)} Čl. 1 písm. f) vyhlášky č. 89/1963 Sb.

Čl. 1 písm. l) vyhlášky č. 144/1982 Sb.

Čl. 1 písm. f) Přílohy A sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s.

^{8v)} Čl. 11 odst. 2 vyhlášky č. 144/1982 Sb.

Čl. 7 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 89/1963 Sb.

Čl. 9 Přílohy A sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s.

^{8w)} Čl. 8 vyhlášky č. 89/1963 Sb.

Čl. 10 Přílohy A sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2000 Sb. m. s.

^{8x)} Čl. 1 písm. h) vyhlášky č. 144/1982 Sb.

(2) Záruční sdružení se sídlem v tuzemsku je, v souladu s mezinárodní smlouvou,^{8y)} odpovědné společně a nerozdílně s dlužníkem za splnění celního dluhu, který v tuzemsku vznikl v souvislosti s porušením celních předpisů při mezinárodní přepravě zboží v režimu tranzitu na podkladu karnetu TIR, při které byla zásilka do tuzemska dopravena nebo která byla v tuzemsku zahájena.

§ 144ll

(1) Z ekonomických a jiných důvodů hodných zřetele, nebo je-li podle § 260g odst. 2 zboží vyloučeno z používání globální záruky, může celní úřad odesláním nebo vstupním celním úřadem stanovit pro mezinárodní přepravu zboží v režimu tranzitu na podkladu karnetu TIR trasu v tuzemsku k celnímu úřadu určení nebo k výstupnímu celnímu úřadu. Stanovenou trasu může na žádost držitele karnetu TIR změnit pouze celní úřad, v jehož územním obvodu se zboží v průběhu dopravy nachází.

(2) Dopravce se může odchýlit od stanovené trasy z důvodu vyšší moci. Zboží a karnet TIR musí být neprodleně předloženy nejbližšímu celnímu úřadu.

(3) O změně trasy podle odstavce 1 nebo 2 učiní příslušný celní úřad záznam do karnetu TIR a informuje celní úřad, který trasu stanovil.

§ 144mm

Vznikl-li celní dluh proto, že zboží propuštěné na podkladě karnetu ATA nebylo vyvezeno zpět nebo s ním bylo nakládáno v rozporu s celními předpisy nebo nebyly dodrženy podmínky stanovené celním úřadem, oznámí celní úřad tuto skutečnost záručnímu sdružení do 3 měsíců od uplynutí platnosti karnetu ATA. V oznámení celní úřad uvede výši celního dluhu.

§ 144nn

Clo uvedené v § 144jj vyměří celní úřad na tiskopisu celní výměr, jehož formu, obsah, náležitosti a způsob použití stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 144oo

Ministerstvo stanoví vyhláškou náležitosti a způsob manipulace s karnetem TIR a s karnetem ATA.

Režim tranzitu na podkladě tiskopisu 302

§ 144pp

(1) Je-li podle § 139a písm. e) přepravováno zboží v režimu tranzitu a celním prohlášením je tiskopis 302, použije se tiskopis 302, jako by celní území členských

států Severoatlantické smlouvy bylo jednotným celním územím.

(2) Je-li podle § 139a písm. e) přepravováno zboží v režimu tranzitu na podkladu tiskopisu 302 z jednoho členského státu Severoatlantické smlouvy do téhož nebo jiného členského státu Severoatlantické smlouvy a během této přepravy projde zboží územím státu, který není členem Severoatlantické smlouvy, provádí se kontrola zboží a postupy související s použitím tiskopisu 302 na místech, kde zboží opouští celní území podle odstavce 1 a kde na něj opět vstupuje.

(3) Je-li zjištěno, že v průběhu přepravy zboží v režimu tranzitu na podkladu tiskopisu 302 došlo v některém členském státě Severoatlantické smlouvy k porušení celních předpisů, s nímž je spojován vznik celního dluhu, vyměří a vyberou clo, daně a poplatky vybírané při dovozu celní orgány tohoto členského státu podle předpisů platných v tomto státu.

(4) Ustanovení § 142a odst. 1 až 3 se použijí přiměřeně.

§ 144rr

Formu, náležitosti a způsob manipulace s tiskopisem 302 stanoví ministerstvo vyhláškou.

Oddíl třetí

Uskladňování v celním skladu

§ 145

(1) Režim uskladňování v celních skladech umožňuje skladovat v celních skladech

- a) zahraniční zboží, aniž by takové zboží bylo předmětem dovozních cel nebo obchodně-politických opatření,
- b) české zboží, které má být vyvezeno a pro které zvláštní předpisy stanoví, jako důsledek uskladnění v celním skladu, výhody, které se obvykle vztahují k vývozu zboží.

(2) Stanoví-li však právní předpisy obchodně-politická opatření pro

- a) vstup zboží do tuzemska, uplatňují se také při propuštění zahraničního zboží do režimu uskladňování v celním skladu,
- b) vývoz zboží, uplatňují se také při vývozu českého zboží do zahraničí po jeho předchozím propuštění do režimu uskladňování v celním skladu.

(3) Celním skladem je jakékoliv zajištěné prostranství, objekt nebo prostor, v němž se zboží uskladňuje za podmínek stanovených celním úřadem. V odůvodněných případech může celní úřad povolit, aby re-

^{8y)} Čl. 8 odst. 4 vyhlášky č. 144/1982 Sb.

žim uskladňování v celním skladu byl použit, aniž by zboží bylo skladováno v celním skladu.

§ 146

(1) Celní sklady mohou být zřizovány jako veřejné nebo jako soukromé.

(2) Veřejný celní sklad může být použit k uskladnění zboží každá osoba, soukromý celní sklad je vyhrazen k uskladňování zboží skladovatelem.

§ 146a

Typy celních skladů

Pro účely režimu uskladňování v celním skladu se rozumí celním skladem

- a) typu A veřejný celní sklad, v němž skladovatel odpovídá za splnění povinností a podmínek uvedených v § 149 odst. 1 písm. a), b) a c),
- b) typu B veřejný celní sklad, v němž ukladatel odpovídá za splnění povinností a podmínek uvedených v § 149 odst. 1 písm. a) a b),
- c) typu C soukromý celní sklad, v němž skladovatelem i ukladatelem je stejná osoba,
- d) typu D soukromý celní sklad, v němž skladovatelem i ukladatelem je stejná osoba a je povolen zjednodušený postup podle § 132j písm. b),
- e) typu E soukromý celní sklad, v němž skladovatelem i ukladatelem je stejná osoba a celní úřad povolil, aby režim uskladňování v celním skladu byl použit, aniž by zboží bylo skladováno v celním skladu, ale aby bylo uloženo v prostorách patřících nebo užívaných touto osobou,
- f) typu F veřejný celní sklad, v němž skladovatelem jsou celní orgány.

§ 147

(1) Celní sklad, s výjimkou celního skladu typu F, je možno provozovat jen na základě povolení, které na žádost osoby, která ho chce provozovat, uděluje celní úřad, v jehož územním obvodu se má celní sklad nacházet.

(2) Oprávnění provozovat celní sklad může být uděleno pouze české osobě.

§ 148

(1) Návrh na zřízení celního skladu obsahuje údaje nezbytné pro rozhodnutí, zejména údaje o

- a) skladovatel, i
- b) prostranství, objektu nebo prostoru skladu a jeho umístění,
- c) datu zřízení celního skladu,
- d) způsobu zajištění celního dluhu, který by mohl vzniknout,

- e) technických podmínkách celního skladu,
- f) podmínkách správy a zajištění celního skladu,
- g) podmínkách týkajících se uskladňování zboží, účetní evidencí a inventarizace zboží,
- h) typu skladu.

(2) Osoba, která chce provozovat celní sklad, je povinna prokázat, že zřízení celního skladu je ekonomicky odůvodněné.

(3) Považují-li celní orgány údaje uvedené v žádosti za nedostatečné, vyzvou žadatele k podání doplňujících informací nebo uvedení dalších údajů.

§148a

(1) Celní sklad, s výjimkou skladů typů E a F, tvoří prostory uvedené v § 145 odst. 3 schválené celním úřadem.

(2) Na jednom místě nelze současně povolit více než jeden typ celního skladu.

(3) Prostranství, objekt nebo prostor celního skladu typu F musí být viditelně označeny.

(4) Místnostem a uzavřeným nebo neuzavřeným prostorům, schváleným celními orgány pro dočasné uskladnění zboží podle § 93 nebo provozovaným celními orgány za účelem dočasného uskladnění zboží, může být přiznán status celního skladu typu A, B, C nebo D, nebo je celní orgány mohou provozovat jako celní sklad typu F.

§ 149

(1) Skladovatelem je osoba, která je oprávněna provozovat celní sklad. Skladovatel odpovídá za to, že

- a) zboží uskladněné v celním skladu nebude odňato celnímu dohledu,
- b) povinnosti vyplývající z uskladnění zboží v režimu uskladňování v celním skladu budou plněny, a
- c) podmínky stanovené v povolení budou dodržovány.

(2) Celní úřad může v povolení k provozování veřejného skladu stanovit, že za plnění povinností uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) odpovídá výlučně ukladatel zboží.

(3) Ukladatel zboží je vždy odpovědný za plnění povinností vzniklých při uskladnění zboží v režimu uskladňování v celním skladu. Ukladatelem je osoba, která podala celní prohlášení na propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu, nebo osoba, na niž práva a povinnosti takové osoby přešly.

§ 149a

(1) Povolení k provozování celního skladu se vydává na neurčitou dobu.

(2) V povolení k provozování celního skladu se uvádí celní úřad, který odpovídá za provádění celního dohledu nad celním skladem (dále jen „dohlížející celní úřad“), a celní úřad, kterému se předkládá zboží v souvislosti s jeho propuštěním do režimu uskladňování v celním skladu (dále jen „propouštějící celní úřad“). Neztíží-li se tím provádění celního dohledu, nemusí být tyto celní úřady totožné.

(3) V povolení k provozování soukromého celního skladu může být stanoveno, které druhy zboží mohou být do tohoto celního skladu propouštěny.

(4) Povolení k provozování celního skladu může být, aniž by bylo dotčeno ustanovení § 135a, odňato v případě, že celní sklad již není využíván v rozsahu, který opodstatňuje jeho další existenci.

(5) V prostorách celního skladu podle § 145 odst. 3 je zakázán maloobchodní prodej. Toto omezení platí i pro zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu a umístěné ve skladu typu E.

§ 150

Celní úřad může požadovat k zajištění plnění povinností uvedených v § 149, aby skladovatel zajistil celní dluh, který by mohl vzniknout. Ustanovení § 136 tím nejsou dotčena.

§ 151

Práva a povinnosti skladovatele mohou být se souhlasem příslušného celního úřadu převedena na jinou osobu.

§ 152

(1) Doba, po kterou je možno skladovat zboží v celním skladu, není omezena. Ve výjimečných případech může celní úřad stanovit lhůtu, ve které je ukládání povinen podat návrh na propuštění zboží do jiného režimu nebo návrh na umístění zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit lhůtu pro skladování zboží uvedeného v § 145 odst. 1 písm. b) v celním skladu.

(3) V celním skladu je možno provádět pouze operace nutné k zajištění uchování zboží a obvyklé manipulace, prováděné za účelem zlepšení jeho balení nebo prodejní jakosti nebo jeho úpravy pro dopravu, např. dělení nebo sdružování nákladových kusů, výběr a třídění zboží, dolévání, přebalování, čištění, nové označování, doplňování, prohlížení, denaturování, odebírání vzorků. Formy manipulace musí být předem povoleny celním úřadem, který též stanoví podmínky, za kterých lze tyto manipulace provádět. Ustanovení § 154 tím nejsou dotčena.

(4) Povolení podle odstavce 3 není třeba, je-li v povolení k provozování celního skladu uveden způ-

sob a rozsah prováděných operací a obvyklých manipulací k zajištění a uchování zboží. V tomto případě skladovatel dohlížejícímu celnímu úřadu pouze oznamuje, které operace a obvyklé manipulace a u kterého zboží budou provedeny. Způsob a formu tohoto oznámení stanoví dohlížející celní úřad v povolení.

(5) České zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu, na něž se vztahuje § 145 odst. 1 písm. b) a na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství, může být podrobeno pouze takovým formám manipulace, které jsou pro takové zboží stanoveny vyhláškou ministerstva.

§ 152a

(1) Celní úřad v povolení určí osobu, která vede evidenci o skladovaném zboží ve formě schválené celním úřadem, jejímž základem je účetní evidence stanovená zvláštními právními předpisy; skladová evidence musí obsahovat náležitosti uvedené v § 162i.

(2) Celní úřad nevyžaduje vedení evidence o skladovaném zboží za předpokladu, že odpovědnost podle § 149 odst. 1 písm. a) a b) nese výlučně ukládání a zboží je propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu na základě celního prohlášení podaného elektronicky.

(3) Zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu musí být zapsáno do evidence o skladovaném zboží ihned po jeho dopravení do celního skladu.

§ 153

(1) Celní úřad na zdůvodněnou písemnou žádost příslušné osoby povolí, aby za podmínek jím stanovených bylo zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu dočasně vyjmuto z celního skladu. V době, kdy se zboží nachází mimo celní sklad, mohou s ním být prováděny pouze operace uvedené v § 152 odst. 3 a za podmínek zde stanovených.

(2) Povolení podle odstavce 1 není třeba, je-li v povolení k provozování celního skladu uveden způsob a rozsah dočasného vynětí zboží. V tomto případě skladovatel dohlížejícímu celnímu úřadu pouze oznámí, které zboží může být z celního skladu dočasně vyjmuto. Způsob a formu tohoto oznámení stanoví dohlížející celní úřad.

(3) Celní úřad může povolit, aby zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu bylo převedeno z jednoho celního skladu do druhého bez ukončení režimu. Ministerstvo stanoví vyhláškou pro takové případy vzor tiskopisu a způsob jejich použití.

(4) Zjednodušený postup při převodu zboží lze použít,

- a) je-li v celním skladu, z něhož je zboží převáděno, i v celním skladu, do něhož je zboží převáděno,

povoleno používat zjednodušený postup podle § 162f,

- b) je-li za plnění povinností uvedených v § 149 odst. 1 v obou celních skladech odpovědná stejná osoba, nebo
- c) jsou-li skladové evidence obou celních skladů vedeny elektronicky prostřednictvím navzájem propojených systémů.

(5) Odpovědnost za převáděné zboží přechází na skladovatele celního skladu, do něhož je zboží převáděno, okamžikem, kdy je zboží převzato a zaneseno do skladové evidence tohoto skladu.

(6) Zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu, nemůže být převedeno z jednoho celního skladu do druhého bez ukončení režimu, je-li jedním z těchto celních skladů sklad typu B.

(7) Bylo-li převáděné zboží podrobeno operacím a manipulacím uvedeným v § 152 odst. 3, musí doklady uvedené v odstavci 3 obsahovat pro účely rozhodování o určení celní hodnoty podle § 155 odst. 2 údaje o provedených operacích a manipulacích, o celní hodnotě a množství převáděného zboží.

§ 154

(1) Je-li to ekonomicky odůvodněné a neztěžuje-li se tím celní dohled, může celní úřad povolit, aby

- a) zahraniční zboží bylo v prostorech celního skladu přepracováno v režimu aktivního zušlechťovacího styku za podmínek stanovených pro tento režim, včetně vedení evidence, která umožní celním orgánům kdykoliv kontrolovat aktuální stav zboží určeného k zušlechtění, zušlechtěných výrobků a dalších produktů vzniklých při zpracovatelských operacích,
- b) zahraniční zboží bylo v prostorech celního skladu přepracováno v režimu přepracování pod celním dohledem za podmínek stanovených pro tento režim, včetně vedení evidence, která umožní celním orgánům kdykoliv kontrolovat aktuální stav zboží určeného k přepracování, přepracovaných výrobků a dalších produktů vzniklých při zpracovatelských operacích,
- c) české zboží jiné než uvedené v § 145 odst. 1 písm. b) bylo skladováno v prostorech celních skladů.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 nemusí být zboží propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu.

(3) Celní úřad může požadovat, aby skladovatel

vedl zboží uvedené v odstavci 1 v evidenci, ve které je vedeno zboží uskladněné v režimu uskladňování v celním skladu.

§ 154a

(1) Neztíží-li se tím provádění celního dohledu, dohlížející celní úřad povolí, aby české a zahraniční zboží bylo uskladněno společně ve stejném prostoru celního skladu. České zboží uvedené v § 145 odst. 1 písm. b), na něž se vztahuje zvláštní právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství,^{8z)} může být uskladněno společně s jiným zbožím pouze tehdy, je-li vždy zajištěna jeho totožnost.

(2) Neumožňuje-li společné uskladnění českého a zahraničního zboží rozlišit celní status uskladněného zboží, může být společné uskladnění povoleno pouze tehdy, je-li české i zahraniční zboží rovnocenné. Za rovnocenné zboží se považuje zboží, které má stejnou obchodní kvalitu, stejnou technickou charakteristiku a je zařazeno pod stejnou osmimístnou podpoložku celního sazebníku.

(3) Je-li rovnocenné české a zahraniční zboží uskladněno společně, může být zboží, kterému má být přiděleno jiné celně schválené určení, považováno za české nebo zahraniční zboží podle uvážení osoby, která odpovídá za plnění podmínek uvedených v § 149 odst. 1.

(4) Ustanovení odstavce 3 lze uplatnit pouze tehdy, nebude-li jiný celní status udělen většímu množství zboží, než je množství zboží daného celního statusu, které bylo do režimu uskladňování v celním skladu propuštěno a nachází se v celním skladu v době, kdy mu má být jiné celně schválené určení přiděleno.

(5) Dojde-li k poškození nebo zničení společně uskladněného rovnocenného českého a zahraničního zboží následkem nehody nebo vyšší moci a nelze-li prokazatelně doložit skutečné množství zahraničního a českého zboží, které bylo poškozeno či zničeno, rozdělí se důsledky poškození nebo zničení poměrně k celkovému množství zboží daného celního statusu, které se v celním skladu nacházelo v době, kdy k poškození nebo zničení došlo.

§ 155

(1) Jestliže u dováženého zboží vznikl celní dluh a základem celní hodnoty tohoto zboží je cena skutečně placená nebo která má být za zboží zaplacená zahrnující náklady za skladování a uchování zboží během jeho uložení v celním skladu, nebudou tyto náklady zahrnuty do celní hodnoty, jestliže jsou odlišeny

^{8z)} Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změnách některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu).

od ceny skutečně placené nebo která má být za zboží zaplacená.

(2) Byly-li u uskladněného zboží provedeny operace a manipulace uvedené v § 152 odst. 3 a 4, na žádost deklaranta se posuzuje povaha, celní hodnota a množství zboží, které jsou rozhodné pro vyměření dovozního cla, jako by tyto operace a manipulace nebyly provedeny.

§ 156

(1) České zboží uvedené v § 145 odst. 1 písm. b), na něž se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství,^{8z)} musí být vyvezeno do zahraničí nebo musí být provedeny takové operace, které právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství,^{8z)} považuje za rovnocenné dopravení zboží do zahraničí.

(2) Před propuštěním českého zboží uvedeného v § 145 odst. 1 písm. b) do režimu uskladnění v celním skladu musí být na účet celního úřadu složena kauce v částce odpovídající výhodám, které byly nebo mají být vyplaceny v souvislosti s vývozem tohoto zboží. Kauce bude vrácena po vyřízení režimu uskladnění v celním skladu způsobem uvedeným v odstavci 3.

(3) Režim uskladňování v celním skladu se pro účely vrácení kauce považuje za vyřízený v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu. Zboží, které je pod celním dohledem, může být po vyřízení režimu uskladňování v celním skladu nadále uloženo v prostorách celního skladu, aniž by byly plněny podmínky vyplývající z tohoto režimu.

(4) Přeprava českého zboží vyváženého do zahraničí podle odstavce 1 se uskutečňuje v režimu tranzitu.

§ 157

(1) Nebezpečné zboží, zboží, které může znehodnotit jiné uskladněné zboží anebo vyžaduje zvláštní zařízení, může být uskladněno pouze v celních skladech zvlášť pro ně vybavených.

(2) Je-li ke zřízení celního skladu uvedeného v odstavci 1 třeba povolení podle zvláštních předpisů, musí být předloženo společně s návrhem na zřízení celního skladu.

§ 158

(1) Nestanoví-li dohlízející celní úřad jinak, musí být zboží, které má být uskladněno v celním skladu, předloženo spolu s doklady propouštějícímu celnímu úřadu.

(2) Je-li propouštějící celní úřad odlišný od dohlízejícího celního úřadu, uvede deklarant v písemném celním prohlášení název a sídlo dohlízejícího celního úřadu.

(3) Je-li dohlízející celní úřad odlišný od propouštějícího celního úřadu, uplatňují se podmínky pro uskladňování zboží v celním skladu ode dne, kdy propouštějící celní úřad přijme celní prohlášení na propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu. Písemné celní prohlášení, které je součástí rozhodnutí o propuštění zboží, se použije pro přepravu zboží od propouštějícího celního úřadu k dohlízejícímu celnímu úřadu. Přepravu je nutno uskutečnit v co nejkratší době a zboží se ukládá v celním skladu bez předložení dohlízejícímu celnímu úřadu.

(4) Postup stanovený v odstavcích 2 a 3 nelze použít u celních skladů typu B.

(5) Dohlízející celní úřad může za účelem provádění celního dohledu zejména

- a) požadovat, aby se celní sklady zamykaly dvěma různými klíči (klíčem skladovatele a klíčem celního úřadu),
- b) dohlížet nad manipulací se zbožím umístěným v celním skladu,
- c) provádět periodicky nebo podle potřeby inventuru veškerého uskladněného zboží nebo jeho části.

§ 159

Dojde-li v celním skladu k převodu nebo přechodu vlastnictví, musí být tato skutečnost sdělena a doložena celnímu úřadu bez zbytečného odkladu.

§ 160

(1) Dojde-li k poškození nebo zničení uskladněného zboží následkem nehody nebo vyšší moci, propustí celní úřad toto zboží do volného oběhu, jako kdyby již bylo poškozené nebo zničené v celním skladu uskladněno. Poškození nebo zničení následkem nehody nebo vyšší moci musí být celnímu úřadu náležitě prokázáno.

(2) Odpady a zbytky, které po zničení nebo znehodnocení zůstanou, podléhají v případě propuštění do volného oběhu clu, které by celní úřad vyměřil a vybral, kdyby byly takové odpady nebo zbytky v tomto stavu uskladněny.

(3) Bylo-li zboží uskladněné v celním skladu zničeno nebo znehodnoceno se souhlasem celního úřadu, vyhotoví skladovatel o zničení nebo znehodnocení zboží zápis; jedno vyhotovení předá celnímu úřadu.

§ 161

(1) Ve veřejném celním skladu může být uskladňováno veškeré zboží, včetně zboží, na které se vztahují zákazy a omezení, nejde-li o zákazy a omezení z důvodů veterinárních, rostlinolékařských, z důvodů ochrany veřejné mravnosti nebo veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví, ochrany život-

ního prostředí, ochrany kulturních památek, ochrany předmětů muzejní a galerijní hodnoty, předmětů kulturní hodnoty a zákazů a omezení týkající se ochrany duševního vlastnictví.

(2) Skladovatel veřejného celního skladu je povinen vyhotovit seznam zboží, které nemůže být ve veřejném celním skladu uskladněno. Seznam vhodnou formou zveřejňuje; jedno vyhotovení seznamu předá skladovatel celnímu úřadu.

§ 162

Zákazy a omezení uvedené v § 161 odst. 1 platí obdobně i v soukromém celním skladu.

§162a

(1) Celní úřad může požadovat, aby bylo celní prohlášení doloženo přepravními doklady vztahujícími se k předchozímu celnímu režimu. Je-li zboží patřící do jedné podpoložky celního sazebníku uvedené v celním prohlášení dovezeno ve dvou nebo více baleních, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého balení.

(2) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu typu D musí být doloženo

- a) dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota, a
- b) deklarací údajů o celní hodnotě, nestanoví-li celní předpisy jinak.

§ 162b

Neúplné celní prohlášení

(1) Neúplné celní prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu, musí, mimo údajů nezbytných ke ztotožnění předmětného zboží včetně jeho množství, obsahovat i další údaje stanovené vyhláškou ministerstva.

(2) Ustanovení § 132b, 132c a 132f se použijí přiměřeně.

Zjednodušené celní prohlášení

§ 162c

(1) Celní úřad může povolit, aby zboží bylo do režimu uskladňování v celním skladu propuštěno na základě zjednodušeného celního prohlášení. Žádost se podává písemně a musí obsahovat všechny náležitosti potřebné pro udělení povolení. Zjednodušené celní prohlášení, které musí obsahovat náležitosti uvedené v § 162b odst. 1, může mít formu

- a) neúplného celního prohlášení podle § 162b, nebo
- b) obchodního nebo administrativního dokladu.

(2) Žádost o propuštění zboží na základě ne-

úplného celního prohlášení nebo obchodního nebo administrativního dokladu může být nahrazena písemnou souhrnnou žádostí vztahující se na veškeré zboží propouštěné do režimu uskladňování v celním skladu ve stanovené době; odkaz na udělení povolení uvádí deklarant ve zjednodušeném celním prohlášení. Souhrnná žádost se podává současně se žádostí o povolení provozovat celní sklad nebo dodatečně.

(3) Je-li zjednodušené celní prohlášení uplatňováno u celního skladu typu D, musí obsahovat také

- a) přesný popis zboží umožňující celnímu úřadu ihned a jednoznačně zařadit zboží do příslušné položky nebo podpoložky celního sazebníku, a
- b) hodnotu zboží.

(4) Zjednodušené celní prohlášení celní úřad přijme pouze tehdy, je-li mu současně předloženo předmětné zboží.

(5) Zjednodušené celní prohlášení podle odstavce 1 nelze použít při propouštění českého zboží uvedeného v § 145 odst. 1 písm. b) do celního skladu jakéhokoliv typu a při propouštění jakéhokoliv zboží do celního skladu typu F.

(6) Při propouštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu do skladu typu B nelze jako zjednodušené celní prohlášení použít obchodní doklad.

§ 162d

(1) Celní úřad udělí povolení k propuštění zboží na základě zjednodušeného celního prohlášení, nebude-li tím negativně ovlivněn průběh celního řízení a provádění celního dohledu.

(2) Celní úřad neudělí povolení k propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu na základě zjednodušeného celního prohlášení,

- a) byl-li žadatel pravomocně postižen za závažné nebo opakované porušení celních předpisů nebo předpisů o daních a poplatcích, a to v době 3 let před podáním žádosti, nebo
- b) navrhuje-li žadatel propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu pouze jednorázově.

(3) Celní úřad povolení odejme, nastala-li situace uvedená v odstavci 1 nebo nesplňuje-li již osoba, které bylo povolení uděleno, podmínky uvedené v odstavci 2.

§ 162e

Povolení udělené podle § 162d musí obsahovat pravidla pro provádění zjednodušeného postupu, dohlížející a propouštějící celní úřad a obsah a formu zjednodušeného celního prohlášení. Dodatečné celní prohlášení se v tomto případě nepředkládá.

Místní řízení**§ 162f**

Nebude-li tím negativně ovlivněn průběh celního řízení a provádění celního dohledu, může celní úřad za podmínek uvedených v § 162g na písemnou žádost povolit, aby po dodání do prostor celního skladu, bez předložení celnímu úřadu, bylo zboží na základě zápisu do skladové evidence propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu. Zápis do skladové evidence se v tomto případě považuje za propuštění zboží. Ustanovení § 162c odst. 2 a § 162d se použijí přiměřeně. Dodatečné celní prohlášení se v těchto případech nepředkládá.

§ 162g

(1) Povolení udělené podle § 162f musí obsahovat pravidla pro provádění zjednodušeného postupu, zejména stanovení zboží, na které se povolení vztahuje, formu plnění povinností uvedených v odstavci 2 a vymezení okamžiku propuštění zboží.

(2) Osoba, které bylo podle odstavce 1 uděleno povolení, po dodání zboží do prostor celního skladu

- a) sdělí bez zbytečného odkladu celnímu úřadu dodání zboží, a to ve formě a za podmínek jím v povolení stanovených,
- b) zapíše dodané zboží do své evidence, která musí obsahovat údaje umožňující ztotožnění zboží, zjistit jeho množství a datum zápisu do této evidence,
- c) uchová doklady potřebné pro propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu, pro umožnění kontroly celním úřadem, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, po dobu nejméně 3 let.

(3) Nebude-li tím narušeno řádné provádění celního dohledu, lze na žádost povolit, aby

- a) sdělení uvedené v odstavci 2 písm. a) bylo učiněno v době, kdy je dodání zboží bezprostředně očekáváno, nebo
- b) ve zvláštních případech, s přihlédnutím k druhu zboží a četnosti dovozů, nemusel být celní úřad informován o každém dodání zboží, budou-li celnímu úřadu poskytnuty veškeré údaje potřebné k provedení případné celní kontroly.

(4) Zjednodušený postup podle § 162f nelze povolit pro propouštění českého zboží uvedeného v § 145 odst. 1 písm. b) do celního skladu jakéhokoliv typu a při propouštění jakéhokoliv zboží do celního skladu typu B nebo F.

(5) Celní úřad povolení odejme, nejsou-li podmínky podle § 162d odst. 2 nebo § 162g odst. 2 plněny nebo nejsou-li plněny podmínky stanovené v povolení.

Skladová evidence**§ 162h**

(1) U celních skladů typů A, C, D a E musí vést skladovatel evidenci podle § 152a odst. 1. Skladová evidence musí být k dispozici dohlížejícímu celnímu úřadu.

(2) U celních skladů typu B si dohlížející celní úřad celní prohlášení na propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu ponechává, aby mohl provádět celní dohled. Skladová evidence pro potřeby celních orgánů nemusí být vedena, je-li celní prohlášení podle § 105 odst. 1 písm. b) podáváno elektronicky.

(3) U celních skladů typu F obsahuje evidence údaje uvedené v § 162i. Tato evidence nahrazuje evidenci o skladovaném zboží ve smyslu § 152a odst. 1.

§ 162i

(1) Skladová evidence podle § 152a odst. 1 obsahuje náležitosti a údaje nutné pro provádění celního dohledu, kterými se rozumí zejména

- a) údaje z celního prohlášení na propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu,
- b) odkazy na další celní a jiné doklady týkající se vstupu a výstupu zboží do a z celního skladu,
- c) údaje umožňující sledování zboží, včetně jeho umístění a přepravy v době, kdy není ukončen režim uskladňování v celním skladu,
- d) údaje týkající se společného skladování zboží podle § 154a,
- e) údaje nutné pro identifikaci zboží,
- f) údaje týkající se obvyklých způsobů a forem manipulace se zbožím,
- g) údaje týkající se dočasného vyjmutí zboží z celního skladu ve smyslu § 153 odst. 1.

(2) Skladová evidence musí být vedena elektronicky tak, aby údaje v ní obsažené odpovídaly aktuálnímu stavu zboží uloženého v celním skladu. Skladovatel předkládá dohlížejícímu celnímu úřadu soupis skladovaného zboží, a to ve lhůtách stanovených celními orgány. Má-li být uplatněno ustanovení § 155 odst. 2, musí skladová evidence obsahovat i údaj o celní hodnotě předmětného zboží před příslušnou operací nebo manipulací.

(3) Je-li použit zjednodušený postup, uplatní se ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně.

§ 162j

(1) Zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu pro celní sklad typu A, C nebo D se do skladové evidence zapisuje v okamžiku, kdy bude fyzicky uloženo do celního skladu, a to na základě

rozhodnutí dohlížejícího nebo propouštějícího celního úřadu o propuštění zboží.

(2) Při propuštění zboží do režimu uskladňování v celním skladu do celního skladu typu E se záznam do skladové evidence provede v okamžiku, kdy je předmětné zboží dopraveno do prostor celního skladu.

(3) Je-li celní sklad používán jako dočasný sklad podle § 93, musí být záznam do skladové evidence proveden

- a) před uplynutím lhůty uvedené v § 92, je-li pro dočasně uskladněné zboží použito místní řízení podle § 162f,
- b) v ostatních případech v okamžiku, kdy je zboží po přijetí celního prohlášení propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu.

(4) Údaje o provedeném celním řízení při ukončení režimu uskladňování v celním skladu musí být zaznamenány do skladové evidence

- a) do doby, než zboží opustí prostory celního skladu, je-li uplatněn zjednodušený postup,
- b) v ostatních případech v okamžiku, kdy je zboží přiděleno jiné celně schválené určení.

§ 162k

(1) Na písemnou žádost deklaranta, který navrhuje ukončení režimu uskladňování v celním skladu u zboží, které bylo podrobena manipulacím a operacím podle § 152 odst. 3, vydá celní úřad potvrzení o provedených manipulacích nebo operacích.

(2) Ustanovení odstavce 1 nelze použít, jedná-li se o zboží uvedené v § 145 odst. 1 písm. b).

§ 162l

Zjednodušený postup při ukončení režimu uskladňování v celním skladu

(1) Zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu může být při ukončování tohoto režimu propuštěno zjednodušeným postupem do režimu volného oběhu nebo režimu vývozu.

(2) Povolení provozovat celní sklad typu D umožňuje také, aby bylo zboží propuštěno do volného oběhu zjednodušeným postupem ve formě místního řízení. Jsou-li však na zboží propuštěné do volného oběhu, které bylo předtím propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu typu D, uplatňovány výhody, které mohou být přiznány pouze po ověření údajů v celním prohlášení odebráním vzorků nebo kontrolou zboží, musí být předmětné zboží předloženo celnímu úřadu a zjednodušený postup ve formě místního řízení nelze použít.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije u zboží propuštěného do režimu uskladňování v celním skladu ve skladu typu F nebo u českého zboží uvedeného v § 145 odst. 1 písm. b), na které se vztahuje zvláštní

právní předpis, jímž se provádí opatření tržní regulace v zemědělství.

(4) U zboží propuštěného do režimu uskladňování v celním skladu ve skladu typu B nelze použít zjednodušený postup ve formě místního řízení.

Oddíl čtvrtý

Aktivní zušlechťovací styk

§ 163

Bez dotčení ustanovení § 165 umožňuje režim aktivního zušlechťovacího styku, aby jednou nebo několika zpracovatelskými operacemi prošlo

- a) zahraniční zboží, které má být vyvezeno zpět z tuzemska ve formě zušlechtěných výrobků, aniž by podléhalo dovoznímu clu a obchodně-politickým opatřením (podmíněný systém),
- b) zboží propuštěné do volného oběhu s vrácením nebo prominutím dovozního cla, kterému toto zboží podléhá, je-li vyvezeno zpět z tuzemska ve formě zušlechtěných výrobků (systém navracení).

§ 164

(1) Zpracovatelskými operacemi se rozumí

- a) zpracování zboží, včetně jeho instalace, smontování nebo kompletace nebo sdružování s jiným zbožím nebo přizpůsobení jinému zboží,
- b) přepracování zboží,
- c) oprava nebo úprava zboží včetně renovace nebo uvedení do původního stavu,
- d) použití určitého zboží, které není v zušlechtěném výrobku obsaženo, avšak umožňuje nebo usnadňuje výrobu tohoto výrobku, i když jsou ve výrobě zcela nebo zčásti spotřebovány (pomocné zboží).

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou, co se rozumí pomocným zbožím podle odstavce 1 písm. d).

(3) Zušlechtěnými výrobky se rozumí všechny výrobky, které jsou výsledkem zpracovatelských operací.

(4) Náhradním zbožím se rozumí české zboží, které bylo použito v průběhu zpracovatelských operací místo dováženého zboží.

§ 165

(1) Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 2 a s přihlédnutím k ustanovení odstavce 4 celní orgány povolí, aby

- a) zušlechtěné výrobky byly získány z náhradního zboží,
- b) zušlechtěné výrobky získané z náhradního zboží byly vyvezeny z tuzemska před dovozem dováženého zboží.

(2) Náhradní zboží musí být české zboží a musí mít stejnou obchodní kvalitu, stejnou technickou charakteristiku a stejnou osmimístnou podpoložku celního sazebníku jako dovážené zboží. V odůvodněných případech mohou celní orgány povolit, aby náhradní zboží dosáhlo vyššího stupně zpracování než dovážené zboží. Ministerstvo může vyhláškou stanovit, které zboží nelze použít jako zboží náhradní a případy, kdy náhradní zboží nemusí mít stejnou obchodní kvalitu, stejnou technickou charakteristiku a stejnou osmimístnou podpoložku celního sazebníku jako dovážené zboží.

(3) Jestliže je postupováno podle odstavce 1, je dovážené zboží posuzováno jako náhradní zboží a náhradní zboží jako dovážené zboží.

(4) Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy, kdy je aktivní zušlechťovací styk zakázán nebo omezen.

(5) Jestliže je postupováno podle odstavce 1 písm. b) a zušlechtěné výrobky by podléhaly vývoznímu clu kdyby nebyly vyváženy v režimu aktivního zušlechťovacího styku, musí osoba, které bylo povolení uděleno zajistit celní dluh, který vznikne, nebude-li dovážené zboží dovezeno ve stanovené lhůtě.

§ 166

(1) Celní orgány udělí povolení na žádost osoby, která provádí zpracovatelské operace nebo která zajišťuje jejich provádění.

(2) Platnost povolení musí být vždy časově omezena. Dobu platnosti povolení stanoví celní úřad s přihlédnutím k ekonomickým podmínkám a specifickým potřebám žadatele.

(3) Bylo-li povolení uděleno na dobu delší než 2 roky, musí celní úřad průběžně, ve lhůtách stanovených v povolení, prověřovat, zda i nadále platí podmínky, za nichž bylo povolení uděleno. Časový interval mezi jednotlivými kontrolami však nesmí být v těchto případech delší než 24 měsíců.

§ 167

(1) Povolení může být uděleno českým osobám a v případě dovozu, který nemá obchodní charakter, i zahraničním osobám pouze tehdy,

- a) může-li být dovážené zboží identifikováno ve zušlechtěných výrobcích nebo může-li být ověřeno plnění podmínek stanovených pro náhradní zboží, bude-li postupováno podle § 165; ustanovení § 164 odst. 1 písm. d) tím nejsou dotčena,
- b) může-li režim aktivního zušlechťovacího styku pomoci vytvořit nejvýhodnější podmínky pro vývoz nebo zpětný vývoz zušlechtěných výrobků s tím, že zásadní zájmy českých výrobců nejsou dotčeny (dále jen „ekonomické podmínky“). Mi-

nisterstvo vyhláškou stanoví případy, kdy se ekonomické podmínky považují za splněné.

(2) Celní orgány udělí povolení k použití režimu aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému pouze tehdy, je-li již v době podání žádosti zřejmý úmysl žadatele vyvézt zušlechtěné výrobky pod celním dohledem do zahraničí.

(3) Celní orgány udělí povolení k použití režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení pouze tehdy, jestliže

- a) zvláštní právní předpisy umožňují vývoz zušlechtěných výrobků, a
- b) jsou splněny podmínky k použití systému navracení podle § 174.

(4) Celní orgány jsou oprávněny za účelem správného provádění režimu a ztotožnění dováženého zboží, které má být obsaženo v zušlechtěných výrobcích, podle povahy dováženého zboží a zušlechtěných výrobků

- a) odebrat bezplatně vzorky zboží v nezbytně nutném množství,
- b) provést analýzu dováženého zboží a zušlechtěných výrobků,
- c) použít ke ztotožnění dováženého zboží celních závěr nebo jiných prostředků (např. zobrazení, technický popis, uvedení značek a výrobních čísel),
- d) provést kontrolu dokladů vztahujících se k výrobě zušlechtěných výrobků a kontrolu zásob dováženého zboží, nebo
- e) požadovat od osoby, které bylo povolení uděleno, vedení evidence o dováženém zboží a zušlechtěných výrobcích elektronicky, ze které musí být zřejmý průběh zpracovatelských operací, a vyžadovat její předložení ke kontrole.

§ 168

(1) Celní orgány stanoví lhůtu, ve které musí být zušlechtěné výrobky vyvezeny zpět nebo jim musí být přiděleno jiné celně schválené určení. Při stanovení této lhůty se přihlíží k době potřebné pro provedení zpracovatelských operací a k době potřebné pro rozhodnutí o zušlechtěných výrobcích. Ministerstvo může s ohledem na druh zboží a další podmínky vyhláškou určit lhůty, které je celní orgán oprávněn stanovit.

(2) Lhůta počíná běžet od okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zahraničního zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

(3) Povolí-li celní orgány, aby bylo postupováno podle § 165 odst. 1 písm. b), stanoví současně lhůtu, během které musí být zahraniční zboží navrženo do režimu aktivního zušlechťovacího styku. Tato lhůta počíná běžet dnem přijetí vývozního celního prohlá-

šení vztahujícího se na zušlechtěné výrobky získané z odpovídajícího náhradního zboží.

(4) Osoba, které bylo povolení uděleno, je povinna do 30 dnů po skončení lhůty zpětného vývozu zušlechtěných výrobků předložit celnímu úřadu vyúčtování aktivního zušlechťovacího styku.

§ 169

(1) Celní orgány stanoví procento výtěžnosti z operace anebo, tam kde je to nezbytné, způsob, jak procento výtěžnosti stanovit. Procentem výtěžnosti se rozumí množství nebo procentuální množství zušlechtěných výrobků získaných z přepracování daného množství dováženého zboží. Procento výtěžnosti se stanoví na základě skutečností, za kterých budou zpracovatelské operace prováděny.

(2) Jsou-li zpracovatelské operace obvykle prováděny za přesně stanovených technických podmínek, které se vztahují na zboží jednotné charakteristiky a které vyplývají z výroby zušlechtěných výrobků stejné kvality, může ministerstvo na základě předem zjištěných skutečností stanovit vyhláškou standardní procento výtěžnosti.

§ 169a

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku musí být doloženo

- a) dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota,
- b) deklarací údajů o celní hodnotě, nestanoví-li celní předpisy jinak,
- c) pravomocným rozhodnutím o povolení k použití tohoto celního režimu.

(2) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení musí být kromě dokladů uvedených v odstavci 1 doloženo

- a) dokladem potřebným pro uplatnění celních preferencí,
- b) doklady stanovenými zvláštními předpisy, potřebnými pro propuštění zboží do volného oběhu.

(3) Celní úřad může požadovat, aby bylo celní prohlášení doloženo přepravními doklady vztahujícími se k předchozímu celnímu režimu. Je-li zboží patřící do jedné podpoložky celního sazebníku uvedené v celním prohlášení dovezeno ve dvou nebo více nákladových kusech, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého nákladového kusu.

(4) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku se podává u celního úřadu stanoveného v povolení.

§ 170

(1) Zboží v nezměněném stavu a zušlechtěné výrobky musí být vyvezeny zpět. Celní orgány mohou v odůvodněných případech povolit, aby byly propuštěny do volného oběhu, přepracovány pod celním dohledem, zničeny nebo aby je deklarant přenechal ve prospěch státu.

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije rovněž tehdy, bude-li zušlechtěným výrobkům přiděleno celně schválené určení uvedené v odstavci 1 poté, co byly propuštěny do režimu uskladňování v celním skladu, dočasněho použití, tranzitu nebo byly umístěny do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu.

(3) Změní-li se v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci charakter nebo technické ukazatele dováženého zboží propuštěného do režimu aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému tak, že není možné provést zpracovatelské operace, a získat tak zamýšlené zušlechtěné výrobky, je osoba, které bylo povolení uděleno, povinna o tom neprodleně uvědomit celní úřad.

§ 171

Vznikl-li u zboží propuštěného do režimu aktivního zušlechťovacího styku celní dluh, stanoví se výše tohoto dluhu na základě podpoložek celního sazebníku a dalších právních předpisů platných v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

§ 172

Ustanovení § 171 se nepoužije a zušlechtěné výrobky

- a) podléhají dovoznímu clu vyměřenému v souladu s pravidly příslušného režimu, do kterého byly propuštěny s podmíněným osvobozením od cla anebo vyměřenému v souladu s pravidly svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, do kterého byly umístěny. Osoba, které bylo povolení uděleno však může požadovat, aby clo bylo vyměřeno podle § 171. Bylo-li zušlechtěným výrobkům přiděleno výše uvedené celně schválené určení, jiné než propuštění do režimu přepracování pod celním dohledem, musí se částka dovozního cla rovnat alespoň částce cla vyměřené podle § 171,
- b) mohou podléhat pravidlům, jimiž se řídí vyměrování cla stanoveného v rámci režimu přepracování pod celním dohledem, pokud by dovážené zboží mohlo být do tohoto režimu propuštěno.

§ 172a

(1) Propustí-li celní úřad zušlechtěné výrobky vzniklé v režimu aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému do režimu volného oběhu, vy-

měří a vybere ze cla stanoveného podle § 171 a 172 vyrovnávací úrok. Vyrovnávací úrok činí 250 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí, v němž bylo zboží do režimu volného oběhu propuštěno (dále jen „vyrovnávací úrok“). Stejným způsobem celní úřad postupuje, propustí-li do režimu volného oběhu zboží, které v režimu aktivního zušlechťovacího styku nebylo přepracováno, ačkoliv bylo do tohoto režimu za účelem provedení zpracovatelských operací propuštěno (zboží v nezměněném stavu).

(2) Celní úřad vyrovnávací úrok podle odstavce 1 nevyměří a nevybere, jestliže

- a) vyrovnávací úrok nepřesáhne v jednotlivém případě částku 750 Kč, nebo
- b) vyrovnávací úrok nepřesáhne v jednotlivém případě částku 100 000 Kč a v důsledku změny okolností nebo podmínek by byl zpětný vývoz zušlechtěných výrobků nebo zboží v nezměněném stavu nemožný nebo neekonomický; to neplatí, pokud žadatel zatajil důležité skutečnosti nebo se dopustil jiného podvodného jednání nebo zanedbal své povinnosti.

(3) Celní úřad postupuje podle odstavce 2 písm. b) pouze tehdy, nelze-li osobě, které bylo povolení k použití režimu uděleno, přičítat zatajení důležitých skutečností nebo podvodné jednání nebo zanedbání povinností a předloží-li tato osoba hodnověrné důkazy.

§ 173

(1) Veškeré zušlechtěné výrobky, jejich část nebo zboží v nezměněném stavu, mohou být na základě povolení celních orgánů a v souladu s podmínkami režimu pasivního zušlechťovacího styku dočasně vyváženy z tuzemska za účelem dalšího zpracování.

(2) Vznikl-li při zpětném dovozu výrobků celní dluh, vyměří se dovozní clo

- a) ze zušlechtěných výrobků nebo ze zboží v nezměněném stavu, uvedených v odstavci 1, podle § 171 a 172,
- b) z výrobků dovážených zpět po přepracování v zahraničí podle ustanovení upravujících režim pasivního zušlechťovacího styku, za stejných podmínek, jaké by se na ně vztahovaly, kdyby byly vyváženy v tomto režimu a předtím, než byly vyvezeny byly propuštěny do volného oběhu.

§ 174

(1) Systém navrácení může být použit u veškerého zboží, s výjimkou takového, které v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění do volného oběhu podléhá množstevním omezením při dovozu nebo má-li být v tomto okamžiku s tímto zbožím předloženo dovozní nebo vývozní osvědčení.

(2) Systém navrácení může být použit pouze tehdy, není-li v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění do volného oběhu na vývoz zušlechtěných výrobků stanovena žádná vývozní náhrada.

(3) Systém navrácení může být použit pouze tehdy, není-li v okamžiku přijetí celního prohlášení na vývoz zušlechtěných výrobků stanovena na vývoz zušlechtěných výrobků žádná vývozní náhrada nebo vývozní clo.

(4) Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy, kdy se ustanovení odstavců 1 až 3 neuplatní.

§ 175

V celním prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do volného oběhu, musí být uvedeno, že bude použit systém navrácení a odkaz na udělené povolení. Celní úřad může požadovat, aby toto povolení bylo přiloženo k celnímu prohlášení.

§ 176

Na systém navrácení se nevztahují ustanovení § 165 odst. 1 písm. b), § 165 odst. 3 a 5, § 168 odst. 4, § 170 a 171.

§ 177

Dočasný vývoz zušlechtěných výrobků prováděný podle § 173 odst. 1 není považován za vývoz ve smyslu § 178, s výjimkou případu, kdy tyto výrobky nejsou dovezeny zpět do tuzemska ve stanovené lhůtě.

§ 178

(1) Osoba, které bylo povolení uděleno, může žádat vrácení nebo prominutí dovozního cla, prokáže-li, že zušlechtěné výrobky získané z dováženého zboží propuštěného do volného oběhu v režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navrácení nebo zboží v nezměněném stavu byly

- a) vyvezeny pod celním dohledem do zahraničí, nebo
- b) propuštěny, s ohledem na následný vývoz, do režimu uskladňování v celním skladu, dočasněho použití nebo aktivního zušlechťovacího styku (režimy s podmíněným osvobozením od cla) anebo umístěny do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu.

(2) Pro účely přidělení celně schváleného určení uvedeného v odstavci 1 jsou zušlechtěné výrobky považovány za zahraniční zboží.

(3) Žádost o vrácení cla je nutno podat do 6 měsíců ode dne, kdy zušlechtěné výrobky ve zpětném vývozu skutečně opustily tuzemsko anebo kdy jim bylo přiděleno celně schválené určení uvedené v odstavci 1 písm. b). Celní úřad může z důvodů hodných

zřetele prodloužit lhůtu pro podání žádosti o vrácení cla. Vzor žádosti stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Zušlechtěné výrobky propuštěné do režimu uvedeného v odstavci 1 nebo umístěné do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu mohou být propuštěny do volného oběhu pouze na základě povolení celního úřadu. Částka vráceného nebo promínutého dovozního cla je v těchto případech pokládána za výši celního dluhu; ustanovení § 172 písm. a) tím nejsou dotčena.

§ 178a

(1) Celní úřad může na základě písemné žádosti deklaranta povolit, aby zboží bylo navrženo k propuštění do režimu aktivního zušlechťovacího styku na základě neúplného celního prohlášení.

(2) Neúplné celní prohlášení podepsané oprávněnou osobou musí obsahovat údaje o

- a) deklarantovi,
- b) druhu dopravního prostředku, který byl použit k dopravě zboží přes státní hranice,
- c) přesném názvu zboží,
- d) navrhovaném celním režimu,
- e) předchozích celních dokladech majících vztah ke zboží, které je navrženo k propuštění do režimu aktivního zušlechťovacího styku zjednodušeným postupem,
- f) chybějících dokladech, které jsou jinak k propuštění zboží potřebné,
- g) uděleném povolení k použití zjednodušeného postupu.

(3) Na základě povolení vydaného podle odstavce 1 přijme celní úřad neúplné celní prohlášení

- a) na propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému, které není doloženo dokladem o ceně zboží nebo deklarací údajů o celní hodnotě,
- b) na propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení, které není doloženo
 1. dokladem o ceně zboží,
 2. deklarací údajů o celní hodnotě,
 3. doklady k uplatnění preferenčních sazebních opatření s výjimkou uplatnění těchto opatření v rámci kvót nebo doklady k uplatnění snížené celní sazby, nebo
 4. ostatními doklady, které jsou podle zvláštních právních předpisů potřebné k propuštění zboží do volného oběhu v režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení.

(4) Celní úřad vydá povolení k použití zjednodušeného postupu podle odstavce 1 a neúplné celní pro-

hlášení přijme pouze tehdy, jestliže deklarant celnímu úřadu doloží, že

- a) doklady uvedené v odstavci 3 písm. b) bodech 3 a 4 existují a jsou platné,
- b) tyto doklady nemohly být spolu s celním prohlášením předloženy z důvodů, které deklarant nemohl ovlivnit, a
- c) opožděné přijetí celního prohlášení by znemožnilo propuštění zboží do volného oběhu v režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení nebo by způsobilo jeho zatížení vyšším clem.

(5) Celní úřad stanoví deklarantovi lhůtu k doplnění údajů v celním prohlášení nebo k předložení potřebných dokladů, která nepřesahuje 1 měsíc ode dne přijetí zjednodušeného celního prohlášení. Lhůtu k předložení dokladů potřebných k uplatnění preferenčních sazebních opatření nebo snížené celní sazby lze však stanovit nejdéle na 3 měsíce. Vztahují-li se doplněné údaje nebo doklady, které mají být dodatečně předloženy, k celní hodnotě zboží, může celní úřad, je-li to nezbytně nutné, stanovit lhůtu delší nebo prodloužit lhůtu již stanovenou.

(6) Propouští-li celní úřad zboží do volného oběhu v režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení a vyměřil-li celní dluh na základě předběžného stanovení celní hodnoty, je oprávněn požadovat od deklaranta zajištění celního dluhu ve výši, která kryje rozdíl mezi částkou celního dluhu takto vyměřenou a částkou celního dluhu, kterou může být zboží v konečné fázi zatíženo po předložení potřebných dokladů a stanovení celní hodnoty.

(7) Propustil-li celní úřad na základě odstavců 3 a 4 zboží do volného oběhu v režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení s uplatněním preferenčních sazebních opatření nebo snížené celní sazby, aniž by doklady k uplatnění těchto opatření byly předloženy, vyžaduje vždy zajištění celního dluhu ve výši, která kryje rozdíl mezi částkou celního dluhu vyměřenou a částkou celního dluhu, kterou může být zboží v konečné fázi zatíženo, nebudou-li doklady potřebné k uplatnění preferenčních opatření nebo snížené celní sazby předloženy ve lhůtě stanovené celním úřadem.

(8) Nemí-li v odstavcích 1 až 7 stanoveno jinak, použijí se ustanovení tohoto zákona upravující zjednodušený postup na propuštění zboží do režimu volného oběhu a jeho povolení přiměřeně i pro režim aktivního zušlechťovacího styku.

Oddíl pátý

Přepřarování pod celním dohledem

§ 179

Režim přepřarování pod celním dohledem umožňuje přepřarování zahraničního zboží v tuzemsku při

takových zpracovatelských operacích, které změni jeho sazební zařazení nebo stav, aniž by podléhalo dovoznímu clo nebo obchodně-politickým opatřením, a výrobky vzniklé v důsledku těchto operací propustí celní úřad do volného oběhu s použitím pro ně platných celních sazeb. Tyto výrobky se označují jako zpracované výrobky.

§ 180

Ministerstvo vyhláškou stanoví případy, kdy může být použit režim přepracování pod celním dohledem a podmínky tohoto použití.

§ 181

Povolení k přepracování pod celním dohledem udělí celní úřad na žádost osoby, která bude zpracovatelské operace provádět nebo provedení těchto zpracovatelských operací sjedná.

§ 182

Povolení je možno udělit pouze českým osobám a pouze tehdy,

- a) může-li být dovážené zboží identifikováno ve zpracovaných výrobcích,
- b) nemůže-li být zboží po přepracování stejně hodnoceno nebo ekonomicky navraceno do svého původního stavu, v němž bylo před propuštěním do tohoto režimu,
- c) nedojde-li použitím tohoto režimu k obcházení předpisů upravujících stanovení původu zboží nebo které stanoví množstevní omezení vztahující se na dovážené zboží,
- d) jsou-li splněny podmínky nezbytné pro činnosti napomáhající vytvářet nebo udržet v tuzemsku zpracovatelské činnosti, aniž by tím byly nepříznivě dotčeny zásadní zájmy českých výrobců podobného zboží (dále jen „ekonomické podmínky“). Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy, kdy se ekonomické podmínky považují za splněné.

§ 183

(1) Platnost povolení musí být vždy časově omezena. Dobu platnosti povolení stanoví celní úřad s přihlédnutím k ekonomickým podmínkám a specifickým potřebám žadatele.

(2) Bylo-li povolení uděleno na dobu delší než 2 roky, musí celní úřad průběžně, ve lhůtách stanovených v povolení, prověřovat, zda i nadále platí podmínky, za nichž bylo povolení uděleno.

(3) Celní úřad v povolení stanoví lhůtu, v níž musí být zpracovaným výrobkům přiděleno jiné celně schválené určení.

(4) Celní úřad může od osoby, které bylo povolení uděleno, požadovat, aby elektronicky vedla nebo

si nechala vést evidenci obsahující údaje o množství zboží, které bylo do tohoto režimu propuštěno, o množství získaných zpracovaných výrobků a další údaje potřebné pro sledování zpracovatelských operací a správné vyměření dovozního cla.

§ 184

Ustanovení § 168 a 169 se pro režim přepracování pod celním dohledem použijí přiměřeně.

§ 184a

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu přepracování pod celním dohledem musí být doloženo

- a) dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota,
- b) deklarací údajů o celní hodnotě, nestanoví-li celní předpisy jinak,
- c) pravomocným rozhodnutím o povolení k použití tohoto celního režimu.

(2) Celní úřad může požadovat, aby bylo celní prohlášení doloženo přepravními doklady vztahujícími se k předchozímu celnímu režimu. Je-li zboží patřící do jedné podpoložky celního sazebníku uvedené v celním prohlášení dovezeno ve dvou nebo více nákladových kusech, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého nákladového kusu.

(3) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu přepracování pod celním dohledem se podává u celního úřadu stanoveného v uděleném povolení.

§ 185

Vznikl-li celní dluh u výrobků, které jsou ve srovnání s těmi, na něž se vztahuje povolení, ve stadiu částečného zpracování, vypočítá se celní dluh podle celních sazeb příslušných pro zboží v nezměněném stavu v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu přepracování pod celním dohledem.

§ 186

(1) Splňuje-li dovážené zboží v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění do režimu přepracování pod celním dohledem podmínky pro přiznání preferenčních sazebních opatření a taková preferenční sazební opatření mohou být v tomto okamžiku přiznána na stejné zboží, jako mají být zpracované výrobky propouštěné do volného oběhu, vyměří celní úřad při propuštění zpracovaných výrobků do volného oběhu dovozní clo podle těchto preferenčních sazebních opatření.

(2) Jsou-li preferenční celní sazby uvedené v odstavci 1 uplatňovány v rámci celních kvót, může celní úřad vyměřit dovozní clo ze zpracovaných výrobků za

použití těchto preferenčních celních sazeb pouze tehdy, je-li možno preferenční celní sazby uplatnit na dovážené zboží v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zpracovaných výrobků do volného oběhu. V tomto případě se množství dováženého zboží skutečně použitého při výrobě zpracovaných výrobků propouštěných do volného oběhu odečte od celkové celní kvóty stejného zboží, jako jsou zpracované výrobky, a z celní kvóty stanovené na stejné zboží, jako jsou zpracované výrobky, se množství zpracovaných výrobků propuštěných do volného oběhu neodečítá.

§ 186a

(1) Do 30 dnů po skončení lhůty, v níž musí být zpracovaným výrobkům přiděleno jiné celně schválené určení, je osoba, které bylo povolení uděleno, povinna předložit celnímu úřadu, který povolení vydal, propouštěcí list.

(2) Propouštěcí list obsahuje údaje o

- a) uděleném povolení,
- b) množství jednotlivých druhů dovezeného zboží a označení celních prohlášení, na jejichž základě bylo toto zboží propuštěno do režimu přepracování pod celním dohledem,
- c) podpoložce celního sazebníku dovezeného zboží a zpracovaných výrobků,
- d) celní hodnotě dovezeného zboží,
- e) stanoveném procentu výtěžnosti,
- f) povaze a množství zpracovaných výrobků a o dalším nakládání s nimi, včetně označení celních prohlášení, na jejichž základě byly propuštěny do jiného režimu,
- g) nákladech na provedení zpracovatelských operací.

§ 186b

(1) Celní úřad, který povolení vydal, může povolit, aby propouštěcí list

- a) byl vyhotoven výpočetní technikou nebo jiným celním úřadem stanoveným způsobem,
- b) nahrazen celním prohlášením na propuštění dovezeného zboží do režimu přepracování pod celním dohledem, obsahuje-li alespoň údaje uvedené v § 186a odst. 2.

(2) Celní úřad, který povolení vydal, ověří správnost údajů uvedených v propouštěcím listu. Celní úřad však může rozhodnout, že doklady týkající se propouštěcího listu ponechá osobě, která jej vyhotovila.

(3) Celní úřad může v povolení režimu přepracování pod celním dohledem stanovit, že propouštěcí list vyhotoví sám.

§ 186c

(1) Celní hodnota zpracovaných výrobků propouštěných do volného oběhu může být určena jako

- a) celní hodnota stejného nebo podobného zboží, jako jsou zpracované výrobky vyrobené v zahraničí ve stejné nebo přibližně stejné době,
- b) prodejní cena zpracovaných výrobků, není-li ovlivněna spojením mezi prodávajícím a kupujícím,
- c) tuzemská prodejní cena stejného nebo podobného zboží, jako jsou zpracované výrobky, není-li ovlivněna spojením mezi prodávajícím a kupujícím,
- d) celní hodnota dovezeného zboží, k níž jsou připočteny náklady na provedení zpracovatelských operací.

(2) Celní úřad rozhodne o určení celní hodnoty některým ze způsobů uvedených v odstavci 1 na základě písemné žádosti deklaranta, bude-li podána nejpozději do okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zpracovaných výrobků do volného oběhu.

§ 186d

Jsou-li v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zpracovaných výrobků do volného oběhu uplatňována na dovážené zboží obchodně-politická opatření, uplatňují se na zpracované výrobky pouze tehdy, jestliže se tato obchodně-politická opatření vztahují také na zboží, které je stejné jako zpracované výrobky. V tomto případě se tato obchodně-politická opatření uplatňují pouze na množství dovezeného zboží, které bylo skutečně použito při výrobě zpracovaných výrobků a propuštěných do volného oběhu.

§ 186e

Pro povolování a provádění zjednodušených postupů režimu přepracování pod celním dohledem platí § 132b, 132c a § 132f až 132m přiměřeně.

§ 186f

(1) V případech, kdy lze bez nadměrného administrativního zatížení sledovat správnost prováděných zpracovatelských operací, může celní úřad, v jehož územním obvodu má být provedena první zpracovatelská operace, přijmout celní prohlášení na propuštění zboží do režimu přepracování pod celním dohledem, aniž by bylo vydáno příslušné povolení. V tomto případě se přijetí celního prohlášení považuje za vydání příslušného povolení. Podmínky stanovené tímto zákonem pro udělení povolení musí být i v tomto případě splněny.

(2) Celní prohlášení uvedené v odstavci 1 musí deklarant doložit dokladem obsahujícím

- a) obchodní firmu, popřípadě název nebo jméno

a příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště deklaranta, daňové identifikační číslo deklaranta nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo; je-li žadatelem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo, není-li žadatel shodný s deklarantem,

- b) obchodní firmu, popřípadě název nebo jméno a příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště osoby provádějící zpracovatelské operace, daňové identifikační číslo osoby provádějící zpracovatelské operace nebo, nemá-li je přiděleno, její identifikační číslo; je-li osobou provádějící zpracovatelské operace fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo, není-li tato osoba shodná s žadatelem nebo deklarantem,
- c) povahu zpracovatelské operace,
- d) obchodní nebo technický popis zpracovaného výrobku,
- e) procento výtěžnosti nebo způsob jeho stanovení,
- f) lhůtu, ve které musí být zpracovaným výrobkům přiděleno jiné celně schválené určení,
- g) místo, kde budou zpracovatelské operace prováděny.

(3) Doklad uvedený v odstavci 2 nemusí být předložen, jsou-li údaje uvedené v odstavci 2 uvedeny v podaném celním prohlášení.

§ 186g

Celní úřad zjednodušený postup ve formě místního řízení nepovolí, není-li evidence uvedená v § 183 odst. 4 průkazná.

§ 186h

V případech jiných, než na které se vztahuje § 186f, může být celní prohlášení na propuštění zboží do režimu přepracování pod celním dohledem podáno pouze u celního úřadu uvedeného v příslušném povolení.

Oddíl šestý Dočasné použití

§ 187

Režim dočasného použití umožňuje, aby zahraniční zboží určené ke zpětnému vývozu v nezměněném stavu bylo v tuzemsku používáno s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla, aniž by se na tento dovoz vztahovala obchodně-politická opatření.

§ 188

(1) Osoba, která hodlá v tuzemsku dočasně používat zahraniční zboží nebo která jeho použití v tuzem-

sku sjednala, musí písemně požádat o povolení k použití režimu dočasného použití, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Žádost o povolení podle odstavce 1 se podává u celního úřadu, v jehož územním obvodu bude dovezené zboží poprvé použito. Žádost lze podat pouze na tiskopise, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 189

(1) Celní úřad odmítne žádost o povolení režimu dočasného použití, jestliže není možno předmětné zboží ztotožnit.

(2) Celní úřad však může povolit použití režimu dočasného použití, aniž by bylo možno předmětné zboží ztotožnit, jestliže s ohledem na povahu zboží a jeho použití, nemožnost ztotožnění neumožní zneužití tohoto režimu.

§ 190

(1) Celní úřad stanoví lhůtu, během níž musí být dovezené zboží vyvezeno zpět nebo mu bude přiděleno jiné celně schválené určení. Tato lhůta musí být dostatečná, aby mohlo být dosaženo cíle zamýšleného použití.

(2) Zboží může být propuštěno do režimu dočasného použití maximálně na dobu 24 měsíců; zvláštní lhůty stanovené podle § 191 tím nejsou dotčeny.

(3) Celní úřad může z důvodů hodných zřetele na žádost osoby, které bylo povolení uděleno, prodloužit lhůty stanovené podle odstavců 1 a 2 tak, aby umožnily zamýšlené použití zboží.

§ 191

Případy a zvláštní podmínky, za nichž může být propuštěno zboží do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla, stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 192

(1) Použití režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla může celní úřad povolit pouze u zboží, které zůstává vlastnictvím zahraniční osoby a které není uvedeno ve vyhláске vydané podle § 191, nebo je v této vyhláске uvedeno, avšak nesplňuje všechny podmínky stanovené k propuštění do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit seznam zboží, které nelze propustit do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

§ 192a

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla musí být doloženo

- a) dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota,
- b) deklarací údajů o celní hodnotě, nestanoví-li celní předpisy jinak,
- c) dokladem potřebným pro uplatnění celních preferencí, a
- d) doklady stanovenými zvláštními právními předpisy potřebnými pro propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla musí být doloženo dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota, a deklarací údajů o celní hodnotě, nestanoví-li celní předpisy jinak.

(3) Celní úřad může požadovat, aby celní prohlášení uvedené v odstavcích 1 a 2 bylo doloženo přepravními doklady vztahujícími se k předchozímu celnímu režimu. Je-li zboží patřící do jedné podpoložky celního sazebníku uvedené v celním prohlášení dovezeno ve dvou nebo více baleních, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého balení.

§ 193

(1) Částka dovozního cla u zboží propuštěného do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla za každý, byť jen započatý kalendářní měsíc, během kterého bylo zboží propuštěno do tohoto režimu, činí 3 % z úhrnné částky cla, které by mělo být vybráno za uvedené zboží, kdyby v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití bylo propuštěno do volného oběhu.

(2) Částka vybraného dovozního cla nesmí být vyšší než ta, která by byla vybrána, kdyby předmětné zboží v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití bylo propuštěno do volného oběhu.

§ 194

(1) Možnost převodu práv a povinností, která vzniknou při režimu dočasného použití podle § 138, neznamená, že pro každé v úvahu připadající období použití platí stejný postup při osvobození od dovozního cla.

(2) Umožňuje-li převod práv a povinností podle odstavce 1 z jedné osoby na druhou částečné osvobození od dovozního cla během téhož měsíce, je první osoba povinna zaplatit dlužnou částku dovozního cla za celý příslušný měsíc.

§ 195

Vznikne-li u zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla celní dluh z jiných důvodů, než je propuštění zboží do tohoto režimu, stanoví se výše celního dluhu jako rozdíl mezi částkou cla vypočítanou podle § 251 a částkou cla splatnou podle § 193.

§ 196

(1) Celní úřad vybere dovozní clo vypočítané podle § 193 až po ukončení režimu dočasného použití.

(2) Je-li lhůta pro režim dočasného použití podle § 190 odst. 3 stanovena na dobu 34 měsíců nebo delší, vybere celní úřad dovozní clo po uplynutí 34 měsíců.

§ 196a

(1) Není-li dále stanoveno jinak, podává se celní prohlášení na propuštění zboží do režimu dočasného použití u celního úřadu stanoveného v povolení.

(2) Umožňují-li celní předpisy podání celního prohlášení ústně nebo jiným úkonem, lze je podat u kteréhokoliv celního úřadu.

§ 196b

(1) Celní dluh, který vznikl nebo by mohl u zboží propuštěného do režimu dočasného použití vzniknout, musí být zajištěn. Zajištění celního dluhu není požadováno, je-li zboží úplně osvobozeno od dovozního cla.

(2) Zajištění celního dluhu celní úřad, který povolení vydal, uvolní, jestliže bude prokázáno, že předmětnému zboží bylo přiděleno jiné celně schválené určení.

§ 196c

Na zjednodušené postupy při propouštění dovezeného zboží do režimu dočasného použití se ustanovení § 132a až 132m použijí obdobně.

§ 196d

(1) V případech, kdy lze bez nadměrného administrativního zatížení sledovat správnost prováděných operací, může celní úřad přijmout celní prohlášení na propuštění zboží do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od cla, aniž by bylo vydáno příslušné povolení. V tomto případě se přijetí celního prohlášení považuje za vydání příslušného povolení. Podmínky pro udělení povolení musí být i v tomto případě splněny.

(2) Celní prohlášení uvedené v odstavci 1 musí deklarant doložit dokladem obsahujícím

- a) obchodní firmu, popřípadě název nebo jméno a příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště deklaranta, daňové identifikační číslo dekla-

ranta nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo; je-li deklarantem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo, není-li žadatel shodný s deklarantem, případně i obchodní firmu, popřípadě název nebo jméno a příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště vlastníka zboží, daňové identifikační číslo vlastníka zboží nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo; je-li vlastníkem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo,

- b) obchodní firmu, popřípadě název nebo jméno a příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště uživatele zboží, daňové identifikační číslo uživatele zboží nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo; je-li uživatelem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo, není-li uživatel shodný s deklarantem nebo žadatelem,
- c) ustanovení právního předpisu, které má být uplatněno,
- d) místo, kde má být zboží používáno,
- e) lhůtu, ve které musí být dovezenému zboží přiděleno jiné celně schválené určení.

(3) Doklad uvedený v odstavci 2 nemusí být předložen, jsou-li údaje uvedené v odstavci 2 uvedeny v podaném celním prohlášení.

(4) Ustanovení § 134 odst. 4 platí přiměřeně.

§ 196e

(1) Vznikl-li u zboží, které bylo předtím propuštěno do režimu dočasného použití celní dluh, vyměří celní úřad z celkové dlužné částky cla, daní a poplatků vyrovnávací úrok podle § 172a.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jedná-li se o

- a) vznik celního dluhu podle § 238 odst. 1 písm. b),
- b) celní dluh zajištěný v plné výši,
- c) vznik celního dluhu propuštěním
 1. zboží určeného k vystavení, předvedení nebo používání na výstavách, veletrzích, kongresech a podobných událostech,
 2. turistického propagačního materiálu,
 3. zboží dováženého k humanitárním účelům,
 4. použitého zboží, které má být prodáno v dražbě,
 5. zboží dováženého v rámci smlouvy o prodeji na zkoušku,
 6. uměleckých děl, sběratelských předmětů a sta-

rožitností dovážených k vystavování, s možností případného prodeje,

- 7. konfekciovaných kožesin, koberců, šperků a klenotnických výrobků zasílaných na ukázkou za předpokladu, že jejich zvláštní znaky neumožňují jejich dovoz jako vzorky,

do volného oběhu, pokud byly předtím propuštěny do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od cla,

- d) částku vyrovnávacího úroku nepřevyšující 750 Kč, nebo
- e) částku vyrovnávacího úroku nepřevyšující v jednotlivém případě částku 100 000 Kč a osoba, které bylo povolení k použití režimu uděleno, předloží důkazy o tom, že v důsledku změny okolností nebo podmínek by byl zpětný vývoz dovezeného zboží nemožný nebo neekonomický.

(3) Celní úřad postupuje podle odstavce 2 písm. e) pouze tehdy, nelze-li osobě, které bylo povolení k použití režimu uděleno, přičítat zatažení důležitých skutečností nebo podvodné jednání anebo zanedbání povinností a předloží-li tato osoba hodnověrné důkazy. Celní úřad předložené důkazy uloží na dobu 3 let.

Oddíl sedmý

Pasivní zušlechťovací styk

§ 197

(1) Režim pasivního zušlechťovacího styku umožňuje, aby české zboží bylo dočasně vyvezeno do zahraničí za účelem podrobení zpracovatelským operacím a aby zušlechtěné výrobky byly propuštěny do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla. Ustanovení § 173 a § 206 až 212 tím nejsou dotčena.

(2) Pro účely režimu pasivního zušlechťovacího styku se rozumí

- a) dočasně vyváženým zbožím zboží, které bylo propuštěno do režimu pasivního zušlechťovacího styku,
- b) zpracovatelskými operacemi operace uvedené v § 164 odst. 1 písm. a) až c),
- c) zušlechtěnými výrobky všechny výrobky, které jsou výsledkem zpracovatelských operací,
- d) hlavním zušlechtěným výrobkem zušlechtěný výrobek, na jehož výrobu bylo povolení režimu pasivního zušlechťovacího styku uděleno,
- e) vedlejším zušlechtěným výrobkem jiný než hlavní zušlechtěný výrobek, který je nutným vedlejším produktem zpracovatelské operace,
- f) ztrátou podíl dočasně vyvezeného zboží zničeného nebo ztraceného v průběhu zpracovatelské

operace, zejména v důsledku odpařování, vysychání, vyprchávání nebo vylouhování.

§ 198

(1) České zboží nelze propustit do režimu pasivního zušlechťovacího styku,

- a) vznikl-li by z jeho vývozu nárok na vrácení nebo prominutí dovozního cla,
- b) bylo-li před vývozem v důsledku jeho konečného použití propuštěno do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla, jestliže podmínky pro osvobození ještě trvají,
- c) vznikl-li by z jeho vývozu nárok na vývozní náhradu nebo byla-li přiznána finanční výhoda jiná, než je výhoda stanovená právním předpisem, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství přiznávaná při vývozu zmíněného zboží.

(2) Ministerstvo vyhláškou stanoví případy a podmínky, kdy se ustanovení odstavce 1 písm. b) nepoužije.

(3) Zboží propuštěné do režimu pasivního zušlechťovacího styku se považuje za dočasně vyvezené zboží.

§ 199

(1) Povolení k propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku udělují celní orgány na žádost osoby, která sjednává provedení zpracovatelských operací.

(2) Jiné osobě, než je uvedena v odstavci 1, je možno udělit povolení k propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku tehdy, jestliže zpracovatelské operace sestávají ze spojení českého zboží se zahraničním zbožím a dovezeným jako zušlechtěné výrobky, za předpokladu, že použití tohoto režimu napomáhá rozšířit vývoz tohoto zboží, aniž by se to nepříznivě dotklo základních zájmů českých výrobců stejného nebo podobného zboží, jako jsou zušlechtěné výrobky.

§ 200

(1) Povolení lze udělit pouze českým osobám a pouze tehdy,

- a) lze-li zjistit, že zušlechtěné výrobky pocházejí z dočasně vyvezeného zboží,
- b) nehrozí-li, že povolení k použití režimu pasivního zušlechťovacího styku pravděpodobně vážně poškodí zásadní ekonomické zájmy českých výrobců.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy, kdy se neuplatní ustanovení odstavce 1 písm. a), způsoby, kterými lze prokázat, že zušlechtěné výrobky pocházejí z dočasně vyvezeného zboží, a ve

kterých případech se zásadní ekonomické zájmy českých výrobců automaticky považují za nedotčené.

§ 200a

Platnost povolení musí být vždy časově omezena. Dobu platnosti povolení stanoví celní úřad s přihlédnutím k ekonomickým podmínkám a specifickým potřebám žadatele.

§ 201

(1) Celní orgány stanoví lhůtu, ve které musí být zušlechtěné výrobky dovezeny zpět do tuzemska. Tato lhůta může být z důvodů hodných zřetele na žádost osoby, které bylo povolení uděleno, prodloužena, a to i v případě, že původně stanovená lhůta již uplynula.

(2) Ustanovení § 169 se pro stanovení procenta výtěžnosti při pasivním zušlechťovacím styku použijí přiměřeně.

§ 201a

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku musí být doloženo

- a) dokladem o ceně, na jejímž základě je určována celní hodnota,
- b) pravomocným povolením k použití tohoto celního režimu.

(2) Celní úřad může požadovat, aby bylo celní prohlášení doloženo přepravními doklady vztahujícími se k předchozímu celnímu režimu. Je-li zboží patřící do jedné podpoložky celního sazebníku uvedené v celním prohlášení dovezeno ve dvou nebo více baleních, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého balení.

§ 202

(1) Úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla uvedené v § 203 odst. 1 se přizná pouze tehdy, jsou-li zušlechtěné výrobky navrženy k propuštění do volného oběhu jménem nebo ve prospěch

- a) osoby, které bylo povolení uděleno, nebo
- b) jiné české osoby, souhlasí-li s tím osoba, které bylo povolení uděleno, a jsou-li splněny podmínky pro udělení tohoto povolení.

(2) Celní úřad osvobození od dovozního cla podle § 203 nepřizná, není-li splněna některá z podmínek stanovených pro uplatnění režimu pasivního zušlechťovacího styku.

§ 203

(1) Úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla se přizná tím, že od částky dovozního cla vy-

měřeného z dovážených zušlechtěných výrobků propuštěných do volného oběhu se odečte částka dovozního cla, které by bylo ke stejnému okamžiku vyměřeno z dočasně vyváženého zboží v případě, že by bylo dovezeno ze státu, ve kterém byla provedena poslední zpracovatelská operace.

(2) Částka, která má být odečtena podle odstavce 1, se stanoví podle množství a sazebního zařazení předmětného zboží v den přijetí celního prohlášení na jeho propuštění do režimu pasivního zušlechtovacího styku. Hodnotou dočasně vyváženého zboží je hodnota, která byla vzata v úvahu při určení celní hodnoty podle § 75 odst. 1 písm. b) bodu 1 nebo, jestliže nemůže být hodnota tímto způsobem určena, hodnota stanovená rozdílem mezi celní hodnotou zušlechtěných výrobků a zpracovatelskými náklady. Bylo-li před propuštěním do režimu pasivního zušlechtovacího styku dočasně vyvážené zboží osvobozeno od dovozního cla při jeho propuštění do volného oběhu vzhledem k jeho konečnému použití a podmínky pro osvobození od dovozního cla trvají, bude částkou cla, která se má odečíst, částka skutečně vybraného dovozního cla při propuštění tohoto zboží do volného oběhu.

(3) Mohou-li být na zušlechtěné výrobky uplatněna preferenční opatření uvedená v § 57 odst. 1 písm. e) a f) a toto opatření lze uplatnit na zboží stejného sazebního zařazení jako má dočasně vyvážené zboží, použije se při vyměření dovozního cla, které má být odečteno podle odstavce 1, sazba, která by byla použita, kdyby dočasně vyvážené zboží splňovalo podmínky, za nichž se tato preferenční opatření používají.

(4) Stanoví-li mezinárodní smlouva jinak, ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí.

§ 204

(1) Je-li účelem zpracovatelské operace oprava dočasně vyváženého zboží, bude toto zboží při propuštění do volného oběhu úplně osvobozeno od dovozního cla, prokáže-li deklarant, že zboží bylo opraveno bezúplatně v důsledku smluvních nebo zákonných vypořádání práv z odpovědnosti za vady.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na případy, kdy vada zboží byla zjištěna před jeho prvním propuštěním do volného oběhu.

§ 205

(1) Je-li účelem zpracovatelské operace oprava dočasně vyváženého zboží a tato oprava je provedena za úplaty, bude toto zboží při propuštění do volného oběhu částečně osvobozeno od dovozního cla. Výše osvobození od dovozního cla vychází z celní hodnoty a sazby uvedené v odstavcích 2 a 3.

(2) Náklady na opravu budou základem pro

určení celní hodnoty zušlechtěných výrobků tehdy, jsou-li jedinou úhradou držitele povolení a nejsou ovlivněny spojením mezi osobou, které bylo povolení uděleno, a osobou, která opravu provedla.

(3) Dovozní clo se vyměřuje podle sazeb, které se uplatňují na zušlechtěné zboží v okamžiku přijetí celního prohlášení na jeho propuštění do volného oběhu.

Prostá výměna

§ 206

(1) Systém prosté výměny umožňuje, aby dovezený náhradní výrobek (dále jen „náhrada“) nahradil zušlechtěný výrobek.

(2) Celní úřad povolí použití systému prosté výměny tehdy, zahrnuje-li zpracovatelská operace pouze opravu českého zboží jiného, než na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství.

(3) Celní úřad povolí, za podmínek jím stanovených, dovoz náhrad ještě před dočasným vývozem zboží (předchozí dovoz).

(4) V případě předchozího dovozu náhrady je osoba, které bylo povolení uděleno, povinna zajistit celní dluh, který by mohl vzniknout.

(5) Systém prosté výměny bez předchozího dovozu náhrad lze za podmínek stanovených celním úřadem použít i při dovozu zušlechtěných výrobků.

(6) Je-li to odůvodněno okolnostmi případu a jsou-li současně splněny podmínky pro udělení povolení k použití systému prosté výměny bez předchozího dovozu náhrad, může celní úřad povolit osobě, které bylo uděleno povolení používat režim pasivního zušlechtovacího styku bez možnosti použít systém prosté výměny, aby dovezla náhradu. Žádost musí být podána nejpozději při dovozu této náhrady.

§ 207

(1) Náhrada musí být zařazena do stejné podpoložky celního sazebníku a musí mít stejnou obchodní kvalitu a stejnou technickou charakteristiku, jakou by mělo dočasně vyvážené zboží, kdyby bylo zušlechtěno.

(2) Bylo-li dočasně vyvážené zboží před vývozem používáno, musí být náhrada také používaná a nesmí být novým výrobkem. Byla-li náhrada dodána bezúplatně v důsledku smluvních nebo zákonných práv z odpovědnosti za vady, může celní úřad povolit výjimku.

§ 208

Prostá výměna může být povolena pouze tehdy, je-li možné ověřit, že jsou splněny podmínky stanovené v § 207.

§ 209

Ustanovení vztahující se na zušlechtně výrobky se vztahují také na náhrady; ustanovení § 212 tím nejsou dotčena.

§ 210

(1) Při předchozím dovozu musí být dočasně vyvážené zboží vyvezeno ve lhůtě dvou měsíců ode dne přijetí celního prohlášení k propuštění náhrady do volného oběhu.

(2) Z důvodů hodných zřetele může celní úřad na žádost osoby, které bylo povolení uděleno, lhůtu uvedenou v odstavci 1 přiměřeně prodloužit, a to i v případě, že původně stanovená lhůta již uplynula.

(3) Pro účely odstavce 1 se umístění dočasně vyváženého zboží do svobodného celního skladu nebo svobodného celního pásma nebo jeho propuštění do režimu uskladňování v celním skladu považuje za vývoz.

§ 211

Je-li při předchozím dovozu postupováno podle § 203, stanoví se částka, která se má odečíst, podle sazeb vztahujících se na dočasně vyvážené zboží ke dni přijetí celního prohlášení na jeho propuštění.

§ 212

Ustanovení § 199 odst. 2 a § 200 odst. 1 písm. a) se na prostou výměnu nevztahují.

§ 212a

(1) Lhůtu ke zpětnému dovozu zušlechtněných výrobků (§ 201) stanoví celní úřad s přihlédnutím k době nutné k provedení zpracovatelských operací a době potřebné k přepravě dočasně vyváženého zboží a zušlechtněných výrobků. Lhůta počíná běžet od okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku.

(2) Lhůtu ke zpětnému dovozu náhrad v systému prosté výměny bez předchozího dovozu těchto náhrad stanoví celní úřad s přihlédnutím k době potřebné pro nahrazení dočasně vyváženého zboží a době potřebné k přepravě dočasně vyváženého zboží a náhrad. Lhůta počíná běžet od okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku.

(3) Zpětný dovoz podle odstavců 1 a 2 se považuje za uskutečněný, jestliže zušlechtně výrobky nebo náhrady byly

- a) propuštěny do volného oběhu,
- b) umístěny ve svobodném celním skladu nebo svobodném celním pásmu, propuštěny do režimu

uskladňování v celním skladu nebo aktivního zušlechťovacího styku, nebo

- c) propuštěny do režimu společného tranzitu.

(4) Rozhodujícím pro posouzení dodržení stanovené lhůty je okamžik přijetí celního prohlášení na propuštění zušlechtněných výrobků nebo náhrad do volného oběhu, režimu uskladňování v celním skladu, aktivního zušlechťovacího styku nebo režimu společného tranzitu anebo okamžik jejich umístění ve svobodném celním skladu nebo svobodném celním pásmu.

§ 212b

V odůvodněných případech může celní úřad stanovit procento výtěžnosti (§ 169) až po propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku, nejpozději však do okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zušlechtněných výrobků do volného oběhu.

§ 212c

(1) V případech, kdy lze bez nadměrného administrativního zatížení sledovat správnost prováděných zpracovatelských operací, může celní úřad přijmout celní prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku, aniž by bylo vydáno příslušné povolení. V tomto případě se přijetí celního prohlášení považuje za vydání příslušného povolení. Podmínky pro udělení povolení musí být i v tomto případě splněny.

(2) Celní prohlášení uvedené v odstavci 1 musí deklarant doložit dokladem obsahujícím

- a) obchodní firmu, popřípadě název nebo jméno a příjmení a sídlo, popřípadě místo podnikání a bydliště deklaranta, daňové identifikační číslo deklaranta nebo, nemá-li je přiděleno, jeho identifikační číslo; je-li deklarantem fyzická osoba, která nemá přiděleno daňové identifikační číslo ani identifikační číslo, uvádí se její rodné číslo, není-li žadatel shodný s deklarantem,
- b) charakteristiku zpracovatelské operace,
- c) obchodní nebo technický popis zpracovaného výrobku,
- d) procento výtěžnosti nebo způsob jeho stanovení,
- e) lhůtu, ve které musí být zpracováním výrobků přiděleno jiné celně schválené určení,
- f) způsob ztotožnění.

(3) Doklad uvedený v odstavci 2 nemusí být předložen, jsou-li údaje uvedené v odstavci 2 uvedeny v podaném celním prohlášení.

§ 212d

(1) Je-li účelem zpracovatelské operace oprava, bezúplatná i za úplatu, dočasně vyváženého zboží, které nemá obchodní charakter, povolí celní úřad na žádost deklaranta, aby podání celního prohlášení na

propuštění zboží do volného oběhu sloužilo jako podání žádosti o povolení režimu pasivního zušlechťovacího styku. V tomto případě se přijetí celního prohlášení považuje za vydání příslušného povolení. Podmínky stanovené tímto zákonem pro udělení povolení musí být i v tomto případě splněny.

(2) Za opravu zboží, včetně jeho uvedení do původního stavu, se pro účely odstavce 1 považuje i oprava, která

- a) je prováděna pouze příležitostně, a
- b) se týká výhradně zboží určeného k osobní potřebě dovozce nebo členů jeho rodiny.

(3) Skutečnosti uvedené v odstavci 2 je povinen prokázat žadatel.

§ 212e

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku lze podat pouze u celního úřadu uvedeného v povolení.

(2) Popis zboží uvedeného v celním prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku musí odpovídat popisu zboží uvedenému v uděleném povolení; ustanovení § 212d nejsou dotčena.

§ 212f

Pro povolování a provádění zjednodušených postupů režimu pasivního zušlechťovacího styku platí § 132b, 132c a § 132f až 132m přiměřeně.

§ 212g

(1) Celní prohlášení na propuštění zušlechtěných výrobků do volného oběhu se podává u celního úřadu uvedeného v povolení.

(2) Celní prohlášení na propuštění zušlechtěných výrobků podle § 212d do volného oběhu se podává u kteréhokoliv vnitrozemského celního úřadu.

(3) Popis zboží uvedeného v celním prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu musí odpovídat popisu zboží uvedenému v uděleném povolení; ustanovení § 212d nejsou dotčena.

§ 212h

Celní prohlášení na propuštění zušlechtěných výrobků do volného oběhu musí být doloženo doklady potřebnými pro propuštění do volného oběhu a dále

- a) celním prohlášením, na jehož základě bylo zboží propuštěno do režimu pasivního zušlechťovacího styku, a
- b) dokladem prokazujícím, že zušlechtěné výrobky nebo náhrada byly získány ve stanovené lhůtě způsobem stanoveným v povolení, je-li celní prohlášení podáno po uplynutí lhůty stanovené k je-

jich dovozu a zpětný dovoz se považuje za uskutečněný podle § 212a odst. 3.

§ 212i

Při propuštění zušlechtěných výrobků do volného oběhu platí ustanovení § 132a až 132m obdobně.

§ 212j

(1) Při určování částky cla podle § 203 odst. 2 se náklady vzniklé v souvislosti s nakládkou, přepravou a pojištěním dočasně vyváženého zboží na místo, kde byla zušlechťovací operace nebo poslední zušlechťovací operace provedena, nezahrnují do

- a) hodnoty dočasně vyváženého zboží, která byla vzata v úvahu při určení celní hodnoty podle § 75 odst. 1 písm. b) bodu 1,
- b) zpracovatelských nákladů, jestliže hodnotu dočasně vyváženého zboží nelze podle § 75 odst. 1 písm. b) bodu 1 určit.

(2) Zpracovatelské náklady uvedené v odstavci 1 zahrnují náklady vzniklé v souvislosti s nakládkou, přepravou a pojištěním zušlechtěných výrobků při dopravě z místa, kde tyto výrobky podstoupily zušlechťovací operace nebo poslední zušlechťovací operace, na místo, kde vstoupily do tuzemska.

(3) Náklady na opravu uvedenými v § 205 se rozumí celková částka, kterou osoba, které bylo povolení uděleno, za opravu zaplatila nebo má zaplatit osobě nebo ve prospěch osoby, která opravu provedla. Tato částka zahrnuje všechny platby, které byly nebo mají být za opravu dočasně vyvezeného zboží uhrazeny jako podmínka opravy osobě, která opravu provedla, osobou, které bylo povolení uděleno. Platba nemusí mít formu převodu částky, může být provedena akreditivem nebo cennými papíry a může být provedena přímo nebo nepřímo. Pro vztah mezi osobou, které bylo povolení uděleno, a osobou, která opravu provedla, se užijí ustanovení § 65 odst. 3, 4 a 5 obdobně.

§ 212k

Nejsou-li všechny zušlechtěné výrobky, s výjimkou vedlejších zušlechtěných výrobků vzniklých z předmětné zpracovatelské operace, propuštěny do volného oběhu současně, stanoví se podíl dočasně vyvezeného zboží ve zušlechtěných výrobcích. Způsob stanovení podílu upraví ministerstvo vyhláškou.

§ 212l

(1) Obchodně-politická opatření vztahující se k vývozu se uplatňují i při propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku, a to v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku.

(2) Jsou-li zušlechtěné výrobky propouštěny do

volného oběhu, uplatní se zvláštní obchodně-politická opatření vztahující se na tyto výrobky v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění do volného oběhu pouze tehdy, nemají-li český původ ve smyslu ustanovení § 60 odst. 2 a § 62.

(3) Obchodně-politická opatření vztahující se na dovoz zboží se neuplatňují tehdy, jestliže byl použit systém prosté výměny nebo účelem zpracovatelské operace byla oprava anebo další zpracovatelské operace byly provedeny v souladu s ustanovením § 173.

§ 213

Postupy stanovené pro režim pasivního zušlechťovacího styku se použijí také pro účely provádění ne-sazebních obchodně-politických opatření.

DÍL TŘETÍ VÝVOZ

§ 214

(1) Režim vývozu umožňuje, aby české zboží opustilo tuzemsko. Vývoz zahrnuje vybrání vývozních cel, uplatnění obchodně-politických opatření a další vývozní formality.

(2) Stejně jako zboží vyvážené v režimu vývozu bude propuštěno zboží, které má být dodáno osobám jiných států, které požívají výhod podle mezinárodních smluv.⁹⁾

§ 214a

Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu musí být doloženo přepravními doklady. Je-li zboží patřící do jedné podpoložky celního sazebníku uvedené v celním prohlášení vyváženo ve dvou nebo více balených nákladových kusech, může celní úřad požadovat předložení seznamu zboží nebo jiného dokladu, v němž je uveden obsah každého jednotlivého nákladového kusu.

§ 215

České zboží, které má být vyvezeno do zahraničí, musí být propuštěno v režimu vývozu. Ustanovení celních předpisů uplatňovaná na zboží vyvážené cestujícími, zboží propuštěné do režimu pasivního zušlechťovacího styku nebo režimu tranzitu tím nejsou dotčena.

§ 215a

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu se podává u celního úřadu, v jehož územ-

ním obvodu má vývozce sídlo nebo bydliště nebo kde je zboží baleno nebo v souvislosti s jeho vývozem nakládáno na dopravní prostředek.

(2) Jedná-li se o dílčí zásilku, může být celní prohlášení podáno u celního úřadu, v jehož územním obvodu má sídlo nebo bydliště dodavatel dílčí zásilky.

(3) Z důvodů rychlosti a hospodárnosti vývozní operace, a neztíží-li se tím provádění celního dohledu, povolí příslušný celní úřad, aby celní prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu bylo podáno u jiného celního úřadu než uvedeného v odstavcích 1 a 2.

§ 215b

(1) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu, které má trvale zůstat v zahraničí a jehož hodnota nepřevyšuje částku 110 000 Kč, může být podáno u pohraničního celního úřadu.

(2) Celní prohlášení na propuštění zboží, které má obchodní charakter, do režimu vývozu lze podat též pohraničnímu celnímu úřadu, jedná-li se o zboží, které má být vyvezeno za účelem trvalého ponechání v zahraničí, u kterého lze snadno a účinně provést celní kontrolu (§ 128a odst. 2) nebo povolil-li to pohraniční celní úřad a není-li tím narušena plynulost dopravy přes státní hranice.

(3) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu lze podat ústně nebo jiným úkonem pouze u pohraničního celního úřadu; v zájmu zjednodušení celního řízení může ministerstvo vyhláškou stanovit, za jakých podmínek a u kterého jiného než pohraničního celního úřadu lze rovněž podat celní prohlášení ústně nebo jiným úkonem.

§ 216

(1) Celní úřad propustí zboží k vývozu s podmínkou, že zboží vystoupí do zahraničí ve stejném stavu a za stejných podmínek, jaké platily v okamžiku přijetí celního prohlášení k vývozu. Celní úřad může stanovit lhůtu, ve které musí zboží vystoupit do zahraničí.

(2) Nevystoupilo-li zboží propuštěné do režimu vývozu do zahraničí, je vývozce povinen o této skutečnosti bezodkladně informovat příslušný celní úřad a případně mu vrátit díl vývozního celního prohlášení, který mu byl vydán.

(3) Je-li zboží současně propuštěno do režimu vývozu a režimu společného tranzitu a toto zboží v důsledku změny přepravní smlouvy nevystoupilo do zahraničí, může být na základě této změněné přepravní smlouvy plněno pouze se souhlasem celního úřadu, který zboží do režimu tranzitu propustil. Celnímu

⁹⁾ Např. vyhláška ministra zahraničních věcí č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, vyhláška ministra zahraničních věcí č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích.

úřadu musí být vráceny příslušné díly celních prohlášení.

§ 216a

(1) Neúplné celní prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do režimu vývozu, musí kromě údajů stanovených vyhláškou ministerstva obsahovat

- a) přesný popis zboží umožňující celnímu úřadu ihned a jednoznačně zařadit zboží do příslušné položky nebo podpoložky celního sazebníku,
- b) další údaje a náležitosti, které považuje celní úřad za potřebné pro identifikaci zboží, uplatnění předpisů pro jeho propuštění do režimu vývozu a stanovení kauce požadované před jeho propuštěním.

(2) Nevztahuje-li se na předmětné zboží žádný zákaz nebo omezení a popis zboží umožňuje jeho okamžitě a jednoznačně zařazení do příslušné položky celního sazebníku, může celní úřad povolit, aby žadatel v písemném celním prohlášení neuváděl údaje o zemi určení a kód podpoložky zboží celního sazebníku.

(3) Neúplné celní prohlášení musí deklarant označit poznámkou „Zjednodušený vývoz“.

(4) Pro předkládání neúplného celního prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu platí § 132b až 132f přiměřeně.

§ 216b

(1) Na písemnou žádost může celní úřad povolit, aby bylo zboží propuštěno do režimu vývozu na základě zjednodušeného celního prohlášení. Pro povolování zjednodušeného postupu při podávání celního prohlášení na propuštění zboží do režimu vývozu platí § 132h a 132i přiměřeně.

(2) Zjednodušené celní prohlášení může mít formu

- a) neúplného celního prohlášení, nebo
- b) obchodního nebo administrativního dokladu.

(3) Zjednodušené celní prohlášení bude přijato pouze tehdy, bude-li celnímu úřadu předloženo předmětné zboží.

(4) Žádost o propuštění zboží na základě obchodního nebo administrativního dokladu může být nahrazena souhrnnou žádostí vztahující se na veškeré zboží propouštěné do režimu vývozu ve stanovené době; odkaz na udělení povolení uvede deklarant ve zjednodušeném celním prohlášení.

(5) Bylo-li podáno zjednodušené celní prohlášení podle odstavce 2 písm. b), použijí se ustanovení § 132b a § 216a odst. 3 obdobně.

§ 216c

(1) Na základě písemné žádosti může celní úřad povolit, aby zboží bylo propuštěno do režimu vývozu v prostorách žadatele nebo na jiném místě určeném nebo schváleném celním úřadem. Pro podmínky k udělení povolení platí obdobně § 132k.

(2) Povolení podle odstavce 1 musí obsahovat konkrétní pravidla pro provádění režimu vývozu, zejména

- a) celní úřad, u kterého může být místní řízení prováděno,
- b) zboží, na které se povolení vztahuje,
- c) způsob a formu plnění povinností uvedených v § 216d,
- d) způsob zajištění celního dluhu,
- e) okamžik propuštění zboží do režimu vývozu,
- f) způsob potvrzování propuštění zboží,
- g) lhůtu, v níž musí být celnímu úřadu předloženo dodatečné celní prohlášení.

§ 216d

(1) Aby se celní úřad mohl přesvědčit o řádném provedení příslušných operací, musí osoba, které bylo povolení uděleno (dále jen „schválený vývozce“), před přemístěním zboží z míst uvedených v § 216c

- a) oznámit celnímu úřadu způsobem jím stanoveným toto přemístění,
- b) zapsat předmětné zboží do své evidence vedené elektronicky,
- c) poskytnout celnímu úřadu, po zapsání zboží do své evidence, veškeré doklady potřebné pro uplatnění ustanovení upravující propuštění zboží do režimu vývozu.

(2) Nebude-li tím ovlivněno řádné provádění režimu vývozu, může celní úřad schválenému vývozci povolit, z důvodů hodných zřetele, zejména je-li to odůvodněno charakterem předmětného zboží a jeho rychlým obratem, aby celnímu úřadu neoznamoval každé přemístění zboží, s podmínkou, že celnímu úřadu poskytne veškeré informace, které celní úřad považuje za potřebné k tomu, aby v případě potřeby mohl zboží překontrolovat. V těchto případech se zapsání předmětného zboží do evidence příslušné osoby považuje za propuštění zboží do režimu vývozu.

(3) Zápis vyváženého zboží do evidencí uvedených v odstavci 1 písm. b) může být se souhlasem celního úřadu nahrazen jiným úkonem, který skýtá celnímu úřadu záruku řádného provádění režimu. Vždy však musí být zřejmé datum zapsání do příslušné evidence a zboží musí být jednoznačně ztotožnitelné.

§ 216e

Propuštění předmětného zboží do režimu vývozu může být předem ověřeno

- a) otiskem služebního razítka a podpisem pověřeného zaměstnance celního úřadu, nebo
- b) otiskem zvláštního razítka schváleného vývozce; vzor razítka upraví ministerstvo vyhláškou. Otisk zvláštního razítka může být na písemném celním prohlášení předtištěn.

HLAVA JEDENÁCTÁ SVOBODNÁ CELNÍ PÁSMO A SVOBODNÉ CELNÍ SKLADY

DÍL PRVNÍ OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 217

(1) Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady jsou částí celního území nebo stavby umístěné na tomto území, oddělené od ostatního celního území, kde

- a) zahraniční zboží není pro účely cel, daní a poplatků vybíraných při dovozu a dovozních obchodně-politických opatření považováno za zboží, které se nachází v tuzemsku, s tím, že není propuštěno do volného oběhu nebo do jiného celního režimu nebo užito nebo spotřebováno za jiných podmínek než stanovených celními předpisy,
- b) na české zboží jsou podle zvláštních předpisů, v důsledku jeho umístění ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, uplatňovány výhody, které se obvykle vztahují na zboží při jeho vývozu.

(2) Mají-li se podle zvláštních právních předpisů uplatňovat obchodně-politická opatření

- a) při propuštění zboží do volného oběhu, neuplatňují se tato opatření na zboží umístěné do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu,
- b) při vstupu zboží do tuzemska, uplatňují se tato opatření na zahraniční zboží umístěné do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu,
- c) na vývoz zboží, uplatňují se tato opatření tehdy, je-li české zboží umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu vyváženo do zahraničí; vyvážené zboží je pod celním dohledem.

(3) Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady zřizuje a ruší vláda nařízením.

§ 218

(1) Není-li stanoveno jinak, musí být svobodné celní pásmo oploceno. Celní orgány určí vstupní a výstupní místa svobodného celního pásma a svobodného

celního skladu. Hranice svobodného celního pásma musí být vedena a objekt svobodného celního skladu musí být umístěn tak, aby usnadňovaly provádění celního dohledu a zabraňovaly nedovolenému přemísťování zboží ze svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu.

(2) Jakákoliv stavba ve svobodném celním pásmu se může uskutečnit jen po předchozím souhlasu celního úřadu.

§ 219

(1) Obvod a vstupní a výstupní místa svobodného celního pásma a svobodného celního skladu jsou pod dohledem celního úřadu.

(2) Osoby a dopravní prostředky vstupující do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nebo vystupující z nich mohou být podrobeny celní kontrole.

(3) Přístup do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu může být odepřen osobám, které neskýtají záruku dodržování pravidel stanovených pro svobodná celní pásma a svobodné celní sklady, protože byly opakovaně potrestány za porušení celních předpisů.

(4) Celní úřad je oprávněn kontrolovat zboží, které vstupuje do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, opouští je nebo v nich zůstává. K umožnění této kontroly budou celnímu úřadu předávány kopie dopravních dokladů doprovázejících vstupující nebo vystupující zboží, nebo budou tyto doklady za tímto účelem uschovány pro potřeby celního úřadu osobou jím určenou.

(5) Zboží vstupující do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nemusí být předkládáno celnímu úřadu a nemusí na ně být podáno celní prohlášení.

(6) Kontrolu podle odstavců 2 a 4 provádí celní úřad pouze namátkově a tehdy, má-li důvodně zato, že celní předpisy jsou porušovány; ustanovení odstavce 1 tím nejsou dotčena.

(7) Převravním dokladem podle odstavce 4 se rozumí jakýkoliv doklad týkající se dopravy předmětného zboží, podle něhož lze toto zboží ztotožnit, zejména dodací list, nákladní list a manifest.

§ 219a

(1) Ministerstvo může rozhodnutím určit svobodná celní pásma, ve kterých se, za podmínek stanovených pro režim uskladňování v celním skladu, provádí celní kontrola a příslušné celní formalities a vyžaduje se zajištění celního dluhu. V těchto svobodných celních pásmech se nepoužijí ustanovení § 221, 227 a 231.

(2) Ustanovení § 47, § 81 odst. 1, § 82 a 242 o svobodných celních pásmech se na svobodná celní pásma určená podle odstavce 1 nevztahují.

DÍL DRUHÝ UMIŠŤOVÁNÍ ZBOŽÍ VE SVOBODNÝCH CELNÍCH PÁSMECH A SVOBODNÝCH CELNÍCH SKLADECH

§ 220

(1) Ve svobodném celním pásmu nebo ve svobodném celním skladu může být umístěno české zboží i zahraniční zboží bez ohledu na jeho množství, původ a místo jeho dovozu nebo místo určení, včetně zboží, na které se vztahují zákazy a omezení, nejde-li o zákazy a omezení z důvodů veterinárních, rostlinolékařských, z důvodů ochrany veřejné mravnosti nebo veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví, ochrany životního prostředí, ochrany kulturních památek, ochrany předmětů muzejní a galerijní hodnoty, předmětů kulturní hodnoty a zákazů a omezení týkající se ochrany duševního vlastnictví.

(2) Nebezpečné zboží, zboží, které může znehodnotit jiné zboží anebo vyžaduje zvláštní zařízení, může být umístěno pouze v prostorech k tomu speciálně vybavených.

§ 221

(1) Zboží vstupující do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nemusí být předloženo celnímu úřadu a nemusí být podáno celní prohlášení. Ustanovení § 219 odst. 4 tím nejsou dotčena.

(2) Zboží však musí být předloženo celnímu úřadu a bude podrobena předepsaným celním formalitám tehdy, jestliže

- a) bylo propuštěno do režimu, který byl ukončen umístěním zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu; umožňuje-li příslušný režim, aby zboží nebylo předkládáno, nebude se jeho předložení vyžadovat,
- b) je umístěno do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu na základě rozhodnutí o vrácení nebo prominutí dovozního cla,
- c) mají být uplatněna opatření uvedená v § 217 odst. 1 písm. b).

(3) Celní úřad může požadovat, aby mu bylo předloženo zboží podléhající vývoznímu clu, daním a poplatkům nebo jiným vývozním opatřením a aby bylo podrobena předepsaným celním formalitám.

(4) Na žádost oprávněné osoby celní úřad potvrdí, že zboží umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu je buď české zboží nebo zahraniční zboží.

(5) V případě uvedeném v odstavci 2 písm. a)

musí být předloženo také celní prohlášení, na jehož základě bylo předmětné zboží navrženo do příslušného celního režimu; ustanovení upravující zjednodušený postup při propuštění zboží do režimu, který je ukončován umístěním zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, tím nejsou dotčena.

(6) Jestliže je režim aktivního zušlechťovacího styku nebo režim dočasného použití ukončen propuštěním zušlechťovaných výrobků nebo dovezeného zboží do režimu národního tranzitu, který je následně ukončen umístěním těchto zušlechťovaných výrobků nebo dovezeného zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, je příslušná osoba povinna uvést tuto skutečnost do evidence vedené podle § 227.

DÍL TŘETÍ PROVOZ SVOBODNÝCH CELNÍCH PÁSEM A SVOBODNÝCH CELNÍCH SKLADŮ

§ 222

(1) Doba umístění zboží ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu není omezena.

(2) Ministerstvo může vyhláškou tuto dobu omezit u českého zboží, na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství.

§ 223

(1) Za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem je ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu povolena jakákoliv průmyslová (výrobní) nebo obchodní činnost nebo poskytování služeb. Provozování těchto činností a poskytování služeb musí být předem oznámeno příslušnému celnímu úřadu.

(2) S ohledem na povahu zboží nebo potřebu celního dohledu může příslušný celní úřad určitou činnost uvedenou v odstavci 1 ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu zakázat nebo omezit.

(3) Celní úřad může osobám, které opakovaně porušily ustanovení tohoto zákona, zakázat, aby pokračovaly v podnikatelské činnosti ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu.

§ 224

(1) Zahraniční zboží umístěné do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, po dobu tohoto umístění

- a) může být propuštěno do volného oběhu za podmínek stanovených pro propuštění do tohoto režimu a podmínek uvedených v § 229,

- b) může být bez povolení podrobena operacím a obvyklým manipulacím uvedeným v § 152 odst. 3,
- c) může být propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku za podmínek stanovených pro tento režim,
- d) může být propuštěno do režimu přepracování pod celním dohledem za podmínek stanovených pro tento režim,
- e) může být propuštěno do režimu dočasného použití za podmínek stanovených pro tento režim,
- f) může ho osoba, která je k tomu oprávněna, přenechat ve prospěch státu,
- g) může být zničeno, za předpokladu, že osoba, která je k tomu oprávněna, poskytne celnímu úřadu veškeré informace, které celní úřad považuje za potřebné.

(2) Je-li zboží propuštěno do režimu uvedeného v odstavci 1 písm. c), d) nebo e), mohou být použity způsoby kontroly platné pro tyto režimy.

§ 225

České zboží, na něž se vztahují ustanovení § 217 odst. 1 písm. b) a na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství, může být podrobena pouze takovým formám manipulace, které jsou pro takové zboží stanoveny tímto předpisem. Tyto manipulace mohou být prováděny bez povolení.

§ 226

(1) K jiným účelům než uvedeným v § 224 a 225 nesmí být zahraniční zboží a české zboží, na které se vztahují ustanovení § 217 odst. 1 písm. b), ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu spotřebováno nebo použito.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije a předmětné zboží může být ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu spotřebováno nebo použito, jestliže se při jeho propuštění do režimu volného oběhu nebo dočasného použití neuplatňuje dovozní clo nebo obchodně-politická opatření. V tom případě se nevyžaduje celní prohlášení na propuštění do volného oběhu nebo dočasného použití. Celní prohlášení však musí být podáno, jestliže se toto zboží má započítat do celních kvót.

§ 227

(1) Osoba, provádějící ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu činnosti uvedené v § 223 odst. 1, je povinna vést evidenci o zboží, které vstupuje do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, opouští je nebo v nich zůstává, způsobem stanoveným celním úřadem, jejímž základem je účetní evidence stanovená zvláštními předpisy tak, aby byla možná identifikace zboží a byl získán

přehled o jeho pohybu. Zboží musí být zaneseno do této evidence od okamžiku dodání do prostorů této osoby. Evidence musí být dána celnímu úřadu k dispozici, aby byla umožněna kontrola, kterou celní úřad považuje za potřebnou.

(2) V případě přemístění zboží uvnitř svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, musí být doklady vztahující se k tomuto přemístění uschovány pro potřebu celních orgánů. Krátkodobé skladování zboží prováděné v souvislosti s přemístěním se považuje za nedílnou součást přemístění.

DÍL ČTVRTÝ

VÝVOZ ZBOŽÍ ZE SVOBODNÝCH CELNÍCH PÁSEM A SVOBODNÝCH CELNÍCH SKLADŮ

§ 228

(1) Nestanoví-li zvláštní předpisy jinak, může být zboží opouštějící svobodné celní pásmo nebo svobodný celní sklad

- a) vyvezeno v režimu vývozu nebo vyvezeno zpět do zahraničí, nebo
- b) dodáno do jiné části území České republiky.

(2) Ustanovení § 47 a 48 a § 80 až 97, s výjimkou ustanovení § 91 až 96 týkajících se českého zboží, se vztahují na zboží dodané do jiné části území České republiky s výjimkou případu, kdy zboží opouští svobodné celní pásmo vzdušnou cestou, aniž by bylo propuštěno do režimu tranzitu nebo jiného režimu.

§ 229

(1) Vznikl-li u zahraničního zboží celní dluh a celní hodnota tohoto zboží se zakládá na ceně skutečně placené nebo která má být za zboží zaplacená, zahrnující náklady na skladování nebo zachování tohoto zboží ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, nebudou tyto náklady do celní hodnoty zahrnuty, budou-li odlišeny od ceny skutečně placené nebo která má být za zboží zaplacená.

(2) Jestliže se zbožím ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, na základě povolení celního úřadu, byly provedeny obvyklé manipulace ve smyslu ustanovení § 152 odst. 3, nutné k zajištění uchování zboží nebo zlepšení jeho balení nebo prodejní jakosti anebo úpravy pro dopravu, bude na žádost dovozce vyměřeno clo podle povahy zboží a celní hodnoty, jaké byly před provedením těchto manipulací.

§ 230

(1) Českému zboží, uvedenému v § 217 odst. 1 písm. b), které podléhá právnímu předpisu, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství, a které je umístěno ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, budou určeny způsoby nakládání

nebo užití stanovené zvláštními předpisy, které z důvodu jeho umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu poskytují výhody, které jsou obvykle spojené s vývozem tohoto zboží.

(2) Jestliže se zboží uvedené v odstavci 1 vrátilo do jiné části území České republiky, nebo jestliže ve lhůtě uvedené ve vyhlášce vydané podle § 222 odst. 2 nebyla podána žádost o propuštění do režimu uvedeného v odstavci 1, učiní celní úřad potřebná opatření stanovená zvláštními předpisy pro nedodržení příslušného režimu.

§ 231

(1) Jestliže bylo zboží dodáno nebo vráceno do jiné části území České republiky nebo propuštěno do příslušného režimu, je možno použít potvrzení uvedeného v § 221 odst. 4, aby bylo prokázáno, zda se jedná o české nebo zahraniční zboží.

(2) Jestliže není k dispozici žádné potvrzení nebo jiná evidence o tom, zda se jedná o zahraniční nebo české zboží, pokládá se zboží

- a) pro účely uplatnění vývozního cla a vývozních licencí nebo vývozních obchodně-politických opatření za české zboží,
- b) v ostatních případech za zahraniční zboží.

§ 232

Celní úřad kontroluje, aby při vývozu nebo zpětném vývozu zboží ze svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu byla dodržována ustanovení právních předpisů upravující vývoz nebo zpětný vývoz zboží.

HLAVA DVANÁCTÁ ZVLÁŠTNÍ ŘÍZENÍ

DÍL PRVNÍ

ZPĚTNÝ VÝVOZ, ZNIČENÍ A PŘENECHÁNÍ ZBOŽÍ VE PROSPĚCH STÁTU

§ 233

(1) Zahraniční zboží dovezené do tuzemska

- a) může být vyvezeno zpět do zahraničí, nebo
- b) může být zničeno pod přímým dohledem celních orgánů, nebo
- c) může ho oprávněná osoba přenechat ve prospěch státu.

(2) Zpětný vývoz, zničení nebo přenechání zboží ve prospěch státu musí být celnímu úřadu předem sděleno. Jestliže je podána žádost o zpětný vývoz zboží propuštěním do jiného režimu než režimu tranzitu, musí být podáno celní prohlášení podle § 98 až 125.

(3) Celní úřad povolí zničení zboží nebo jeho přenechání ve prospěch státu za podmínky, že budou zachovány předpisy o ochraně životního prostředí a že tím nevzniknou státu žádné náklady, kromě nákladů souvisejících s jeho prodejem.

(4) Odpadu a zbytkům vzniklým při zničení zboží může být přiděleno celně schválené určení stanovené pro zahraniční zboží. Zboží zůstane pod celním dohledem až do propuštění do příslušného režimu.

DÍL DRUHÝ VRÁCENÉ ZBOŽÍ

§ 234

(1) Zboží, které vývozem z tuzemska ztratilo status českého zboží a které se ve lhůtě tří let vrací zpět do tuzemska a je propuštěno do volného oběhu, je na žádost oprávněné osoby osvobozeno od dovozního cla.

(2) Celní úřad může lhůtu uvedenou v odstavci 1 z důvodů hodných zřetele prodloužit.

(3) Bylo-li vrácené zboží před vývozem z tuzemska propuštěno do volného oběhu s částečným nebo úplným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, přizná celní úřad osvobození od dovozního cla uvedené v odstavci 1 tehdy, je-li toto zboží opět použito ke stejnému účelu. Není-li vrácené zboží používáno ke stejnému účelu, sníží se vybíraná částka dovozního cla o případně vybranou částku cla při prvním propuštění tohoto zboží do volného oběhu. Je-li tato částka vyšší než částka vyplývající z propuštění vráceného zboží do volného oběhu, žádná náhrada se neposkytuje.

(4) Osvobození od dovozního cla uvedené v odstavcích 1 a 3 nebude přiznáno, jestliže zboží

- a) bylo vyvezeno z tuzemska v režimu pasivního zušlechťovacího styku, s výjimkou případů, kdy je vráceno ve stavu, v jakém bylo vyvezeno,
- b) podléhá opatřením vztahujícím se na vývoz do jiných států.

(5) Ministerstvo může vyhláškou stanovit podrobnosti a podmínky, za kterých se opatření uvedená v odstavci 4 písm. b) nepoužijí.

§ 235

Zboží musí být dovezeno zpět ve stavu, v jakém bylo vyvezeno. Ministerstvo může vyhláškou stanovit podmínky, za kterých může být od tohoto požadavku upuštěno.

§ 236

(1) Na zušlechtěné výrobky, které byly původně vyvezeny nebo vyvezeny zpět poté, co byly propuště-

těny do režimu aktivního zušlechťovacího styku, se ustanovení § 234 a 235 použijí přiměřeně.

(2) Částka dovozního cla se stanoví podle právních předpisů uplatňovaných pro režim aktivního zušlechťovacího styku s tím, že okamžik propuštění ke zpětnému vývozu se považuje za okamžik propuštění zušlechťovaných výrobků do volného oběhu.

DÍL TŘETÍ OSVOBOZENÍ OD CLA

§ 237

(1) Od cla je osvobozeno zboží, u něhož to vzhledem k jeho konečnému použití vyžaduje obecný zájem. Případy, kdy je zboží vzhledem k jeho konečnému použití osvobozeno od cla, jakož i podmínky, za nichž je zboží osvobozeno od cla, stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Od cla je osvobozeno zboží dovážené zahraničními osobami, které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv.⁹⁾ Podmínky a rozsah osvobození od cla stanoví ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zahraničních věcí vyhláškou.

(3) Neposkytuje-li některý stát celní osvobození na zboží dovážené z České republiky v rozsahu odpovídajícím rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva, může ministerstvo pro dovoz zboží z tohoto státu osvobození od cla omezit nebo odeprít.

HLAVA TŘINÁCTÁ CELNÍ DLUH

DÍL PRVNÍ VZNIK CELNÍHO DLUHU

§ 238

(1) Celní dluh při dovozu vzniká

- a) propuštěním zboží podléhajícího dovoznímu clu do volného oběhu,
- b) propuštěním zboží podléhajícího dovoznímu clu do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

(2) Celní dluh vznikne v okamžiku přijetí celního prohlášení.

(3) Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je společným a nerozdílným dlužníkem také osoba, v jejíž prospěch se celní prohlášení činí. Je-li celní prohlášení na propuštění do některého z režimů uvedeného v odstavci 1 učiněno na podkladě informací, v jejichž důsledku nebylo dlužné clo nebo jeho část vybráno, osoba, která tyto informace poskytla a která si byla vědoma nebo si měla být vědoma, že

informace nejsou pravdivé, je také společným a nerozdílným dlužníkem.

§ 239

(1) Celní dluh při dovozu vzniká

- a) nezákonným dovozem zboží podléhajícího dovoznímu clu do tuzemska, nebo
- b) nezákonným dovozem zboží umístěného do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu do jiné části území České republiky.

(2) Za nezákonný dovoz se považuje jakýkoliv dovoz zboží v rozporu s ustanovením § 80 až 84 a § 228 odst. 1 písm. b).

(3) Celní dluh vznikne v okamžiku nezákonného dovozu zboží do tuzemska.

(4) Dlužníky společnými a nerozdílnými jsou

- a) osoba, která toto zboží nezákonně dovezla,
- b) každá osoba, která se zúčastnila nezákonného dovozu zboží a byla si vědoma nebo si měla být vědoma, že tento dovoz je nezákonný,
- c) každá osoba, která nezákonně dovezené zboží získala nebo držela, a která si byla vědoma nebo si měla být vědoma v době získání nebo obdržení zboží, že bylo dovezeno nezákonně.

(5) Není-li možno stanovit přesnou výši celního dluhu, stanoví celní úřad jeho výši podle podpoložky zboží s nejvyšší celní sazbou příslušného čtyřmístného čísla.

§ 240

(1) Celní dluh při dovozu zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká jeho nezákonným odnětím celnímu dohledu. Za nezákonné odnětí zboží celnímu dohledu se považuje také podání celního prohlášení na předmětné zboží, nebo jiný právní úkon mající stejné účinky, na jehož základě získá toto zboží neoprávněně status českého zboží.

(2) Celní dluh vzniká v okamžiku, kdy je zboží odňato celnímu dohledu.

(3) Dlužníky společnými a nerozdílnými jsou

- a) osoba, která zboží odňala celnímu dohledu,
- b) každá osoba, která se tohoto odnětí zúčastnila a byla si vědoma nebo si měla být vědoma, že zboží je odnímáno celnímu dohledu,
- c) každá osoba, která získala nebo držela zboží odňaté celnímu dohledu a v okamžiku získání nebo obdržení zboží si byla nebo si měla být vědoma, že zboží bylo odňato celnímu dohledu,
- d) osoba, která má plnit povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží nebo z režimu, do kterého bylo zboží propuštěno.

(4) Není-li možno stanovit přesnou výši celního

dluhu, stanoví celní úřad jeho výši podle podpoložky zboží s nejvyšší celní sazbou příslušného čtyřmístného čísla.

§ 241

(1) V jiných případech, než jsou uvedeny v § 240, mají-li nedostatky zásadní vliv na správné provádění příslušného režimu, celní dluh při dovozu zboží podléhajícího clu vzniká

- a) nesplněním některé povinnosti vyplývající z dočasněho uskladnění zboží, které podléhá dovoznímu clu, nebo z režimu, do něhož bylo toto zboží propuštěno,
- b) nedodržetím podmínek stanovených pro propuštění zboží do příslušného režimu nebo pro propuštění zboží s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití.

(2) Celní dluh vzniká buď v okamžiku, kdy povinnost, jejímž nesplněním celní dluh vzniká, přestává být plněna, nebo v okamžiku, kdy je zboží propuštěno do příslušného režimu, zjistí-li se dodatečně, že podmínky stanovené pro propuštění do tohoto režimu nebo pro úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla v důsledku konečného použití zboží nebyly ve skutečnosti splněny.

(3) Dlužníkem je ten, kdo má plnit povinnosti vyplývající z dočasněho uskladnění zboží podléhajícího dovoznímu clu nebo povinnosti stanovené pro použití režimu, do něhož bylo toto zboží propuštěno, anebo má plnit podmínky stanovené při propuštění tohoto zboží do příslušného režimu.

§ 241a

Za nedostatky, které mají zásadní vliv na dočasné uskladnění nebo příslušný celní režim podle § 241, se nepovažuje

- a) pokus o nezákonné odnětí předmětného zboží celnímu dohledu,
- b) nedbalost příslušné osoby,
- c) případ, kdy veškeré formality potřebné k upravení situace předmětného zboží jsou následně provedeny a jedná se o
 1. překročení lhůty stanovené pro přidělení zboží některého celně schváleného určení zboží při jeho dočasném uskladnění nebo propuštění do celního režimu, v případech, kdy by celní úřad povolil prodloužení této lhůty, kdyby o to bylo požádáno,
 2. zboží propuštěné do režimu tranzitu a nebyla dodržena lhůta pro předložení zboží celnímu úřadu určení a k jeho předložení dojde později,
 3. zboží dočasně uskladněné nebo propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu, se kte-

rým bylo manipulováno jinak, než bylo stanoveno, a celní úřad by tuto manipulaci povolil, kdyby o ni bylo požádáno,

4. zboží propuštěné do režimu dočasněho použití, bylo-li zboží použito jiným způsobem, než uvedeným v příslušném povolení, mohlo-li by být toto použití povoleno, kdyby o ně bylo požádáno,
5. zboží dočasně uskladněné nebo propuštěné do celního režimu přemístěné bez souhlasu celního úřadu a toto zboží může být předloženo celnímu úřadu na jeho žádost,
6. zboží dočasně uskladněné nebo propuštěné do celního režimu, které bylo vyvezeno zpět do zahraničí nebo bylo umístěno do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu bez splnění stanovených celních formalit,
7. zboží, které může být zcela nebo částečně osvobozeno od dovozního cla podle § 197, a před jeho propuštěním do volného oběhu byly porušeny podmínky dočasněho uskladnění nebo příslušného celního režimu, do kterého bylo před tím propuštěno,
8. zboží, které je průběžně propouštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku a příslušná osoba opomněla požádat o prodloužení platnosti příslušného povolení, ale podmínky pro jeho propuštění byly splněny.

§ 242

(1) Celní dluh při dovozu zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká spotřebou nebo použitím ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu za jiných podmínek, než které jsou stanoveny celními předpisy. Dojde-li ke ztrátě zboží a tato ztráta je celním orgánům náležitě vysvětlena a prokázána, považuje se ztracené zboží za zboží, které bylo spotřebováno nebo použito ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu.

(2) Celní dluh vznikne v okamžiku, kdy je zboží spotřebováno nebo poprvé použito v rozporu s podmínkami stanovenými celními předpisy.

(3) Dlužníkem společným a nerozdílným je ten, kdo zboží spotřeboval nebo poprvé použil, a každý, kdo se spotřeby nebo použití zúčastnil a byl si vědom nebo si měl být vědom, že je zboží spotřebováno nebo používáno v rozporu s podmínkami stanovenými celními předpisy. Považuje-li se ztracené zboží za zboží, které bylo spotřebováno nebo použito ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu a není možné postupovat podle předchozí věty, je osobou povinnou splnit celní dluh osoba, která je celním orgánům známa jako poslední držitel zboží.

§ 243

(1) Ustanovení § 239 a § 241 odst. 1 písm. a) neplatí a celní dluh nevznikne, prokáže-li příslušná osoba, že neplnění povinností vzniklých z

- a) ustanovení § 80 až 84 a § 228 odst. 1 písm. b), nebo
- b) uskladnění zboží v dočasném skladu, nebo
- c) použití režimu, do kterého bylo zboží propuštěno,

vyplývá z úplného zničení nebo nenahraditelné ztráty zmíněného zboží v důsledku jeho povahy nebo nehody nebo vyšší moci, anebo na základě povolení celního úřadu. Pro účely tohoto odstavce se považuje zboží za nenahraditelně ztracené, jestliže již nemůže být nikým používáno.

(2) Celní dluh nevzniká u zboží propuštěného do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, jestliže je takové zboží se souhlasem celního úřadu vyvezeno zpět.

(3) Celní úřad vyhoví žádosti dotčené osoby týkající se úbytku zboží, prokáže-li, že ke zjištěným ztrátám nedošlo v důsledku nedodržení pokynů pro přepravu, skladování a zpracování zboží nebo pro manipulaci s ním, stanovených celními orgány.

§ 244

Nevznikne-li v souladu s § 243 odst. 1 celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, jsou odpad a zbytky vyplývající ze zničení zboží považovány za zahraniční zboží.

§ 245

Vznikl-li za podmínek uvedených v § 240 nebo § 241 celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, odečte se již zaplacená částka dovozního cla od výše celního dluhu. Toto ustanovení se použije přiměřeně, jestliže celní dluh vznikl u odpadu a zbytků vyplývajících ze zničení předmětného zboží.

§ 245a

(1) Aniž by byla dotčena ustanovení upravující zákazy a omezení, kterým může předmětné zboží podléhat, získá zboží, u kterého vznikl celní dluh podle § 239, 240, 241 nebo § 242 a clo bylo zaplacen v plné výši, status českého zboží a není třeba je propouštět do volného oběhu.

(2) Propadnutí nebo zabránění zboží podle § 283 písm. c) a d) nemá vliv na změnu jeho statusu.

§ 245b

(1) Zahraniční zboží, které bylo přenecháno ve prospěch státu, nebo které propadlo ve prospěch státu nebo bylo zabráno, je považováno za propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu.

(2) Zboží uvedené v odstavci 1 může celní úřad prodat pouze tehdy, provedl-li kupující bezodkladně všechny formalities k přidělení celně schváleného určení předmětnému zboží. Zahrnuje-li cena, za kterou celní úřad předmětné zboží prodal, clo a daně, považuje se prodej za propuštění do volného oběhu a celní úřad příslušné clo a daně odvede na stanovený účet.

(3) Je-li se zbožím uvedeným v odstavci 1 naloženo jinak, než že je prodáno, provede celní úřad bezodkladně všechny formalities potřebné pro to, aby mohlo být zboží přiděleno některé z celně schválených určení uvedených v § 2 písm. l) bodech 1 až 4.

§ 246

(1) Při vývozu zboží podléhajícího vývoznímu clu, na které bylo podáno celní prohlášení, vzniká celní dluh vývozem zboží do zahraničí.

(2) Celní dluh vzniká v okamžiku, kdy je celní prohlášení přijato celním úřadem.

(3) Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem společným a nerozdílným také osoba, v jejíž prospěch se celní prohlášení činí.

§ 247

(1) Celní dluh při vývozu zboží podléhajícího vývoznímu clu vzniká jeho nezákonným vývozem. Za nezákonný vývoz se považuje jakýkoliv vývoz zboží do zahraničí, na které nebylo podáno celní prohlášení, i když podáno být mělo.

(2) Celní dluh vzniká v okamžiku, kdy předmětné zboží skutečně opouští tuzemsko.

(3) Dlužníkem společným a nerozdílným je ten, kdo

- a) zboží vyvezl,
- b) se na takovém vývozu zúčastnil a byl si vědom nebo si měl být vědom, že celní prohlášení nebylo podáno i když podáno být mělo.

§ 248

(1) Celní dluh vzniká nedodržením podmínek umožňujících, aby zboží bylo vyvezeno do zahraničí s částečným nebo úplným osvobozením od vývozního cla.

(2) Celní dluh vzniká v okamžiku, kdy bylo zboží dodáno na jiné místo určení, než které bylo stanoveno v podmínkách umožňujících, aby zboží bylo vyvezeno do zahraničí s částečným nebo úplným osvobozením

od vývozního cla. Není-li možno tento okamžik určit, vzniká celní dluh uplynutím lhůty stanovené pro předložení dokladu o tom, že byly splněny podmínky opravňující přiznání takového osvobození.

(3) Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je společným a nerozdílným dlužníkem také osoba, v jejíž prospěch se celní prohlášení činí.

§ 249

Celní dluh podle § 238 až 242 a § 246 až 248 vzniká i tehdy, kdy se na zboží s výjimkou omamných a psychotropních látek a padělaných peněz vztahují zákazy a omezení vývozu nebo dovozu.

§ 249a

Stanoví-li celní předpisy pro předmětné zboží, na základě původu nebo konečného použití, sníženou celní sazbu nebo částečné nebo úplné osvobození od dovozního cla, přizná celní úřad tuto sníženou celní sazbu nebo částečné nebo úplné osvobození od dovozního cla také tehdy, vznikl-li celní dluh podle § 239 až 242 a § 247 a 248, nelze-li příslušné osobě přičítat klamání nebo zřejmé zanedbání a prokáže-li tato osoba, že podmínky pro přiznání snížené celní sazby nebo osvobození od dovozního cla jsou splněny.

§ 250

Je-li několik osob odpovědnou za splnění celního dluhu, považují se za společné a nerozdílné dlužníky.

§ 251

(1) Není-li tímto zákonem stanoveno jinak, vyměřuje se dovozní nebo vývozní clo podle předpisů platných v okamžiku, kdy celní dluh vznikl.

(2) Není-li možno přesně určit okamžik, kdy celní dluh vznikl, vzniká celní dluh v okamžiku, který celní úřad podle jemu dostupných informací určí jako okamžik, v němž bylo zboží v situaci, za níž celní dluh vzniká.

§ 252

(1) Celní dluh vzniká na místě, na kterém bylo zboží v situaci, v níž celní dluh vzniká.

(2) Není-li možno místo vzniku celního dluhu určit podle odstavce 1, vzniká celní dluh na místě, které celní úřad podle jemu dostupných informací určí jako místo, na kterém bylo zboží v situaci, za níž celní dluh vzniká.

(3) Není-li zboží v tuzemsku propuštěno do celního režimu, vzniká celní dluh na místě, na kterém zboží propuštěné do příslušného režimu v zahraničí vstoupilo do tuzemska.

(4) Může-li celní úřad na základě informací, které

jsou mu dostupné, určit, že celní dluh již vznikl na jiném místě, na kterém se zboží nacházelo dříve, považuje se celní dluh vzniklý na místě, kde celní dluh vznikl nejdříve.

§ 253

(1) Vyplývá-li z mezinárodní smlouvy uzavřené mezi Českou republikou a některými státy, že při dovozu do těchto států budou přiznány výhody preferenčního sazebního zacházení na zboží získané v režimu aktivního zušlechťovacího styku a které ve smyslu těchto smluv pochází z České republiky, vzniká celní dluh při dovozu zahraničního zboží pocházejícího ze třetích států vloženého do předmětného zboží vydáním osvědčení, které je třeba k přiznání výhod preferenčního sazebního zacházení v těchto státech.

(2) Celní dluh podle odstavce 1 vzniká okamžikem přijetí vývozního celního prohlášení vztahujícího se na předmětné zboží.

(3) Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem také osoba, v jejíž prospěch se celní prohlášení činí.

(4) Částka dovozního cla odpovídající tomuto celnímu dluhu se stanoví podle stejných podmínek, jako kdyby se jednalo o celní dluh, který by vznikl přijetím celního prohlášení na propuštění zahraničního zboží pocházejícího ze třetích států do volného oběhu při ukončení režimu aktivního zušlechťovacího styku.

DÍL DRUHÝ ZAJIŠTĚNÍ CELNÍHO DLUHU

§ 254

(1) Mohou-li celní orgány v souladu s celními předpisy vyžadovat zajištění celního dluhu, musí být toto zajištění poskytnuto dlužníkem nebo tím, kdo by se dlužníkem mohl stát.

(2) Celní orgány nemusí požadovat zajištění celního dluhu, je-li zajišťovaná částka nižší než 20 000 Kč; to neplatí, jedná-li se o režim společného tranzitu.

(3) Celní orgány mohou požadovat na jeden celní dluh pouze jeden druh zajištění.

(4) Celní orgány mohou povolit, aby zajištění celního dluhu poskytla jiná osoba než ta, od níž se zajištění celního dluhu požaduje.

(5) Osobám, které navrhnou propuštění zboží do jiného režimu než tranzit, může ministerstvo povolit, aby nemusely zajišťovat celní dluh. Podmínky stanovené v § 144a až 144g se použijí přiměřeně.

§ 255

(1) Není-li zajištění celního dluhu stanoveno cel-

ními předpisy jako povinné, mohou celní orgány požadovat zajištění celního dluhu, mají-li důvodně za to, že celní dluh, který vznikl nebo který by mohl vzniknout, nebude ve stanovené lhůtě splněn.

(2) Zajištění celního dluhu uvedené v odstavci 1 požaduje celní úřad

- a) v době uplatňování příslušných ustanovení celních předpisů, na jejichž základě požaduje zajištění celního dluhu, nebo
- b) kdykoliv následně po té, kdy zjistí, že není jisté, že celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout, bude ve stanovené lhůtě splněn.

§ 256

(1) Zajištění celního dluhu může být učiněno

- a) převodem příslušné částky na účet celního orgánu (dále jen „celní jistota“), je-li zajišťován celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné operace prováděné jedním dlužníkem,
- b) ručením
 1. globálně za celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné nebo několika operací prováděných jedním dlužníkem (dále jen „globální záruka“),
 2. individuálně za celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné operace prováděné jedním dlužníkem (dále jen „individuální záruka“), a to buď s použitím záruční listiny nebo záručního dokladu, nebo
- c) zástavním právem,^{9b)} je-li zajišťován celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné operace, jiné než režim tranzitu, prováděné jedním dlužníkem; zástavním věřitelem je stát, jehož jménem jedná příslušný celní úřad, u něhož je zajištění celního dluhu zástavním právem použito.

(2) Za zajištění celního dluhu rovnocenné celní jistotě se považuje

- a) předložení šeku, jehož proplacení je zaručeno bankou, nebo
- b) předložení jiného dokladu uznaného celním úřadem jako prostředek platby.

(3) Je-li celní dluh zajištěn celní jistotou, nehradí celní orgány žádný úrok ze zajištěné částky.

(4) Při zajišťování celního dluhu celní jistotou v režimu tranzitu uvolní celní úřad odeslání celní jistoty ihned poté, co byla tranzitní operace vyřízena podle § 142 odst. 3.

(5) Při zajišťování celního dluhu celní jistotou v jiných operacích než v režimu tranzitu uvolní příslušný

celní úřad celní jistotu ihned poté, co zajištění podle § 263 odst. 1 zaniklo.

(6) Není-li celní dluh ve lhůtách stanovených tímto zákonem dobrovolně splněn, použije se celní jistota na úhradu cla, daní a poplatků vybíraných při dovozu, dopravného, skladného, pokuty uložené podle tohoto zákona a nákladů řízení. Případný zbytek celní jistoty se vrátí osobě, která celní dluh zajistila celní jistotou.

(7) Ručení se poskytuje v rozsahu stanoveném záručními listinami samostatně pro

- a) národní tranzit,
- b) společný tranzit, nebo
- c) jiné operace než režim tranzitu.

(8) Ministerstvo stanoví vyhláškou formu, obsah, náležitosti, rozsah a způsob použití záručních listin, záručních dokladů a osvědčení o zajištění celního dluhu globální zárukou, jakož i způsob a podmínky pro stanovení částky uváděné v záruční listině (zaručená částka).

§ 257

(1) Stanoví-li celní předpisy povinné zajištění celního dluhu, určí celní orgány toto zajištění ve výši, kterou je

- a) přesná výše příslušného celního dluhu nebo dluhů, jestliže je možno tuto výši bezpečně určit v době, kdy je zajištění celního dluhu požadováno,
- b) celními orgány odhadnutá nejvýše možná výše příslušného celního dluhu nebo dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout, v ostatních případech.

(2) Je-li propouštěno do režimu tranzitu zboží uvedené v seznamu stanoveném podle § 260g odst. 1, nesmí být výše individuálního zajištění celního dluhu nižší než částka, která odpovídá množství přepravovaného zboží.

(3) Stanoví-li celní předpisy, že zajištění celního dluhu není povinné a celní orgány toto zajištění vyžadují, stanoví výši zajištění tak, aby nepřesahovala výši uvedenou v odstavci 1.

§ 258

(1) Používání globální záruky může celní orgán povolit na žádost české osoby, která ji hodlá v budoucnu používat a

- a) nebyla pravomocně postižena za závažné nebo opakované porušení celních předpisů nebo před-

^{9b)} § 151a až 151j zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník.

pisů o daních a poplatcích v průběhu 3 let před podáním žádosti, a

- b) režim, v němž má být celní dluh globální zárukou zajištěn, používá pravidelně a nikoliv pouze příležitostně.

(2) Žádost o povolení se podává písemně a musí obsahovat veškeré údaje, které umožní celním orgánům posoudit, zda podmínky, za kterých může být povolení uděleno, jsou splněny.

(3) Žadatel je odpovědný za správnost poskytnutých údajů a pravost dokladů, kterými je podání doloženo.

(4) Držitel povolení je povinen informovat celní orgán, který povolení udělil, o všech okolnostech, které vyšly najevo po udělení povolení a mohou mít vliv na platnost nebo obsah uděleného povolení.

(5) Celní orgán, který povolení udělil, zruší jeho platnost nebo je změní, jestliže držitel povolení neplní podmínky stanovené v povolení nebo stanovené celními předpisy.

§ 259

(1) V režimu tranzitu lze použít globální záruku k zajištění celního dluhu nebo dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout ze zajištěných operací, až do výše referenční částky. Hlavní povinný odpovídá za to, že celní dluh nebo součet celních dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout ze zajištěných operací, nepřekročí referenční částku. Dojde-li k překročení referenční částky, je hlavní povinný povinen o této skutečnosti neprodleně informovat celní orgán, který globální záruku povolil. Není-li dále stanoveno jinak, je referenční částka shodná se zaručenou částkou.

(2) V jiných operacích než režim tranzitu lze použít globální záruku k zajištění celního dluhu nebo dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout ze zajištěných operací, až do výše zaručené částky. Uživatel globální záruky odpovídá za to, že celní dluh nebo součet celních dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout ze zajištěných operací, nepřekročí zaručenou částku. Dojde-li k překročení zaručené částky, je uživatel globální záruky povinen o této skutečnosti neprodleně informovat celní orgán, který globální záruku povolil.

§ 259a

(1) Hlavnímu povinnému, který vykazuje dlouhodobou finanční stabilitu a nepřepравuje zboží uvedené v seznamu stanoveném podle § 260g odst. 1, může být zaručená částka snížena na

- a) 50 % referenční částky, prokáže-li, že má dostatečné zkušenosti s režimem tranzitu,
b) 30 % referenční částky, prokáže-li, že má dosta-

tečné zkušenosti s režimem tranzitu, a aktivně spolupracuje s celními orgány.

(2) Hlavnímu povinnému, který vykazuje dlouhodobou finanční stabilitu, má dostatečné zkušenosti s režimem tranzitu a přepravuje zboží uvedené v seznamu stanoveném podle § 260g odst. 1, může být zaručená částka snížena na

- a) 50 % referenční částky, prokáže-li, že aktivně spolupracuje s celními orgány a používá účinný systém kontroly dopravních operací,
b) 30 % referenční částky, prokáže-li, že aktivně spolupracuje s příslušnými úřady, používá účinný systém kontroly dopravních operací a je schopen plnit platební povinnosti a dostát svým závazkům.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou, co se rozumí dlouhodobou finanční stabilitou, dostatečnými zkušenostmi s režimem tranzitu, aktivní spoluprací s celními orgány a účinným systémem kontroly dopravních operací.

§ 260

(1) Ručitel se v záruční listině písemným prohlášením zaváže, že společně a nerozdílně s dlužníkem splní zaručenou výši celního dluhu, není však společným a nerozdílným dlužníkem ve smyslu ustanoveném § 238 až 242.

(2) Ručitelem může být pouze česká osoba, rozdílná od dlužníka, které být ručitelem povolil příslušný celní orgán na žádost

- a) budoucího uživatele globální záruky, má-li být poskytnuta globální záruka,
b) budoucího ručitele, má-li být poskytnuta individuální záruka s použitím záručního dokladu, nebo
c) dlužníka nebo osoby, která by se dlužníkem mohla stát, má-li být poskytnuta individuální záruka s použitím záruční listiny.

(3) Povolení podle odstavce 2 může být uděleno pouze osobě,

- a) která řádně a včas plní povinnosti vyplývající z celních předpisů,
b) jejíž finanční situace je taková, že může splnit každý celní dluh, který zaručila,
c) která nebyla pravomocně postižena za závažné nebo opakované porušení celních předpisů nebo předpisů o daních a poplatcích v průběhu 3 let před podáním žádosti.

(4) Osoba, která hodlá být ručitelem ve společném tranzitu, musí splnit nejen podmínky uvedené v odstavci 3, ale také musí zřídit kontaktní místo pro účely úředního styku s celními orgány v každé smluvní straně, které bude záruka poskytnuta; jedná-li se o Evropské společenství, zřizuje se kontaktní místo v každém jeho členském státě.

(5) Celní orgány odejmou udělené povolení, jestliže ručitel

- a) již nespĺňuje podmínky uvedené v odstavci 3,
- b) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem, nebo
- c) neplní podmínky stanovené v povolení.

(6) Ručitel může kdykoliv a bez udání důvodů zrušit ručitelství vztah. Zrušení nabude účinnosti šestnáctého dne ode dne písemného oznámení této skutečnosti ručitelem celnímu orgánu, který povolení udělil, a současně tímto dnem udělené povolení pozbývá platnosti.

(7) Celní orgány odejmou udělené povolení, jestliže uživatel globální záruky

- a) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) řádně a včas neplní povinnosti vyplývající z celních předpisů,
- c) neplní podmínky stanovené v povolení nebo stanovené celními předpisy, nebo
- d) o odnětí povolení požádal.

(8) Udělené povolení pozbývá platnosti

- a) uplynutím doby, na kterou bylo vydáno,
- b) rozhodnutím celních orgánů o odnětí povolení.

(9) Ode dne pozbytí platnosti povolení nelze celní dluh zajistit záruční listinou, záručním dokladem ani osvědčením o záruce, které byly vydány v době platnosti povolení.

(10) Za osobu rozdílnou od dlužníka se pro účely odstavce 2 nepovažují osoby uvedené v § 65 odst. 3.

§ 260a

(1) Žádost o povolení ručitele a užívání globální záruky se podává

- a) ministerstvu, jedná-li se o režim společného tranzitu,
- b) celnímu ředitelství, v jehož územním obvodu má žadatel bydliště nebo sídlo, jedná-li se o režim národního tranzitu,
- c) celnímu úřadu, u něhož bude záruka používána v případech jiných než uvedených v písmenech a) a b).

(2) Žádost o povolení ručitele pro individuální záruku s použitím záručního dokladu se podává ministerstvu.

(3) Žádost o povolení ručitele pro individuální záruku s použitím záruční listiny se podává celnímu úřadu, u něhož bude záruka použita.

(4) K žádosti podle odstavců 1 až 3 se přikládají podklady potřebné pro rozhodnutí, kterými se rozumí

- a) osvědčení příslušných orgánů, ne starší 60 dnů, že daňové povinnosti, jakož i dávky na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti ručitele a v systému globální záruky i uživatele jsou řádně a včas plněny,
- b) kopie daňových přiznání ručitele a v systému globální záruky i uživatele za dva roky nazpět,
- c) u ručitele a v systému globální záruky i u uživatele globální záruky účetní doklady, kterými se rozumí účetní závěrka nebo výkaz o majetku a závazcích a o příjmech a výdajích, sestavené k poslednímu dni účetního období, které předcházelo účetnímu období, v němž byla žádost celnímu orgánu doručena.

(5) Není-li žádost doložena stanovenými podklady podle odstavce 4 a nejsou-li ověřované skutečnosti celnímu orgánu známy, vyzve celní orgán žadatele k předložení chybějících podkladů v jím stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než 30 dnů. Ode dne odeslání výzvy do dne, kdy celní orgán požadované podklady obdrží, lhůta pro rozhodnutí podle § 260b neběží. Nebudou-li požadované podklady předloženy ve stanovené lhůtě, je žádost neplatná a pohlíží se na ni, jako kdyby nebyla podána.

§ 260b

Celní orgán je povinen o žádosti podle § 260a odst. 1 nebo 2 rozhodnout do 60 dnů od zahájení řízení; ve zvlášť složitých případech rozhodne nejdéle do 90 dnů; nelze-li vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, může ji přiměřeně prodloužit odvolací orgán (orgán příslušný rozhodnout o rozkladu). Nemůže-li celní orgán rozhodnout do 60 dnů, popřípadě do 90 dnů, je povinen o tom žadatele s uvedením důvodů prodloužení s vyřízením žádosti a konečné lhůty pro vydání rozhodnutí uvědomit.

§ 260c

Rozhodnutí, kterým se žádosti podle § 260a odst. 1 až 3 vyhovuje, nemusí být odůvodněno a nemusí obsahovat poučení o opravném prostředku.

§ 260d

Byla-li žádost podle § 260a odst. 1 nebo 2 zamítnuta, protože žadatel nespĺňuje stanovená kritéria, lze novou žádost podat nejdříve po 12 měsících ode dne oznámení zamítavého rozhodnutí.

§ 260e

Celní orgán, který povolení podle § 260a odst. 1 udělil, vydá žadateli osvědčení o zajištění celního dluhu globální zárukou. Osvědčení se nevydává, jsou-li údaje uvedené v rozhodnutí obsaženy v informačním systému celní správy.

§ 260f

(1) Při vystavení osvědčení nebo kdykoliv později během jeho platnosti určí deklarant osobu, která je oprávněna jednat jeho jménem. Předložením osvědčení prokazují oprávněné osoby, že jsou oprávněny za deklaranta jednat v rozsahu uvedených právních úkonů a zajišťovat celní dluh globální zárukou. Ministerstvo vyhláškou stanoví, při kterých operacích může být celní dluh zajištěn globální zárukou.

(2) Doba platnosti osvědčení nesmí být delší než 2 roky. Platnost osvědčení lze jednou prodloužit, a to nejvýše o další 2 roky.

(3) Bude-li povolení zajišťovat celní dluh globální zárukou odejmuto, hlavní povinný nebo deklarant neprodleně vrátí celnímu orgánu, který povolení vydal, všechna osvědčení, jejichž doba platnosti ještě neuplynula.

§ 260g

(1) Ministerstvo může stanovit vyhláškou seznam zboží, u něhož je v režimu tranzitu zjišťováno mimořádné riziko podvodů, jakož i způsob a podmínky pro určení výše zajištění celního dluhu a pro použití opatření vztahujících se k tomuto zboží.

(2) Ministerstvo může vyhláškou dočasně zakázat používání globální záruky se sníženou zaručenou částkou (§ 259a) anebo dočasně vyloučit určité zboží z používání globální záruky; z důvodů hodných zřetele může ministerstvo do doby nabytí účinnosti příslušné vyhlášky stanovit tyto zákazy rozhodnutím, které vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů.

Individuální záruka s použitím záručního dokladu

§ 260h

(1) Na zboží propouštěné do režimu společného tranzitu se předkládá jeden nebo několik záručních dokladů, v nichž je uvedena paušální částka ve výši a měně, které stanoví ministerstvo vyhláškou tak, aby součet paušálních částek nebyl nižší než požadovaná výše zajišťovaného celního dluhu. V režimu národního tranzitu a pro jiné operace než režim tranzitu se předkládá jeden nebo několik záručních dokladů, v nichž je uvedena částka v českých korunách stanovená ručitelem, aby součet uvedených částek nebyl nižší než požadovaná výše zajišťovaného celního dluhu. Potřebný počet záručních dokladů odevzdá hlavní povinný celnímu úřadu odesláním, jedná-li se o režim tranzitu, nebo deklarant celnímu úřadu, kterému bylo podáno celní prohlášení, jedná-li se o jiné operace než režim tranzitu.

(2) Na záručním dokladu uvádí ručitel lhůtu jeho platnosti, a to vyznačením posledního dne této lhůty. Lhůta nesmí být delší než jeden rok od data vydání.

(3) Pro přepočítání zahraniční měny na české ko-

runy se použije kurz vyhlášený Českou národní bankou a platný první pracovní den měsíce října roku, který předchází roku, v němž bylo přijato celní prohlášení, se kterým je předkládán záruční doklad.

§ 260i

U zboží uvedeného v seznamu stanoveném podle § 260g odst. 1 může ručitel omezit použití jím vydávaných záručních dokladů způsobem a v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva.

§ 260j

(1) Povolení podle § 260 odst. 2 písm. b) opravňuje ručitele vydat podle vlastního výběru záruční doklady osobám, od nichž se zajištění celního dluhu v režimu tranzitu nebo v jiných operacích než režim tranzitu požaduje.

(2) Ručitel za každý vydaný záruční doklad odpovídá až do částky v něm uvedené.

§ 260k

Individuální záruka s použitím záruční listiny

(1) Záruční listina pro individuální zajištění celního dluhu se předkládá celnímu úřadu, který zajištění celního dluhu požaduje.

(2) Celní úřad si předloženou záruční listinu po ověření její platnosti a správnosti ponechává.

§ 260l

Plnění celního dluhu ručitelem

(1) Celní úřad doručí platební výměr (rozhodnutí) o vyměření cla a daní ručiteli v případě, bylo-li vymáhání celního dluhu na společných a nerozdílných dlužnících neúspěšné.

(2) Celní úřad požaduje splnění celního dluhu ihned po ručiteli,

- a) stanoví-li tak mezinárodní smlouva,
- b) bylo-li by vymáhání dlužného cla a daní po společných a nerozdílných dlužnících vzhledem k jejich finanční a majetkové situaci marné nebo s ohledem na náklady vymáhání nevhodné, nebo
- c) zjistí-li, že byl podán návrh na prohlášení konkursu na majetek některého ze společných a nerozdílných dlužníků nebo takový konkurs byl prohlášen a nemá v konkursním řízení nárok na oddělené uspokojení.

§ 261

Osoba, od které je požadováno zajištění celního dluhu, si může vybrat, kterým ze způsobů uvedených v § 256 celní dluh zajistí. Celní orgány však mohou odmítnout navržený způsob zajištění celního dluhu,

není-li slučitelný s řádným prováděním příslušného režimu. Celní orgány mohou určit, aby zvolený způsob zajištění celního dluhu byl dodržen v průběhu stanovené doby.

§ 262

Zjistí-li celní orgány, že poskytnuté zajištění celního dluhu nezajišťuje tento dluh, nebo již není jisté, že dostatečně zajišťuje splnění celního dluhu ve stanovené lhůtě, budou vyžadovat od dlužníka dodatečné zajištění celního dluhu nebo nahrazení původního zajištění zajištěním novým.

§ 263

(1) Zajištění celního dluhu nezanikne, dokud celní dluh není splněn nebo dokud by mohl ještě vzniknout. Bude-li celní dluh splněn nebo již nemůže vzniknout, zajištění zaniká. Je-li celní dluh, který by mohl vzniknout u zboží propuštěného do režimu s podmíněným osvobozením od cla, zajištěn poskytnutím záruky a celní orgán neinformoval ručitele ve lhůtě jednoho roku ode dne, kdy měl být tento režim ukončen, o tom, že nebyl ukončen, zaniká ručení uplynutím této lhůty.

(2) Byl-li celní dluh splněn částečně nebo může vzniknout pouze jako část zajištěné částky, na žádost oprávněné osoby zanikne tomu odpovídající část zajištění.

§ 263a

Nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak, použijí se na rozhodování o povolení být ručitelem podle mezinárodní smlouvy, o odnětí a pozbytí platnosti uděleného povolení ustanovení § 260 odst. 2 až 6 obdobně.

DÍL TŘETÍ

EVIDENCE CLA, JEHO SPLATNOST A ULEHČENÍ JEHO PLATBY

Evidence cla

§ 264

(1) Celní úřad vyměří každou částku cla odpovídající celnímu dluhu (dále jen „částka cla“), má-li k dispozici všechny údaje potřebné pro stanovení její správné výše a zanesse ji do evidence cla vedené písemně nebo elektronicky (dále jen „zápis do evidence“).

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije tehdy, jestliže

- a) byla zavedena dočasná antidumpingová nebo vyrovnávací cla,
- b) částka cla dlužného podle právních předpisů je

vyšší než částka cla vyměřená na základě závazné informace, nebo

- c) částka cla je nižší než 400 Kč.

(3) Nemohlo-li být dlužníkovi ve lhůtě uvedené v § 268 doručeno rozhodnutí o vyměření částky cla, může celní úřad po uplynutí této lhůty příslušnou částku cla odeslat.

§ 265

(1) Vznikl-li celní dluh přijetím celního prohlášení na propuštění zboží do jiného režimu, než režimu dočasněho použití s částečným osvobozením od dovozního cla, zapíše celní úřad částku cla do evidence ihned poté, kdy byla vyměřena.

(2) Je-li celní dluh zajištěn, může být celková částka cla vztahující se na veškeré zboží propuštěné jedné osobě během lhůty stanovené celním úřadem, která nesmí přesáhnout 31 dnů, zapsána do evidence jednou částkou cla na konci této lhůty. Zápis do evidence musí být proveden nejpozději do 5 dnů po uplynutí této lhůty.

(3) V případě zavedení dočasněho antidumpingového nebo vyrovnávacího cla zapíše celní úřad částku cla do evidence do 1 měsíce po nabytí právní moci rozhodnutí, jímž bylo toto clo stanoveno.

(4) Vznikl-li celní dluh z jiných důvodů, než jsou uvedeny v odstavci 1, zapíše celní úřad příslušnou částku cla do evidence do 2 dnů poté, kdy může

- a) vyměřit příslušnou částku cla, a
- b) určit dlužníka.

§ 266

(1) Lhůty pro zápis částky cla do evidence uvedené v § 265 mohou být z důvodů hodných zřetele prodlouženy nejvíce o 14 dní.

(2) Lhůta určená podle odstavce 1 může být překročena, jestliže nastaly okolnosti, které nebylo možno předvídat, nebo z důvodů vyšší moci.

§ 267

(1) Jestliže nebyla částka cla zapsána do evidence v souladu s ustanovením § 265 a 266 nebo byla do evidence zapsána částka cla nižší, než jaká měla být vyměřena podle platných právních předpisů, zapíše celní úřad dodatečně do evidence částku cla, která má být zaplácena, nebo částku odpovídající rozdílu mezi původně vyměřenou částkou cla a částkou cla nově stanovenou, a to dodatečným platebním výměrem. Dodatečnou částku cla celní úřad zapíše do evidence do 2 pracovních dnů poté, kdy zjistil, že do evidence nebyla zapsána částka cla odpovídající částce cla stanovené podle platných právních předpisů a má k dispozici všechny podklady potřebné pro správné vyměření částky cla a může určit dlužníka. Právní moc rozhod-

nutí o původním vyměření částky cla není jejímu do-
datečnému vyměření na překážku. Dodatečně vymě-
řená částka cla je splatná do 30 dnů ode dne doručení
platebního výměru. Ustanovení § 266 platí obdobně.

(2) Vyplývá-li z výsledků kontroly prováděné
celními orgány možnost odhalení celního dluhu nebo
částky cla vyšší, než je částka již zapsaná do evidence,
ale celní orgány nejsou schopny určit přesnou částku,
která je podle právních předpisů dlužná, zapíše celní
úřad do evidence částku cla, která je z předmětného
zboží pravděpodobně dlužná, tak, aby mohlo být dluž-
níkovi doručeno rozhodnutí o vyměření prozatímní
částky cla před uplynutím doby uvedené v § 268. Zápis
částky cla, která je pravděpodobně dlužná, se považuje
za neplatný, nemůže-li celní úřad do 3 let ode dne, kdy
dlužníkovi doručil rozhodnutí o vyměření prozatímní
částky cla, určit přesnou částku cla.

(3) Celní úřad dodatečně částku cla do evidence
nezapíše, jestliže

- a) bylo uplatněno preferenční sazební zacházení
v rámci sazební kvóty nebo jiné opatření, pokud
nárok na toto zacházení v době přijetí celního
prohlášení skončil, aniž by tato skutečnost byla
zveřejněna před propuštěním předmětného zboží
do volného oběhu a deklarant jednal v dobré víře
a splnil všechny povinnosti stanovené celními
předpisy,
- b) částka cla, která měla být vyměřena podle plat-
ných právních předpisů, nebyla do evidence za-
psána v důsledku pochybení celního úřadu, dluž-
ník toto pochybení nemohl zjistit, jednal v dobré
víře a splnil všechny povinnosti stanovené celními
předpisy a tato částka u jedné osoby u jedné nebo
více dovozních operací nepřesahuje 1 850 000 Kč;
jedná-li se o více operací, musí se jednat o případy
vyplývající z jednoho pochybení celního úřadu.
Přesahuje-li částka cla 1 850 000 Kč, může minist-
terstvo povolit, aby tato částka nebyla zapsána do
evidence, nebo
- c) částka dodatečně vyměřovaného cla je nižší než
400 Kč.

(4) Pokud je clo dodatečně vyměřováno proto, že
původní částka cla byla vyměřena na základě pozmě-
něných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných
nebo nepravdivých údajů, uloží celní úřad z rozdílu
částky původně vyměřené a nově stanovené penále ve
výši 20 %. Celní úřad však penále neuloží, byla-li takto
stanovená částka cla vyměřena z podnětu dlužníka.

§ 268

(1) Jakmile byla částka cla zapsána do evidence,
musí být bez zbytečného odkladu dlužníkovi doru-
čeno písemné sdělení nebo rozhodnutí o jejím vymě-
ření; je-li celní prohlášení podáno ústně nebo jiným
úkonem, může být částka cla sdělena ústně. Je-li celní

prohlášení podáno elektronicky, může celní úřad sdělit
částku cla i elektronicky.

(2) Pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví
jinak, nelze částku cla zapsat do evidence po uplynutí
3 let od konce roku, v němž celní dluh vznikl.

(3) Byl-li před uplynutím lhůty uvedené v od-
stavci 2 učiněn úkon směřující k vyměření částky cla
nebo k jejímu dodatečnému vyměření, běží tříletá lhůta
znovu od konce roku, v němž byla příslušná osoba
o tomto úkonu zpravena. Vyměřit a doměřit částku
cla a zapsat ji do evidence však lze nejpozději do
10 let od konce roku, v němž celní dluh vznikl.

(4) Lhůty pro vyměření částky cla a její zapsání
do evidence uvedené v odstavcích 2 a 3 neplatí v pří-
padě, kdy příslušná částka cla nemohla být vyměřena
a zapsána do evidence v důsledku jednání, které má
znaky trestného činu.

§ 269

Splatnost

(1) Nepovolil-li celní úřad dlužníkovi odklad
platby, posečkání či zaplacení cla ve splátkách podle
§ 271 a 275, je vyměřená částka cla splatná ve lhůtě
10 dnů ode dne, kdy celní úřad doručil dlužníkovi
písemné sdělení či rozhodnutí o jejím vyměření nebo
mu její výši sdělil ústně či sdělení odeslal elektronicky;
není-li podle § 104 odst. 9 písm. b) požadováno vydání
písemného rozhodnutí, počíná lhůta splatnosti běžet
ode dne doručení písemného oznámení o propuštění
zboží nebo ode dne přijetí elektronického oznámení
o propuštění, bylo-li propuštění zboží oznamováno
pouze elektronicky. V případě souhrnného zápisu
částky cla do evidence podle § 265 odst. 2 musí být
lhůta splatnosti stanovena tak, aby nebyla dlužníkovi
poskytnuta lhůta delší, než kdyby mu byl povolen odk-
lad platby.

(2) Povolily-li celní orgány dlužníkovi odklad
platby, je částka cla splatná ve lhůtě stanovené v § 273.

(3) Lhůta splatnosti neběží, jestliže

- a) byla podána žádost o prominutí cla,
- b) předmětné zboží bylo zajištěno a lze mít důvodně
zato, že následně propadne ve prospěch státu nebo
bude vysloveno jeho zabrání, nebo
- c) celní dluh vznikl podle § 240 a celní úřad vyměří
clo více než jednomu dlužníkovi.

§ 270

Způsob úhrady

(1) Clo lze uhradit

- a) bezhotovostním převodem z účtu vedeného
u banky na příslušný účet celního úřadu,
- b) v hotovosti

1. prostřednictvím banky nebo držitele poštovní licence na příslušný účet celního úřadu,
2. zaměstnancům celní správy pověřeným celním úřadem výhradně přijímat od dlužníků platby cla v hotovosti; na přijatou platbu je celní úřad povinen vydat potvrzení,
3. výkonnému úředníku při výkonu exekuce, jde-li o platby, které mají být exekucí vymoženy, a není-li v exekučním příkaze nařízeno jinak,

- c) započtením přeplatku na jiném clu, nebo
d) kolkem, stanoví-li tak zvláštní předpis.

(2) Právnícké osoby a fyzické osoby-podnikatelé mohou uhradit clo v hotovosti způsobem uvedeným v odstavci 1 písm. b) bodu 2 pouze tehdy, jedná-li se o celkovou částku nepřesahující 5 000 Kč.

§ 271

Odklad platby

(1) Vztahuje-li se částka cla, kterou má příslušná osoba zaplatit, na zboží navržené do režimu zahrnujícího platbu cla, může příslušný celní orgán, na písemnou žádost této osoby, povolit za podmínek stanovených v § 272 až 274 odklad platby.

(2) Odklad platby může být povolen pouze tehdy, zajistí-li žadatel celní dluh.

§ 272

V rozhodnutí celní úřad stanoví, jestli odklad platby bude povolen

- a) samostatně pro každou částku cla zapsanou do evidence jednotlivě za podmínek uvedených v § 265 odst. 1 nebo § 267 odst. 1,
- b) souhrnně pro všechny částky cla zapsané do evidence za podmínek uvedených v § 265 odst. 1 ve lhůtě stanovené celním úřadem, která nesmí přesáhnout 31 dnů, nebo
- c) souhrnně pro všechny částky cla zapsané do evidence jednou částkou za podmínek uvedených v § 265 odst. 2.

§ 273

(1) Povinnost zaplatit částku cla lze odložit o 30 dnů. Lhůta pro zaplacení částky cla počíná běžet

- a) ode dne zapsání částky cla do evidence, jedná-li se o odklad platby podle § 272 písm. a),
- b) ode dne uplynutí lhůty, jedná-li se o odklad platby podle § 272 písm. b); lhůta pro odložení platby se v tomto případě snižuje o polovinu lhůty stanovené v citovaném ustanovení, nebo

- c) ode dne uplynutí lhůty, v jejímž průběhu bylo zboží propuštěno, jedná-li se o odklad platby podle § 272 písm. c); lhůta pro odložení platby se v tomto případě snižuje o polovinu lhůty stanovené v citovaném ustanovení.

(2) Je-li počet dnů ve lhůtách uvedených v odstavci 1 písm. b) a c) liché číslo, činí polovina dnů souhrnné lhůty, o níž se snižuje 30denní lhůta, polovinu nejbližšího vyššího sudého čísla.

§ 274

(1) Celní úřad odklad platby nepovolí u těch částek cla, které byly zapsány do evidence při podání neúplných celních prohlášení na propuštění zboží do celního režimu zahrnujícího platbu cla, neposkytl-li deklarant ve stanovené lhůtě celnímu úřadu informace pro konečné určení celní hodnoty nebo doklady chybějící v okamžiku přijetí neúplného celního prohlášení.

(2) Celní úřad však odklad platby povolí i v případech uvedených v odstavci 1, jestliže do evidence je zapsána částka cla, která má být zaplacená, předtím, než uplyne 30denní lhůta počínající běžet ode dne zapsání příslušné částky, nebo, pokud tato částka do evidence zapsána nebyla, od okamžiku přijetí celního prohlášení. V těchto případech nesmí lhůta pro odložení platby překročit lhůty stanovené v § 273.

§ 275

Posečkání a splátky

(1) Za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem^{9c)} může celní úřad kromě odkladu platby povolit na písemnou žádost také posečkání nebo splátky.

(2) Celní úřad povolí posečkání nebo splátky pouze tehdy, zajistí-li žadatel celní dluh. Celní úřad však nemusí zajištění celního dluhu vyžadovat, byla-li by zajištěním celního dluhu vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných nebo pokud by zajištění celního dluhu vedlo k hospodářskému zániku dlužníka.

(3) Za dobu posečkání nebo splátek zaplatí dlužník úrok z odložené částky ve výši 140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí. Celní úřad úrok předepíše za celou dobu posečkání a o výši úroku dlužníka vyzumí. Tento úrok je splatný do 8 dnů ode dne doručení platebního výměru. Úrok se nepředepíše, činí-li méně než 100 Kč nebo byla-li by jeho vymáháním vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných nebo pokud by vymáhání nedoplatku vedlo k hospodářskému zániku dlužníka.

^{9c)} § 60 zákona č. 337/1992 Sb.

§ 276

(1) Nezaplatí-li dlužník vyměřenou částku cla ve lhůtě splatnosti, celní úřad

- a) učiní bez zbytečného odkladu všechna opatření, která považuje za potřebná, včetně vymáhání nedoplatku, aby zajistil zaplacení této částky cla, a
- b) předepíše úrok z prodlení postupem podle zvláštního právního předpisu.^{9d)}

(2) Celní úřad úrok z prodlení podle odstavce 1 písm. b) nepředepíše,

- a) byla-li by jeho vymáháním vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných nebo pokud by jeho vymáhání vedlo k hospodářskému zániku dlužníka, nebo
- b) činí-li méně než 100 Kč u jednoho případu.

(3) Celní úřad úrok z prodlení podle odstavce 1 písm. b) nemusí předepsat, byla-li dlužná částka zaplacená do 5 dnů po uplynutí lhůty splatnosti.

§ 277 a 278

zrušeny

§ 279

Třetí osoba může zcela nebo zčásti zaplatit clo namísto dlužníka.

§ 280 a 281

zrušeny

DÍL ČTVRTÝ

PROMLČENÍ PRÁVA VYMÁHAT NEDOPLATEK CLA A ZÁNİK CELNÍHO DLUHU

§ 282

Promlčení práva vymáhat nedoplatek cla

(1) Právo vybrat a vymáhat nedoplatek cla se promlčuje po šesti letech po roce, ve kterém se stal splatným.

(2) Bylo-li před uplynutím lhůty podle odstavce 1 celními orgány nebo dlužníkem zahájeno řízení nebo učiněn úkon, které směřují k vybrání, zajištění nebo vymožení nedoplatku, běží lhůta podle odstavce 1 znovu od konce kalendářního roku, v němž bylo zahájeno řízení nebo učiněn úkon. Nedoplatky cla lze však vymáhat nejpozději do 20 let od konce kalendářního roku, v němž počala běžet lhůta podle odstavce 1, s výjimkou nedoplatků cla zajištěných podle odstavce 5.

(3) K promlčení se přihlédne pouze tehdy, je-li to

dlužníkem namítáno a jen v rozsahu uplatňované námitky.

(4) Je-li nedoplatek cla zajištěn zástavním právem na nemovitostech zápisem v příslušné evidenci, nelze do 30 let po tomto zápisu proti uplatnění zajištěného práva namítat promlčení nedoplatku. Ve stejné lhůtě nelze namítat promlčení nedoplatku cla, který je zajištěn zástavním právem na věci movité.

(5) Úkonem k vymáhání nedoplatku cla je také písemná upomínka o zaplacení cla doručená dlužníkovi.

§ 283

Zánik celního dluhu

Celní dluh zaniká

- a) zaplacením cla,
- b) prominutím cla,
- c) u zboží navrženého do režimu zahrnujícího povinnost zaplatit clo

1. prohlášením celního prohlášení za neplatné,

2. jestliže, před jeho propuštěním do navrženého režimu, propadlo ve prospěch státu, bylo zabráno, na příkaz celních orgánů zničeno, zničeno nebo nenahraditelně ztraceno v důsledku jeho povahy, nehody nebo vyšší moci anebo jestliže je v souladu s § 233 zničeno nebo přenecháno ve prospěch státu,

d) následným propadnutím zboží ve prospěch státu nebo jeho zabráním, jestliže celní dluh vznikl v souladu s § 239 a zboží bylo zajištěno při jeho nezákonném dovozu,

e) přenecháním zboží ve prospěch státu podle § 233.

§ 284

Ustanovení § 283 písm. a) až c) se vztahují přiměřeně i na zánik celního dluhu uvedeného v § 253. Tento dluh zanikne, jestliže byly zrušeny formalities prováděné s ohledem na preferenční sazební opatření uvedená v § 253.

DÍL PÁTÝ

VRÁCENÍ A PROMINUTÍ CLA

§ 285

(1) Vrácením cla se rozumí vrácení již zaplaceného dovozního nebo vývozního cla.

(2) Prominutím cla se rozumí rozhodnutí o zániku celního dluhu nebo prohlášení jeho zápisu v účet-

^{9d)} § 63 zákona č. 337/1992 Sb.

ních dokladech za neplatné, jestliže ještě nebylo clo zapláceno.

§ 286

(1) Celní úřad vrátí nebo promine dovozní nebo vývozní clo, jestliže zjistí, že tato částka cla nebyla nebo není dlužna v souladu s celními předpisy.

(2) Celní úřad vrátí dovozní nebo vývozní clo, jestliže mu bude žádost podána ve lhůtě tří let od dne, kdy byla částka cla dlužníkovi sdělena. Tuto lhůtu celní úřad prodlouží, jestliže z dlužníkem předložené evidence vyplývá, že dlužník nemohl žádost ve stanovené lhůtě podat z důvodu nehody nebo vyšší moci. Zjistí-li celní úřad skutečnosti uvedené v odstavci 1 sám, vrátí nebo promine clo z vlastního podnětu.

(3) Ministerstvo může vyhláškou stanovit další případy a podmínky, při jejichž splnění celní úřad vrátí nebo promine clo.

§ 287

Celní úřad vrátí nebo promine dovozní nebo vývozní clo, jestliže platnost celního prohlášení byla zrušena v souladu s § 109 až 112, clo bylo zapláceno a žádost o jeho vrácení byla podána příslušnou osobou ve lhůtě uvedené v § 111 a 112.

§ 288

(1) Celní úřad vrátí nebo promine dovozní nebo vývozní clo, jestliže zjistí, že částka cla zapsaná v účetních dokladech se vztahuje na zboží, které bylo dovozcem odmítnuto vzhledem k tomu, že bylo vadné nebo neodpovídalo podmínkám smlouvy, na jejímž základě bylo dovezeno. Za vadné zboží se považuje také zboží, které bylo poškozeno před jeho propuštěním.

(2) Celní úřad vrátí nebo promine clo za podmínky, že

- a) zboží nebylo používáno, s výjimkou počátečního použití nutného k zjištění vady nebo že neodpovídá smluvním podmínkám, a
- b) zboží je vyvezeno zpět do zahraničí.

(3) Celní úřad na žádost oprávněné osoby povolí, aby bylo zboží namísto zpětného vývozu zničeno pod přímým dohledem celního úřadu nebo za účelem jeho pozdějšího zpětného vývozu propuštěno do režimu tranzitu nebo režimu uskladnění v celním skladu, anebo umístěno do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu. Pro uvedené účely se toto zboží pokládá za zboží zahraniční.

(4) Celní úřad nevrátí nebo nepromine dovozní clo, jestliže předmětné zboží ještě před podáním celního prohlášení bylo dočasně dovezeno ke zkouškám, s výjimkou případů, kdy skutečnost, že je zboží vadné nebo neodpovídá podmínkám smlouvy, nemohla být

za normálních okolností zjištěna během těchto zkoušek.

(5) Celní úřad vrátí nebo promine dovozní clo z důvodů uvedených v odstavci 1, bude-li mu žádost podána do 12 měsíců ode dne, kdy byla dlužníkovi částka cla sdělena. Ve výjimečných a odůvodněných případech může celní úřad tuto lhůtu prodloužit.

§ 289

(1) Nelze-li příslušné osobě přičítat klamání nebo zřejmé zanedbání, může ministerstvo dovozní nebo vývozní clo vrátit nebo prominout z důvodů hodných zřetele, jiných než uvedených v § 286 až 288.

(2) Clo může být prominuto nebo vráceno, bude-li žádost podána do 12 měsíců ode dne, kdy uplynula lhůta jeho splatnosti. Z důvodů hodných zřetele může být tato lhůta prodloužena.

(3) Jde-li o zboží, které nemá obchodní charakter, může za podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2 clo vrátit nebo prominout celní úřad.

§ 289a

zrušen

§ 289b

(1) Byla-li žádost o vrácení nebo prominutí cla podaná podle § 289 zamítnuta, lze novou žádost podat nejdříve po šedesáti dnech ode dne doručení zamítavého rozhodnutí. V této nové žádosti nemohou být uplatněny stejné důvody, které již obsahovala žádost původní. Při opakování již odmítnutých důvodů bude nová žádost bez posouzení odložena. O odložení musí být žadatel vyrozuměn.

(2) Rozhodnutí o žádosti o vrácení nebo prominutí cla vydané podle § 289 nemusí obsahovat odůvodnění a opravné prostředky se nepřipouštějí.

§ 290

Celní úřad dovozní nebo vývozní clo vrátí nebo promine pouze tehdy, je-li částka cla, která má být vrácena nebo prominuta vyšší než 100 Kč a byla-li žádost o vrácení nebo prominutí cla podána v souladu s § 286 až 288. Celní úřad může z důvodů hodných zřetele vrátit nebo prominout i nižší částku.

§ 291

(1) Vrátil-li celní úřad dovozní nebo vývozní clo nebo úrok z prodlení jím předepsaný v době splatnosti cla, není povinen platit úroky. Celní úřad však úrok zaplatí, jestliže

- a) rozhodnutí o vrácení cla nerealizoval do 1 měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- b) rozhodnutí, jímž se nepovoluje vrácení cla, s vý-

jímkou rozhodnutí vydaných podle § 289, bylo po podání odvolání prohlášeno za neplatné. Úrok bude zaplacen ode dne, kdy bylo odvolání podáno.

(2) Úroková sazba se rovná výši 140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí. Pro výpočet úroku při použití diskontní úrokové sazby České národní banky se za rok považuje 365 dnů.

§ 292

Celní dluh nezanikl a zápis v účetních dokladech je platný i nadále, jestliže byl celní dluh prominut omylem nebo příslušná částka byla omylem vrácena.

HLAVA ČTRNÁCTÁ CELNÍ PŘESTUPKY A CELNÍ DELIKTY

DÍL PRVNÍ PORUŠENÍ CELNÍCH PŘEDPISŮ

§ 293

Celní předpisy poruší ten, kdo

- a) nezákonně doveze nebo vyveze zboží,
- b) uvede nesprávné údaje o zboží podléhajícím celnímu dohledu,
- c) způsobí, že mu bylo příslušným celním orgánem uděleno povolení na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných nebo nepravdivých údajů,
- d) způsobí, že mu bylo zboží propuštěno na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných nebo nepravdivých údajů,
- e) nedodrží podmínky stanovené pro zboží
 1. propuštěné do režimu s podmíněným osvobozením,
 2. propuštěné do režimu vývozu,
 3. propuštěné do volného oběhu s osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití nebo se sníženou celní sazbou,
 4. zajištěné k projednání celního přestupku nebo celního deliktu,
 5. dočasně uskladněné,
 6. umístěné ve svobodném celním pásmu nebo ve svobodném celním skladu, nebo
 7. pro které bylo zřízeno zástavní právo,
- f) nezákonně odejme zboží celnímu dohledu nebo se tohoto odnětí zúčastní,

- g) padělá doklady o dovážení a vyvážení zboží nebo zboží v tranzitu,
- h) přechovává zboží uniklé celnímu dohledu,
- i) poruší celní závěry,
- j) uvede nesprávné nebo nepravdivé údaje v žádosti předložené celnímu orgánu anebo předloží s touto žádostí nepravé, pozměněné nebo padělané doklady nebo jiné písemnosti,
- k) uvede nesprávné údaje v žádosti o osvědčení původu zboží nebo sám osvědčí původ zboží v rozporu s mezinárodní smlouvou,
- l) neuposlechne výzvy celního orgánu nebo celníka nebo jinak jim brání při výkonu jejich činnosti.

DÍL DRUHÝ CELNÍ PŘESTUPKY

§ 294

Celní přestupek

(1) Celním přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti způsobem uvedeným v § 293, nejde-li o trestný čin.

(2) K odpovědnosti za celní přestupek postačí zavinění z nedbalosti.

(3) Jednáním se rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých osobních poměrů povinen.

§ 295

Sankce

(1) Za celní přestupek lze uložit tyto sankce

- a) napomenutí,
- b) pokutu ve výši uvedené v odstavci 2,
- c) propadnutí zboží.

(2) Za celní přestupek uvedený v § 293 písm. a) až f) lze uložit pokutu do 100 000 Kč a za celní přestupek podle § 293 písm. g) až l) pokutu do 50 000 Kč.

(3) V blokovém řízení lze uložit pokutu do 5 000 Kč.

§ 296

Splatnost pokuty

Pokuta uložená za celní přestupek je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 296a

Zabrání zboží

(1) Nebyla-li za celní přestupek uložena sankce propadnutí zboží, lze rozhodnout, že se takové zboží zabírá, jestliže

- a) náleží pachateli, kterého nelze za celní přestupek stíhat,
 - b) nenáleží pachateli celního přestupku nebo mu náleží zcela, nebo
 - c) pachatel není znám
- a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obecný zájem.

(2) O zabrání zboží nelze rozhodnout, jestliže od spáchání celního přestupku uplynulo šest let.

(3) Vlastníkem zabraného zboží se stává stát.

§ 297

Místní příslušnost

(1) Celní přestupek projedná celní úřad, v jehož obvodu byl celní přestupek zjištěn, i když byl spáchán v obvodu jiného celního úřadu.

(2) Celní úřad příslušný k projednání celního přestupku podle odstavce 1 může postoupit věc k projednání celnímu úřadu, v jehož obvodu osoba, která se celního přestupku dopustila, bydlí nebo pracuje.

DÍL TŘETÍ CELNÍ DELIKTY

§ 298

Celní delikt

(1) Celního deliktu se dopustí právnická osoba, která porušila nebo ohrozila zájem společnosti způsobem uvedeným v § 293.

(2) Pro účely uvedené v ustanoveních této hlavy se za právnickou osobu považuje i fyzická osoba-podnikatel.

(3) Jestliže se právnická osoba dopustila více celních deliktů, které je příslušný projednávat též celní úřad, projednávají se tyto delikty ve společném řízení.

§ 299

Sankce

(1) Za celní delikt lze uložit tyto sankce

- a) pokutu ve výši uvedené v odstavci 2,
- b) propadnutí zboží.

(2) Za porušení celních předpisů uvedených v § 293 písm. a) až f) lze uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč a za porušení celních předpisů uvedených v § 293 písm. g) až l) až do výše 250 000 Kč.

(3) Sankci propadnutí zboží lze uložit samostatně nebo společně se sankcí pokuty.

(4) Za více celních deliktů téže právnické osoby projednaných ve společném řízení se uloží sankce po-

dle ustanovení vztahujícího se na celní delikt nejpřísněji postížitelný.

(5) Sankce nebude uložena

- a) osobě, která učinila chybu v podaném celním prohlášení a prokázala, že učinila veškeré kroky potřebné k zajištění správných a přesných údajů, nebo
- b) jestliže k porušení celních předpisů došlo v důsledku vyšší moci, nehody nebo jiných okolností, které nemohla dotčená osoba ovlivnit, a tyto skutečnosti byly celním orgánům prokázány.

§ 300

Propadnutí zboží

(1) Propadnutí zboží lze vyslovit, jestliže zboží náleží právnické osobě, která se dopustila celního deliktu, a zboží

- a) bylo ke spáchání celního deliktu užito nebo určeno, anebo
- b) bylo celním deliktem získáno nebo bylo nabyto za zboží celním deliktem získané.

(2) Propadnutí zboží nelze vyslovit, je-li hodnota zboží v nápadném nepoměru k povaze celního deliktu.

(3) Vlastníkem propadlého zboží se stává stát.

§ 301

Pokutu podle § 299 nebo propadnutí zboží podle § 300 lze právnické osobě uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se celní úřad příslušný k projednání celního deliktu dozvěděl o tom, že tato osoba porušila nebo nesplnila povinnost, uloženou celními předpisy, nejpozději však do šesti let ode dne, kdy k tomuto porušení nebo nesplnění povinnosti došlo.

§ 302

Splatnost pokuty

Pokuta uložená za celní delikt je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 303

Zabrání zboží

(1) Nebyla-li za celní delikt uložena sankce propadnutí zboží uvedeného v § 300 odst. 1 písm. a) nebo b), lze rozhodnout, že se takové zboží zabírá, jestliže nenáleží pachateli celního deliktu nebo pachatel není znám a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obecný zájem.

(2) O zabrání zboží nelze rozhodnout, jestliže od spáchání celního deliktu uplynulo šest let. Ustanovení § 300 odst. 2 platí obdobně.

(3) Vlastníkem zabraného zboží se stává stát.

§ 304

Místní příslušnost

(1) Celní delikt projedná celní úřad, v jehož obvodu má příslušná osoba sídlo nebo bydliště.

(2) Nemá-li tato osoba sídlo nebo bydliště v tuzemsku, projedná celní delikt celní úřad, v jehož obvodu byl celní delikt spáchán, nebo celní úřad, v jehož obvodu byl celní delikt zjištěn.

HLAVA PATNÁCTÁ CELNÍ ZÁSTAVNÍ PRÁVO

§ 305

(1) Celní zástavní právo slouží k zajištění pohledávky pro případ, že celní dluh, který jí odpovídá, nebude řádně a včas splněn s tím, že v tomto případě lze dosáhnout uspokojení ze zástavy.

(2) Zástavou je dovážené zahraniční zboží. Celní zástavní právo vzniká v okamžiku vstupu zástavy do tuzemska.

(3) Celní orgány mohou zástavu do doby, než bude celní dluh splněn nebo zajištěn v plné výši, zajistit, a to bez ohledu na práva třetích osob. Za zajištění zástavy se považuje rovněž rozhodnutí celních orgánů, kterým uloží osobě, která zástavu drží, že ji nesmí používat, prodávat nebo s ní jiným způsobem nakládat.

(4) Celní zástavní právo zaniká zánikem zajištěné pohledávky; promlčením zajištěné pohledávky však celní zástavní právo nezaniká. Celní zástavní právo zaniká i zánikem zástavy nebo zajištěním celního dluhu v plné výši.

(5) Pro realizaci celní zástavy se použije ustanovení § 313 odst. 3 obdobně.

§ 306 až 308

zrušeny

HLAVA ŠESTNÁCTÁ ZAJIŠTĚNÍ A PRODEJ ZBOŽÍ

DÍL PRVNÍ ZAJIŠTĚNÍ ZBOŽÍ

§ 309

(1) Celní úřad může k projednání celního přestupku nebo celního deliktu zajistit zboží, o kterém lze důvodně předpokládat, že

a) bylo ke spáchání celního přestupku užito nebo určeno, anebo bylo celním přestupkem získáno

nebo bylo nabyto za zboží celním přestupkem získané, nebo

b) bylo ke spáchání celního deliktu užito nebo určeno, anebo bylo celním deliktem získáno nebo bylo nabyto za zboží celním deliktem získané.

(2) Celní úřad může zajistit zboží podle odstavce 1 bez ohledu na práva třetích osob.

§ 310

(1) Celní úřad vydá o zajištění zboží rozhodnutí a doručí je osobě, které bylo zboží zajištěno. Proti rozhodnutí o zajištění zboží se může osoba, které bylo zboží zajištěno, odvolat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení. Toto odvolání nemá odkladný účinek.

(2) V rozhodnutí o zajištění zboží se uvedou důvody, pro které se zboží zajišťuje, a poučení o právech a povinnostech osoby, jíž se rozhodnutí týká. V rozhodnutí se uvede též upozornění, že zboží bude prodáno, nebude-li pokuta zaplácena.

(3) Zboží, které lze podle § 309 zajistit, může celní úřad ponechat osobě a uložit jí, že zboží nesmí používat, prodávat nebo s ním jiným způsobem nakládat.

§ 311

(1) Osoba, které bylo doručeno rozhodnutí o zajištění zboží, je povinna toto zboží celnímu úřadu vydat.

(2) Není-li zajištěné zboží na výzvu celnímu úřadu vydáno, může být tomu, kdo je má u sebe, odňato.

(3) O vydání nebo o odnětí zajištěného zboží se vyhotoví úřední záznam, v němž se uvede též popis zboží. Osobě, která zboží vydala, nebo které bylo zboží odňato, vystaví celní úřad potvrzení o vydání nebo odnětí zboží.

§ 312

(1) Není-li zajištěné zboží k dalšímu řízení již třeba a nepřichází-li v úvahu jeho propadnutí nebo zabrání v řízení o celním přestupku nebo celním deliktu anebo prodej podle § 313, vrátí se osobě, které bylo zajištěno.

(2) Uplatní-li právo na zajištěné zboží, které není k dalšímu řízení již třeba, a nepřichází-li v úvahu jeho propadnutí nebo zabrání v řízení o celním přestupku nebo celním deliktu anebo prodej podle § 313, jiná osoba než ta, které bylo zboží zajištěno, a celní orgán má pochybnosti o tom, zda tato osoba je vlastníkem zboží, nebo má-li celní orgán pochybnosti o tom, zda osoba, které bylo zboží zajištěno, je jeho vlastníkem, nevydá celní orgán zboží a odkáže tyto osoby, aby svůj nárok uplatnily v řízení soudním.

DÍL DRUHÝ PRODEJ ZBOŽÍ

§ 316

§ 313

(1) Celní úřad může prodat dočasně uskladněné zboží, jestliže nebylo celní prohlášení podáno ve lhůtě stanovené v § 92.

(2) Celní úřad může podle § 122 prodat zboží, které nemohlo být propuštěno do navrženého režimu nebo nebylo po propuštění odvezeno z místa, kam bylo dopraveno.

(3) Celní úřad může prodat zboží zajištěné podle § 309 odst. 1, u něhož nebylo vysloveno propadnutí zboží, nebo které nebylo zabráno, na úhradu pokuty, uložené za celní přestupek nebo za celní delikt, jestliže pokuta není uhrazena do 30 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

(4) Celní úřad může zboží podléhající rychlé zkáze nebo živá zvířata zajištěná podle § 309 odst. 1 ihned prodat.

§ 314

(1) Celní úřad prodá zboží zpravidla v dražbě. Přitom postupuje podle zvláštních předpisů.¹⁰⁾

(2) Zboží, které nemohlo být prodáno v dražbě, prodá celní úřad osobám, způsobilým podle právních předpisů k nakládání s prodáváním druhem zboží.

(3) Se zbožím, které nelze prodávat nebo používat ze zdravotních, zvěrolékařských, rostlinolékařských, bezpečnostních nebo jiných důvodů, naloží celní úřad způsobem stanoveným zvláštními předpisy.

§ 315

(1) Z výtěžku prodeje zboží se přednostně uhradí clo a jeho příslušenství, daně a poplatky vybírané při dovozu a jejich příslušenství, náklady řízení, skladné a pokuty uložené podle celních předpisů. Zbytek výtěžku vyplatí celní úřad oprávněnému. Nepřihlásí-li se oprávněný do tří let po prodeji zboží, připadne zbytek výtěžku prodeje státu.

(2) Uplatní-li třetí osoba do tří let po prodeji zboží u celního úřadu nárok na zbytek výtěžku prodeje zboží, odkáže celní úřad tuto osobu, aby svůj nárok uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních.

(3) O prodeji zboží se uvědomí osoba, které bylo zboží zajištěno.

(1) Celní úřad je oprávněn prodat, popřípadě jinak nakládat se zbožím,

- a) u něhož bylo vysloveno propadnutí, nebo které bylo zabráno v řízení konaném o celních přestupcích nebo v řízení konaném o celních deliktech,
- b) u něhož bylo vysloveno propadnutí věci, nebo které bylo zabráno v trestním řízení konaném o trestných činech spáchaných při dovozu, vývozu a tranzitu zboží,
- c) které deklarant přenechal ve prospěch státu.

(2) Při prodeji zboží uvedeného v odstavci 1 se použijí ustanovení § 313 až 315 přiměřeně.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup při jiném nakládání se zbožím uvedeným v odstavci 1.

HLAVA SEDMNÁCTÁ USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 317

Nemůže-li být clo a jeho příslušenství, daně a poplatky vybírané při dovozu a jejich příslušenství, náklady řízení, skladné a pokuty uložené podle celních předpisů uhrazeny v české měně, mohou celní orgány na jejich úhradu přijímat i zahraniční měnu. K přepočtu zahraniční měny na české koruny se použije kurzu devizového trhu České národní banky platného v okamžiku, kdy je úhrada prováděna.

§ 318

Obsahuje-li mezinárodní smlouva ustanovení odchýlná od tohoto zákona nebo od předpisů podle něho vydaných, platí ustanovení mezinárodní smlouvy.

§ 319

Statistika

(1) Celní orgány zabezpečují sběr údajů a zpracování informací o zboží, kterému bylo přiděleno celně schválené určení, na základě dokladů předepsaných pro statistické účely.

(2) Formu, obsah a náležitosti dokladu pro statistické účely, jakož i rozsah údajů pro vedení statistiky, stanoví Český statistický úřad a ministerstvo vyhláškou.

¹⁰⁾ Zákon č. 174/1950 Sb., o dražbách mimo exekuci, v platném znění.

§ 320

(1) Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, platí pro řízení před celními orgány

- a) ve věcech přestupků obecné předpisy o přestupcích,^{5c)}
- b) obecné předpisy o správním řízení, jde-li o řízení ve věcech
 1. celních a jiných správních deliktů,
 2. zajištění zboží a věcí pro řízení o přestupcích a deliktech,
 3. povolení nebo odnětí povolení být ručitelem a vydávat celní a ručící dokumenty podle mezinárodní smlouvy,
 4. vyloučení osob z provozování přepravy na podkladě karnetu TIR,
 5. povolení nebo odnětí povolení k zajištění celního dluhu,
 6. povolení nebo odnětí povolení nezajišťovat celní dluh,
 7. vydání osvědčení o původu zboží a povolení schváleného vývozce při osvědčování původu zboží a zrušení těchto povolení a osvědčení,
 8. vydání závazných informací a zrušení jejich platnosti,
 9. povolení nebo odnětí povolení k použití režimu s ekonomickými účinky a k provozování celního skladu, povolení změn v těchto povoleních a prodloužení jejich platnosti,
 10. povolení dopravy přes státní hranice mimo celní přechod a od celního přechodu po jiných než celních cestách,
 11. povolení jiné přepravy přes celní přechod, než pro kterou je celní přechod určen,
 12. schválení dočasného skladu a stanovení podmínek k dočasnému uskladnění zboží,
 13. povolení zjednodušeného postupu včetně místního řízení a odnětí tohoto povolení,
 14. povolení zničit zboží nebo jej přenechat ve prospěch státu,
- c) v ostatních věcech obecné předpisy o správě daní a poplatků.¹¹⁾

(2) Vznikl-li celní dluh podle § 239 až 242, je místně příslušným k vyměření cla celní úřad, který rozhodné skutečnosti zjistil jako první.

(3) Nelze-li určit místní příslušnost celního úřadu

podle jiných ustanovení tohoto zákona nebo podle zvláštního zákona,¹¹⁾ je místně příslušný Celní úřad Praha I.

§ 321

Rozhodnutí o povolení režimu

Rozhodnutí o žádosti o povolení režimu s ekonomickými účinky musí být vydáno ve lhůtě tří měsíců ode dne přijetí žádosti příslušným celním orgánem. Tato lhůta může být prodloužena pouze tehdy, jestliže rozhodnutí nelze vzhledem ke složitosti případu vydat v tříměsíční lhůtě; příslušný celní orgán musí o skutečnosti, která mu brání vydat rozhodnutí uvědomit žadatele ještě před uplynutím této lhůty, uvést důvody a určit lhůtu, ve které rozhodnutí vydá.

§ 322

Není-li tímto zákonem nebo jiným zákonem stanoveno jinak, nemá odvolání proti rozhodnutí celních orgánů odkladný účinek. Odvolání proti rozhodnutí o celním deliktu má vždy odkladný účinek.

§ 322a

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, celní orgán, který rozhodnutí vydal, je zruší, bylo-li vydáno na základě nesprávných nebo neúplných údajů.

(2) V jiných případech než uvedených v odstavci 1 celní orgán, který rozhodnutí vydal, je zruší nebo změní, nebyla-li jedna nebo více podmínek potřebných pro jeho vydání splněna nebo již není plněna.

(3) Celní orgán, který rozhodnutí vydal, je zruší, nemůže-li již osoba, které bylo vydáno, plnit povinnosti stanovené tímto rozhodnutím.

(4) Rozhodnutí podle odstavce 1 lze zrušit do 5 let ode dne, kdy nabylo právní moci.

§ 323

(1) Pokud se v tomto zákoně a právních předpisech vydaných k jeho provedení užívá pojmu clo, rozumí se tím také daně a poplatky vybírané při dovozu a vývozu.

(2) Při dovozu zboží, které nepodléhá clu, se pro vznik daňové povinnosti má za to, že celní dluh za podmínek uvedených v § 238 až 245 vzniká.

§ 323a

Nevztahuje-li se opravované rozhodnutí k nedoplatku, lze zřejmou nesprávnost tohoto rozhodnutí opravit ve lhůtě 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno.

¹¹⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 324

Na celní řízení zahájené před nabytím účinnosti tohoto zákona se užije předpisů platných před tímto dnem; nových předpisů se užije tehdy, jestliže je to pro deklaranta výhodnější.

§ 325

Pokud celní orgány vykonávají oprávnění podle zvláštních předpisů, a pokud tyto předpisy nestanoví jinak, mají stejná práva a povinnosti jako při celním dohledu. Totéž platí o právech a povinnostech subjektů, které tomuto dohledu podléhají.

§ 326

(1) Práva a povinnosti Ústřední celní správy a Celního ředitelství pro Českou republiku přecházejí na Generální ředitelství cel. Práva a povinnosti celnic přecházejí na oblastní celní úřady, v jejichž územním obvodu měly ke dni účinnosti tohoto zákona tyto celnice své sídlo.

(2) Práva a povinnosti Ústřední celní správy z pracovněprávních vztahů přecházejí na Generální ředitelství cel.

(3) Pokud se v právních předpisech užívá pojmu celnice, rozumí se tím celní úřad. Pokud se v právních předpisech užívá pojmu celní ředitelství, rozumí se tím oblastní celní úřad. Pokud se v právních předpisech užívá pojmu Ústřední celní správa, rozumí se tím Generální ředitelství cel.

§ 327

Hodnosti příslušníků celní správy dosažené podle dosavadních předpisů se považují za hodnosti celníků podle tohoto zákona.

§ 328

Zrušuje se s platností pro Českou republiku:

1. celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 117/1983 Sb., zákona č. 5/1991 Sb. a zákona č. 217/1992 Sb.,
2. zákon č. 117/1983 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č. 44/1974 Sb.,
3. zákon č. 5/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 117/1983 Sb.,
4. zákon č. 217/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 117/1983 Sb. a zákona č. 5/1991 Sb.,
5. § 2, 3 a 4 nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 525/1991 Sb., kterým se vydává celní sazebník,
6. vyhláška Federálního ministerstva zahraničního ob-

chodu č. 38/1991 Sb., kterou se vyhláší seznam celnic, celních odboček a územních obvodů celnic a vymezuje celní pohraniční pásmo,

7. vyhláška Federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky č. 397/1991 Sb. a vyhlášky č. 287/1992 Sb.,
8. vyhláška Federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 397/1991 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon,
9. vyhláška Federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 505/1991 Sb., o formě, obsahu a náležitostech návrhu na celní řízení a o celní statistice, ve znění vyhlášky č. 289/1992 Sb.,
10. vyhláška Federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 287/1992 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky č. 397/1991 Sb.,
11. vyhláška Federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 288/1992 Sb., o úplném osvobození zboží dováženého do záznamního oběhu v tuzemsku za účelem dočasného použití od dovozního cla,
12. vyhláška Federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 289/1992 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 505/1991 Sb., o formě, obsahu a náležitostech návrhu na celní řízení a o celní statistice.

§ 329

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

* * *

Zákon č. 35/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, zákon České národní rady č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, a zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, nabyli účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Zákon č. 113/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, nabyli účinnosti dnem 1. července 1997.

Zákon č. 63/2000 Sb., o ochraně před dovozem

subvencovaných výrobků a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení (1. dubna 2000).

Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), nabyt účinnosti dnem vyhlášení (11. srpna 2000).

Zákon č. 265/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2002.

Zákon č. 1/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. července 2002, s výjimkou čl. I bodů 43, 45 až 51, 56 a 57, které nabyly účinnosti dnem vyhlášení (4. ledna 2002).

Předseda vlády:

PhDr. Špidla v. r.

O B S A H

Hlava první: Vymezení základních pojmů.....	§ 1 a 2
Hlava druhá: Celní orgány a jejich organizace, řízení a úkoly.....	§ 3 až 22
Hlava třetí: Povinnosti, oprávnění a prostředky celníka.....	§ 23 až 44
<i>Díl první:</i> Povinnosti celníka	§ 23 až 29a
<i>Díl druhý:</i> Oprávnění celníka	§ 30 až 37
<i>Díl třetí:</i> Oprávnění k použití operativně pátracích prostředků	§ 37a až 37d
<i>Díl čtvrtý:</i> Použití donucovacích prostředků a zbraně celníkem	§ 38 až 43
<i>Díl pátý:</i> Povinnost poskytnout pomoc.....	§ 44
Hlava čtvrtá: Náhrada škody.....	§ 45
Hlava pátá: Informace o celních předpisech a celní dohled	§ 46 až 53
<i>Díl první:</i> Informace o celních předpisech	§ 46 až 46c
<i>Díl druhý:</i> Celní dohled a jeho provádění	§ 47 až 53
Hlava šestá: Clo a celní sazebník	§ 54 až 58
<i>Díl první:</i> Clo.....	§ 54 a 55
<i>Díl druhý:</i> Celní sazebník.....	§ 56 až 58
Hlava sedmá: Původ zboží a celní hodnota.....	§ 59 až 79
<i>Díl první:</i> Původ zboží	§ 59 až 64
Oddíl první: Nepreferenční původ zboží.....	§ 59 až 63
Oddíl druhý: Preferenční původ zboží.....	§ 64
<i>Díl druhý:</i> Celní hodnota	§ 65 až 79
Hlava osmá: Dovoz a vývoz zboží	§ 80 až 97
<i>Díl první:</i> Doprava zboží přes státní hranice.....	§ 80
<i>Díl druhý:</i> Dopravení zboží k celnímu úřadu	§ 81 a 82
<i>Díl třetí:</i> Předložení zboží celnímu úřadu.....	§ 83 až 86
<i>Díl čtvrtý:</i> Souhrnné celní prohlášení a vykládka zboží.....	§ 87 až 90
<i>Díl pátý:</i> Přidělení celně schváleného určení zboží předloženého celnímu úřadu.....	§ 91 a 92
<i>Díl šestý:</i> Dočasné uskladnění.....	§ 93 až 95
<i>Díl sedmý:</i> Doprava zahraničního zboží v režimu tranzitu.....	§ 96
<i>Díl osmý:</i> Zvláštní ustanovení.....	§ 97
Hlava devátá: Celně schválené určení.....	§ 98 až 127
<i>Díl první:</i> Obecná ustanovení.....	§ 98
<i>Díl druhý:</i> Celní řízení.....	§ 99 až 104
<i>Díl třetí:</i> Celní prohlášení.....	§ 105 až 114
Oddíl první: Forma a náležitosti celního prohlášení	§ 105 až 108
Oddíl druhý: Oprava a zrušení platnosti celního prohlášení	§ 109 až 114
<i>Díl čtvrtý:</i> Ověřování celních prohlášení a ztotožnění zboží.....	§ 115 až 122
<i>Díl pátý:</i> Nakládání se zbožím	§ 123 – zrušen
<i>Díl šestý:</i> Zjednodušený postup	§ 124 až 126
<i>Díl sedmý:</i> Kontrola po propuštění zboží.....	§ 127
Hlava desátá: Celní režimy	§ 128 až 216e
<i>Díl první:</i> Propuštění zboží do volného oběhu.....	§ 128 až 132m
<i>Díl druhý:</i> Režimy s podmíněným osvobozením od cla a režimy s ekonomickým účinkem	§ 133 až 213
Oddíl první: Společná ustanovení pro více režimů	§ 133 až 138a
Oddíl druhý: Tranzit.....	§ 139 až 144rr
Oddíl třetí: Uskladňování v celním skladu	§ 145 až 162l

Oddíl čtvrtý: Aktivní zušlechťovací styk	§ 163 až 178a
Oddíl pátý: Přepřacování pod celním dohledem.....	§ 179 až 186h
Oddíl šestý: Dočasné použití.....	§ 187 až 196e
Oddíl sedmý: Pasivní zušlechťovací styk	§ 197 až 213
<i>Díl třetí: Vývoz</i>	<i>§ 214 až 216e</i>
Hlava jedenáctá: Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady	§ 217 až 232
<i>Díl první: Obecná ustanovení.....</i>	<i>§ 217 až 219a</i>
<i>Díl druhý: Umisťování zboží ve svobodných celních pásmech a svobodných celních skladech.....</i>	<i>§ 220 a 221</i>
<i>Díl třetí: Provoz svobodných celních pásem a svobodných celních skladů</i>	<i>§ 222 až 227</i>
<i>Díl čtvrtý: Vývoz zboží ze svobodných celních pásem a svobodných celních skladů.....</i>	<i>§ 228 až 232</i>
Hlava dvanáctá: Zvláštní řízení.....	§ 233 až 237
<i>Díl první: Zpětný vývoz, zničení a přenechání zboží ve prospěch státu.....</i>	<i>§ 233</i>
<i>Díl druhý: Vracené zboží.....</i>	<i>§ 234 až 236</i>
<i>Díl třetí: Osvobození od cla.....</i>	<i>§ 237</i>
Hlava třináctá: Celní dluh	§ 238 až 292
<i>Díl první: Vznik celního dluhu.....</i>	<i>§ 238 až 253</i>
<i>Díl druhý: Zajištění celního dluhu</i>	<i>§ 254 až 263a</i>
<i>Díl třetí: Evidence cla, jeho splatnost a ulehčení jeho platby.....</i>	<i>§ 264 až 279</i>
<i>Díl čtvrtý: Promlčení práva vymáhat nedoplatek cla a zánik celního dluhu.....</i>	<i>§ 282 až 284</i>
<i>Díl pátý: Vracení a prominutí cla</i>	<i>§ 285 až 292</i>
Hlava čtrnáctá: Celní přestupky a celní delikty	§ 293 až 304
<i>Díl první: Porušení celních předpisů.....</i>	<i>§ 293</i>
<i>Díl druhý: Celní přestupky</i>	<i>§ 294 až 297</i>
<i>Díl třetí: Celní delikty</i>	<i>§ 298 až 304</i>
Hlava patnáctá: Celní zástavní právo.....	§ 305
Hlava šestnáctá: Zajištění a prodej zboží.....	§ 309 až 316
<i>Díl první: Zajištění zboží.....</i>	<i>§ 309 až 312</i>
<i>Díl druhý: Prodej zboží.....</i>	<i>§ 313 až 316</i>
Hlava sedmnáctá: Ustanovení společná, přechodná a závěrečná	§ 317 až 329

Příloha

- A. Územní působnost celních ředitelství
- B. Územní působnost celních úřadů

A.

Územní působnost celních ředitelství
(§ 7 odst. 2 celního zákona)**1. Celní ředitelství Brno**

Sídlo: Brno

Územní obvod je tvořen územními obvody celních úřadů:

Blansko, Brno I, Brno II, Břeclav, Břeclav-dálnice, Hodonín, Jihlava, Třebíč, Znojmo, Žďár nad Sázavou.

2. Celní ředitelství České Budějovice

Sídlo: České Budějovice

Územní obvod je tvořen územními obvody celních úřadů:

České Budějovice, Český Krumlov, České Velenice, Dolní Dvořiště, Jindřichův Hradec, Pelhřimov, Písek, Prachovice, Strážný, Strakonice, Tábor.

3. Celní ředitelství Hradec Králové

Sídlo: Hradec Králové

Územní obvod je tvořen územními obvody celních úřadů:

Havlíčkův Brod, Hradec Králové, Chrudim, Jičín, Náchod, Pardubice, Rychnov nad Kněžnou, Světavy, Turnov, Trutnov, Ústí nad Orlicí.

4. Celní ředitelství Olomouc

Sídlo: Olomouc

Územní obvod je tvořen územními obvody celních úřadů:

Horní Lideč, Kroměříž, Olomouc, Prostějov, Přerov, Starý Hrozenkov, Šumperk, Uherské Hradiště, Vyškov, Zlín.

5. Celní ředitelství Ostrava

Sídlo: Ostrava

Územní obvod je tvořen územními obvody celních úřadů:

Český Těšín, Frýdek-Místek, Jeseník, Karviná, Krnov, Mosty u Jablunkova, Nový Jičín, Opava, Ostrava, Valašské Meziříčí.

6. Celní ředitelství Plzeň

Sídlo: Plzeň

Územní obvod je tvořen územními obvody celních úřadů:

Cheb, Domažlice, Folmava, Klatovy, Karlovy Vary, Plzeň I., Plzeň II., Rozvadov, Sokolov.

7. Celní ředitelství Praha

Sídlo: Praha

Územní obvod je tvořen územními obvody celních úřadů:

Benešov, Beroun, Kladno, Kolín, Kutná Hora, Mělník, Mladá Boleslav, Nymburk, Praha I., Praha II., Praha III., Praha IV., Praha V., Praha VI., Příbram, Rakovník, Ruzyně-letišť Praha.

8. Celní ředitelství Ústí nad Labem

Sídlo: Ústí nad Labem

Územní obvod je tvořen územními obvody celních úřadů:

Cínovec, Česká Lípa, Děčín, Chomutov, Jablonec nad Nisou, Jiřkov, Liberec, Litoměřice, Most, Teplice, Ústí nad Labem, Varnsdorf, Žatec.

B.

Územní působnost celních úřadů
(§ 10 odst. 1 celního zákona)**1. Celní úřad Blansko**

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Blansko: Adamov, Bedřichov, Běleč, Benešov, Blansko, Borotín, Bořitov, Boskovice, Brťov-Jeneč, Brumov, Březina, Bukovice, Bukovina, Bukovinka, Býkovice, Cetkovice, Crhov, Černá Hora, Černovice, Deštná, Dlouhá Lhota, Doubřavice nad Svitavou, Drnovice, Habrůvka, Hluboké Dvory, Hodonín, Holštejn, Horní Poříčí, Horní Smržov, Chrudichromy, Jablonany, Jedovnice, Kněževy, Knínice u Boskovic, Kořenec, Kotvrdovice, Kozárov, Krasová, Krhov, Křetín, Křtěnov, Křtiny, Kulířov, Kunčina Ves, Kunice, Kuničky, Kunštát, Lažany, Lazinov, Letovice, Lhota Ropotina, Lhota u Lysic, Lhota u Olešnice, Lipovec, Lipůvka, Lomnice, Louka, Lubě, Ludíkov, Lysice, Makov, Malá Lhota, Malá Roudka, Míchov, Milonice, Němčice, Nýrov, Obora, Ochoz u Tišnova, Okrouhlá, Olešnice, Olomučany, Osiky, Ostrov u Macochy, Paměťice, Petrov, Petrovice, Prostřední Poříčí, Rájec-Jestřebí, Ráječko, Rašov, Rohozec, Roubanina, Rozseč nad Kunštátem, Rozsíčka, Rudice, Sebranice, Senetářov, Skalice nad Svitavou, Skrchov, Sloup, Strhaře, Stvolová, Sudice, Suchý, Sulíkov, Světlá, Svinosice, Svitávka, Synalov, Šebetov, Šebrov-Kateřina, Šošůvka, Štěchov, Tasovice, Uhřice, Újezd u Boskovic, Újezd u Černé Hory, Unín, Ústup, Úsobrno, Valchov, Vanovice, Vavřinec, Vážany, Velenov, Velké Opatovice, Vysočany, Vilémovice, Vísky, Voděrády, Vranová, Závist, Zbraslavce, Zhoř, Ždár, Ždárná, Žernovník, Žerůtky.

2. Celní úřad Brno I

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Brno-město: městské části Brno-střed, Bohunice, Bosonohy, Bystrc, Jundrov, Kníničky, Kohoutovice, Komín, Nový Lískovec, Starý Lískovec, Žabovřesky, Žebětín

z okresu Brno-venkov: Babice nad Svitavou, Babice u Rosic, Bílovice nad Svitavou, Biskoupky, Blažovice, Blučina, Braníškov, Bratčice, Březina, Čebín, Česká, Čučice, Deblín, Dolní Kounice, Domašov, Drásov, Hajany, Heroltice, Hlína, Holasice, Hostěnice, Hradčany, Hrušovany u Brna, Hvozdec, Chudčice, Ivančice, Javůrek, Jinačovice, Jiřkovice, Kanice, Ketkovice, Kobylnice, Kovalovice, Kratochvilka, Kupařovice, Kuřim, Lažánky, Ledce, Lelekovice, Lesní Hluboké, Litostrov, Lomnička, Lukovany, Malešovice, Malhostovice, Maršov, Medlov, Mělčany, Měnín, Modřice, Mokrý-Horákov, Moravany, Moravské Bránice, Moravské Knínice, Moutnice, Nebovidy, Nelepeč, Němčičky, Neslovice, Nesvačilka, Nosislav, Nová Ves, Nové Bránice, Odrovce, Ochoz u Brna, Omice, Opatovice, Ořechov, Oslavany, Ostopovice, Ostrovačice, Otmarov, Podolí, Ponětovice, Popovice, Popůvky, Pozořice, Prace, Pravlov, Prstice, Předklášteří, Příbram, Přibyslavice, Přisnotice, Radostice, Rajhrad, Rajhradice, Rebešovice, Rosice, Rozdrojovice, Rudka,

Řícmanice, Říčany, Říčky, Sentice, Silůvky, Sívce, Skalička, Sobotovice, Sokolnice, Stanoviště, Střelice, Svatoslav, Syrovice, Šerkovice, Šlapanice, Štěpánovice, Telnice, Těšany, Tětčice, Tišnov, Trboušany, Troubsko, Tvarožná, Újezd u Brna, Újezd u Rosic, Unkovice, Úsuší, Velačice, Veverská Bítýška, Veverské Knínice, Viničné Šumice, Vohančice, Vojkovice, Vranov, Všechnovice, Vysoké Popovice, Zakřany, Zálesná Zhoř, Zastávka, Zbraslav, Zbýšov, Žabčice, Žatčany, Želešice, Železné, Židlochovice.

3. Celní úřad Brno II

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Brno-město: městské části Brno-sever, Černovice, Ivanovice, Jehnice, Chrlice, Komárov, Královo Pole, Líšeň, Maloměřice-Obřany, Medlánky, Ořešín, Řečkovice, Slatina, Tuřany, Útěchov, Vinohrady, Židenice.

4. Celní úřad Břeclav

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Břeclav: Bavory, Boleradice, Borkovany, Bořetice, Brod nad Dyjí, Brumovice, Břeclav, Březí, Bulhary, Cvrčovice, Diváky, Dobré Pole, Dolní Dunajovice, Dolní Věstonice, Drnholec, Hlohovec, Horní Bojanovice, Horní Věstonice, Hrušky, Husťopeče, Ivaň, Jevišovka, Kašnice, Klentnice, Klobouky u Brna, Kobylí, Kostice, Krumvíř, Křepice, Lanžhot (vyjma celního prostoru celního úřadu Břeclav-dálnice), Lednice, Mikulov, Milovice, Moravská Nová Ves, Moravský Žižkov, Morkůvky, Němčičky, Nikolčice, Novosedly, Nový Přerov, Pansohlávky, Pavlov, Perná, Podivín, Pohořelice, Popice, Pouzdřany, Příbice, Přítluky, Rakvice, Sedlec, Starovice, Starovičky, Strachotín, Šakvice, Šitbořice, Tvrdonice, Týnec, Uherčice, Valtice, Velké Bílovice, Velké Hostěrádky, Velké Němčice, Velké Pavlovice, Vlasatice, Vranovice, Vrbice, Zaječí.

5. Celní úřad Břeclav-dálnice

Územní obvod je tvořen celním prostorem celního úřadu Břeclav-dálnice v obci Lanžhot.

6. Celní úřad Hodonín

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Hodonín: Archlebov, Blatnice pod sv. Antonínkem, Blatnička, Bukovany, Bzenec, Čejč, Čejkovice, Čeložnice, Dambořice, Dolní Bojanovice, Domanín, Dražůvky, Dubňany, Hodonín, Hovrany, Hroznova Lhota, Hrubá Vrbka, Hýsly, Javorník, Ježov, Josefov, Karlín, Kelčany, Kněždub, Kostelec, Kozojídky, Kuželov, Kyjov, Labuty, Lipov, Louka, Lovčice, Lužice, Malá Vrbka, Mikulčice, Milotice, Moravany, Moravský Písek, Mutěnice, Násedlovice, Nechvalín, Nenkovice, Nová Lhota, Nový Poddvorov, Ostrovánky, Petrov, Prušánky, Radějov, Ratíškovice, Rohatec, Skalka, Skoronice, Sobůlky, Starý Poddvorov, Stavěšice, Strážnice, Strážovice, Sodoměřice, Suchov, Svatobořice-Mis-

třín, Syrovín, Šardice, Tasov, Terežín, Těmice, Tvarožná Lhota, Uhřice, Vacenovice, Velká nad Veličkou, Veselí nad Moravou, Věteřov, Vlkoš, Vnorovy, Vracov, Vřesovice, Žádovice, Žarošice, Ždánice, Želetice, Žeravice, Žeraviny.

7. Celní úřad Jihlava

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Jihlava: Arnolec, Batelov, Bílý Kámen, Bítovice, Bohuslavice, Borovná, Boršov, Brtnice, Brzkov, Cejle, Cerekvička-Rosice, Černíč, Čížov, Dlouhá Brtnice, Dobronín, Dobrouť, Dolní Cerekev, Dolní Vilímeč, Doupě, Dudín, Dušejov, Dvorce, Dyjice, Hladov, Hodice, Hojkov, Horní Dubenky, Horní Myslová, Hostětice, Hubenov, Hybrálec, Jamné, Jersín, Jezdovice, Ježená, Jihlava, Jihlávka, Jindřichovice, Kalhov, Kaliště, Kamenice, Kamenná, Klatovec, Knínice, Kostelec, Kostelní Myslová, Kozlov, Krahulčí, Krasonice, Lhotka, Luka nad Jihlavou, Malý Beranov, Markvartice, Měšín, Meziříčko, Milíčov, Mirošov, Mrákotín, Mysletice, Mysliboř, Nadějov, Nevcehle, Nová Říše, Olšany, Olší, Opatov, Ořechov, Otín, Panenská Rozsávka, Panské Dubenky, Pavlov, Plandry, Polná, Puklice, Radkov, Rančívov, Rantířov, Rohozná, Rozsč, Růžená, Rybné, Řánská, Řídelov, Sedlatice, Sedlejš, Smrčná, Stáj, Stará Říše, Stonařov, Strachonovice, Střítež, Suchá, Svojkovice, Šimanov, Švábov, Telč, Třešť, Třeštice, Urbanov, Ústí, Vanov, Vanůvek, Vápovice, Velký Beranov, Větrný Jeníkov, Věžnice, Věžnička, Vílanec, Volevčice, Vyskytná nad Jihlavou, Vysoké Studnice, Vystrčenovice, Záborská, Zadní Vydří, Zbilidy, Zbinohy, Zdeňkov, Zhoř, Zvolenovice, Žatec, Ždírec.

8. Celní úřad Třebíč

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Třebíč: Babice, Bačice, Bačkovice, Benetice, Biskupice-Pulkov, Blatnice, Bohušice, Bochovice, Bransouze, Brtnička, Březník, Bůdišov, Budkov, Cidlina, Časlavice, Častohostice, Čechočovice, Čechtín, Červená Lhota, Čihalín, Číchov, Čikov, Číměř, Dalešice, Dědice, Dešov, Dolní Lažany, Dolní Vilémovice, Domamil, Dukovany, Hartvíkovice, Heraltice, Hluboké, Hodov, Horní Heřmanice, Horní Smrčné, Horní Újezd, Horní Vilémovice, Hornice, Hrotovice, Hroznatín, Hrutov, Hvězdoňovice, Chlístov, Chlum, Chotěbudice, Jakubov u Moravských Budějovic, Jaroměřice nad Rokytinou, Jasenice, Jemnice, Jinošov, Jiratice, Kamenná, Kdousov, Kladeruby nad Oslavou, Klučov, Kněžice, Kojatice, Kojatín, Kojetice, Komárovice, Koněšín, Kostníky, Kouty, Kožichovice, Kozlany, Krahulov, Kralice nad Oslavou, Kramolín, Krhov, Krokočín, Kuroslepy, Láz, Lesná, Lesní Jakubov, Lesonice, Lesůňky, Lhánice, Lhotice, Lipník, Litoňov, Litovany, Lomy, Loukovice, Lovčovice, Lukov, Markvartice, Martínkov, Mastník, Menhartice, Meziříčko, Mikulovice, Mladoňovice, Mohelno, Moravské Budějovice, Myslibořice, Naloučany, Náměšť nad Oslavou, Nárámeč, Nimpšov, Nová Ves, Nové Syrovice, Nový Telečkov, Ocmanice, Odunec, Okarec, Okřešice, Okříšky, Opatov, Oponešice, Oslavička, Ostašov, Pálovice, Petrovice, Pet-

růvky, Pokojovice, Police, Popůvky, Pozďatín, Přecok, Předín, Přešovice, Příbyslavice, Přístpo, Pucov, Pyšel, Rácovice, Račice, Radkovic u Budče, Radkovic u Hrotovic, Radonín, Radošov, Radotice, Rapotice, Rohy, Rokytnice nad Rokytinou, Rouchovany, Rudíkov, Římov, Sedlec, Senorady, Slavětice, Slavíčky, Slavíkovice, Smrk, Stařeč, Stropěšín, Studenec, Studnice, Sudice, Svatoslav, Šebkovic, Štěměchy, Štěpkov, Tasov, Trnava, Třebelovice, Třebenice, Třebíč, Třesov, Valdík, Valeč, Vícenice, Vícenice u Náměště nad Oslavou, Vladislav, Vlčatín, Výčapy, Zahrádka, Zárubice, Zašovice, Zvěrkovice, Želetava.

9. Celní úřad Znojmo

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Znojmo: Bantice, Běhařovice, Bezkov, Bíto, Blanné, Blížkovice, Bohutice, Bojanovice, Borotice, Boskovštejn, Božice, Braníšovice, Břežany, Citonice, Ctidružice, Čejkovic, Čermákovice, Černín, Damnice, Dobelice, Dobřínsko, Dobšice, Dolnice, Dolní Dubňany, Dyjákovic, Dyjákovičky, Dyje, Džbánice, Grešlové Mýto, Havraníky, Hevlín, Hnanice, Hluboké Mašůvky, Hodonice, Horní Břečkov, Horní Dubňany, Horní Dunajovice, Horní Kounice, Hostěradice, Hostim, Hrabětice, Hrádek, Hrušovany nad Jevišovkou, Chvalatice, Chvalovice, Jamolice, Jaroslavice, Jevišovice, Jezeřany-Maršovice, Jiřice u Miroslavi, Jiřice u Moravských Budějovic, Kadov, Korolupy, Kravsko, Krhovice, Křepice, Křídlovky, Kubšice, Kuchařovice, Kyjovice, Lančov, Lechovice, Lesná, Lesonice, Litobratřice, Loděnice, Lubnice, Lukov, Mackovice, Mašovice, Medlice, Mikulovice, Milíčovice, Miroslav, Miroslavské Knínice, Morašice, Moravský Krumlov, Našiměřice, Němčičky, Nový Šaldorf-Sedlešovice, Olbramkostel, Olbramovice, Oleksovice, Onšov, Oslonovice, Pavlice, Petrovice, Plaveč, Plenkovic, Podhradí nad Dyjí, Podmolí, Podmýče, Práče, Pravice, Prokopov, Prosiměřice, Přeskače, Rešice, Rozkoš, Rudlice, Rybníky, Skalice, Slatina, Slup, Stálky, Starý Petřín, Stošíkovice na Louce, Strachotice, Sřelice, Suchohrdly, Šafov, Šanov, Šatov, Štitary, Šumice, Šumná, Tasovice, Tavíkovice, Těšetice, Trnové Pole, Troskotovice, Trstěnice, Tulešice, Tvořihráz, Uherčice, Újezd, Únanov, Valtrovice, Vedrovice, Velký Karlov, Vémyslice, Vevčice, Višňové, Vítonice, Vracovice, Vranov nad Dyjí, Vranovská Ves, Vratěnín, Vrbovec, Výrovce, Vysočany, Zálesí, Zblovce, Znojmo, Želetice, Žerotice, Žerůtky.

10. Celní úřad Žďár nad Sázavou

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Žďár nad Sázavou: Baliny, Blažkov, Blížkov, Bobrová, Bobrůvka, Bohdalec, Bohdalov, Bohuňov, Borač, Boronvice, Borovník, Bory, Březejc, Březí, Březí nad Oslavou, Břežské, Budeč, Bukov, Bystrice nad Pernštejnem, Býšovec, Cikháň, Černá, Černvín, České Milovy, Dalečín, Daňkovice, Dlouhé, Dobrá Voda, Dolní Heřmanice, Dolní Libochová, Dolní Loučky, Dolní Rožínka, Doubravník, Drahonín, Fryšava pod Žakovou horou, Hamry nad Sázavou, Herálec, Heřmanov, Hodíš-

kov, Horní Libochovná, Horní Loučky, Horní Radslavice, Horní Rožínka, Chlumeck, Chlumětín, Chlum-Korouhvice, Jabloňov, Jámy, Javorek, Jimramov, Jívoví, Kadolec, Kadov, Kaly, Karlov, Kátov, Kněževés, Koroužné, Kotlasy, Kozlov, Krásné, Krásněv, Křídla, Křížánky, Křížanov, Křížínkov, Křoví, Kuklík, Kunderatice, Kuřimská Nová Ves, Kuřimské Jestřabí, Kyjov, Lavičky, Lhotka, Lísek, Líšná, Lubné, Malá Losenice, Martinice, Matějov, Měřín, Milasín, Milešín, Mirošov, Moravec, Moravecké Pavlovice, Nedvědice, Netín, Níhov, Nížkov, Nová Ves, Nová Ves u Nového Města na Moravě, Nové Dvory, Nové Město na Moravě, Nové Sady, Nové Veselí, Nový Jimramov, Nyklovice, Obyčtov, Olší, Ořechov, Oslavice, Osová Bítýška, Osové, Ostrov nad Oslavou, Otín, Pavlínov, Pavlov, Pernštejnské Jestřabí, Petrávec, Pikarec, Písečné, Počitky, Poděšín, Podolí, Pokojov, Polníčka, Prosatín, Prosetín, Račice, Račín, Radenice, Radešín, Radešínská Svatka, Radkov, Radňoves, Radňovice, Radošín, Radošín nad Oslavou, Rodkov, Rojetín, Rosička, Rousměrov, Rovečné, Rožná, Rozseč, Rozsochy, Ruda, Rudolec, Řečice, Řikonín, Sázava, Sazomín, Sejrek, Sirákov, Sklené, Sklené nad Oslavou, Skorotice, Skryje, Skřínářov, Sněžné, Spělkov, Strachujov, Stránecká Zhoř, Strážek, Strátež, Sulkovec, Světnov, Sviny, Svatka, Škrdlovice, Štěpánov nad Svatkou, Tišnovská Nová Ves, Tři Studně, Ubušín, Uhřínov, Ujčov, Újezd, Újezd u Tišnova, Unčín, Vatín, Věcov, Věchnov, Velká Bíteš, Velká Losenice, Velké Janovice, Velké Meziříčí, Velké Tresné, Vepřová, Věstín, Věžná, Vídeň, Vidonín, Vír, Vlachovice, Vlkov, Vojnův Městec, Vratislávka, Vysoké, Záblatí, Zadní Zhořec, Znětín, Zubří, Zvole, Ždánice, Žďár nad Sázavou, Žďárec.

11. Celní úřad České Budějovice

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu České Budějovice: Adamov, Bečice, Borek, Borovany, Borovnice, Boršov nad Vltavou, Bošilec, Branišov, Břehov, Čakov, Čejkovice, České Budějovice, Čížkrajice, Dasný, Dívčice, Dobrá Voda u Českých Budějovic, Dobšice, Dolní Bukovsko, Doubravice, Doudleby, Drahotěšice, Dříteň, Dubičné, Dubné, Dynín, Habří, Hartmanice, Heřmaň, Hlavatce, Hlincová Hora, Hluboká nad Vltavou, Homole, Horní Kněžeklady, Hosín, Hosty, Hrdějovice, Hůry, Hvozdec, Chotýčany, Chrástany, Jankov, Jívno, Kamenná, Kamenný Újezd, Komařice, Kvítkovice, Lednice, Libín, Libnič, Lipí, Lišov, Litvínovice, Ločnice, Mazelov, Mladošovice, Modrá Hůrka, Mokřý Lom, Mydlovary, Nákří, Nedabyle, Neplachov, Nová Ves, Olešnice, Olešník, Ostrolovský Újezd, Pištín, Planá, Plav, Radošovice, Roudné, Rudolfov, Římov, Sedlec, Slavče, Srubec, Staré Hodějovice, Strážkovice, Strýčice, Strážov, Svätý Jan nad Malší, Ševětín, Štěpánovice, Temelín, Trhové Sviny, Týn nad Vltavou, Úsilné, Včelná, Vidov, Vitín, Vlkov, Vrábče, Vráto, Všemyšlice, Záboří, Zahájí, Závraty, Zliv, Zvíkov, Žabovřesky, Žár, Žimutice.

12. Celní úřad Český Krumlov

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Český Krumlov: Benešov nad Černou, Besednice, Bohdalovice, Boletice, Brloh, Bujanov, Černá v Pošumaví, Český Krumlov, Dolní Dvořiště (vyjma celního prostoru celního úřadu Dolní Dvořiště), Dolní Třebonín, Frymburk, Horní Dvořiště, Holubov, Horní Planá, Hořice na Šumavě, Chlumeck, Chvalšiny, Kájov, Kaplice, Křemže, Lipno nad Vltavou, Loučovice, Malonty, Malšín, Mirkovice, Mojně, Netřebice, Nová Ves, Omlenice, Pohorská Ves, Přední Výtoň, Přídolí, Přísečná, Rožmberk nad Vltavou, Rožmitál na Šumavě, Soběnov, Strátež, Srnín, Světlík, Velešín, Větrník, Věžovatá Pláně, Vyšší Brod, Zlatá Koruna, Zubčice, Zvíkov.

13. Celní úřad České Velenice

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu České Budějovice: Hranice, Nové Hrady, Horní Stropnice, Petřkovice, Jílovice, Hradce.

z okresu Jindřichův Hradec: Nová Ves nad Lužnicí, Dvory nad Lužnicí, Halámky, Rapšach, Suchdol nad Lužnicí, České Velenice.

14. Celní úřad Dolní Dvořiště

Územní obvod je tvořen celním prostorem celního úřadu Dolní Dvořiště v obci Dolní Dvořiště.

15. Celní úřad Jindřichův Hradec

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Jindřichův Hradec: Baňovice, Bednárec, Bednáreček, Blažejov, Bořetín, Březina, Budeč, Budařovice, Cep, Cizkrajov, Červený Hrádek, Český Rudolec, Címěř, Clunek, Dačice, Dešná, Dešná, Dívčí Kopy, Dobrohošť, Dolní Pěna, Dolní Žďár, Domanín, Doňov, Drunče, Dunajovice, Frahelž, Hadravova Rosička, Hamr, Hatín, Heřmanec, Horní Meziříčko, Horní Němčice, Horní Pěna, Horní Radouň, Horní Skrychov, Horní Slatina, Hospříz, Hrachoviště, Hříšice, Chlum u Třeboně, Jarošov nad Nežárkou, Jilem, Jindřichův Hradec, Kačlehy, Kamenný Malíkov, Kardašova Řečice, Klec, Kostelní Radouň, Kostelní Vydří, Kunžak, Lásenice, Lodhřov, Lomnice nad Lužnicí, Lužnice, Majdalena, Nová Bystřice, Nová Olešná, Nová Včelnice, Novosedly nad Nežárkou, Okrouhlá Radouň, Peč, Písečné, Pístina, Plavsko, Pleše, Pluhův Žďár, Polště, Ponědraž, Ponědražka, Popelín, Příbraz, Ratiboř, Rodvínov, Roseč, Rosička, Slavonice, Smržov, Staňkov, Staré Hobzí, Staré Město pod Landštejnem, Stráž nad Nežárkou, Strmilov, Stříbrec, Strážovice, Studená, Světe, Třebětice, Třeboň, Újezd, Velký Ratmírov, Vícemil, Višňová, Vlčetinec, Volříšov, Vydří, Záblatí, Záhoří, Zahrádky, Žďár, Županovice.

16. Celní úřad Pelhřimov

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Pelhřimov: Arneštovice, Báčovice, Bělá, Bohdalín, Bořetice, Bořetín, Božejov, Bratřice, Budíkov, Buřenice, Bystrá, Cetoraz, Časlavsko, Častrov, Čejov, Čelistná, Černov, Černovice, Červená

Řečice, Čížkov, Dehtáře, Dobrá Voda, Dobrá Voda u Pacova, Dubovice, Důl, Eš, Hojanovice, Hojovice, Horní Cerekev, Horní Rápotice, Horní Ves, Hořepník, Hořice, Humpolec, Chýstovice, Chyšná, Jankov, Ježov, Jiřice, Kaliště, Kámen, Kamence nad Lipou, Kejžlice, Koberovice, Kojčice, Komorovice, Košetice, Krasíkovice, Křeč, Křelovice, Křešín, Leskovice, Lesná, Lhota-Vlasenice, Libkova Voda, Lidmaň, Litochošť, Lukavec, Martince u Onšova, Mezilesí, Mezná, Mladé Bříště, Mnich, Moravec, Mysletín, Nová Buková, Nová Cerekev, Nový Rychnov, Obrataň, Olešná, Ondřejov, Onšov, Pacov, Pavlov, Pelhřimov, Píšť, Počátky, Polesí, Pošná, Proseč, Proseč pod Křemešníkem, Putimov, Rodinov, Rovná, Rynárec, Řečice, Salačova Lhota, Samsín, Sedlice, Senožaty, Staré Bříště, Stojcín, Strítěž, Strítěž pod Křemešníkem, Svěpravice, Syrov, Těchobuz, Těmice, Ústrašín, Útěchovice, Útěchovice pod Stražištěm, Útěchovičky, Včelnička, Velká Chyška, Velký Rybník, Veselá, Věžná, Vojslavice, Vokov, Vyklatnice, Vyskytná, Vysoká Lhota, Vystrkov, Zachotín, Zajíčkov, Zhořec, Zlátenka, Želiv, Žirov, Žirovnice.

17. Celní úřad Písek

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Písek: Albrechtice nad Vltavou, Bernartice, Borovany, Boudy, Božetice, Branice, Cerhonic, Čimelice, Čížová, Dobev, Dolní Novosedly, Dražič, Drhove, Heřmaň, Horosedly, Hrazany, Hrejkovice, Chyšky, Jetětice, Jickovice, Kestřany, Kluky, Kostelec nad Vltavou, Kovářov, Kožlí, Králova Lhota, Křenovice, Kučeř, Květov, Lety, Milevsko, Minice, Mirovice, Mirovice, Mišovice, Myslín, Nerestce, Nevězice, Okrouhlá, Olešná, Orlík nad Vltavou, Osek, Oslov, Ostrovec, Paseky, Písek, Podolí I, Probulov, Protivín, Přeborov, Předotice, Přestěnice, Putim, Rakovice, Ražice, Sepkov, Skály, Slabčice, Smetanova Lhota, Stehlovice, Tálín, Temešvár, Varvažov, Veselíčko, Vlastec, Vlksice, Vojník, Vráž, Vrcovice, Záhoří, Zběšičky, Zhoř, Zvíkovské Podhradí, Žďár.

18. Celní úřad Prachatice

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Prachatice: Babice, Bohumilice, Bohunice, Borová Lada, Bošice, Budkov, Buk, Bušany, Čkyně, Drslavice, Dub, Dvory, Horní Vltavice, Hracholusky, Husinec, Chlumany, Chroboly, Chvalovice, Kratušín, Křišťanov, Ktiš, Kubova Huť, Kvilda, Lazišť, Lčovice, Lenora, Lhenice, Lipovice, Lužice, Mahouš, Malovice, Mičovice, Nebahovy, Němčice, Netolice, Nicov, Nová Pec, Nové Hutě, Olšovice, Pěčnov, Prachatice, Radhostice, Stachy, Stožec, Strážný (vyjma celního prostoru celního úřadu Strážný), Strunkovice nad Blanicí, Svata Máří, Šumavské Hoštice, Těšovice, Tvrzice, Újezdec, Vacov, Vimperk, Vitějovice, Vlachovo Březí, Volary, Vrbice, Záblatí, Zábrdí, Zálezly, Zbytiny, Zdíkov, Žárovná, Želnav, Žernovnice.

z okresu Strakonice: Bavorov, Chelčice, Malenice, Nihošovice, Předslavice, Úlehle, Volyně.

19. Celní úřad Strážný

Územní obvod je tvořen celním prostorem celního úřadu Strážný v obci Strážný.

20. Celní úřad Strakonice

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Strakonice: Bělčice, Bězdědovice, Bílsko, Blatná, Bratronice, Březí, Budyně, Buzice, Čehnice, Čechelovice, Čejetice, Čepřovice, Čestice, Čičenice, Doubravice, Drahonice, Drachkov, Drážov, Drouzetice, Dřešín, Hajany, Hájek, Hlupín, Horní Poříčí, Hornosín, Hoslovce, Hoštice, Chlum, Chobot, Chrástovice, Jinín, Kadov, Kalenice, Katovice, Kladruby, Kocelovice, Krajinčko, Kraselov, Krašovice, Krejnice, Krty, Kuřimany, Kváskovice, Lažánky, Lažany, Libějovice, Libětice, Litochovice, Lnáře, Lom, Mačkov, Mečichov, Měkyne, Milejovice, Miloňovice, Mnichov, Mutěnice, Mýstice, Nebřehovice, Němčice, Němětice, Nišovice, Nová Ves, Novosedly, Osek, Paračov, Pivkovic, Pohorovice, Pracejovice, Předmůř, Přední Zborovice, Přečovice, Přestřovice, Radějovice, Radomyšl, Radošovice, Rovná, Řepice, Sedlice, Skály, Skočice, Slaník, Sousedovice, Stožice, Strakonice, Strašice, Strunkovice nad Volyňkou, Střelské Hoštice, Škvořetice, Štěchovice, Štěkeň, Tchořovice, Truskovice, Třebostice, Třešovice, Únice, Uzenice, Uzeničky, Vacovice, Velká Turná, Vodňany, Volenice, Záboří, Zahorčice, Zvotoky.

21. Celní úřad Tábor

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Tábor: Bálkova Lhota, Bečice, Bechyně, Běleč, Borkovice, Borotín, Bradáčov, Březnice, Budislav, Čenkov u Bechyně, Černýšovice, Dírná, Dlouhá Lhota, Dobronice u Bechyně, Dolní Hořice, Dolní Hrachovice, Drahov, Dráčov, Dražice, Dražičky, Drhovice, Haškovcova Lhota, Hlasivo, Hlavatce, Hodětín, Hodonice, Chomětice, Chotoviny, Choustník, Chrbonín, Chýnov, Jedlany, Jistebnice, Katov, Klenovice, Komárov, Košice, Košín, Krátošice, Krto, Libějovice, Lom, Malšice, Mažice, Meziříčí, Mezná, Mladá Vožice, Mlýny, Myslkovice, Nadějkov, Nasavrky, Nemyšl, Nová Ves u Chýnova, Nová Ves u Mladé Vožice, Oldřichov, Opařany, Planá nad Lužnicí, Pohnánek, Pohnání, Pojbuky, Přehořov, Psárov, Radenín, Radětice, Radimovice u Tábora, Radimovice u Želče, Radkov, Rataje, Ratibořské Hory, Rodná, Roudná, Řemíčov, Řepeč, Řípec, Sedlečko u Soběslavi, Sezimovo Ústí, Skalice, Skopytce, Skřýchov u Malšic, Slapsko, Slapy, Smilovy Hory, Soběslav, Stádlec, Sodoměřice u Bechyně, Sodoměřice u Tábora, Sviny, Svrabov, Šebířov, Tábor, Třebějovice, Tučapy, Turovec, Ústrašice, Val, Vesce, Veselí nad Lužnicí, Vilice, Vlastiboř, Vlčev, Vlkov, Vodice, Zadní Strítěž, Záhoří, Zálší, Zhoř u Mladé Vožice, Zhoř u Tábora, Zlukov, Zvěrotice, Zeleč, Žišov.

22. Celní úřad Havlíčkův Brod

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Havlíčkův Brod: Bačkov, Bartoušov, Bězděkov, Bělá, Bojiště, Boňkov, Borek, Břevnice, Čachotín, Čechovice, Česká Bělá, Číhošť, Dlouhá

Ves, Dolní Krupá, Dolní Město, Dolní Sokolovec, Druhanov, Golčův Jeníkov, Habry, Havlíčková Borová, Havlíčkův Brod, Herálec, Heřmanice, Hněvkovice, Horní Krupá, Horní Paseka, Horní Pohled, Hradec, Hurtova Lhota, Chotěboř, Chrtův, Chřenovice, Jedlá, Jeřišno, Jilem, Jitkov, Kámen, Kamenná Lhota, Klokočov, Knyk, Kochánov, Kojetín, Kouty, Kozlov, Kožlí, Kraborovice, Krásná Hora, Krátká Ves, Krucemburk, Kunemil, Květinov, Kyjov, Kynice, Lány, Ledč nad Sázavou, Leškovice, Leština u Světlé, Libice nad Doubravou, Lípa, Lipnice nad Sázavou, Lučice, Malčín, Maleč, Michalovice, Modlíkov, Nejezd, Nová Ves u Chotěboře, Nová Ves u Leštiny, Okrouhlička, Okrouhlice, Olešenka, Olešná, Ostrov, Oudoleň, Ovesná Lhota, Pavlov, Podmoklany, Podmoky, Pohled, Prosička, Příbyslav, Příseka, Radostín, Rozsochatec, Rušínov, Rybníček, Sázavka, Sedletín, Skorov, Skryje, Skuhrov, Slavíkov, Slavětín, Slavníč, Sloupno, Služátky, Sobiňov, Stříbrné Hory, Světlá nad Sázavou, Šlapanov, Štoky, Tis, Trpišovice, Uhelná Příbram, Úhořilka, Úsobí, Vepřív, Veselý Žďár, Věž, Věžnice, Vilémov, Vilémovice, Víška, Vlkanov, Vysoká, Zvěstovice, Ždírec, Ždírec nad Doubravou, Žižkovo Pole.

23. Celní úřad Hradec Králové

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Hradec Králové: Babice, Barchov, Benátky, Běleč nad Orlicí, Blešno, Boharyně, Černilov, Černožice, Čištěves, Divec, Dobřenice, Dohalice, Dolní Přím, Habřina, Hlušice, Hněvčevy, Holohlavy, Hoříněves, Hradec Králové, Hrádek, Humburky, Hvozdnice, Chlumec nad Cidlinou, Chudeřice, Jeníkovice, Káranice, Klamoš, Kobylce, Kosice, Kosičky, Králíky, Kratonohy, Kunčice, Lejšovka, Lhota pod Libčany, Libčany, Libníkovice, Librantice, Libřice, Lišice, Lodín, Locheň, Lovčice, Lužany, Lužec nad Cidlinou, Máslojedy, Měník, Mlékosrby, Mokrovousy, Myštěves, Mžany, Nedělišťe, Nechanice, Nepolisy, Nové Město, Nový Bydžov, Obědovice, Ohnišťany, Olešnice, Osice, Osičky, Petrovice, Písek, Prasek, Praskačka, Předměřice nad Labem, Převýšov, Pšánky, Puchlovice, Račice nad Trotinou, Radíkovice, Radostov, Roudnice, Sadová, Sendražice, Skalice, Skřivany, Sloupno, Smidary, Smiřice, Smržov, Sovětice, Stará Voda, Starý Bydžov, Stěžery, Stračov, Střežetice, Světí, Syrovátka, Šaplava, Těchlovice, Třebechovice pod Orebem, Třesovice, Urbanice, Vinary, Vrchovnice, Všestary, Výrava, Vysoká nad Labem, Zachrašany, Zdechovice.

24. Celní úřad Chrudim

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Chrudim: Běstvina, Biskupice, Bítovany, Bojanov, Bor u Skutče, Bořice, Bousov, Bylany, Ctětín, Čankovice, České Lhotice, Dědová, Dolní Bezděkov, Dřenice, Dvakačovice, Hamry, Heřmanův Městec, Hlinsko, Hluboká, Hodonín, Holetín, Honbice, Horka, Horní Bradlo, Hošťalovice, Hrochův Týnec, Hroubovice, Chrast, Chroustovice, Chrudim, Jeníkov, Jenišovice-Zalažany, Kameničky, Kladno, Klešice, Kněžice, Kočí, Kostelec

u Heřmanova Městce, Krásné, Krouna, Křižanovice, Lány, Leština, Leštinka, Libkov, Liboměřice, Licibořice, Lipovec, Lozice, Lukavice, Luže, Miřetice, Míčov-Sušice, Mladoňovice, Morašice, Mrákotín, Nabočany, Načesice, Nasavrky, Nové Hradce, Orel, Ostrov, Perálec, Podhořany u Ronova, Pokřikov, Prachovice, Proseč, Prosetín, Předhradí, Přestavlky, Raná, Ronov nad Doubravou, Rosice, Rozhovice, Řepníky, Řestoky, Seč, Skuteč, Slatiňany, Smrček, Sobětuchy, Stolany, Stradouň, Střemošice, Studnice, Svídnice, Svratouch, Tisovec, Trhová Kamenice, Trojovice, Třemošnice, Třebířichy, Tuněchody, Uherčice, Úhřetice, Vápenný Podol, Včelákov, Vejvanovice, Vinary, Vítanov, Vojtěchov, Vortová, Vrbatův Kostelec, Všerádov, Vysočina, Vyžice, Zaječice, Zájezdec, Zderaz, Žlebské Chvalovice, Žumberk.

25. Celní úřad Jičín

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Jičín: Bačalky, Bašnice, Běchary, Bílsko u Hořic, Boháňka, Borek, Brada-Rybníček, Březina, Bříšťany, Budčevy, Bukvice, Butoves, Bystřice, Cerekvice nad Bystřicí, Červená Třemešná, Česov, Dětenice, Dílce, Dobrá Voda u Hořic, Dolní Lochov, Dřevěnice, Holín, Holovousy, Hořice, Cholenice, Chomutice, Choteč, Chyjice, Jeřice, Jičín, Jičíněves, Jinolice, Kacákova Lhota, Kbelnice, Kněžnice, Konecchlumí, Kopidlno, Kostelec, Kovač, Kozojedy, Kyje, Lázně Bělohrad, Libáň, Libošovice, Libuň, Lískovice, Lukavec u Hořic, Lužany, Markvartice, Miletín, Milovice, Mladějov, Mlázovice, Nemyčevy, Nevratice, Nová Paka, Ohařice, Ohaveč, Osek, Ostroměř, Ostružno, Pecka, Petrovičky, Podhorní Újezd a Vojice, Podhradí, Podůlší, Radim, Rašín, Rohoznice, Rokytňany, Samšina, Sběř, Sedlišťe, Sekeřice, Slatiny, Slavhostice, Sobčice, Soběraz, Sobotka, Stará Paka, Staré Hradce, Staré Místo, Staré Smrkovice, Střevač, Sukorady, Svatojanský Újezd, Šárovce, Lhota, Tetín, Třebnouševy, Trtěnice, Tuř, Úbislavice, Údrnice, Úhlejev, Újezd pod Troskami, Úlibice, Valdice, Veliš, Vidochov, Vitiněves, Volanice, Vrbice, Vršce, Vřesník, Vysoké Veselí, Zámostí-Blata, Železnice, Žeretice, Židovice, Žlunice.

26. Celní úřad Náchod

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Náchod: Adršpach, Bezděkov nad Metují, Bohuslavice, Borová, Božanov, Broumov, Brzice, Bukovice, Černčice, Červená Lhota, Červený Kostelec, Česká Čermná, Česká Metuje, Česká Skalice, Dolany, Dolní Radechová, Heřmanice, Heřmánkovice-Broumov, Hejtmánkovice, Horní Radechová, Hořenice, Hořičky, Hronov, Hynčice, Chvalkovice, Jaroměř, Jasenná, Jestřebí, Jetřichov, Kramolna, Křínice, Lhota pod Hořičkami, Libchyně, Litboř, Machov, Martínkovice, Mezilečí, Mezilesí, Meziměstí, Nahořany, Náchod, Nové Město nad Metují, Nový Hrádek, Nový Ples, Otovice, Police nad Metují, Provodov-Šonov, Příbyslav, Rasošky, Rožnov, Rychnov, Říkov, Sendraž, Slatina nad Úpou, Slavětín nad Metují, Slavonov, Stárkov, Studnice, Suchý Důl, Šestajovice,

Šonov, Teplice nad Metují, Velichovky, Velká Jeseňnice, Velké Petrovice, Velké Poříčí, Velký Třebešov, Verněřovice, Vestec, Vlkov, Vršovka, Vysoká Srbská, Vysokov, Zábrodí, Zaloňov, Ždár nad Metují, Žďárky, Žernov.

27. Celní úřad Pardubice

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Pardubice: Barchov, Bezděkov, Borek, Brloh, Břehy, Bukovina nad Labem, Bukovina u Přelouče, Bukovka, Býšť, Časy, Čeperka, Čepí, Černá u Bohdanče, Dašice, Dolany, Dolní Roven, Dolní Ředice, Dříteč, Dubany, Hlavečník, Holice, Holotín, Horní Jelení, Horní Ředice, Hostovice, Hrobice, Choltice, Choteč, Chrtínky, Chvaletice, Chvojenec, Chýšť, Jankovice, Jaroslav, Jedousov, Jeníkovice, Jezbořice, Kasalice, Kladruby nad Labem, Kojice, Kostěnice, Kříčeň, Kunětice, Labské Chrčice, Lány u Dašic, Lázně Bohdaneč, Libišany, Lipoltice, Litošice, Malé Výkleky, Mikulovice, Mokošín, Morašice, Moravany, Neratov, Němčice, Opatovice nad Labem, Ostrěšany, Ostrfetín, Pardubice, Plch, Poběžovice u Holic, Poběžovice u Přelouče, Podůlšany, Pravy, Přelouč, Přelovice, Přepychy, Radhošť, Ráby, Rohovládová Bělá, Rohoznice, Rokytno, Rybitví, Řečany nad Labem, Selmice, Semín, Sezemice, Slepotic, Sopřech, Sovolusky, Spojil, Srch, Srnojedy, Staré Hradiště, Staré Jesenčany, Staré Ždánice, Starý Mateřov, Stéblová, Stojice, Strašov, Svinčany, Svojišce, Tetov, Trnávka, Trusnov, Třebosice, Turkovice, Týništko, Uhersko, Urbanice, Úhřetická Lhota, Újezd u Přelouče, Újezd u Sezemic, Valy, Vápno, Veliny, Veselí, Vlčí Habřina, Volč, Vysoké Chvojno, Vyšehněvice, Zdechovice, Žáravice, Živanice.

28. Celní úřad Rychnov nad Kněžnou

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Rychnov nad Kněžnou: Albrechtice nad Orlicí, Bačetín, Bartošovice v Orlických horách, Bílý Újezd, Bohdašín, Bolehošť, Borohrádek, Borovnice, Bystré, Byzhradec, Častolovice, Čermná nad Orlicí, Černíkovice, České Meziříčí, Čestice, Deštné v Orlických horách, Dobré, Dobruška, Dobřany, Doudleby nad Orlicí, Hřibiny-Ledská, Chleny, Chlístov, Jahodov, Janov, Javornice, Jílovice, Kostelec nad Orlicí, Kostelecké Horky, Kounov, Králova Lhota, Krchleby, Kvasiny, Ledce, Lhoty u Potštejna, Libel, Liberk, Lično, Lípa, Lukavice, Lupenice, Mokré, Nová Ves, Ůčelice, Ohnišov, Olešnice, Olešnice v Orlických horách, Opočno, Orlické Záhoří, Osečnice, Pěčín, Podbřezí, Pohoří, Polom, Potštejn, Proruby, Přepychy, Rohenice, Rokytnice v Orlických horách, Rybná nad Zdobnicí, Rychnov nad Kněžnou, Řičky v Orlických horách, Sedloňov, Semechnice, Skuhrov nad Bělou, Slatina nad Zdobnicí, Sněžné, Solnice, Svídnice, Synkov-Slemeno, Trnov, Třebešov, Tutleky, Týniště nad Orlicí, Val, Vamberk, Vodeřady, Vrbice, Vysoký Újezd, Záměl, Zdelov, Zdobnice, Ždár nad Orlicí.

29. Celní úřad Svitavy

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Svitavy: Banín, Bělá nad Svitavou, Bělá u Jevíčka, Benátky, Bezděčí u Trnávky, Biskupice, Bohuňov, Bohuňovice, Borová, Borušov, Brněnec, Březina, Březinky, Březiny, Březová nad Svitavou, Budislav, Bystré, Cerekvice nad Loučnou, Čistá, Desná, Dětrichov, Dětrichov u Moravské Třebové, Dlouhá Loučka, Dolní Újezd, Gruna, Hartinkov, Hartmanice, Horky, Horní Újezd, Hradec nad Svitavou, Chmelík, Chornice, Chotěnov, Chotovice, Chrastavec, Janov, Janůvky, Jaroměřice, Jarošov, Javorník, Jedlová, Jevíčko, Kamenec u Poličky, Kamenná Horka, Karle, Koclřov, Korouhev, Koruna, Křenov, Kukle, Kunčina, Květná, Lavičné, Linhartice, Litomyšl, Lubná, Makov, Malíkov, Městečko Trnávka, Mikuleč, Mladějov na Moravě, Morašice, Moravská Třebová, Nedvězí, Nová Sídla, Nová Ves u Jarošova, Oldříš, Opatov, Opatovec, Osík, Pohledy, Polička, Pomezí, Poříčí u Litomyšle, Příluka, Pustá Kamenice, Pustá Rybná, Radiměř, Radkov, Rohozná, Rozhraní, Rozstání, Rudná, Rychnov na Moravě, Řídký, Sádek, Sebranice, Sedlístě, Sklené, Slatina, Staré Město, Stašov, Strakov, Suchá Lhota, Svitavy, Svojanov, Široký Důl, Študlov, Telecí, Trpín, Trstěnice, Tržek, Třebářov, Újezdec, Útěchov, Vendolí, Vidlatá Seč, Víska u Jevíčka, Vítějeves, Vranová Lhota, Vražné, Vysoká, Želívsko.

30. Celní úřad Turnov

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Semily: Bělá, Benecko, Benešov u Semil, Bozkov, Bradlecká Lhota, Bukovina u Čisté, Bystará nad Jizerou, Čistá u Horek, Háje nad Jizerou, Harrachov, Holenice, Horka u Staré Paky, Horní Branná, Hrubá Skála, Chuchelna, Jablonec nad Jizerou, Jesenný, Jestřabí v Krkonoších, Jilemnice, Kacanovy, Karlovice, Klokočí, Košťálov, Kruh, Ktová, Levínská Olešnice, Libštát, Lomnice nad Popelkou, Loučky, Martinice v Krkonoších, Mírová pod Kozákovem, Modřišice, Mříčná, Nová Ves nad Popelkou, Ohrazenice, Olešnice, Paseky nad Jizerou, Peřimov, Poniklá, Přepeře, Příkrý, Radošná pod Kozákovem, Rakousy, Rokytnice nad Jizerou, Roprachtice, Rovensko pod Troskami, Roztoky u Jilemnice, Roztoky u Semil, Semily, Slaná, Stružinec, Studenec, Svojek, Syřenov, Tatabity, Troskovice, Turnov, Veselá, Víchová nad Jizerou, Vítkovice, Všeň, Vyskeř, Vysoké nad Jizerou, Záhoří, Žernov.

31. Celní úřad Trutnov

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Trutnov: Batňovice, Bernartice, Bílá Třešněná, Bílé Poličany, Borovnice, Borovnička, Čermná, Černý Důl, Dolní Branná, Dolní Brusnice, Dolní Dvůr, Dolní Kalná, Dolní Lánov, Dolní Olešnice, Douravice, Dubenec, Dvůr Králové nad Labem, Hajnice, Havlovice, Horní Brusnice, Horní Kalná, Horní Maršov, Horní Olešnice, Hostinné, Hřibojedy, Chotěvice, Choustníkov Hradiště, Chvaleč, Janské Lázně, Jívka, Klášterská Lhota, Kocbeře, Kohoutov, Královec, Kuks, Kunčice, Lampertice, Lánov, Lanžov, Libňatov, Libotov, Litíč, Malá Úpa, Malé Svatoňovice, Maršov

u Úpice, Mladé Buky, Mostek, Nemojov, Pec pod Sněžkou, Pilníkov, Prosečné, Radvanice, Rtyně v Podkrkonoší, Rudník, Stanovice, Staré Buky, Strážné, Suchovršíce, Svoboda nad Úpou, Špindlerův Mlýn, Trotina, Trutnov, Třebihošť, Úpice, Velké Svatoňovice, Velký Vřešňov, Vilantice, Vítězná, Vlčice, Vlčkovice v Podkrkonoší, Vrchlabí, Zábřezí-Řečice, Zdobín, Zlatá Olešnice, Žacléř.

32. Celní úřad Ústí nad Orlicí

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Ústí nad Orlicí: Albrechtice, Anenská Studánka, Běstovice, Bošín, Brandýs nad Orlicí, Bučina, Bystřec, Cotkytle, Čenkovice, Červená Voda, Česká Třebová, České Heřmanice, České Petrovice, Česká Rybná, České Libchavy, Damníkov, Dlouhá Třebová, Dlouhoňovice, Dobříkov, Dolní Dobrouč, Dolní Čermná, Dolní Morava, Domoradice, Džbáňov, Hejnice, Helvíkovice, Hnátnice, Horní Čermná, Horní Heřmanice, Horní Třešňovec, Hrádek, Hrušová, Choceň, Jablonné nad Orlicí, Jamné nad Orlicí, Javorník, Jehnědí, Kameničná, Králíky, Krasíkov, Koldín, Kosorín, Klášterec nad Orlicí, Kunvald, Lanškroun, Libecina, Lichkov, Libchavy, Lubník, Luková, Letohrad, Líšnice, Lukavice, Mladkov, Mistrovce, Mostek, Nasavrky, Nekoř, Němčice, Orličky, Orlické Podhůří, Ostrov, Oucmanice, Pastviny, Petrovice, Písečná, Přívrát, Plchovice, Podlesí, Pustina, Rudoltice, Rybník, Řetová, Řetůvka, Sáza, Seč, Skořenice, Slatina, Sloupnice, Sobkovice, Sopotnice, Sruby, Studené, Strážná, Sudislav nad Orlicí, Sudslava, Svatý Jiří, Šedivec, Tatenice, Těchonín, Tisová, Trpík, Třebovice, Újezd u Chocně, Ústí nad Orlicí, Velká Skrovnice, Verměřovice, Vlčkov, Voděřady, Vraclav, Vračovice-Orlov, Vysoké Mýto, Výprachtice, Zádolí, Záchlumí, Zálší, Zámorsk, Zářecká Lhota, Žamberk, Žampach, Žichlínek.

33. Celní úřad Horní Lideč

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Zlín: Brumov-Bylnice, Dolní Lhota, Drnovice, Haluzice, Jestřebí, Křekov, Lipová, Loučka, Luhačovice, Návojná, Nedašov, Nedašova Lhota, Potěč, Rudimov, Sehradice, Slavičín, Slopné, Šanov, Štítná nad Vláří, Tícho, Újezd, Valašské Klobouky, Vlachovice, Vlachova Lhota, Vysoké Pole.

z okresu Vsetín: Francova Lhota, Horní Lideč, Lačnov, Střelná, Študlov, Valašská Senice, Valašské Příkazy.

34. Celní úřad Kroměříž

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Kroměříž: Bařice-Velké Těšany, Bělov, Bezměrov, Bořenovice, Brusné, Břest, Bystřice pod Hostýnem, Dřínov, Holešov, Horní Lapač, Hoštice, Hulín, Chomýž, Chropyně, Chvalčov, Jankovice, Jarohněvice, Karolín, Komárno, Kostelany, Kostelec u Holešova, Kroměříž, Kurovice, Kvasice, Kyselovice, Lehotice, Loukov, Lubná, Ludslavice, Lutopecny, Martinice, Míškovice, Morkovice-Slížany, Němčice, Nová Dědina,

Osičko, Pacetluky, Pačlaviice, Počenice-Tetětice, Podhradní Lhota, Prasklice, Pravčice, Prusinovice, Přílepy, Rajnochovice, Rataje, Roštění, Roštín, Rusava, Rymice, Skaštice, Slavkov pod Hostýnem, Soběsuky, Strážovice, Sulimov, Troubky-Ždislavice, Třebětice, Uhřice, Věžky, Vítonice, Zahnašovice, Zářící, Zborovice, Zdounky, Zlobice, Žalkovice, Žeranovice.

35. Celní úřad Olomouc

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Olomouc: Babice, Bělkovice-Lašany, Bílá Lhota, Bílsko, Blatec, Bohuňovice, Bouzov, Bukovany, Bystročice, Bystrovany, Červenka, Daskabát, Dlouhá Loučka, Dolany, Doloplazy, Domašov nad Bystřicí, Domašov u Šternberka, Drahanovice, Dub nad Moravou, Dubčany, Grygov, Haňovice, Hlásnice, Hlubočky, Hlušovice, Hněvotín, Hnojice, Horka nad Moravou, Horní Loděnice, Hraniční Petrovice, Charváty, Cholina, Jívová, Komárov, Kožušany-Tážaly, Krčmaň, Křelov-Břuchotín, Liboš, Lipina, Litovel, Loučany, Loučka, Luběnice, Luká, Lužice, Majetín, Medlov, Měrotín, Město Libavá, Mladeč, Mladějovice, Mutkov, Náklo, Náměšť na Hané, Nová Hradečná, Olbramice, Olomouc, Paseka, Pňovice, Práslavice, Příkazy, Řídeč, Samotíšky, Savín, Senice na Hané, Senička, Skrběň, Slatinice, Slavětín, Strukov, Střeň, Suchonice, Svěseditce, Štarnov, Šternberk, Štěpánov, Šumvald, Těšetice, Tověř, Troubelice, Tršice, Újezd, Uničov, Ústín, Velká Bystřice, Velký Týnec, Velký Újezd, Věrovany, Vilémov, Zelechovice, Žerotín.

36. Celní úřad Prostějov

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Prostějov: Alojzov, Baldovec, Bedihošť, Bílovice, Biskupice, Bohuslavice, Bousín, Brodek u Konice, Brodek u Prostějova, Březsko, Budětsko, Buková, Čehovice, Čechovice u Prostějova, Čechovice-Záhoří, Čechůvky, Čechy pod Kosířem, Čelčice, Čelechovice na Hané, Čunín, Dešná, Dětkovice, Dlouhá Ves, Dobrochov, Dobromilice, Dolní Otaslavice, Doloplazy, Domamyslice, Drahaný, Držovice, Dřevnovice, Dubany, Dvorek, Džbel, Hablov, Hačky, Hamry, Hluchov, Holubice, Horní Otaslavice, Horní Štěpánov, Hradčany, Hrdibořice, Hrochov, Hrubčice, Hruška, Hvozď, Chobyně, Ivaň, Jednov, Jesenec, Kandia (u Laškova), Kaple u Čelechovic, Kelčice, Kladky, Klenovice na Hané, Klopotovice, Klužínek, Koberžice, Kobylničky, Konice, Kostelec na Hané, Kovalovice u Tišína, Krakovec, Kralice na Hané, Kraličky, Krasice, Krumsín, Křemenec, Křenůvky, Labutice, Ladín, Laškov, Lešany, Lhota u Konice, Lipová, Ludmírov, Lutotín, Maleny, Malé Hradisko, Milkov, Mořice, Mostkovice, Myslejšovice, Němčice nad Hanou, Nezamyslice, Niva, Nová Dědina, Nové Sady, Obědkovice, Ohrozim, Ochoz, Okluky, Olšany u Prostějova, Ondratice, Osičany, Ospělův, Otínoves, Otonovice, Otročkov, Pavlovice u Kojetína, Pěňčín, Pivín, Plumlov, Pohora, Poličky, Polomí, Ponikev, Prostějov, Prostějovičky, Protivanov, Přemyslovice, Ptení, Ptenský Dvorek,

- Raková u Konice, Rakůvka, Repechy, Rozstání, Runářov, Růžov, Seč, Seloutky, Skalka, Slatinky, Slunákov, Služín, Skřípov, Smržice, Sněhotice, Soběsuky, Srbce, Stařehovice, Stichovice, Stínava, Stražisko, Studenec, Suchdol, Štarnov, Štetovice, Šubířov, Těšice, Tištín, Tvorovice, Unčice, Určice, Víceměřice, Vícov, Vincencov, Vitčice, Vitonice na Hané, Vojtěchov, Vrahovice, Vranovice, Vrbátky, Vrchoslavice, Vřesovice, Výšovice, Zavadilka, Zdětín, Želeč, Žarnovice, Žešov.
- z okresu Přerov: Kojetín, Křenovice, Lobodice, Měřovice nad Hanou, Oplocany, Polkovice, Stříbrnice, Tovačov, Uhřovice.
- z okresu Olomouc: Lutín.
- 37. Celní úřad Přerov**
Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Přerov: Běloutín, Beňov, Bezuchov, Bohuslávky, Bochoř, Brodek u Přerova, Buk, Býškovice, Císařov, Citov, Čechy, Čelechovice, Černotín, Dobřčice, Dolní Nětčice, Dolní Těšice, Dolní Újezd, Domaželice, Dřevohostice, Grymov, Hlinsko, Horní Moštěnice, Horní Nětčice, Horní Těšice, Horní Újezd, Hrabůvka, Hradčany, Hranice, Jindřichov, Hustopeče nad Bečvou, Kladníky, Klokočí, Kokory, Křtomil, Lazníčky, Lazníky, Lhota, Lhotka, Lipník nad Bečvou, Lipová, Líšná, Malhotice, Milenov, Milotice nad Bečvou, Nahošovice, Nelešovice, Oldřichov, Olšovec, Opatovice, Oprostovice, Osek nad Bečvou, Paršovice, Partutovice, Pavlovice u Přerova, Podolí, Polom, Potštát, Prosenice, Provodovice, Přerov, Přestavky, Radíkov, Radkova Lhota, Radkovy, Radotín, Radslavice, Radvanice, Rakov, Rokytnice, Rouské, Říkovice, Skalička, Soběchleby, Sobišky, Stará Ves, Strítež nad Ludinou, Sušice, Šišma, Špičky, Teplice nad Bečvou, Troubky, Tučín, Turovice, Týn nad Bečvou, Ústí, Veselíčko, Věžky, Vlkoš, Všechnovice, Výkleky, Zábeštní Lhota, Zámrský, Žákovice, Želatovice.
- 38. Celní úřad Starý Hrozenkov**
Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Uherské Hradiště: Bánov, Bojkovice, Boršice u Blatnice, Březová, Bystrice pod Lopeníkem, Dolní Němčí, Horní Němčí, Komňa, Korytná, Lopeník, Nezdenice, Nivnice, Pitín, Rudice, Slavkov, Starý Hrozenkov, Strání, Suchá Loz, Šumice, Uherský Brod, Újezdec, Vápenice, Vyškovec, Záhorovice, Žitková.
- 39. Celní úřad Šumperk**
Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Šumperk: Bludov, Bohdíkov, Bohuslavice, Bohutín, Branná, Bratrušov, Brničko, Bušín, Dlouhomilov, Dolní Studénky, Drozdov, Dubicko, Hanušovice, Horní Studénky, Hoštejn, Hraběšice, Hrabšíň, Hrabová, Hynčina, Chromeč, Jakubovice, Janoušov, Jedlí, Jestřebí, Jindřichov, Kamenná, Klopina, Kolšov, Kopřivná, Kosov, Křchleby, Lesnice, Leština, Libina, Lipinka, Líšnice, Loštice, Loučná nad Desnou, Lukavice, Malá Morava, Maletín, Mírov, Mohelnice, Moravičany, Nemile, Nový Malín, Olšany, Oskava, Palonín, Pavlov, Písařov, Police, Postřelmov, Postřelmůvek, Rájec, Rapotín, Rejchartice, Rohle, Rovensko, Ruda nad Moravou, Sobotín, Staré Město pod Sněžníkem, Stavenice, Sudkov, Svěbohov, Šléglův, Štítý, Šumperk, Třeština, Úsov, Velké Losiny, Verňovice, Vikantice, Vikýřovice, Vyšehoří, Zábřeh, Zborov, Zvole.
- 40. Celní úřad Uherské Hradiště**
Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Uherské Hradiště: Babice, Bílovice, Boršice u Buchlovic, Břestek, Březolupy, Buchlovice, Částkov, Drslavice, Hluk, Hoštětín, Hostějov, Hradčovice, Hustěnovice, Jalubí, Jankovice, Kněžpole, Kostelany nad Moravou, Košíky, Kudlovice, Kunovice, Medlovice, Mistřice, Modrá, Nedachlebice, Nedakonice, Ořechov, Ostrožská Lhota, Ostrožská Nová Ves, Osvětimany, Pašovice, Podolí, Polešovice, Popovice, Praksice, Salaš, Staré Hutě, Staré Město, Stříbrnice, Stupava, Sušice, Svárov, Topolná, Traplice, Tučapy, Tupesy, Uherské Hradiště, Uherský Ostroh, Vážany, Velehrad, Veletiny, Vlčnov, Zlámanec, Zlechov.
- 41. Celní úřad Vyškov**
Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Vyškov: Bohaté Málkovice, Bohdalice-Pavlovice, Bošovice, Brankovice, Březina, Bučovice, Dětkovice, Dobročkovice, Dražovice, Drnovice, Drysice, Habrovany, Heršpice, Hlubočany, Hodějnice, Holubice, Hostěrádky-Rešov, Hoštice-Heroltice, Hrušky, Hvězdlice, Chvalkovice, Ivanovice na Hané, Ježkovice, Koberžice, Kojátky, Komořany, Kozlany, Křižanovice, Křižanovice u Vyškova, Kučerov, Kožušice, Křenovice, Krásenko, Letonice, Lovčičky, Luleč, Lysovice, Malínky, Medlovice, Milešovice, Milonice, Moravské Málkovice, Mouchnice, Němčany, Nemochovice, Nemojany, Nemitice, Nesovice, Nevojice, Nížkovice, Nové Sady, Olšany, Orlovice, Otnice, Podbřežice, Podivice, Podomí, Prusy-Boškůvky, Pustiměř, Račice-Pístovice, Radslavice, Rašovice, Rostěnice-Zvonovice, Rousínov, Ruprechtov, Rybníček, Slavkov u Brna, Snovídka, Studnice, Šaratice, Švábenice, Topolany, Tučapy, Uhřice, Vážany, Vážany nad Litavou, Velešovice, Vyškov, Zbýšov, Zelená Hora.
- z okresu Kroměříž: Cetechovice, Chvalnov-Lísky, Koryčany, Kunkovice, Litenčice, Nítkovice, Strílký, Zástrizly.
- 42. Celní úřad Zlín**
Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Zlín: Biskupice, Bohuslavice u Zlína, Bratřejov, Březnice, Březová, Březůvky, Dešná, Dobrkovice, Doubravy, Držková, Fryšták, Halenkovice, Horní Lhota, Hostišová, Hrobice, Hřivínův Újezd, Hvozdná, Jasenná, Kaňovice, Karlovice, Kašava, Kelníky, Komárov, Lhota, Lhotsko, Lípa, Ludkovice, Lukov, Lutonina, Machová, Mysločovice, Napajedla, Neubuz, Oldřichovice, Otrokovice, Podhradí, Podkopná Lhota, Pohořelice, Polichno, Pozlovice, Provodov, Račková, Řetečov, Sazovice, Slušovice, Spytihněv, Šarovy,

Tečovice, Tlumačov, Trnava, Ublo, Velký Ořechov, Veselá, Vizovice, Vlčková, Všemina, Zádveřice-Raková, Zlín, Žlutava.

43. Celní úřad Český Těšín

Územní obvod je tvořen obcí Český Těšín z okresu Karviná.

44. Celní úřad Frýdek-Místek

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Frýdek-Místek: Baška, Bílá, Brušperk, Bruzovice, Bystřice, Čeladná, Dobrá, Dobratice, Dolní Domašovice, Dolní Tošanovice, Fryčovice, Frýdek-Místek, Frýdlant nad Ostravicí, Hnojník, Horní Bludovice, Horní Domašovice, Horní Tošanovice, Hukvaldy, Janovice, Kaňovice, Komorní Lhotka, Kozlovice, Krásná, Krmelín, Kunčice pod Ondřejníkem, Lhotka, Lučina, Malenovice, Metylovice, Morávka, Nižní Lhoty, Nošovice, Nýdek, Ostravice, Palkovice, Paskov, Pazderna, Pražmo, Pržno, Pstruží, Raškovice, Řeka, Řepiště, Sedliště, Smilovice, Soběšovice, Stará Ves nad Ondřejnicí, Staré Hamry, Staré Město, Staříč, Strítež, Sviadnov, Šenov, Třanovice, Třinec, Václavovice, Vendryně, Vělopolí, Vojkovice, Vratimov, Vyšní Lhoty, Žabeň, Žermanice.

45. Celní úřad Jeseník

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Jeseník: Bělá pod Pradědem, Bernartice, Bílá Voda, Černá Voda, Česká Ves, Hradec-Nová Ves, Javorník, Jeseník, Lipová-Lázně, Mikulovice, Ostružná, Písečná, Skorošice, Stará Červená Voda, Supíkovice, Uhelná, Vápenná, Velká Kraš, Velké Kunčice, Vidnava, Vlčice, Zlaté Hory, Žulová.

46. Celní úřad Karviná

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Karviná: Albrechtice, Bohumín, Dětmoravice, Dolní Lutyně, Doubrava, Havířov, Horní Suchá, Karviná, Orlová, Petrovice u Karviné, Petřvald, Rychvald, Stonava, Těrlicko.

z okresu Opava: celní prostor celního úřadu u celního přechodu Šilheřovice v obci Šilheřovice.

47. Celní úřad Krnov

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Bruntál: Andělská Hora, Bílčice, Bohušov, Brantice, Bruntál, Břidličná, Býkov-Láryšov, Čaková, Dětrichov nad Bystřicí, Dívčí Hrad, Dlouhá Stráň, Dolní Moravice, Dvorce, Heřmanovice, Hlinka, Holčovice, Horní Benešov, Horní Město, Horní Životice, Hošťálkovy, Huzová, Janov, Jindřichov, Jiříkov, Karlova Studánka, Karlovice, Krasov, Krnov, Křišťanovice, Leskovec nad Moravicí, Lichnov, Liptaň, Lomnice, Ludvíkov, Malá Morávka, Malá Štáhle, Město Albrechtice, Mezina, Milotice nad Opavou, Moravskoslezský Kočov, Moravský Beroun, Norberčany, Nová Pláň, Nové Heřminovy, Oborná, Osoblaha, Petrovice, Razová, Roudno, Rudná pod Pradědem, Rusín, Rýmařov, Ryžoviště, Slezské Pavlovice, Slezské Rudoltice, Sosnová, Stará Ves, Staré Heřminovy, Staré Město, Světlá Hora, Svobodné Heřma-

nice, Široká Niva, Třemešná, Tvrdkov, Úvalno, Václavov u Bruntálu, Vašov, Velká Štáhle, Vrbno pod Pradědem, Vysoká, Zátor.

48. Celní úřad Mosty u Jablunkova

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Frýdek-Místek: Bocanovice, Bukovec, Dolní Lomná, Horní Lomná, Hrádek, Hřčava, Jablunkov, Košařiska, Milíkov, Mosty u Jablunkova, Návší, Písek.

49. Celní úřad Nový Jičín

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Nový Jičín: Albrechtičky, Bartošovice, Bernartice nad Odrou, Bílov, Bílovec, Bítov, Bordovice, Frenštát pod Radhoštěm, Fulnek, Heřmanice u Oder, Heřmánky, Hladké Životice, Hodslavice, Hostašovice, Jakubčovice nad Odrou, Jeseník nad Odrou, Jistebník, Kateřinice, Klimkovice, Kopřivnice, Kunín, Lichnov, Luboměř, Mankovice, Mořkov, Mošnov, Nový Jičín, Odry, Olbramice, Petřvald, Příbor, Pustějov, Rybí, Sedlnice, Skotnice, Slatina, Spálov, Starý Jičín, Studénka, Suchdol nad Odrou, Šenov, Štramberský, Tichá, Tísek, Trnávka, Trojanovice, Vrážné, Velké Albrechtice, Veřovice, Vrchy, Vřesina, Závašice, Zbyslavice, Ženkla, Životice u Nového Jičína.

50. Celní úřad Opava

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Opava: Bělá, Bohuslavice, Bolatice, Branka u Opavy, Bratříkovice, Brumovice, Březová, Budišov nad Budišovkou, Budišovice, Čavosov, Černná ve Slezsku, Darkovice, Děhylov, Dobroslavice, Dolní Benešov, Dolní Lhota, Dolní Životice, Háj ve Slezsku, Hať, Hlavnice, Hlubočec, Hlučín, Hněvošice, Holasovice, Horní Lhota, Hrabyně, Hradec nad Moravicí, Chlebičov, Chuchelná, Chvalčovice, Jakartovice, Jezdkovice, Koberžice, Kozmice, Kravaře, Kružberk, Kyjovice, Lhotka u Litultovic, Litultovice, Ludgerovice, Markvartovice, Melč, Mikolajice, Mladecko, Mokré Lazce, Moravice, Neplachovice, Nové Lublice, Oldřišov, Opava, Otice, Píšť, Pustá Polom, Radkov, Raduň, Rohov, Skřípov, Slavkov, Služovice, Staré Těchanovice, Stěbořice, Strahovice, Sudice, Svatoňovice, Štáblovice, Štěpánkovice, Šilheřovice (vyjma celní prostor celního úřadu Karviná u celního přechodu Šilheřovice), Štítina, Tábor, Těškovice, Třebom, Uhlířov, Velká Polom, Velké Heraldice, Velké Hoštice, Větrčkovice, Vítkov, Vršovice, Vřesina, Závada.

51. Celní úřad Ostrava

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Ostrava-město: Moravská Ostrava a Přívoz, Slezská Ostrava, Ostrava-Jih, Poruba, Nová Bělá, Vítkovice, Stará Bělá, Puskovec, Mariánské Hory a Hulváky, Petřkovice, Lhotka, Hošťálkovice, Nová Ves, Proskovice, Michálkovice, Radvanice a Bartovice, Krásné Pole, Martinov, Plesná, Polanka nad Odrou, Hrabová, Svinov, Třebovice.

52. Celní úřad Valašské Meziříčí

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Vsetín: Branky, Bystřička, Dolní Bečva, Halenkov, Horní Bečva, Hošťálková, Hovězí, Huslenky, Hutisko-Solanec, Choryně, Jablunka, Janová, Jarcová, Karolinka, Kateřinice, Kelč, Kladrubby, Kunovice, Leskovec, Lešná, Lidečko, Lip-tál, Loučka, Lužná, Malá Bystřice, Mikulůvka, Nový Hrozenkov, Oznice, Podolí, Police, Pozděchov, Prlov, Prostřední Bečva, Pržno, Ratiboř, Rožnov pod Radhoštěm, Růždka, Seninka, Střítež nad Bečvou, Ústí, Valašská Bystřice, Valašská Polanka, Valašské Meziříčí, Velká Lhota, Velké Karlovice, Vidče, Vigantice, Vsetín, Zašová, Zděchov, Zubří.

53. Celní úřad Cheb

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Cheb: Aš, Dolní Žandov, Drmoul, Františkovy Lázně, Hazlov, Hranice, Cheb, Krásná, Křižovatka, Lázně Kynžvart, Libá, Lipová, Luby, Mariánské Lázně, Milhostov, Milíkov, Mnichov, Nebanice, Nový Kostel, Odrava, Okrouhlá, Ovesné Kladruby, Plesná, Podhradí, Pomezí nad Ohří, Poustka, Prameny, Skalná, Stará Voda, Trstěnice, Třebeň, Tři Sekery, Tuřany, Valy, Velká Hlede-sebe, Velký Luh, Vlkovice, Vojtanov, Zádub-Závi-šín.

54. Celní úřad Domažlice

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Domažlice: Babylon, Bělá nad Radbuzou, Blížejev, Brniřov, Bukovec, Čechovice, Čermná, Černíkov, Černovice, Česká Kubice (vyjma cel-ního prostoru celního úřadu Folmava), Díly, Do-mažlice, Drahotín, Draženov, Hlohová, Hlohov-čice, Holýšov, Hora Svatého Václava, Horní Ka-menice, Horšovský Týn, Hostouň, Hradiště, Hvozďany, Chocomyšl, Chodov, Chodská Lhota, Chrástavice, Kanice, Kaničky, Kdyně, Klenci pod Čerchovem, Koloveč, Kout na Šumavě, Křenovy, Kvíčovice, Libkov, Loučim, Luženičky, Meclov, Mezholezy (Domažlice), Mezholezy (Horšovský Týn), Milavče, Mířkov, Mnichov, Močerady, Mrá-kov, Mutěnin, Nemanice, Němčice, Neuměř, Ne-voalice, Nová Ves, Nový Kramolín, Osvračín, Otov, Pařezov, Pasečnice, Pec, Pelechy, Poběžov-ice, Pocinovice, Poděvousy, Postřekov, Pučlice, Rybník, Semněvice, Spáňov, Srbice, Srby, Staňkov, Stráž, Stichov, Tlumačov, Trhanov, Úboč, Újezd, Únějovice, Úsilov, Velký Malahov, Vidice, Vlka-nov, Všekary, Všepadly, Všeruby, Zahořany, Ždán-ov.

55. Celní úřad Folmava

Územní obvod je tvořen celním prostorem celního úřadu Folmava v obci Česká Kubice.

56. Celní úřad Klatovy

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Klatovy: Běhařov, Běšiny, Bezděkov, Biř-kov, Bolesíny, Borovy, Břežany, Budětice, Bukov-ník, Čachrov, Červené Poříčí, Čihaň, Čimice, De-šenice, Dlažov, Dlouhá Ves, Dobříš, Dolany, Do-

moraz, Dražovice, Frymburk, Hamry, Hartma-nice, Hejná, Hlavňovice, Hnačov, Horažďovice, Horská Kvilda, Hrádek, Hradešice, Chanovice, Chlístov, Chudence, Chudenín, Janovice nad Úhlavou, Javor, Ježovy, Jíno, Kaliště, Kašperské Hory, Kejnice, Klatovy, Klenová, Kolinec, Kozcín, Křenice, Kvášňovice, Lomec, Malý Bor, Maňovice, Měčín, Mezihoří, Mlýnské Struhadlo, Modrava, Mochtín, Mokrosuky, Myslív, Myslovice, Nalžov-ské Hory, Nehodiv, Nezamyslice, Nezdice, Nez-dice na Šumavě, Nýrsko, Obytce, Olšany, Ostře-tice, Pačejov, Petrovice u Sušice, Plánice, Podmok-ly, Poleň, Prášíly, Předslav, Rabí, Rejstěj, Slatina, Soběšice, Srní, Strašín, Strážov, Stropčice, Sušice, Svěradice, Švihov, Tužice, Týnec, Újezd u Plánice, Velhartice, Velké Hydčice, Velký Bor, Vrhavěč, Vřeskovice, Zavlekov, Zborovy, Železná Ruda, Žihobce, Žichovice.

57. Celní úřad Karlovy Vary

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Karlovy Vary: Abertamy, Andělská Hora, Bečov nad Teplou, Bochov, Boží Dar, Božičany, Březová, Černava, Čichalov, Dalovice, Děpoltov-ice, Hájek, Hory, Horní Blatná, Hradiště, Hroz-nětín, Chyše, Jáchymov, Jenišov, Karlovy Vary, Kolová, Krásné Údolí, Krásný Les, Kyselka, Merklín, Mírová, Nejde, Nová Role, Nové Hamry, Ostrov, Otovice, Otročin, Perník, Po-tučky, Pšov, Sadov, Smolná Peče, Stanovice, Stráž nad Ohří, Stružná, Šemnice, Štědrá, Teplá, Teplička, Toužim, Útvina, Valeč, Velichov, Veru-šičky, Vojkovice, Vrbice, Vysoká Pec, Žlutice.

58. Celní úřad Plzeň I.

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Plzeň-jih: Bloyvice, Bolkov, Borovno, Bu-ková, Čížice, Čížkov, Čmeliny, Dnešice, Dobřany, Dolce, Dolní Lukavice, Drahek, Honezovice, Horní Lukavice, Horšice, Hradec, Hradiště, Chlum, Chlumčany, Chlumy, Chocenice, Chotě-šov, Chválenice, Jarov, Kasejovice, Kbel, Klášter, Kotovice, Kozlovice, Kramolín, Letiny, Letkov, Lhota, Lhůta, Lisov, Lišina, Losiná, Louňová, Lu-žany, Měcholupy, Merklín, Mileč, Milínov, Mšov, Mladý Smolivec, Mohelnice, Mokrouše, Nebílovy, Nekvasovy, Nepomuk, Netunice, Neurazy, Nez-bavětice, Nezdřev, Nezvěstice, Nová Ves, Nové Mitrovce, Oplot, Oselce, Otěšice, Polánka, Prádl, Předence, Přestavky, Přestice, Příchovice, Ptenín, Radkovice, Roupov, Řenče, Seč, Sedliště, Skašov, Soběkury, Spálené Poříčí, Srby, Starý Plze-nec, Stod, Střelice, Strážovice, Štáhlavy, Štěnovice, Štěnovický Borek, Tojice, Třebčice, Týmákov, Tý-niště, Únětice, Útušice, Ves Touškov, Vlčí, Vlčejn, Vrčeň, Vstíš, Zdemyslice, Zemětice, Žákava, Ždí-rec, Žinkovy, Životice.

z okresu Plzeň-sever: Bdeněves, Bezvěrov, Bílov, Blatnice, Blažim, Bohy, Brodeslavy, Bučí, Čeminy, Černíkovice, Černošice, Česká Bříza, Dobříč, Do-lany, Dolní Bělá, Dolní Hradiště, Dražeň, Druz-tová, Dýšina, Heřmanova Huť, Hlince, Hněvnice, Holovousy, Horní Bělá, Horní Bříza, Hromnice, Hvozd, Chotíkov, Chrást, Chřív, Jarov, Kaceřov,

Kaznějov, Kbelany, Kočín, Kopidlo, Koryta, Kožlany, Kozojedy, Kozolupy, Kralovice, Krašovice, Krsy, Křelovice, Kunějovice, Kyšice, Ledce, Líně, Líšňany, Líté, Lochovice, Loza, Malesice, Manětín, Město Touškov, Mladotice, Mrtník, Myslinka, Nadryby, Nečtiny, Nekmří, Nevřeň, Nýřany, Obora, Ostrov u Bezdružic, Pastuchovice, Pernarec, Pláně, Plasy, Plešnice, Pňovany, Potvorov, Přehýšov, Příšov, Rochlov, Rybnice, Sedlec, Slatina, Studená, Štichovice, Tatiná, Tis u Blatna, Tlučná, Trnová, Třemošná, Úherce, Újezd nade Mží, Úlice, Uněšov, Úterý, Vejpřnice, Velečín, Vochov, Všehrady, Všeruby, Výrov, Vysoká Libyně, Zahradka, Zbůch, Zruč-Senec, Žihle, Žilov.

z okresu Rokycany: Bezděkov, Břasy, Březina, Bujesily, Bušovice, Čekov, Čilá, Dobřív, Drahoňův Újezd, Ejpovice, Hlohovice, Holoubkov, Hrádek, Hradiště, Hůrky, Cheznovice, Chlum, Chomle, Kakejcov, Kamenec, Kamenný Újezd, Kařez, Kařízek, Klabava, Kladruby, Kornatice, Lhota pod Radčem, Lhotka u Radnic, Liblín, Líšná, Litoňovice, Medový Újezd, Mešno, Mirošov, Mlečice, Mýto, Němčovice, Nevid, Osek, Ostrovec-Lhotka, Plískov, Podmokly, Příkosice, Přívětice, Radnice, Raková, Rokycany, Sebečice, Sirá, Škormelno, Skořice, Smědčice, Strašice, Svojkovice, Štítov, Těně, Terešov, Těškov, Trokavec, Týček, Újezd u Svatého Kříže, Vejvanov, Veselá, Vísky, Volduchy, Všenice, Zbiroh, Zvíkovec.

59. Celní úřad Plzeň II.

Územní obvod je tvořen městskými obvody Plzeň 1, Plzeň 2, Plzeň 3, Plzeň 4, Plzeň 5-Křimice, Plzeň 6-Litice, Plzeň 7-Radčice, Plzeň 8-Černice z okresu Plzeň-město.

60. Celní úřad Rozvadov

Územní obvod je tvořen obcemi: z okresu Tachov: Benešovice, Bezdružice, Bor, Brod nad Tichou, Broumov, Cebiv, Ctiboř, Částkov, Černošín, Dlouhý Újezd, Erpužice, Halže, Horní Kozolupy, Hošťka, Chodová Planá, Chodský Újezd, Kladruby, Kočov, Kokašice, Konstantinovy Lázně, Kostelec, Kšice, Lesná, Lestkov, Lom u Tachova, Milíře, Obora, Olbramov, Ošelín, Planá, Prostiboř, Přimda, Rozvadov, Skapce, Staré Sedliště, Staré Sedlo, Stráž, Stříbro, Studánka, Sulislav, Svojšíň, Tachov, Tisová, Trpísty, Třemešné, Únehle, Vranov, Zadní Chodov, Záchlumí, Zhoř.

61. Celní úřad Sokolov

Územní obvod je tvořen obcemi: z okresu Sokolov: Březová, Bublava, Bukovany, Citice, Dasnice, Dolní Nivy, Dolní Rychnov, Habartov, Horní Slavkov, Chlum Svaté Máří, Chodov, Jindřichovice, Josefov, Kaceřov, Krajková, Královské Poříčí, Kraslice, Krásno, Kynšperk nad Ohří, Libavské Údolí, Loket, Lomnice, Nová Ves, Nové Sedlo, Oloví, Přebuz, Rotava, Rovná, Sokolov, Staré Sedlo, Stříbrná, Svatava, Šabina, Šindelová, Tatrovce, Těšovice, Vintřov, Vřesová.

62. Celní úřad Benešov

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Benešov: Benešov, Bernartice, Bílkovice, Blažejovice, Borovnice, Bukovany, Bystřice, Ctiboř, Čakov, Čechtice, Čerčany, Červený Újezd, Český Šternberk, Čtyrřkoly, Děkanovice, Divišov, Dolní Kralovice, Drahnovice, Dunice, Heřmaničky, Hradiště, Hulice, Hvězdonice, Chářovice, Chleby, Chlístov, Chlum, Chmelná, Chocerady, Choratice, Chotýšany, Chrášťany, Jankov, Javorník, Ješetice, Kamberk, Kablov, Kladruby, Kondrac, Kozmice, Krhanice, Krňany, Křečovice, Křivsoudov, Kuňovice, Lešany, Libež, Litichovice, Loket, Louňovice pod Bláníkem, Lštění, Maršovice, Mezno, Miličín, Mířetice, Mnichovice, Mrač, Načeradec, Nemíž, Nespeky, Netvořice, Neustupov, Neveklov, Olbramovice, Ostrov, Ostrředek, Pavlovice, Petroupim, Pětihosty, Popovice, Poříčí nad Sázavou, Postupice, Pravonín, Přestavky u Čerčan, Psáře, Pyšely, Rabyně, Radošovice, Rataje, Ratměřice, Římovice, Sedlec-Prčice, Slovčnice, Smilkov, Sněž, Soběhrdy, Soutice, Stranný, Strojetic, Struhařov, Střeziměř, Studený, Šetějovice, Tehov, Teplýšovice, Tichonice, Tisem, Tomice, Trhový Štěpánov, Třebešice, Týnec nad Sázavou, Václavice, Veliš, Vlašim, Vodslivy, Vojkov, Votice, Vracovice, Vranov, Vrchotovy Janovice, Všechlapy, Vysoký Újezd, Xaverov, Zdislavice, Zvěstov.

z okresu Praha-západ: Březová-Oleško, Dolní Břežany, Hradištko, Jesenice, Jílové u Prahy, Kamenný Přívoz, Libeň, Okrobec, Okrouhlo, Petrov, Pohorí, Průhonice, Psáry, Štěchovice, Vestec, Vrané nad Vltavou, Zahořany, Zlatníky, Zvole.

z okresu Praha-východ: Babice, Březí, Čestlice, Dobřejovice, Doubek, Herink, Hrusice, Kaliště, Kamenice, Klokočná, Kostelec u Křížků, Křížkový Újezdec, Kunice, Louňovice, Mirošovice, Mnichovice, Modletice, Mukařov, Ondřejov, Petříkov, Popovičky, Radějovice, Řehenice, Říčany, Senohraby, Strančice, Struhařov, Sulice, Světice, Svojetice, Tehov, Tehovec, Velké Popovice, Všestary, Zvánovice.

63. Celní úřad Beroun

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Beroun: Bavoryně, Beroun, Běštín, Broumy, Březová, Bubovice, Bykoš, Bzová, Čerhovice, Drozdov, Felbabka, Hlásná Třebaň, Hořovice, Hostomice, Hředle, Hudlice, Hvozdec, Hýskov, Chaloupky, Chlustina, Chodouň, Chrustenice, Chyňava, Jívina, Karlštejn, Komárov, Koneprusy, Korno, Kotopeky, Králův Dvůr, Kublov, Lážovice, Lhotka, Libomyšl, Liteň, Loděnice, Lochovice, Lužce, Malá Víska, Málkov, Měňany, Mezouň, Mořina, Mořinka, Nenačovice, Nesvačily, Neumětely, Nižbor, Nový Jáchymov, Olešná, Osek, Osov, Otmíče, Otročiněves, Podbrdy, Podluhy, Praskolesy, Rpety, Skřípel, Skuhrov, Srbsko, Stašov, Suchomasty, Svatá, Svatý Jan pod Skalou, Svináře, Tetín, Tlustice, Tmaň, Točnick, Trubín, Trubská, Újezd, Velký Chlumeč, Vinařice, Vižina, Vraž, Všeradice, Vysoký Újezd, Zadní Třebaň, Zahořany, Zaječov, Záluží, Zdice, Žebrák, Železná.

z okresu Praha-západ: Černolice, Černošice, Dobříč, Dobřichovice, Drahelčice, Choteč, Chráš-

ťany, Chýně, Chýnice, Jinočany, Karlík, Kosoř, Lety, Nučice, Ořech, Ptice, Roblín, Řevnice, Tachlovice, Třebotov, Úhonice, Vonoklasy, Všerory, Zbuzany.

64. Celní úřad Kladno

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Kladno: Běleč, Běloky, Beřovice, Bílichov, Blevice, Brandýsek, Braškov, Bratronice, Buštěhrad, Cvrčovice, Černuc, Doksy, Dolany, Drnek, Družec, Dřetovice, Dřínov, Hobšovice, Horní Bezděkov, Hořešovice, Hořešovičky, Hospozín, Hostouň, Hradečno, Hrdlív, Hřebeč, Chržín, Jarpice, Jedomělce, Jemníky, Kačice, Kamenné Žehrovice, Kamenný Most, Kladno, Klobuky, Kmetiněves, Knovíz, Koleč, Královice, Kutrovice, Kvílice, Kyšice, Ledce, Lhota, Libochovičky, Libovice, Líbušín, Lidice, Líský, Loucká, Makotřasy, Malé Kyšice, Malé Přítočno, Malíkovice, Neprobylice, Neuměřice, Olovnice, Otovice, Pálec, Pavlov, Pchery, Pletený Újezd, Plchov, Podlešín, Pošovice, Pozdeň, Přelíc, Řisuty, Sazená, Slaný, Slatina, Smečno, Stehelčevy, Štochov, Stradonice, Studeněves, Svárov, Svinařov, Šlapanice, Třebichovice, Třebíz, Třebusice, Tuchlovice, Tuřany, Uhy, Unhošť, Velká Dobrá, Velké Přítočno, Velvary, Vinařice, Vraný, Vrbičany, Zájezd, Zákolany, Zichovec, Zlonice, Zvoleněves, Želenice, Žilina, Žižice.
z okresu Praha-západ: Červený Újezd, Čičovice, Dobrovíz, Holubice, Horoměřice, Hostivice, Jenč, Kněževy, Lichoceves, Okoř, Statenice, Středokluky, Svrkyně, Tuchoměřice, Úholičky, Únětice, Velké Přílepy.

65. Celní úřad Kolín

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Kolín: Barchovice, Bečváry, Belušice, Břežany I, Břežany II, Býchory, Cerhenice, Církvice, Černé Voděrady, Červené Pečky, Český Brod, Dobříchov, Dolní Chvatliny, Dománovice, Doubravčice, Dražobudice, Grunta, Horní Kruty, Hradešín, Chotutice, Chrášťany, Jestřabí Lhota, Jevany, Kbel, Klášterní Skalice, Klučov, Kolín, Konárovice, Konojedy, Kořenice, Kostelec nad Černými Lesy, Kouřim, Kozojedy, Krakovany, Krupá, Krychnov, Křečoh, Kšely, Libenice, Libodřice, Lipec, Lošany, Malotice, Masojedy, Mrzky, Nebovidy, Němčice, Nová Ves I, Nučice, Ohaře, Oleška, Oplany, Ovčáry, Pašinka, Pečky, Plaňany, Polupy, Polní Chrčice, Polní Voděrady, Poříčany, Prusice, Přehvozdí, Přistoupim, Přišimasy, Radim, Radovesnice I, Radovesnice II, Ratboř, Ratenice, Rostoklaty, Skvrňov, Starý Kolín, Stříbrná Skalice, Svojsice, Štíhlvice, Tismice, Toušice, Třebovle, Tři Dvory, Tucharaz, Tuklaty, Týnec nad Labem, Uhlířská Lhota, Veletov, Velim, Velký Osek, Veltruby, Vitice, Vlkančice, Volárna, Vrátkov, Vrbčany, Vrbová Lhota, Výžerky, Vyžlovka, Zalešany, Zásmyky, Žabonosy, Ždánice, Žizelice.

z okresu Praha-východ: Dobročovice, Křenice, Květnice, Sibřina, Sluštice, Škvorec, Úvaly, Zlatá.

66. Celní úřad Kutná Hora

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Kutná Hora: Adamov, Bernardov, Bílé Podolí, Bludov, Bohdaneč, Brambory, Bratčice, Církvice, Čáslav, Čejkovice, Černíny, Červené Janovice, Čestín, Dobrovítov, Drobovice, Dolní Pohled, Hlízov, Horka I, Horka II, Horky, Horušice, Hostovlice, Hraběšín, Chabeřice, Chlístovice, Chotusice, Kácov, Kluky, Kobylnice, Košice, Krchleby, Křesetice, Kutná Hora, Ledčsko, Malešův, Miskovice, Močovice, Nepoměřice, Nové Dvory, Okřesaneč, Onomyšl, Opatovice I, Paběnice, Pertoltice, Petrovice I, Petrovice II, Podveky, Potěhy, Rašovice, Rataje nad Sázavou, Rohozec, Řendějov, Samopše, Sázava, Semtěš, Schořov, Slavův, Soběšín, Souňov, Staňkovice, Staroč, Šudějov, Suchdol, Svätý Mikuláš, Šebestěnice, Štipoklasy, Třebešice, Třebětín, Třebonín, Tupadly, Uhlířské Janovice, Úmonín, Úžice, Vavřinec, Vidice, Vinaře, Vlačice, Vlastějovice, Vlkanec, Vodranty, Vrdu, Záborek nad Labem, Zbizuby, Zbraslava, Zbýšov, Zruč nad Sázavou, Žáky, Žehušice, Žleby.

67. Celní úřad Mělník

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Mělník: Borek, Býkev, Byšice, Cítov, Čelčice, Dobřeň, Dolní Beřkovice, Dolní Zimoř, Dřínov, Dřisy, Horní Počaply, Hořín, Hostín, Hostín u Vojkovic, Chlumín, Chorušice, Chvatěruby, Jevíněves, Kadlín, Kanina, Kly, Kokořín, Konečtop, Kostelec nad Labem, Kozomín, Kralupy nad Vltavou, Křenek, Ledčice, Lhota, Lhotka, Liběchov, Libiš, Liblice, Lobeč, Lužec nad Vltavou, Malý Újezd, Medonosy, Mělnické Vtelno, Mělník, Mšeno, Nebužely, Nedomice, Nelahozevy, Neratovice, Nosálov, Nová Ves, Obríství, Ovčáry, Repín, Spomyšl, Stránka, Střemy, Tišice, Tuhaň, Tupadly, Újezdec, Úžice, Velký Borek, Veltrusy, Vidim, Vojkovice, Vraňany, Všestudy, Všetaty, Vysoká, Zálezlice, Záruby, Zlončice, Zlosyň, Želízy.
z okresu Praha-západ: Dolany, Libčice nad Vltavou, Roztoky u Prahy, Tursko.

z okresu Praha-východ: Baš, Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, Brázdim, Bořanovice, Čakovičky, Čelákovice, Dřevčice, Horoušany, Hovorčovice, Husinec, Jenštejn, Jirny, Káraný, Klecany, Kojetice, Lázně Toušeň, Libeznice, Máslovice, Měšice, Mochov, Mratín, Nehvizdy, Nová Ves, Nový Větec, Odolena Voda, Panenské Břežany, Podolanka, Polerady, Postřížín, Předboj, Přezletice, Radonice, Sedlec, Sluhy, Svěmyslice, Šestajovice, Veleň, Veliká Ves, Větrušice, Vyšehořovice, Zápy, Zeleneč, Zlonín.

68. Celní úřad Mladá Boleslav

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Mladá Boleslav: Bakov nad Jizerou, Bělá pod Bezdězem, Benátky nad Jizerou, Bezno, Bílá Hlína, Bítouchov, Boreč, Boseň, Bradlec, Branžež, Brodce, Březina, Březno, Březovice, Bukovno, Ctiměřice, Čachovice, Čistá, Dalovice, Dlouhá Lhota, Dobrovice, Dobšín, Dolní Bousov, Dolní Krupá, Dolní Slivno, Dolní Stakory, Domousnice, Doubravička, Hlavenec, Horky nad Jizerou, Horní Bukovina, Horní Slivno, Hrdlořezy, Hru-

- šov, Husí Lhota, Charvatce, Chocnějovice, Chotětov, Chudíř, Jabkenice, Jivina, Jizerní Vtelno, Josefův Důl, Katusice, Klášter Hradiště nad Jizerou, Kluky, Kněžmost, Kobylnice, Kochánky, Kolomuty, Koryta, Kosmonosy, Kosořice, Kostelní Hlavno, Košátky, Kovář, Kovanec, Krásná Ves, Krnsko, Kropáčova Vrutice, Ledce, Lhotky, Lipník, Loukov, Loukovec, Luštěnice, Mečeříž, Mladá Boleslav, Mnichovo Hradiště, Mohelnice nad Jizerou, Mukařov, Němčice, Nemyslovice, Nepřevážka, Neveklovice, Niměřice, Nová Telib, Nová Ves u Bakova, Obrubce, Obruby, Pěčice, Pětikozly, Petkovy, Písková Lhota, Plazy, Plužná, Prodašice, Předměrice nad Jizerou, Přepře, Ptýrov, Rabakov, Rohatsko, Rokytá, Rokytovec, Řepov, Řitnice, Sedlec, Semčice, Sezemice, Skalsko, Smilovice, Sojovice, Sovínky, Strašnov, Strážistě, Strenice, Sudoměř, Sudovo Hlavno, Sukorady, Tuřice, Ujkovice, Velké Všelisy, Veselice, Vinařice, Vínec, Vlkava, Vrátno, Všejanya, Zdětín, Žďár, Žerčice, Židněves.
- 69. Celní úřad Nymburk**
Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Nymburk: Benátecká Vrutice, Běrunice, Bobnice, Bříství, Budiměřice, Černíky, Čilec, Činěves, Dlouhopolsko, Dobšice, Dvory, Dymokury, Hořany, Hořátek, Hradčany, Hradištko, Hrubý Jeseník, Chleby, Choťánky, Chotěšice, Choťovice, Chrást, Chroustov, Jíkev, Jiřice, Jizbice, Kamenné Zboží, Kněžice, Kněžičky, Kolaje, Kostelní Lhota, Kostomlátky, Kostomlaty nad Labem, Košík, Kounice, Kouty, Kovanice, Krchleby, Křečkov, Křinec, Libice nad Cidlinou, Loučeň, Lysá nad Labem, Mcely, Městec Králové, Milčice, Milovice, Netřebice, Nový Dvůr, Nymburk, Odřepsy, Okřínek, Opočnice, Opolany, Oseček, Oskořínek, Ostrá, Pátek, Písková Lhota, Písty, Pňov-Předhradí, Poděbrady, Podmoky, Přerov nad Labem, Rožďalovice, Sadská, Sány, Seletice, Semice, Senice, Sloveč, Sokoleč, Stará Lysá, Starý Vestec, Straky, Stratov, Tatce, Třebestovice, Úmyslovice, Velenice, Velenka, Vestec, Vlkov pod Oškobrhem, Vrbice, Všchlapy, Vykáň, Záhornice, Zbožíčko, Zvěřínek, Žehuň, Žitovlice.
- 70. Celní úřad Praha I.**
Územní obvod je tvořen městským obvodem Praha 1.
- 71. Celní úřad Praha II.**
Územní obvod je tvořen městskými obvody Praha 2 a Praha 3.
- 72. Celní úřad Praha III.**
Územní obvod je tvořen městskými obvody Praha 4, Praha 11 a Praha 12 a z okresu Praha-východ obcí Nupaky.
- 73. Celní úřad Praha IV.**
Územní obvod je tvořen městskými obvody Praha 5 a Praha 13 a z okresu Praha-západ obcí Rudná.
- 74. Celní úřad Praha V.**
Územní obvod je tvořen městskými obvody Praha 6 (vyjma celního prostoru celního úřadu Ruzyň-letišť Praha), Praha 7, Praha 8 a obcemi Klíčany, Vodochody a Zdiby z okresu Praha-východ.
- 75. Celní úřad Praha VI.**
Územní obvod je tvořen městskými obvody Praha 9, Praha 10, Praha 14 a Praha 15.
- 76. Celní úřad Příbram**
Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Příbram: Bezděkov pod Třemšínem, Bohostice, Bohutin, Borotice, Bratkovice, Brdy, Březnice, Buková u Příbramě, Bukovany, Cetyně, Čenkov, Cím, Daleké Dušníky, Dlouhá Lhota, Dobříš, Dolní Hbity, Drahenice, Drahlín, Drásov, Drevníky, Drhovy, Dubenec, Dublovice, Dubno, Háje, Hluboš, Hlubyně, Horčápsko, Hříměždice, Hudčice, Hvozďany, Chotilsko, Chrást, Chraštice, Jablonná, Jesenice, Jince, Kamýk nad Vltavou, Klučnice, Kňovice, Korkyně, Kosova Hora, Kotenčice, Koupě, Kozárovce, Krásná Hora nad Vltavou, Křepenice, Křešín, Láz, Lazsko, Lešetice, Lhota u Příbramě, Malá Hraštice, Milešov, Milín, Modřovice, Mokrovraty, Nalžovice, Narysov, Nečín, Nedrahovice, Nechvalice, Nepomuk, Nestráňovice, Nová Ves pod Pleší, Nové Dvory, Nový Knín, Občov, Obecnice, Obory, Oboríště, Ohrazenice, Osečany, Ostrov, Ouběnice, Pečice, Petrovice, Pičín, Počaply, Počepice, Podlesí, Prosenická Lhota, Příbram, Příčovy, Radětice, Radíč, Rosovice, Rožmitál pod Třemšínem, Rybníky, Sádek, Sedlčany, Sedlice, Smolotely, Solenice, Stará Huť, Starosedlský Hrádek, Suchodol, Svaté Pole, Svatý Jan, Svojsice, Štětkovice, Těcharovice, Tochovice, Trhové Dušníky, Třebsko, Tušovice, Velká Lečice, Věšín, Višňová, Volenice, Voznice, Vrančice, Vranovice, Vševely, Vysoká u Příbramě, Vysoký Chlumec, Zalužany, Zbenice, Zduchovice, Županovice.
z okresu Praha-západ: Bojanovice, Bratřínov, Buš, Čisovice, Davle, Hvozdnice, Jíloviště, Klínek, Kytín, Líšnice, Měchenice, Mníšek pod Brdy, Řitka, Slapy, Trnová.
- 77. Celní úřad Rakovník**
Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Rakovník: Bdín, Branov, Břežany, Čistá, Děkov, Drahouš, Hořesedly, Hořovičky, Hostokryje, Hracholusky, Hřebečnický, Hředle, Hvozd, Chrástany, Janov, Jesenice, Kalivody, Karlova Ves, Kněžves, Kolečov, Kolečovice, Kounov, Kozojedy, Krakov, Krakovec, Kroučová, Krty, Krupá, Krušovice, Křivoklát, Lány, Lašovice, Lišany, Lubná, Lužná, Malinová, Městečko, Milostín, Milý, Mšec, Mšecké Žehrovice, Mutějovice, Nesuchyně, Nezabudice, Nové Strašecí, Nový Dům, Olešná, Oráčov, Panoší Újezd, Pavlíkov, Petrovice, Pochvalov, Přerubnice, Příčina, Přílepy, Pšovlky, Pustověty, Račice, Rakovník, Roztoky, Ruda, Rynholec, Řeřichy, Řevničov, Senec, Senomaty, Skryje, Slabce, Smilovice, Srbeč, Svojetín, Sýkořice, Šanov, Šípy, Švihov, Třeboc, Třtice, Václavy, Velká Bu-

ková, Velká Chmelištná, Všesulov, Všetaty, Zavidov, Zbečno, Žďár.

78. Celní úřad Ruzyně-letiště Praha

Územní obvod je tvořen celním prostorem celního úřadu Ruzyně-letiště Praha v městském obvodu Praha 6.

79. Celní úřad Cínovec

Územní obvod je tvořen celním prostorem celního úřadu Cínovec v obci Dubí.

80. Celní úřad Česká Lípa

Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Česká Lípa: Bezděz, Blatce, Blíževedly, Bohatice, Brniště, Cvikov, Častolovice, Česká Lípa, Doksy, Dubá, Dubnice, Hamr na Jezeře, Holany, Horní Libchava, Horní Police, Chlum, Chotovice, Jablonné v Podještědí, Janovice v Podještědí, Jestřebí, Kamenický Šenov, Kozly, Kravaře, Krompach, Kunratice u Cvikova, Kvítkov, Luka, Mařenice, Mimoň, Noviny pod Ralskem, Nový Bor, Nový Oldřichov, Okna, Okrouhlá, Pertoltice pod Ralskem, Polevsko, Provodín, Prysk, Radvanec, Ralsko, Skalice u České Lípy, Skalka u Doks, Sloup v Čechách, Slunečná, Sosnová, Stráž pod Ralskem, Stružnice, Stvolínky, Svojkov, Svor, Tachov, Tuhaň, Velenice, Velký Valtinov, Volfartice, Vrchovany, Zahrádky, Zákup, Žandov, Ždírec.

81. Celní úřad Děčín

Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Děčín: Arnoltice, Benešov nad Ploučnicí, Bynovec, Česká Kamenice, Děčín, Dobkovice, Dobrná, Dolní Habartice, Františkov nad Ploučnicí, Heřmanov, Horní Habartice, Hřensko, Huntířov, Janov, Janská, Jetřichovice, Jílové, Kámen, Kunratice, Kytlice, Labská Stráň, Ludvíkovice, Malá Veleň, Malšovice, Markvartice, Merboltice, Růžová, Srbská Kamenice, Starý Šachov, Valkeřice, Velká Bukovina, Verneřice, Veselé.

82. Celní úřad Chomutov

Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Chomutov: Bílenice, Blatno, Boleboř, Březno, Černovice, Domašín, Droužkovice, Hora Svateho Šebestiána, Hrušovany, Chbany, Chomutov, Jirkov, Kadaň, Kalek, Klášterec nad Ohří, Kovářská, Kryštofovy Hamry, Křímov, Libědice, Loučná, Málkov, Mašřov, Měděnec, Místo, Nezabylice, Okounov, Otvice, Perštejn, Pesvice, Pětipsy, Račetice, Radonice, Rokle, Spořice, Strupčice, Údllice, Vejprty, Veliká Ves, Vilémov, Vrskaň, Všehrady, Všestudy, Výsluní, Vysoká Pec.

83. Celní úřad Jablonec nad Nisou

Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Jablonec nad Nisou: Albrechtice v Jizerských horách, Bedřichov, Dalešice, Desná, Držkov, Frýdštejn, Jablonec nad Nisou, Janov nad Nisou, Jenišovice, Jílové u Držkova, Jiřetín pod Bukovou, Josefův Důl, Koberovy, Kořenov, Líšný, Loužnice,

Lučany nad Nisou, Malá Skála, Maršovice, Nová Ves nad Nisou, Pěnčín, Plavy, Pulečný, Radčice, Rádlo, Rychnov u Jablonce nad Nisou, Skuhrov, Smržovka, Tanvald, Velké Hamry, Vlastiboř, Zásada, Zlatá Olešnice, Železný Brod.

84. Celní úřad Jiříkov

Územní obvod je tvořen celním prostorem celního úřadu Jiříkov v obci Jiříkov.

85. Celní úřad Liberec

Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Liberec: Bílá, Bílý Kostel nad Nisou, Bílý Potok, Bulovka, Cetenov, Černousy, Český Dub, Čtverín, Dětrichov, Dlouhý Most, Dolní Řasnice, Frýdlant, Habartice, Hejnice, Heřmanice, Hlavice, Hodkovice nad Mohelkou, Horní Řasnice, Hrádek nad Nisou, Chotyně, Chrastava, Janův Důl, Jeřmanice, Jindřichovice pod Smrkem, Kobyly, Krásný Les, Kryštofovo Údolí, Křížany, Kunratice, Lázně Libverda, Lažany, Liberec (včetně městského obvodu Vratislavice nad Nisou), Mníšek, Nové Město pod Smrkem, Nová Ves, Oldřichov v Hájích, Osečná, Paceřice, Pertoltice, Pěnčín, Proseč pod Ještědem, Příšovice, Radimovice, Raspenava, Rynoltice, Soběslavice, Stráž nad Nisou, Světlá pod Ještědem, Svijanský Újezd, Svijany, Sychrov, Šimonovice, Višňová, Vlastibořice, Všelibice, Zdislava, Ždárek.

86. Celní úřad Litoměřice

Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Litoměřice: Bechlín, Bohušovice nad Ohří, Brňany, Brozany nad Ohří, Brzánky, Bříza, Budyně nad Ohří, Byčkovice, Ctíněves, Černěves, Černiv, Černouček, Čížkovice, Děčany, Dlažkovice, Dobříň, Doksany, Dolánky nad Ohří, Drahozub, Dušníky, Evaň, Hlinná, Horní Beřkovice, Horní Řepčice, Hošťka, Hrobce, Chodouny, Chodovlice, Chotěšov, Chotiměř, Chotiněves, Chudoslavice, Jenčice, Kamýk, Keblice, Klapý, Kleneč, Kostomlaty pod Řípem, Krabčice, Křesín, Křešice, Kyškovice, Levín, Lhotka nad Labem, Liběšice, Libkovice pod Řípem, Libochovany, Libochovice, Libotenice, Litoměřice, Lkáň, Lovečkovice, Lovosice, Lukavec, Malé Žernoseky, Malíč, Martiněves, Michalovice, Mírejovice, Mlékojedy, Mnetěš, Mšené-Lázně, Nové Dvory, Oleško, Píšťany, Ploskovice, Podsedice, Polepy, Prackovice nad Labem, Přestavky, Račice, Račiněves, Radovesice, Rochov, Roudnice nad Labem, Sedlec, Sirejovice, Slatina, Snědovice, Staňkovice, Straškov-Vodochody, Sulejovice, Štětí, Terezín, Travčice, Trnovany, Třebenice, Třebívlice, Třebušín, Úpohlavy, Uštek, Vědomice, Velemín, Velké Žernoseky, Vchynice, Vlastislav, Vražkov, Vrbice, Vrbičany, Vrutice, Záluží, Žabovřesky nad Ohří, Žalhostice, Židovice, Žitnice.

87. Celní úřad Most

Územní obvod je tvořen obcemi:
z okresu Most: Bečov, Bělušice, Braňany, Brandov,

Český Jiřetín, Havraň, Hora Svaté Kateřiny, Horní Jiřetín, Klíny, Korozluky, Líšnice, Litvínov, Lom, Louka u Litvínova, Lužice, Malé Březno, Mariánské Radčice, Meziboří, Most, Nová Ves v Horách, Obrnice, Patokryje, Polerady, Skršín, Volevčice, Zelenice.

88. Celní úřad Teplice

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Teplice: Bílina, Bořislav, Bystržany, Bžany, Dubí (vyjma celního prostoru celního úřadu Cínovec), Duchcov, Háj u Duchcova, Hostomice, Hrob, Hrobčice, Jeníkov, Kladruby, Kostomlaty pod Milešovkou, Košťany, Krupka, Lahošť, Ledvice, Lukov, Měrunice, Mikulov, Modlany, Moldava, Novosedlice, Ohníč, Osek, Proboštov, Rtyně nad Bílinou, Srbice, Světec, Teplice, Újezdeček, Zabuřany, Zálany, Žim.

89. Celní úřad Ústí nad Labem

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Ústí nad Labem: Dolní Zálezly, Habrovany, Homole u Panny, Chabařovice, Chlumec, Chudarov, Libouchec, Malé Březno, Malečov, Petrovice, Povrly, Přestanov, Ryjice, Řehlovice, Stebno, Tašov, Telnice, Tisá, Trmice, Ústí nad Labem, Velké Březno, Zubrnice.

90. Celní úřad Varnsdorf

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Děčín: Dolní Poustevna, Dolní Podluží, Doubice, Horní Podluží, Chřibská, Jiřetín pod Jedlovou, Jiříkov (vyjma celního prostoru celního úřadu Jiříkov), Krásná Lípa, Lipová, Lobendava, Mikulášovice, Rumburk, Rybniště, Staré Křečany, Šluknov, Varnsdorf, Velký Šenov, Vilémov.

91. Celní úřad Žatec

Územní obvod je tvořen obcemi:

z okresu Louny: Bitozeves, Blatno, Blažim, Blšany, Blšany u Loun, Brodec, Břvany, Cítoliby, Čeradice, Černčice, Deštnice, Dobroměřice, Domoušice, Holeděč, Hříškov, Hřivice, Chlumčany, Chožov, Chraberce, Jimlín, Košnice, Kozly, Krásný Dvůr, Kryry, Lenešice, Libčeves, Liběšice, Libočany, Libořice, Lipno, Lišany, Líšťany, Louny, Lubenec, Měcholupy, Nepomyšl, Nová Ves, Nové Sedlo, Opora, Očihov, Opočno, Panenský Týnec, Peruc, Petrohrad, Pnětluky, Počedělice, Podbořanský Rohozec, Podbořany, Postoloprty, Raná, Ročov, Slavětín, Smolnice, Staňkovice, Toužetín, Tuchořice, Úherce, Velemyšleves, Veltěže, Vinařice, Vrbno nad Lesy, Vroutek, Vršovice, Výškov, Zálužice, Zbrašín, Žatec, Želkovice, Žerotín, Žiželice.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 272 952 603 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: 974 832 341 a 974 833 502, fax: 974 833 502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 519 305 161, fax: 519 321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2003 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 519 305 179, 519 305 153, fax: 519 321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jirí Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavián Kocián, Příkop 6, tel.: 545 175 080; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 519 322 132, fax: 519 370 036; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Hrdějovice:** Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdlík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Náchod:** Olga Fašková, Kamenice 139, tel.: 491 424 546; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Na Florenci 7–9, tel.: 606 603 946, e-mail: prodejna.zakonu@moraviapress.cz, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7, Knihkupectví Seidl, Štěpánská 30, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, Mediaprint & Kapa Pressegross, Štěrboboholská 1404/104; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 603 866, fax: 475 603 877, Kartoony, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zavidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 519 305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.